கல்வெட்டு எழுத்துகளில் திருக்குறள்

TIRUKKUṞAḶ IN ANCIENT SCRIPTS

ராமன் S.கோவிந்தராஜு M.சந்திரசேகரன்

கல்வெட்டு எழுத்துகளில் திருக்குறள்

TIRUKKUṞAḶ IN ANCIENT SCRIPTS

GIFT SIROMONEY
S. GOVINDARAJU
M. CHANDRASEKARAN

DEPARTMENT OF STATISTICS, MADRAS CHRISTIAN COLLEGE
TAMBARAM 600 059

Published by the Department of Statistics
Madras Christian College, Tambaram, Madras 600 059
with financial assistance from the
Department of Science and Technology, Government of India.

First Edition : February 1980

Rs. 60·00

Printed by Offset
at The Diocesan Press, Madras 600 007

முன்னுரை

சற்றேறக்குறைய 150 ஆண்டுகட்கு முன்னர் கல்வெட்டு வல்லுநர் சிலர் பழந் தமிழ்க் கல்வெட்டுகளைப் படிக்க முயன்று வெற்றி பெற்றனர். அதன் பின்னர் கல் வெட்டு எழுத்துகளுக்கும் சாதாரண தமிழ் எழுத்துகளுக்கும் உள்ள தொடர்பைக் காட்டும் அட்டவணைகளை ஆங்கிலப் புத்தகங்களில் வெளியிட்டனர். அதன் மூலமாக ஆங்கிலம் பயின்றவர்கள் கல்வெட்டு எழுத்துகளைப் படிக்க ஒரு வாய்ப்பு கிட்டியது. ஆயினும், கல்வெட்டு எழுத்துகளைப்பற்றிய அறிவு கல்வெட்டு ஆய்வாளரிடமும், பொது ஆராய்ச்சியாளரிடமுமே நின்றுவிட்டது. படித்துப் பட்டம் பெற்ற தமிழ் மகனாயினும் சரி, கல்லூரி மாணவனாயினும் சரி, சரித்திர ஆசிரியராயினும் சரி, அவர் களுக்குக் கல்வெட்டு எழுத்துகளைப் படிக்கும் முறை தெரியவில்லை. முப்பது ஆண்டு களுக்கு முன்னர் நாடு சுதந்தரம் பெற்றது. அதன் பின்னரும்கூட கல்வெட்டு எழுத்துகளைப் படிக்கும் முறை பள்ளி மாணவருக்குச் சொல்லித்தரப்படவில்லை. கல்லூரி மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும்கூட இதைப்பற்றிய அறிவு பெறவில்லை.

இதற்கிடையே சாதாரண மக்களால் கல்வெட்டு எழுத்துகளைப் படிக்க முடியாத காரணத்தால், மக்களுக்குக் கல்வெட்டுகளின் அருமை தெரியாத காரணத்தால், எத்தனையோ கல்வெட்டுகள் அழிந்தொழிந்தன. பல கல்வெட்டுகள் சிமெண்டு பூசி மறைக்கப்பட்டுவிட்டன.

நன்றாக எழுதப் படிக்கத் தெரிந்த யாவரும் கல்வெட்டுகளைப் படிக்கவும் கற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அந்த நிலை இந்நாட்டில் ஏற்பட்டால் கல்வெட்டுகளின் அருமை தெரியவரும். அவை காணப்படும் தூண்கள் அல்லது கற்களின் பழைமை தெரியவரும். படித்த மக்களில் பலருக்குக் கல்வெட்டுகளையும் படிக்கத் தெரிந்தால், பழைய எழுத்துகள் காணப்படும் செப்பேடுகளும், பழைய சின்னங்களும், பழைய மண்டபங் களும், கற்றூண்களும் பாழடையும் நிலைக்கு வரா.

ஆசிரியர் உதவியின்றித் தாங்களாகவே கல்வெட்டு எழுத்துகளைக் கற்றுக் கொள்ளும் புதியதொரு முறையை இப்புத்தகத்திலே பயன்படுத்தியுள்ளோம். திருக் குறளைப் பலவித எழுத்துகளில் எழுதிக் காட்டியிருக்கின்றோம். முதலில் சுலபமான கல்வெட்டு எழுத்துகளில் ஆரம்பித்து, பின்னர்ச் செல்லச் செல்லப் படிப்படியாகப் பழைய எழுத்துகளை எழுதும் விதத்தையும் காட்டியிருக்கின்றோம். இதிலிருந்து திருக்குறள் கடந்த ஈராயிரம் ஆண்டுகளாக எந்தெந்த வடிவங்களில் எழுதப்பட்டு வந்தது என்பது தெரியும். எழுத்துகளின் வரிவடிவங்கள் எப்படி மாறின என்பதும் விளங்கும்.

கல்வெட்டுகளில் காணப்படும் தமிழ்க் கிரந்த எழுத்துகளைக் காட்டவும், வட்டெழுத்தின் வடிவத்தைக் காட்டவும், தமிழ் எழுத்துகளின் வளர்ச்சியை விளக்கவும், சிறந்த அட்டவணைகளைப் புத்தகத்தின் இறுதியில் சேர்த்துள்ளோம்.

வள்ளுவர் காலத்தைச் சரிவர வகுக்க இயலாவிடினும் ஏறத்தாழ 2000 ஆண்டு கட்கு முன்பு அவர் வாழ்ந்தார் என்பது யாவரும் அறிந்ததே. அவர் வாழ்ந்துவந்த சங்க காலத்திலே தமிழ் நாடெங்கும் தமிழ்-பிராமி அல்லது பிராமி என்ற எழுத்து பரவலாகப் பயன்பட்டிருந்தது. திருக்குறளும் அந்த எழுத்திலே எழுதப்பட்டிருந்திருக்கும்.

தமிழ்-பிராமி எழுத்து, அசோகன்-பிராமி எழுத்திலிருந்து பிறந்தது என்பது பல அறிஞர்களின் கருத்து. ஆனால், திரு. T. N. சுப்பிரமணியம் என்ற கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர், அசோகன்-பிராமி எழுத்து தமிழுக்காக வகுப்பட்ட ஓர் எழுத்து என்ற கருத்தை வெளியிட்டார். இன்னும் சிலர் தமிழ் நாட்டில் அசோகன் காலத்துக்கு முன்பே வேறொரு வகை எழுத்து பயன்பட்டிருந்து, பின்னர் அழிந்துபோயிருக்க வேண்டும் என்பர். எப்படியிருப்பினும் தமிழ்-பிராமி எழுத்திலிருந்துதான் வட்டெழுத்தும், தமிழ் எழுத்தும் வளர்ந்தன என்பது உண்மை. பிற்காலத் தமிழ்-பிராமி எழுத்துக்கும், பழங்கால வட்டெழுத்துக்கும் வேறுபாடு அதிகம் இல்லை.

கல்வெட்டுகளைப் படி எடுக்கும் விதத்தை இப்பொழுது விவரிப்போம். வெள்ளைத் தாளில் கறுப்பு மையைத் தடவி, எழுத்துகள் மட்டும் வெள்ளையாகப் பளிச்சென்று தெரிய வகை செய்வது, படி எடுக்கும் முறைகளில் ஒன்று. முதலில் எழுத்துகள் காணப்படும் கல்லைத் தண்ணீரால் நன்கு கழுவ வேண்டும். பின்னர், பெரிய வெள்ளைத் தாள் ஒன்றை எடுத்து, தண்ணீரில் நனைத்து, கல்வெட்டின்மேல் பதிய வைக்க வேண்டும். ஒரு பெரிய மரக்கட்டை பிரஷ் ஒன்றைக்கொண்டு வெள்ளைத் தாளின்மேல் நன்றாக அடிக்க வேண்டும். அடிக்க அடிக்க, ஈரத் தாள் பிரஷில் உள்ள நாரால் அழுத்தப்பட்டுக் கல்வெட்டுகளில் அழுந்திப் படிய வேண்டும். எழுத்து இருக்குமிடத்திலுள்ள குழியான பாகங்களில் எல்லாம் வெள்ளைத் தாள் குழியாகப் பதிந்துவிட வேண்டும். ஈரத் தாள் சற்றுக் கிழிந்தால், இன்னொரு புதிய தாளைப் போட்டு அடிக்க வேண்டும். பின்னர் பசை கலந்த கறுப்பு மையைத் தயார் செய்து அதை வெள்ளைத் தாளின்மேல் ஒற்ற வேண்டும். பாட்டில்களில் கிடைக்கும் பிசினுடன் நல்ல உயர்ந்த ரகக் கரித்தூளைச் சேர்த்து இந்த மை செய்யலாம். மையைக் கவனமாக ஒற்றினால், எழுத்துகள் மட்டும் பளிச்சென்று வெள்ளையாகத் தெரியும். தாளின் மற்ற இடங்கள் கறுப்பாக இருக்க வேண்டும். சிறிது நேரம் கல்லின்மேல் விட்டுவைத்தால், ஈரத் தாள் தானாகவே உலர்ந்து, கல்லிலிருந்து பிரிந்துவிடும். நன்கு உலர்ந்ததும் தாளைப் பத்திரமாக எடுத்துச் செல்லலாம்.

இப்புத்தகத்திலுள்ள அட்டவணைகளின் உதவியுடன் படி எடுத்த எழுத்துகளை ஒவ்வொன்றாகப் படித்து, கல்வெட்டு முழுவதையும் புரிந்துகொள்ளலாம். கல்வெட்டு எக்காலத்தைச் சேர்ந்தது என்பதனையும் சுலபமாகக் கண்டுகொள்ளலாம்.

கல்வெட்டுகளைப்பற்றிய நூல்கள் பல இருப்பினும், கல்வெட்டுகளை எளிதாகக் கற்றுக்கொள்ள அநேகருக்கு வாய்ப்பு அளிக்கவே இந்நூலை வெளியிட்டுள்ளோம்.

இதற்குப் பண உதவிபுரிய முன்வந்த மத்திய அரசின் விஞ்ஞானத் துறைக்கு எங்கள் நன்றி உரித்தாகுக.

INTRODUCTION

Epigraphists acquired the art of reading medieval Tamil inscriptions about a hundred and fifty years ago. Even though the key to the decipherment has been published, the skill to read and interpret inscriptions has been confined to a select few. During the last hundred years thousands of inscriptions have been copied and some of them published by departments of archaeology of central and state governments. There are still thousands of inscriptions on rocks, irrigation sluices, loose stones and ancient structures which have yet to be read and preserved. Even though professional epigraphists can read these ancient inscriptions, this knowledge has not yet reached the common educated layman or the student of history. The inabiity of the common man to read and appreciate inscriptions is one of the reasons why many ancient monuments have been left to decay and destruction. If only the ancient inscription could be read by any literate person then the importance of an inscription and the antiquity of the stone or copper-plate on which it is found would be realized and it would lead to the preservation of ancient monuments.

In order to teach the rudiments of deciphering Tamil inscriptions to the common man we have chosen a novel and effective method. Choosing an ancient and wellknown work like Tirukkural we have written the verses in the different styles of writing so that the reader could follow the evolution of the Tamil script from the Tamil-Brahmi script which is closely connected with the Brahmi script of Asoka. The early chapters of the book are written in the most recent form of the Tamil script which was prevalent around 1500 A. D. This form closely resembles the modern Tamil script. Successive chapters are written in styles of progressively earlier periods thus making a smooth transition from period to period. The Chola and the Pallava styles are gradually introduced and the last part of the book is written in the Tamil-Brahmi script.

It was about 250 years ago that Fr Beschi translated some parts of Tirukkural into Latin. Translations into other European languages such as French, English and German followed. Now we have translations of the Kural in Urdu, Sanskrit, Hindi, Malayalam, Telugu, Russian and Vaagriboli, the language of the nomadic Narikurava people[1]. A number of English translations are now available and we have made use of in this book translations of H. A. Popley, W. H. Drew and J. Lazarus with a few minor modifications.

Tiruvalluvar, the author of Tirukkural has been claimed by people of many faiths, including the Jains, the Hindus and the Christians. Tirukkural is quoted in early Tamil works such as *Purananuru*, and in *Silappatikaram* and *Manimekalai*. Even

[1] The Vaagriboli translation was recently completed at the Madras Christian College in the Department of Statistics.

though there is not sufficient evidence to fix the date of the work precisely, it is generally accepted that it is about 2000 years old. Tirukkural is a masterpiece of classical Tamil poetry and it has some thing to offer to people of different nations and times.

During the time of Tiruvalluvar, Tamil was written in a script called Tamil-Brahmi or Dhamili and it closely resembled the Brahmi script of Emperor Asoka. Brahmi is the parent of all modern Indian scripts. There have been many theories on the origin of the Brahmi script—some claiming it to have evolved from the Harappan script and some others claiming that it was derived from some West Asian script. We have held that Brahmi was invented[2] and that many of its signs can be derived from a compound symbol found in the Tamil-Brahmi inscriptions, viz., a cross super-imposed on a square. We have used this design in the front cover. T. N. Subramaniam, a veteran epigraphist once claimed that Brahmi must have been originally designed for a language like Tamil[3] but this view is not held by many other scholars. Tamil-Brahmi script some times makes use of a *pulli* or dot as a consonant-marker to denote pure consonants. We have shown elsewhere[4] that the practice of using the *pulli* was prevalent from very early times and a *pulli* can be seen in Anaimalai inscription. This practice is not followed in the Asokan Brahmi system where a pure consonant is combined with the following letter and written one below the other. The letter on the top would represent a pure consonant.

The modern Tamil script gradually evolved from the Tamil-Brahmi *pulli* system to the Pallava Tamil script, the Chola Tamil script and to the Vijayanagar script which is quite similar to the modern script. The story of this evolution is graphically presented in the book. We also observe the variation in style during the reign of a single king like Rajaraja I or Rajendra Chola I.

Side by side with the Tamil script, another script called *Vatteluthu* developed for the writing of Tamil language. Late Brahmi letters and early *Vatteluthu* letters are practicaly indistinguishable from one another. Many hero-stones belonging to the Pallava period have been discovered in North Tamil Nadu with *Vatteluthu* inscriptions. This script was in general use in the Pandya region till the Cholas took over that region. It was adapted later for writing Malayalam and a degenerate form of the script was called *Koleluthu*.

In order that people may recognize the *Vatteluthu* script we have included a chart of eighth century *Vatteluthu* characters at the end of the book. Many inscriptions in the Tamil script also have some Grantha characters and Tamil numerals and we have given a chart showing their different forms. Readers desirous of learning more about these scripts are referred to T. N. Subramaniam's *South Indian Temple Inscriptions* and C. Sivaramamurthi's *Kalvettukalum Eluthukkalum* and *Indian Epigraphy and South Indian Scripts.*

---

[2] Gift Siromoney and Michael Lockwood, 'The invention of the Brahmi script', *Madras Christian College Magazine*, XLVI (1977), pp. 31–33 ; *Souvenir of the Fourth Annual Congress of the Epigraphical Society of India*, Madras, 1978, pp. 47–50.

[3] *South Indian Temple Inscriptions*, Vol. III, Part II, p. 1594.

[4] Gift Siromoney and Emmanuel Jebarajan, " On the occurrence of the *pulli* in the Tamil-Brahmi Inscription of Anaimalai', *New Dimensions in Tamil Studies*, Palayamkottai, 1978, pp. 8–12.

We have provided many charts at the end of the book and indicated the sources on which the charts are based. Some are based on published material and some others on estampages prepared by our students from inscriptions found around Tambaram. During the last few years we have been able to find new inscriptions hitherto unnoticed by epigraphists and we have developed side-lighting photographic flash techniques to copy inscriptions and have applied computer methods of image enhancement[5] and dating of inscriptions to Pallava and Chola inscriptions.

It is possible to read inscriptions directly from ancient monuments and make an eye-copy of the letters. They are simply written down on a piece of paper as accurately as possible. Deciphering can be done at leisure making use of the charts in the book. In inscriptions found on stone, letters stand out better at certain times of the day when sunlight falls obliquely on the surface. If sunlight comes from an unsuitable direction, one can artificially get sunlight on to the inscription from a suitable oblique angle using a reflecting mirror. It may be necessary to keep the inscription shaded from direct sun so that only the reflected light illuminates the letters. We have used an umbrella for that purpose.

One can also take photographs of the inscription. One can use photography quite effectively at night or when the inscription is in semi darkness. An electronic flash with an extension cord may be used in such a way that the light falls obliquely on the surface. In the photograph letters will stand out clearly. To get the correct angle an ordinary electric torch can be used to find out the position which produces dark shadows forming an outline of the letters. In the photograph letters will stand out dramatically. We have found this method quite effective and time-saving.

The most common method of copying an inscription is by taking an ink-impression. First the surface is cleaned with water and wet white paper is spread evenly over the surface. It is beaten with a thick-haired brush like a shoe-polishing brush. The paper will get pressed into the depression of the letters. If the paper tears, put one more layer of thick paper and beat with the brush. Then a black paste can be applied on the paper using a roller or some kind of dabber in such a way that the paper in the depressions remains white. Duplicating ink comes in the form of a paste and it can be used. Alternatively one can mix lamp-black powder in office gum which comes in bottles. The paper should be allowed to dry on the stone itself. Later it may be placed between newspapers and rolled.

We wish to thank the Department of Science and Technology for financing the printing of this book and Dr S. Paramasivan for his efforts in persuading Indian scientists to participate in the project of preserving ancient monuments of India.

We wish to thank Messrs R. Chandrasekaran, Abdul Huq, R. Srinivasan who prepared the estampages, Dr M. Lockwood and Mr D. Packiamuthu for fruitful discussions and Mr T. Durai and his colleagues in The Diocesan Press for the special efforts they took to bring out this book.

---

[5] Gift Siromoney, 'Computer techniques of image enhancement in the study of a Pallava Grantha Inscription', *Studies in Indian Epigraphy*, II (1975), pp. 55–58.

System of Transliteration* and Pronunciation

VOWELS

Tamil	Transliteration	Phonetic symbols	Approximate pronunciation
அ	a	a	*u* in up
ஆ	ā	a :	*a* in father
இ	i	i	*i* in sit
ஈ	ī	i:	*i* in unique
உ	u	u	*u* in pull
ஊ	ū	u:	*oo* in woo
எ	e	e	*c* in fed
ஏ	ē	e:	*a* in plane
ஐ	ai	ai	*i* in site
ஒ	o	o	*o* in mobile
ஓ	ō	o:	*o* in noble
ஔ	au	au	*ow* in now

* *This system of transliteration is the one commonly used in epigraphical studies in India.*

CONSONANTS

Tamil	Trans-literation	Environment	Phonetic symbols	Approximate pronunciation
க்	k	After a hard consonant, at the beginning of a word and when mute	k	*k* in cake
		After a soft consonant (ṅ)	ɡ	*g* in bangle
		Between vowels	ɦ	*h* (voiced)
ங்	ṅ		ŋ	*n* in English
ச்	c	At the beginning of a word	s,c	*s* or *ch*
		When doubled	c	*ch* in charm
		After a soft consonant (ñ)	ɟ	*j* in John
		Between vowels	s	*s* in see
ஞ்	ñ		ɲ	*n* in ginger
ட்	ṭ	When doubled and when mute	ʈ	*t* pronounced with the tongue curled back
		After a soft consonant (ṇ) and in other places	ɖ	*d* pronounced with the tongue curled back
ண்	ṇ		ɳ	*n* in colonel pronounced with the tongue curled back
த்	t	At the beginning of a word, after a hard consonant and when mute	t̪	*th* in cloth
		After a soft consonant (n) and in other places	d̪	*th* in thee
ந்	n		n	*n* in new
ப்	p	At the beginning of a word, after a hard consonant and when mute	p	*p* in deep
		After a soft consonant (m)	b	*b* in rub
		At other places		*bh*
ம்	m		m	*m* in man
ய்	y		j	*y* in yellow
ர்	r		r flap	*r* in revive
ல்	l		l	*l* in sail
வ்	v		v	*v* as in English but not so firm
ழ்	ḻ		ɻ	*l* pronounced with the tongue curled as far back as possible
ள்	ḷ		ɭ	*l* pronounced with the tongue curled back
ற்	ṟ	When doubled	tr	*tr* in true
		After a soft consonant (ṉ)	dr	*dr* in drew
		In other places	r rolled	*r* (rolled) in draw
ன்	ṉ		n	*n* in new
ஃ	h	Auxillary	χ	*h* in loch

பொருளடக்கம் – CONTENTS

காமத்துப்பால் – LOVE

எழுத்து வடிவ அட்டவணை — Alphabetic Charts

அகர முதல எழுததெலலாம ஆதி 1
பகவன முதறறே உலகு

கறறதனால ஆய பயனெனகொல வாலறிவன 2
நறறாள தொழாஅர எனின

மலரமிசை ஏகினான மாணடி சேரநதார 3
நிலமிசை நீடுவாழ வார

வேணடுதல வேணடாமை இலானடி சேரநதாரககு 4
யாணடும இடுமபை இல

இருளசேர இருவினையும சேரா இறைவன 5
பொருளசேர புகழபுரிநதார மாடடு

பொறிவாயில ஐநதவிததான பொயதீர ஒழுகக 6
நெறிநினறார நீடுவாழ வார

தனககுவமை இலலாதான தாளசேரநதாரக கலலால 7
மனககவலை மாறறல அரிது

அறவாழி அநதணன தாளசேரநதாரக கலலால 8
பிறவாழி நீநதல அரிது

கோளில பொறியில குணமிலவே எணகுணததான 9
தாளை வணஙகாத தலை

பிறவிப பெருஙகடல நீநதுவர நீநதார 10
இறைவன அடிசேரா தார

கடவுள் வாழ்த்து

1. அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு.
akara mutala eluttellām āti
pakavaṉ mutaṟṟē ulaku.

1. As letters all have *A* as first, so the world has *Aadhi Bhagavan* as first.

2. கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழாஅர் எனின்.
kaṟṟataṉā lāya payaṉeṉkol vālaṟivaṉ
naṟṟāḷ toḻāar eṉiṉ.

2. What is the use of one's education, if he will not bow before the feet of Him, the all wise One ?

3. மலர்மிசை ஏகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார்.
malarmicai ēkiṉāṉ māṇaṭi cērntār
nilamicai nīṭuvāḻ vār.

3. They live for ever in the land above, who cling to the glorious feet of Him, who bides in the lotus flower.

4. வேண்டுதல் வேண்டாமை இலானடி சேர்ந்தார்க்கு
யாண்டும் இடும்பை இல.
vēṇṭutal vēṇṭāmai ilāṉaṭi cērntārkku
yāṇṭum iṭumpai ila.

4. Troubles will never come to those who abide at the feet of the desireless One.

5. இருள்சேர் இருவினையும் சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.
iruḷcēr iruviṉaiyum cērā iṟaivaṉ
poruḷcēr pukaḻpurintār māṭṭu.

5. The twain dark deeds shall ne'er vex those who give the Lord, His rightful praise.

6. பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார்.
poṟivāyil aintavittāṉ poitīr oḻukka
neṟiniṉṟār nīṭuval vār.

6. They shall live for ever who firmly bide in the faultless path of Him, Victor o'er the senses five.

7. தனக்குவமை இல்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்றல் அரிது.
taṉakkuvamai illātāṉ tāḷcērntārk kallāl
maṉakkavalai māṟṟal aritu.

7. 'Tis hard to find relief from mental care, except by taking refuge at the feet of the Peerless One.

8. அறவாழி அந்தணன் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
பிறவாழி நீந்தல் அரிது.
aṟavāḻi antaṇaṉ tāḷcērntārk kallāl
piṟavāḻi nīntal aritu.

8. Unless men cling to the feet of the gracious Lord of the wheel of *dharma*, they cannot swim the ocean of this earthly life.

9. கோளில் பொறியில் குணமிலவே எண்குணத்தான்
தாளை வணங்காத் தலை.
kōḷil poṟiyil kuṇamilavē eṇkuṇattāṉ
tāḷai vaṇaṅkāt talai.

9. The head that bows not at the feet of the Lord, of eightfold nature, is useless as a sense without the power of sensation.

10. பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவன் அடிசேரா தார்.
piṟavip peruṅkaṭal nīntuvar nīntār
iṟaivaṉ aṭicērā tār.

10. Who then can swim this wide earthly sea ? Not they who cling not to our Lord's feet.

வரனநினறு உலகம வழஙகி வருதலரல 11
தரனஅமிழதம எனறுணரற பரறறு

துபபரரககுத துபபரய துபபரககித துபபரரககுத 12
துபபரய தூஉம மழை

விணணினறு பொயயபபின விரிநீர வியனுலகததது 13
உளநினறு உடறறும பசி

ஏரின உழரஅர உழவர புயலெனனும 14
வரரி வளஙகுனறிக கரல

கெடுபபதூஉம கெடடரரககுச சரரவரயமற றுஙகே 15
எடுபபதூஉம எலலரம மழை

விசுமபின துளிவீழின அலலரலமற றுஙகே 16
பசுமபுல தலைகரணபு அரிது

நெடுஙகடலும தனநீரமை குனறும தடிநதெழிலி 17
தரனநலகர தரகி விடின

சிறபபொடு பூசனை செலலரது வரனம 18
வறககுமேல வரனோரககும ஈணடு

தரனம தவமஇரணடும தஙகர வியனுலகம 19
வரனம வழஙகர தெனின

நீரினறு அமையரது உலகெனின யரரயரரககும 20
வரனினறு அமையரது ஒழுககு

வான் சிறப்பு

11. வான்நின்று உலகம் வழங்கி வருதலால்
தான்அமிழ்தம் என்றுணரற் பாற்று.
vāṉniṉṟu ulakam vaḻaṅki varutalāl
tāṉamiḻtam eṉṟuṇarar pāṟṟu.

11. When rain comes regularly the world of men lives on, so it is fitting to think of it as heavenly food.

12. துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய தூஉம் மழை.
tuppārkkut tuppāya tuppākkit tuppārkkut
tuppāya tūum malai.

12. Rain produces good food for men ; itself is food for thirsty men.

13. விண்இன்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்து
உள்நின்று உடற்றும் பசி.
viṇiṉṟu poyppiṉ virinīr viyaṉulakattu
uḷniṉṟu uṭaṟṟum paci.

13. If clouds deceive this wide sea-girt world, then will hunger afflict the people.

14. ஏரின் உழாஅர் உழவர் புயலென்னும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால்.
ēriṉ uḻāar uḻavar puyaleṉṉum
vāri vaḷaṅkuṉṟik kāl.

14. The ploughman cannot ply his plough, if the clouds do not pour out their fulness.

15. கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே
எடுப்பதூஉம் எல்லாம் மழை.
keṭuppatūuṅ keṭṭārkkuc cārvāymaṟ ṟāṅkē
eṭuppatūum ellām maḻai.

15. When rain fails all is ruined ; but rain's help lifts up again the ruined. So rain is all-powerful.

16. விசும்பின் துளிவீழின் அல்லால்மற் றாங்கே
பசும்புல் தலைகாண்பு அரிது.
vicumpiṉ tuḷivīḻiṉ allālmaṟ ṟāṅkē
pacumpul talaikāṇpu aritu.

16. If from the sky no raindrops fall, fresh blades of green grass will not be seen.

17. நெடுங்கடலும் தன்நீர்மை குன்றும் தடிந்தெழிலி
தான்நல்கா தாகி விடின்.
neṭuṅkaṭalum taṉṉīrmai kuṉṟum taṭinteḻili
tāṉnalkā tāki viṭiṉ.

17. E'en the wide ocean's wealth will fail, if bulging clouds do not shower their gifts.

18. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கும் ஈண்டு.
ciṟappoṭu pūcaṉai cellātu vāṉam
vaṟakkumēl vāṉōrkkum īṇṭu.

18. There will be no worship nor festival for gods here, should heaven's rain fail.

19. தானம் தவம்இரண்டும் தங்கா வியன்உலகம்
வானம் வழங்கா தெனின்.
tāṉam tavamiraṇṭum taṅkā viyaṉulakam
vāṉam vaḻaṅkā teṉiṉ.

19. There will be no charity nor penance in this wide world, should heaven not give its gifts.

20. நீர்இன்று அமையாது உலகெனின் யார்யார்க்கும்
வான்இன்று அமையாது ஒழுக்கு.
nīriṉṟu amaiyātu ulakeṉiṉ yāryārkkum
vāṉiṉṟu amaiyātu oḻukku.

20. The world of men cannot live without water; so, too, without rain there is no virtuous life.

ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து 21
வேண்டும் பனுவல் துணிவு

துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்து 22
இறந்தாரை எண்ணிக்கொண் டற்று

இருமை வகைதெரிந்து ஈண்டுஅறம் பூண்டார் 23
பெருமை பிறங்கிற்று உலகு

உரனென்னும் தோட்டியான் ஓரைந்தும் காப்பான் 24
வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து

ஐந்தவித்தான் ஆற்றல் அகல்விசும்பு ளார்கோமான் 25
இந்திரனே சாலுங் கரி

செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர் 26
செயற்கரிய செய்கலா தார்

சுவைஒளி ஊறுஓசை நாற்றமென ஐந்தின் 27
வகைதெரிவான் கட்டே உலகு

நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து 28
மறைமொழி காட்டி விடும்

குணமென்னும் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி 29
கணமேயும் காத்தல் அரிது

அந்தணர் என்போர் அறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்கும் 30
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்

நீத்தார் பெருமை

21. ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும் பனுவல் துணிவு.
oḷukkattu nīttār perumai viḷuppattu
vēṇṭum paṉuval tuṇivu.

21. 'Tis the aim of Scripture to show, the greatness of those who have renounced all for Virtue.

22. துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்து
இறந்தாரை எண்ணிக்கொண் டற்று.
tuṟantār perumai tuṇaikkūṟiṉ vaiyattu
iṟantārai eṇṇikkoṇ ṭaṟṟu.

22. To measure the greatness of ascetics is like counting all who have died in the world.

23. இருமை வகைதெரிந்து ஈண்டுஅறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற்று உலகு.
irumai vakaiterintu īṇṭuaṟam pūṇṭār
perumai piṟaṅkiṟṟu ulaku.

23. The greatness of those who know both states, and have put on Virtue shines throughout the world.

24. உரனென்னும் தோட்டியான் ஓரைந்தும் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து.
uraṉeṉṉum tōṭṭiyāṉ ōraintum kāppāṉ
varaṉeṉṉum vaippiṟkōr vittu.

24. He who rules the senses five with the goal of firmness will become a seed in the best of worlds.

25. ஐந்தவித்தான் ஆற்றல் அகல்விசும்பு ளார்கோமான்
இந்திரனே சாலுங் கரி.
aintavittāṉ āṟṟal akalvicumpu ḷārkōmāṉ
intiraṉē cāluṅ kari.

25. Indra, himself, the King of Gods, is witness sure to the might of him who has subdued the senses five.

26. செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார்.
ceyaṟkariya ceyvār periyar ciṟiyar
ceyaṟkariya ceykalā tār.

26. The great will always do the hard tasks, but little men can ne'er do these.

27. சுவைஒளி ஊறுஓசை நாற்றமென்று ஐந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே உலகு.
cuvaioḷi ūṟuōcai nāṟṟameṉṟu aintiṉ
vakaiterivāṉ kaṭṭē ulaku.

27. He who knows the measure of the senses five—taste, sight, touch, sound, smell—holds the world in his sway.

28. நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும்.
niṟaimoḷi māntar perumai nilattu
maṟaimoḷi kāṭṭi viṭum.

28. The greatness of those men of mighty word is shown by their secret word in the world.

29. குணமென்னும் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயும் காத்தல் அரிது.
kuṇameṉṉum kuṉṟēṟi niṉṟār vekuḷi
kaṇamēyum kāttal aritu.

29. It is impossible to escape the anger of those who've climbed the hill of character and stand sure.

30. அந்தணர் என்போர் அறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்கும்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்.
antaṇar eṉpōr aṟavōrmaṟ ṟevvuyirkkum
centaṇmai pūṇṭoḷuka lāṉ.

30. The true Brahmins are the saints, they say; for they show kindness to all living creatures.

சிறபபுஈனும செலவமும ஈனும அறததினூஉஙகு 31
ஆககம எவனோ உயிரககு

அறததினூஉஙகு ஆககமும இலலை அதனை 32
மறததலின ஊஙகிலலை கேடு

ஒலலும வகையான அறவினை ஓவாதே 33
செலலுமவாய எலலாஞ செயல

மனததுககண மாசிலன ஆதல அனைததறன 34
ஆகுல நீர பிற

அழுககாறு அவாவெகுளி இனனாசசொல நானகும 35
இழுககா இயனறது அறம

அனறறிவாம எனனாது அறஞசெயக மறறது 36
பொனறுஙகால பொனறாத துணை

அறததாறு இதுவென வேணடா சிவிகை 37
பொறுததானொடு ஊரநதான இடை

வீழநாள படாஅமை நனறாறறின அஃதொருவன 38
வாழநாள வழியடைககுங கல

அறததான வருவதே இனபமமற றெலலாம 39
புறதத புகழும இல

செயறபால தோரும அறனே ஒருவறகு 40
உயறபால தோரும பழி

அறன்வலியுறுத்தல்

31. சிறப்புஈனும் செல்வமும் ஈனும் அறத்தினூஉங்கு
ஆக்கம் எவனோ உயிர்க்கு.
ciṟappuīṉum celvamum īṉum aṟattiṉūuṅku
ākkam evaṉō uyirkku.

31. What greater wealth is there than Virtue ? It gives both heavenly bliss and earthly good.

32. அறத்தினூஉங்கு ஆக்கமும் இல்லை அதனை
மறத்தலின் ஊங்கில்லை கேடு.
aṟattiṉūuṅku ākkamum illai ataṉai
maṟattaliṉ ūṅkillai kēṭu.

32. There is no greater wealth than Virtue, and no greater loss than to forget it.

33. ஒல்லும் வகையான் அறவினை ஓவாதே
செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல்.
ollum vakaiyāṉ aṟaviṉai ōvātē
cellumvā yellāñ ceyal.

33. Strive always to do Virtue, unfailingly, by every means, in every way.

34. மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்துஅறன்
ஆகுல நீர பிற.
maṉattukkaṇ mācilaṉ ātal aṉaittuaṟaṉ
ākula nīra piṟa.

34. Be pure in mind, that true Virtue is ; all else is empty sound.

35. அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்
இழுக்கா இயன்றது அறம்.
aḻukkāṟu avāvekuḷi iṉṉāccol nāṉkum
iḻukkā iyaṉṟatu aṟam.

35. Envy, greed, anger, bitter words—these four avoiding, and striving on is Virtue.

36. அன்றறிவாம் என்னாது அறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்கால் பொன்றாத் துணை.
aṉṟaṟivām eṉṉātu aṟañceyka maṟṟatu
poṉṟuṅkāl poṉṟāt tuṇai.

36. Say not, 'We'll try another day' but do Virtue now ; 'Twill in dying day be undying help.

37. அறத்தாறு இதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தான் இடை.
aṟattāṟu ituveṉa vēṇṭā civikai
poṟuttāṉōṭu ūrntāṉ iṭai.

37. There's no need to say, 'This is Virtue's way' ; just look at the palanquin rider and the bearer.

38. வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றின் அஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்.
vīḻnāḷ paṭāamai naṉṟāṟṟiṉ aḥtoruvaṉ
vāḻnāḷ vaḻiyaṭaikkuṅ kal.

38. If one does good, not missing a single day, that will be a rock to block the path of future births.

39. அறத்தான் வருவதே இன்பம்மற் றெல்லாம்
புறத்த புகழும் இல.
aṟattāṉ varuvatē iṉpammaṟ ṟellām
puṟatta pukaḻum ila.

39. What comes from Virtue is true joy ; all else is other and brings no praise.

40. செயற்பால தோரும் அறனே ஒருவற்கு
உயற்பால தோரும் பழி.
ceyaṟpāla tōrum aṟaṉē oruvaṟku
uyaṟpāla tōrum paḻi.

40. The good alone is fit to do ; the evil should be ever shunned.

இலவாழவான எனபான இயலபுடைய மூவரககும 41
நலலாறறின நினற துணை

துறநதாரககும துவவாதவரககும இறநதாரககும 42
இலவாழவான எனபான துணை

தெனபுலததார தெயவம விருநதொககல தானெனறாஙகு 43
ஐமபுலததாறு ஓமபல தலை

பழியஞசி பாததூண உடைததாயின வாழககை 44
வழியெஞசல எஞஞானறும இல

அனபும அறனும உடைததாயின இலவாழககை 45
பணபும பயனும அது

அறததாறறின இலவாழககை யாறறின புறததாறறில 46
போஒயப பெறுவது எவன

இயலபினான இலவாழககை வாழபவன எனபான 47
முயலவாருள எலலாம தலை

ஆறறின ஒழுககி அறனிழுககா இலவாழககை 48
நோறபாரின நோனமை உடைதது

அறனெனப படடதே இலவாழககை அஃதும 49
பிறனபழிபபது இலலாயின நனறு

வையததுள வாழவாஙகு வாழபவன வானுறையும 50
தெயவததுள வைககப படும

இல்வாழ்க்கை

41. இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும்
நல்லாற்றின் நின்ற துணை.
ilvāḻvāṉ eṉpāṉ iyalpuṭaiya mūvarkkum
nallāṟṟiṉ niṉṟa tuṇai.

41. He lives a true home-life, who firmly stands in Virtue's way, and is a help to the orders three.

42. துறந்தார்க்கும் துவ்வா தவர்க்கும் இறந்தார்க்கும்
இல்வாழ்வான் என்பான் துணை.
tuṟantārkkum tuvvā tavarkkum iṟantārkkum
ilvāḻvāṉ eṉpāṉ tuṇai.

42. The true householder is a help to the saints, the poor and the dying.

43. தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல் தானென்றாங்கு
ஐம்புலத்தாறு ஓம்பல் தலை.
teṉpulattār teyvam viruntokkal tāṉeṉṟāṅku
aimpulattāṟu ōmpal talai.

43. *Manes*, God, kin, guests and oneself—to serve these five is duty chief.

44. பழியஞ்சிப் பாத்தூண் உடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியெஞ்சல் எஞ்ஞான்றும் இல்.
paḻiyañcip pāttūṇ uṭaittāyiṉ vāḻkkai
vaḻiyeñcal eññāṉṟum il.

44. Ne'er shall be lack of children in the home of one who shuns vice and shares his food with others.

45. அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது.
aṉpum aṟaṉum uṭaittāyiṉ ilvāḻkkai
paṇpum payaṉum atu.

45. If the home-life has love and virtue, then it will have grace and fruit.

46. அறத்தாற்றின் இல்வாழ்க்கை யாற்றின் புறத்தாற்றிற்
போஒய்ப் பெறுவது எவன்.
aṟattāṟṟiṉ ilvāḻkkai yāṟṟiṉ puṟattāṟṟiṟ
pōoyp peṟuvatu evaṉ.

46. If home-life is lived in Virtue's way, what will one gain by leaving home ?

47. இயல்பினான் இல்வாழ்க்கை வாழ்பவன் என்பான்
முயல்வாருள் எல்லாம் தலை.
iyalpiṉāṉ ilvāḻkkai vāḻpavaṉ eṉpāṉ
muyalvāruḷ ellām talai.

47. He who lives home-life worthily is chief among all who strive.

48. ஆற்றின் ஒழுக்கி அறனிழுக்கா இல்வாழ்க்கை
நோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து.
āṟṟiṉ oḻukki aṟaṉiḻukkā ilvāḻkkai
nōṟpāriṉ nōṉmai uṭaittu.

48. Home-life that helps those outside and never swerves from virtue endures more trials than hermit life.

49. அறனெனப் பட்டதே இல்வாழ்க்கை அஃதும்
பிறன்பழிப்பது இல்லாயின் நன்று.
aṟaṉeṉap paṭṭatē ilvāḻkkai aḥtum
piṟaṉpaḻippatu illāyiṉ naṉṟu.

49. True home-life is true virtue ; the other too is good if without fault.

50. வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்.
vaiyattuḷ vāḻvāṅku vāḻpavaṉ vāṉuṟaiyum
teyvattuḷ vaikkap paṭum.

50. He who lives home-life worthily on earth will have a place among the gods in heaven !

மனைததகக மாணபுடையள ஆகிததற கொணடான 51
வளததககாள வாழககைத துணை

மனைமாடசி இலலாளகண இலலாயின வாழககை 52
எனைமாடசித தாயினும இல

இலலதென இலலவள மாணபானால உளளதென 53
இலலவள மாணாக கடை

பெணணின பெருநதகக யாவுள கறபெனனும 54
திணமையுண டாகப பெறின

தெயவந தொழாஅள கொழுநன தொழுதெழுவாள 55
பெயயெனப பெயயும மழை

தறகாததுத தறகொணடாற பேணித தகைசானற 56
சொறகாததுச சோரவிலாள பெண

சிறைகாககுங காபபெவன செயயும மகளிர 57
நிறைகாககுங காபபே தலை

பெறறாற பெறினபெறுவர பெணடிர பெருஞசிறபபுப 58
புததேளிர வாழும உலகு

புகழபுரிநத இலலிலோரககு இலலை இகழவாரமுன 59
ஏறுபோல பீடு நடை

மஙகலம எனப மனைமாடசி மறறதன 60
நனகலம நனமககட பேறு

வாழ்க்கைத் துணைநலம்

51. மனைத்தக்க மாண்புடையள் ஆகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.
manaittakka māṉpuṭaiyaḷ ākittaṟ koṇṭāṉ
vaḷattakkāḷ vāḻkkait tuṇai.

51. She is true helpmate who, having homely worth, spends within her husband's means.

52. மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின் வாழ்க்கை
எனைமாட்சித் தாயினும் இல்.
maṉaimāṭci illaḷkaṇ illāyiṉ vāḻkkai
eṉaimāṭcit tāyiṉum il.

52. If homely worth be lacking in the wife, whatever worth there is, 'tis nothing worth.

53. இல்லதென் இல்லவள் மாண்பானால் உள்ளதென்
இல்லவள் மாணாக் கடை.
illateṉ illavaḷ māṉpāṉāl uḷḷateṉ
illavaḷ māṇāk kaṭai.

53. If the wife is worthy what lack is there? If she is worthless what good is there?

54. பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னும்
திண்மையுண் டாகப் பெறின்.
peṇṇiṟ peruntakka yāvuḷa kaṟpeṇṇum
tiṇmaiyuṇ ṭākap peṟiṉ.

54. What is more precious than a wife, if strength of purity is hers?

55. தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநன் தொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யும் மழை.
teyvan toḻāal koḻunaṉ toḻuteḻuvāḷ
peyyeṉap peyyum maḻai.

55. She, who on waking, bows to her spouse and worships no other god, if she says 'rain', rain it will.

56. தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்.
taṟkāttut taṟkoṇṭāṟ pēṇit takaicāṉṟa
coṟkāttuc cōṟvilāḷ peṇ.

56. She is true wife who, guarding self and cherishing her spouse, ne'er fails in preserving their good name.

57. சிறைகாக்குங் காப்புஎவன் செய்யும் மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை.
ciṟaikākkuṅ kāppuevaṉ ceyyum makaḷir
niṟaikākkuṅ kāppē talai.

57. What avails prison's ward for wife? Chief is the ward of a chaste mind.

58. பெற்றாற் பெறின்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழும் உலகு.
peṟṟāṟ periṉpeṟuvar peṇṭir peruñciṟappup
puttēḷir vāḻum ulaku.

58. If the wife lives true to her husband, then she is sure to win great glory in the world of gods.

59. புகழ்புரிந்த இல்லிலோர்க்கு இல்லை இகழ்வார்முன்
ஏறுபோல் பீடு நடை.
pukaḻpurinta illilōrkku illai ikaḻvārmuṉ
ēṟupōl pīṭu naṭai.

59. They cannot walk with lion-like pride fore mocking lips, whose wives guard not their good name.

60. மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்றுஅதன்
நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு.
maṅkalam eṉpa maṉaimāṭci maṟṟuataṉ
naṉkalam naṉmakkaṭ pēṟu.

60. The worth of a wife is a man's good fortune; his jewels are his good children.

பெறுமவறறுள யாமறிவது இலலை அறிவறிநத 61
மககட பெறு அலல பிற

எழுபிறபபும தீயவை தீணடா பழிபிறஙகாப 62
பணபுடை மககட பெறின

தமபொருள எனபதம மககள அவரபொருள 63
தமதம வினையான வரும

அமிழதினும ஆறற இனிதேதம மககள 64
சிறுகை அளாவிய கூழ

மககளமெய தீணடல உடறகினபம மறறுஅவர 65
சொறகேடடல இனபம செவிககு

குழலஇனிது யாழஇனிது எனபதம மககள 66
மழலைச சொல கேளாதவர

தநதை மகறகு ஆறறும நனறி அவையதது 67
முநதி இருபபச செயல

தமமினதம மககள அறிவுடைமை மாநிலதது 68
மனனுயிரக கெலலாம இனிது

ஈனற பொழுதிற பெரிதுவககும தனமகனை 69
சானறோன எனககேடட தாய

மகனதநதைககு ஆறறும உதவி இவனதநதை 70
எனனோறறான கொலஎனும சொல

மக்கட்பேறு

61. பெறுமவற்றுள் யாமறிவது இல்லை அறிவறிந்த
மக்கட்பேறு அல்ல பிற.
perumavaṟṟuḷ yāmaṟivatu illai aṟivaṟinta
makkaṭpēṟu alla piṟa.

61. Among all things that men can gain, we know none so good as the gift of intelligent children.

62. எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின்.
eḻupiṟappum tīyavai tīṇṭā paḻipiṟaṅkāp
paṇpuṭai makkaṭ peṟiṉ.

62. The evils of the seven births shall ne'er touch those who've upright children, free from sin.

63. தம்பொருள் என்பதம் மக்கள் அவர்பொருள்
தம்தம் வினையான் வரும்.
tamporuḷ eṉpatam makkaḷ avarporuḷ
tamtam viṉaiyāṉ varum.

63. The wise say of their bairns 'These are our wealth'; by their deeds will wealth come.

64. அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதேதம் மக்கள்
சிறுகை அளாவிய கூழ்.
amiḻtiṉum āṟṟa iṉitētam makkaḷ
ciṟukai aḷāviya kūḻ.

64. The gruel that children's little hands have stirred is sweeter far than nectar.

65. மக்கள்மெய் தீண்டல் உடற்கின்பம் மற்றுஅவர்
சொற்கேட்டல் இன்பம் செவிக்கு.
makkaḷmei tīṇṭal utaṟkiṉpam maṟṟuavar
coṟkēṭṭal iṉpam cevikku.

65. The touch of children's hands is a joy to the body, to listen to their prattle is joy to the ear.

66. குழல்இனிது யாழ்இனிது என்பதம் மக்கள்
மழலைச்சொல் கேளா தவர்.
kuḻaliṉitu yāḻiṉitu eṉpatam makkaḷ
maḻalaiccol kēḷā tavar.

66. 'The flute is sweet, the lute is sweet', say those who do not hear the merry prattle of their children.

67. தந்தை மகற்குஆற்றும் நன்றி அவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல்.
tantai makaṟkuāṟṟum naṉṟi avaiyattu
munti yiruppac ceyal.

67. The boon that a father can give to his son is to set him first in the council of the wise.

68. தம்மின்தம் மக்கள் அறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லாம் இனிது.
tammiṉtam makkaḷ aṟivuṭaimai māṉilattu
maṉṉuyirk kellām iṉitu.

68. To all men in this wide world 'tis joy when their children are wiser than themselves.

69. ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச்
சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்.
īṉṟa poḻutiṟ perituvakkum taṉmakaṉaic
cāṉṟōṉ eṉakkēṭṭa tāy.

69. The mother who has heard her son called noble has greater joy than when she bore him.

70. மகன்தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி இவன்தந்தை
என்னோற்றான் கொல்எனுஞ் சொல்.
makaṉtantaikku āṟṟum utavi ivaṉtantai
eṉṉōṟṟāṉ koleṉuñ col.

70. The good that a son can do for his father is to cause men to ask, 'What penance did his father do'?

அனபிறகும உணடோ அடைககுநதாழ ஆரவலா 71
புனகணநீா பூசல தரும

அனபிலாா எலலாந தமககுரியா அனபுடையாா 72
எனபும உரியா பிறாககு

அனபோடு இயைநத வழககெனப ஆருயிாககு 73
எனபோடு இயைநத தொடாபு

அனபுஈனும ஆரவம உடைமை அதுஈனும 74
நணபெனனும நாடாச சிறபபு

அனபுறறு அமாநத வழககெனப வையகதது 75
இனபுறறாா எயதுஞ சிறபபு

அறததிறகே அனபுசாா பெனப அறியாா 76
மறததிறகும அஃதே துணை

எனபி லதனை வெயிலபோலக காயுமே 77
அனபி லதனை அறம

அனபகத திலலா உயிாவாழககை வனபாறகண 78
வறறல மாநதளிாதத றறு

புறததுறுபப பெலலாம எவனசெயயும யாககை 79
அகததுறுபபு அனபி லவாககு

அனபின வழியது உயிாநிலை அஃதிலாாககு 80
எனபுதோல போாததத உடமபு

அன்புடைமை

71. அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ் ஆர்வலர்
புன்கண்நீர் பூசல் தரும்.
aṉpiṟkum uṇṭō aṭaikkuntāḻ ārvalar
puṉkaṇṇīr pūcal tarum.

71. Is there a bolt that can emprison love? The trickling tears of loving eyes will cry it out.

72. அன்பிலார் எல்லாந் தமக்குரியர் அன்புடையார்
என்பும் உரியர் பிறர்க்கு.
aṉpilār ellāṉ tamakkuriyar aṉpuṭaiyār
eṉpum uriyar piṟarkku.

72. All for themselves the loveless think; the loving e'en their bones for others give.

73. அன்போடு இயைந்த வழக்கென்ப ஆருயிர்க்கு
என்போடு இயைந்த தொடர்பு.
aṉpōṭu iyainta vaḻakkeṉpa āruyirkku
eṉpōṭu iyainta toṭarpu.

73. The wise say that the link of soul and body is the fruit of one's union with love.

74. அன்புஈனும் ஆர்வம் உடைமை அதுஈனும்
நண்பென்னும் நாடாச் சிறப்பு.
aṉpuīṉum ārvam uṭaimai atuīṉum
naṇpeṉṉum nāṭāc ciṟappu.

74. Love gives rise to affection for all; that gives rise to true friendship.

75. அன்புற்று அமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்து
இன்புற்றார் எய்துஞ் சிறப்பு.
aṉpuṟṟu amarnta vaḻakkeṉpa vaiyakattu
iṉpuṟṟār eytuñ ciṟappu.

75. The wise say that the joys of earth and heaven are the fruits of a life of love.

76. அறத்திற்கே அன்புசார் பென்ப அறியார்
மறத்திற்கும் அஃதே துணை.
aṟattiṟkē aṉpucār peṉpa aṟiyār
maṟattiṟkum ahtē tuṇai.

76. The ignorant say 'Love helps the good'; it is also a help against evil.

77. என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
அன்பி லதனை அறம்.
eṉpi lataṉai veyilpōlak kāyumē
aṉpi lataṉai aṟam.

77. As the sun's heat burns up boneless things, so does virtue burn up loveless life.

78. அன்பகத் தில்லா உயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றல் மரந்தளிர்த் தற்று.
aṉpakat tillā uyirvāḻkkai vaṉpāṟkaṇ
vaṟṟal marantaḷirt taṟṟu.

78. The life of a man who has no love within is like the flowering of a withered tree in barren sand.

79. புறத்துறுப் பெல்லாம் எவன்செய்யும் யாக்கை
அகத்துறுப்பு அன்பி லவர்க்கு.
puṟattuṟup pellām evaṉceyyum yākkai
akattuṟuppu aṉpi lavarkku.

79. Of what good are all outward members to those who lack the inner member of love?

80. அன்பின் வழியது உயிர்நிலை அஃதிலார்க்கு
என்புதோல் போர்த்த உடம்பு.
aṉpiṉ vaḻiyatu uyirnilai ahtilārkku
eṉputōl pōrtta uṭampu.

80. The living soul subsists by love; the loveless are but skin and bone.

இருநதோமபி இலவாழவ தெலலாம விருநதோமபி 81
வேளாணமை செயதற பொருடடு

விருநது புறதததாத தானுணடல சாவா 82
மருநதெனினும வேணடறபாற றனறு

வருவிருநது வைகலும ஓமபுவான வாழககை 83
பருவநது பாழபடுத லினறு

அகனமாநது செயயாள உறையும முகனமாநது 84
நலவிருநது ஓமபுவான இல

விததும இடலவேணடுமகொலலோ விருநதோமபி 85
மிசசில மிசைவான புலம

செலவிருநது ஓமபி வருவிருநது பாரததிருபபான 86
நலவிருநது வானத தவரககு

இனைததுணைத தெனபதொன றிலலை விருநதின 87
துணைததுணை வேளவிப பயன

பரிநதோமபிப பறறறறேம எனபர விருநதோமபி 88
வேளவி தலைபபடா தார

உடைமையுள இனமை விருநதோமபல ஓமபா 89
மடமை மடவாரகண உணடு

மோபபக குழையும அனிசசம முகநதிரிநது 90
நோககக குழையும விருநது

விருந்தோம்பல்

81. இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.
iruntōmpi ilvāḻva tellām viruntōmpi
vēḷāṇmai ceytaṟ poruṭṭu.

81. The wealth and joy of home-life have one end, to cherish guests and show them kindness.

82. விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று.
viruntu puṟattatāt tāṉuṇṭal cāvā
maruntetiṉum vēṇṭaṟpāṟ ṟaṉṟu.

82. To eat oneself while strangers wait outside, e'en if the food be immortal nectar, is undesirable.

83. வருவிருந்து வைகலும் ஓம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று.
varuviruntu vaikalum ōmpuvāṉ vāḻkkai
paruvantu pāḻpaṭutal iṉṟu.

83. The life of those who daily cherish coming guests shall n'er be wasted by poverty.

84. அகனமர்ந்து செய்யாள் உறையும் முகனமர்ந்து
நல்விருந்து ஓம்புவான் இல்.
akaṉamarntu ceyyāḷ uṟaiyum mukaṉamarntu
nalviruntu ōmpuvāṉ il.

84. Lakshmi with joyful heart will dwell with him who with smiling face cherisheth guests.

85. வித்தும் இடல்வேண்டும் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சில் மிசைவான் புலம்.
vittum iṭalvēṇṭum kollō viruntōmpi
miccil micaivāṉ pulam.

85. What need is there to sow his land, who welcomes guests and eats only what is left ?

86. செல்விருந்து ஓம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான்.
நல்விருந்து வானத் தவர்க்கு.
celviruntu ōmpi varuviruntu pārttiruppāṉ
nalviruntu vāṉat tavarkku.

86. He'll be a welcome guest to gods above, who, having cherished the parting guest, awaits the coming guest.

87. இனைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்தின்
துணைத்துணை வேள்விப் பயன்.
iṉaittuṇait teṉpatoṉ ṟillai viruntiṉ
tuṇaittuṇai vēḷvip payaṉ.

87. There is no measure to the fruit of hospitality, the guest's own worth is the measure alone.

88. பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றேம் என்பர் விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படா தார்.
parintōmpip paṟṟaṟṟēm eṉpar viruntōmpi
vēḷvi talaippaṭā tār.

88. Those who have not begun to do their duty in cherishing guests, will say ' We've cherished wealth and now are helpless left '.

89. உடைமையுள் இன்மை விருந்தோம்பல் ஓம்பா
மடமை மடவார்கண் உண்டு.
uṭaimaiyuḷ iṉmai viruntōmpal ōmpā
maṭamai maṭavārkaṇ uṇṭu.

89. The crass stupidity that does not welcome guests is poverty in riches ; and is only found in fools.

90. மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து.
mōppak kuḻaiyum aṉiccam mukantirintu
nōkkak kuḻaiyum viruntu.

90. The *Anicham* flower withers away in the very smelling ; so at a changing look the guest's heart sinks.

இனசொலால ஈரம அளைஇப படிறிலவாம 91
செமபொருள கணடாரவாயச சொல

அகனமாநது ஈதலின நனறே முகனமாநது 92
இனசொல னாகப பெறின

முகததான அமாநது இனிது நொககி அகததானாம 93
இனசொ லினதே அறம

துனபுறூஉந துவவாமை இலலாகும யாரமாடடும 94
இனபுறூஉம இனசொ லவாககு

பணிவுடையன இனசொலன ஆதல ஒருவறகு 95
அணியலல மறறுப பிற

அலலவை தேய அறமபெருகும நலலவை 96
நாடி இனிய சொலின

நயனஈனறு நனறி பயககும பயனஈனறு 97
பணபின தலைபபிரியாச சொல

சிறுமையுள நீஙகிய இனசொல மறுமையும 98
இமமையும இனபந தரும

இனசொல இனிதீனறல காணபான எவனகொலோ 99
வனசொல வழஙகு வது

இனிய உளவாக இனனாத கூறல 100
கனியிருபபக காயகவாந தறறு

இனியவை கூறல்

91. இன்சொலால் ஈரம் அளைஇப் படிறுஇலவாஞ்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.
incolāl īram aḷaiip paṭiṟuilavāñ
cemporuḷ kaṇṭārvāyc col.

91. Kindly speech comes from a loving heart and is free from guile ; it is the speech of those who have known the Real.

92. அகனமர்ந்து ஈதலின் நன்றே முகனமர்ந்து
இன்சொல னாகப் பெறின்.
akaṉamarntu ītaliṉ naṉṟē mukaṉamarntu
iṉcola ṉākap peṟiṉ.

92. Better than giving with a willing mind is the cheery smile and kindly word.

93. முகத்தான் அமர்ந்துஇனிது நோக்கி அகத்தானாம்
இன்சொ லினதே அறம்.
mukattāṉ amarntuiṉitu nōkki akattāṉām
iṉco liṉatē aṟam.

93. With smiling face and kindly look kind words to speak, if from the heart they come, is Virtue true.

94. துன்புறூஉந் துவ்வாமை இல்லாகும் யார்மாட்டும்
இன்புறூஉம் இன்சொ லவர்க்கு.
tuṉpuṟūun tuvvāmai illākum yārmāṭṭum
iṉpuṟūum iṉco lavarkku.

94. Poverty, the cause of misery, will never come to those who with joy speak kindly words to all.

95. பணிவுடையன் இன்சொலன் ஆதல் ஒருவற்கு
அணியல்ல மற்றுப் பிற.
paṇivuṭaiyaṉ iṉcolaṉ ātal oruvaṟku
aṇiyalla maṟṟup piṟa.

95. Humility and kindly speech are jewels rare ; all else are worthless baubles.

96. அல்லவை தேய அறம்பெருகும் நல்லவை
நாடி இனிய சொலின்.
allavai tēya aṟamperukum nallavai
nāṭi iṉiya coliṉ.

96. Evil will fade and good will grow in him, who, seeking the good, speaks kindly words.

97. நயன்ஈன்று நன்றி பயக்கும் பயன்ஈன்று
பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல்.
nayaṉīṉṟu naṉṟi payakkum payaṉīṉṟu
paṇpiṉ talaippiriyāc col.

97. Speech, that does not deviate from kindness and seeks the good of others, will bring joy in this life and happiness in the next.

98. சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் மறுமையும்
இம்மையும் இன்பந் தரும்.
ciṟumaiyuḷ nīṅkiya iṉcol maṟumaiyum
immaiyum iṉpan tarum.

98. Kindly speech, free from meanness, will bring joy both in this world and the next.

99. இன்சொல் இனிதீன்றல் காண்பான் எவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது.
iṉcol iṉitīṉṟal kāṇpāṉ evaṉkolō
vaṉcol vaḻaṅku vatu.

99. He, who has seen the joy that kind words give, why does he speak bitter words ?

100. இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று.
iṉiya uḷavāka iṉṉāta kūṟal
kaṉiyiruppak kāykavarn taṟṟu.

100. To use bitter words, when kind words are at hand, is like picking unripe fruit when the ripe fruit is there.

செயயாமற செயத உதவிககு வையகமும 101
வானகமும ஆறற லரிது

காலததி னாறசெயத நனறி சிறிதெனினும 102
ஞாலததின மாணப பெரிது

பயனதூககார செயத உதவி நயனதூககின 103
நனமை கடலிற பெரிது

தினைததுணை நனறி செயினும பனைததுணையாக 104
கொளவர பயனதெரி வார

உதவி வரைததனறு உதவி உதவி 105
செயபபடடார சாலபின வரைதது

மறவறக மாசறறார கேணமை துறவறக 106
துனபததுள துபபாயார நடபு

எழுமை எழுபிறபபும உளளுவர தஙகண 107
விழுமந துடைததவர நடபு

நனறி மறபபது நனறனறு நனறலலது 108
அனறே மறபபது நனறு

கொனறனன இனனா செயினும அவரசெயத 109
ஒனறுநனறு உளளக கெடும

எநநனறி கொனறாரககும உயவுணடாம உயவிலலை 110
செயநநனறி கொனற மகறகு

செய்ந்நன்றி அறிதல்

101. செய்யாமற் செய்த உதவிக்கு வையகமும்
வானகமும் ஆற்ற லரிது.
ceyyāmaṟ ceyta utavikku vaiyakamum
vāṉakamum āṟṟa laritu.

101. E'en heaven and earth are not enough to repay, the help that's given when none is received.

102. காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.
kālatti ṉāṟceyta naṉṟi ciṟiteṉiṉum
ñālattiṉ māṇap peritu.

102. A good deed in time of need, though small, is of more value than the whole world.

103. பயன்தூக்கார் செய்த உதவி நயன்தூக்கின்
நன்மை கடலிற் பெரிது.
payaṉtūkkār ceyta utavi nayaṉtūkkiṉ
naṉmai kaṭaliṟ peritu.

103. If we weigh the worth of help given, expecting nought, its good is greater than the ocean.

104. தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்தெரி வார்.
tiṉaittuṇai naṉṟi ceyiṉum paṉaittuṇaiyāk
koḷvar payaṉteri vār.

104. Though a kind deed be smaller than millet seed, the wise who know its fruits, will think it as big as a palmyra tree.

105. உதவி வரைத்தன்று உதவி உதவி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து.
utavi varaittaṉṟu utavi utavi
ceyappaṭṭār cālpiṉ varaittu.

105. The value of a kind deed is not the measure of the deed, it is the measure of the worth to those it's done.

106. மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துள் துப்பாயார் நட்பு.
maṟavaṟka mācaṟṟār kēṇmai tuṟavaṟka
tuṉpattuḷ tuppāyār naṭpu.

106. Never forget the kindness of the pure ; never forsake the friendship of those who've helped you in trouble.

107. எழுமை எழுபிறப்பும் உள்ளுவர் தங்கண்
விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு.
eḻumai eḻupiṟappum uḷḷuvar taṅkaṇ
viḻuman tuṭaittavar naṭpu.

107. The wise will remember through all the seven births in the seven worlds, the friendship of those who've wiped away their sorrow.

108. நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்லது
அன்றே மறப்பது நன்று.
naṉṟi maṟappatu naṉṟaṉṟu naṉṟallatu
aṉṟē maṟappatu naṉṟu.

108. It is not good to forget a good deed done ; to forget an ill at once is good.

109. கொன்றன்ன இன்னா செயினும் அவர்செய்த
ஒன்றுநன்று உள்ளக் கெடும்.
koṉṟaṉṉa iṉṉā ceyiṉum avarceyta
oṉṟunaṉṟu uḷḷak keṭum.

109. Though one inflicts a mortal injury, it will fade before the memory of one good deed.

110. எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.
ennaṉṟi koṉṟārkkum uyvuṇṭām uyvillai
ceynnaṉṟi koṉṟa makaṟku.

110. There may be some way of escape for those who kill all goodness, but there is none for one who kills a kindness done.

தகுதி எனவொனறு நனறே பகுதியால 111
பாறபடடு ஒழுகப பெறின

செபபம உடையவன ஆககம சிதைவினறி 112
எசசததிறகு ஏமாபபு உடைதது

நனறே தரினும நடுவிகநதாம ஆககததை 113
அனறே ஒழிய விடல

தககார தகவிலர எனபது அவரவர 114
எசசததாற காணப படும

கேடும பெருககமும இலலலல நெஞசததுக 115
கோடாமை சானறோரக கணி

கெடுவலயான எனபது அறிகதன நெஞசம 116
நடுஒரீஇ அலல செயின

கெடுவாக வையாது உலகம நடுவாக 117
நனறிககண தஙகியான தாழவு

சமனசெயது சீரதூககுங கோலபோல அமைநதொருபால 118
கோடாமை சானறோரக கணி

சொறகோடடம இலலது செபபம ஒருதலையா 119
உடகோடடம இனமை பெறின

வாணிகம செயவாரககு வாணிகம பேணிப 120
பிறவும தமபோல செயின

111. தகுதி எனவொன்று நன்றே பகுதியால்
பாற்பட்டு ஒழுகப் பெறின்.
takuti eṉavoṉṟu naṉṟē pakutiyāl
pāṟpaṭṭu oḻukap peṟiṉ.

111. Impartiality to all, friends, foes, strangers, is alone true justice.

112. செப்பம் உடையவன் ஆக்கஞ் சிதைவின்றி
எச்சத்திற் கேமாப்பு உடைத்து.
ceppam uṭaiyavaṉ ākkañ citaiviṉṟi
eccattiṟ kēmāppu uṭaittu.

112. The wealth of the just man will not perish, it will enrich his children.

113. நன்றே தரினும் நடுவிகந்தாம் ஆக்கத்தை
அன்றே ஒழிய விடல்.
naṉṟē tariṉum naṭuvikantām ākkattai
aṉṟē oḻiya viṭal.

113. Give up at once the wealth gained in unjust ways, even though it may yield good.

114. தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர்
எச்சத்தாற் காணப் படும்.
takkār takavilar eṉpatu avaravar
eccattāṟ kāṇap paṭum.

114. The just and the unjust will be known from the character of their children.

115. கேடும் பெருக்கமும் இல்லல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.
kēṭum perukkamum illalla neñcattuk
kōṭāmai cāṉṟōṟk kaṇi.

115. Both loss and gain will come to all ; an unwarped mind is the jewel of a noble soul.

116. கெடுவல்யான் என்பது அறிகதன் நெஞ்சம்
நடுஒரீஇ அல்ல செயின்.
keṭuvalyāṉ eṉpatu aṟikataṉ neñcam
naṭuorīi alla ceyiṉ.

116. If your mind swerves from the right and does injustice, know for certain that you will perish.

117. கெடுவாக வையாது உலகம் நடுவாக
நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழ்வு.
keṭuvāka vaiyātu ulakam naṭuvāka
naṉṟikkaṇ taṅkiyāṉ tāḻvu.

117. The wise will not regard as evil, the poverty of those who walk justly and rightly.

118. சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போல் அமைந்தொரு
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. [பால்
camaṉceytu cīrtūkkuṅ kōlpōl amaintorupāl
kōṭāmai cāṉṟōṟk kaṇi.

118. As balance that even-poised weighs rightly, unbiassed justice is the ornament of the noble.

119. சொற்கோட்டம் இல்லது செப்பம் ஒருதலையா
உட்கோட்டம் இன்மை பெறின்.
coṟkōṭṭam illatu ceppam orutalaiyā
uṭkōṭṭam iṉmai peṟiṉ.

119. Impartiality is freedom from crooked speech, if the mind is quite free from crookedness.

120. வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவுந் தமபோற் செயின்.
vāṇikañ ceyvārkku vāṇikam pēṇip
piṟavun tamapōṟ ceyiṉ.

120. To guard the interest of others as their own, is good business for business men.

அடககம அமரருள உயககும அடஙகாமை 121
ஆரிருள உயதது விடும

காககப பொருளா அடககததை ஆககம 122
அதனினூஉங கிலலை உயிரககு

செறிவறிநது சீரமை பயககும அறிவறிநது 123
ஆறறின அடஙகப பெறின

நிலையில திரியாது அடஙகியான தோறறம 124
மலையினும மாணப பெரிது

எலலாரககும நனறாம பணிதல அவருளளும 125
செலவரககே செலவந தகைதது

ஒருமையுள ஆமைபோல ஐநதடககல ஆறறின 126
எழுமையும ஏமாப புடைதது

யாகாவா ராயினும நாககாகக காவாககால 127
சோகாபபர சொலலிழுககுப படடு

ஒனறானும தீசசொல பொருடபயன உணடாயின 128
நனறாகா தாகி விடும

தீயினாற சுடடபுண உளளாறும ஆறாதே 129
நாவினாற சுடட வடு

கதஙகாததுக கறறடஙகல ஆறறுவான செவவி 130
அறமபாரககும ஆறறின நுழைநது

அடக்கமுடைமை

121. அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் அடங்காமை
ஆரிருள் உய்த்து விடும்.
aṭakkam amararuḷ uykkum aṭaṅkāmai
āriruḷ uyttu viṭum.

121. Self-control will lead one to the immortals ; self-indulgence will lead to darkest hell.

122. காக்க பொருளா அடக்கத்தை ஆக்கம்
அதனி னூஉங் கில்லை உயிர்க்கு.
kākka poruḷā aṭakkattai ākkam
ataṉiṉūuṅ killai uyirkku.

122. Guard self-control as treasure rare ; 'Tis wealth supreme to every soul.

123. செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கும் அறிவறிந்து
ஆற்றின் அடங்கப் பெறின்.
ceṟivaṟintu cīrmai payakkum aṟivaṟintu
āṟṟiṉ aṭaṅkap peṟiṉ.

123. If one knows the righteous way and controls himself, that will be known by the wise and bring him distinction.

124. நிலையில் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம்
மலையினும் மாணப் பெரிது.
nilayil tiriyātu aṭaṅkiyāṉ tōṟṟam
malayiṉum māṇap peritu.

124. The appearance of one who, unswerving in his duty, controls himself, is far greater than that of the high hills.

125. எல்லார்க்கும் நன்றாம் பணிதல் அவருள்ளும்
செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து.
ellārkkum naṉṟām paṇital avaruḷḷum
celvarkkē celvan takaittu.

125. Humility is good for all ; among them, to the rich it is greater riches.

126. ஒருமையுள் ஆமைபோல் ஐந்தடக்கல் ஆற்றின்
எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து.
orumaiyuḷ āmaipōl aintaṭakkal āṟṟiṉ
eḻumaiyum ēmāp puṭaittu.

126. If in one life one controls his senses five as the tortoise, that will be a safeguard in the seven births.

127. யாகாவா ராயினும் நாகாக்க காவாக்கால்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு.
yākāvā rāyiṉum nākākka kāvākkāl
cōkāppar colliḻukkup paṭṭu.

127. Whatever you do not control, control the tongue ; if that is uncontrolled you will come to grief in faulty speech.

128. ஒன்றானும் தீச்சொல் பொருட்பயன் உண்டாயின்
நன்றாகா தாகி விடும்.
oṉṟāṉum tīccol poruṭpayaṉ uṇṭāyiṉ
naṉṟākā tāki viṭum.

128. If one speaks only one evil word that brings injury to others, all your good will become evil.

129. தீயினாற் சுட்டபுண் உள்ளாறும் ஆறாதே
நாவினாற் சுட்ட வடு.
tīyiṉāṟ cuṭṭapuṇ uḷḷāṟum āṟātē
nāviṉāṟ cuṭṭa vaṭu.

129. The wound that's made by fire will heal, but the wound that's made by tongue will never heal.

130. கதங்காத்துக் கற்றடங்கல் ஆற்றுவான் செவ்வி
அறம்பார்க்கும் ஆற்றின் நுழைந்து.
kataṅkāttuk kaṟṟaṭaṅkal āṟṟuvāṉ cevvi
aṟampārkkum āṟṟiṉ nuḻaintu.

130. Virtue itself will eagerly join in the way of one who is free from anger and has learnt self-control.

ஒழுககம விழுபபம தரலான ஒழுககம 131
உயிரினும ஓமபப படும

பரிநதோமபிக காகக ஒழுககம தெரிநதோமபித 132
தேரினும அஃதே துணை

ஒழுககம உடைமை குடிமை இழுககம 133
இழிநத பிறபபாய விடும

மறபபினும ஓததுக கொளலாகும பாரபபான 134
பிறபபொழுககம குனறக கெடும

அழுககா றுடையானகண ஆககமபோனற இலலை 135
ஒழுகக மிலானகண உயரவு

ஒழுககததின ஒலகார உரவோர இழுககததின 136
ஏதம படுபாக கறிநது

ஒழுககததின எயதுவர மேனமை இழுககததின 137
எயதுவர எயதாப பழி

நனறிககு விததாகும நலலொழுககம தீயொழுககம 138
எனறும இடுமபை தரும

ஒழுகக முடையவரக கொலலாவே தீய 139
வழுககியும வாயாற சொலல

உலகததோடு ஒடட ஒழுகல பலகறறும 140
கலலார அறிவிலா தார

131. ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஓம்பப் படும்.
oḻukkam viḻuppam taralāṉ oḻukkam
uyiriṉum ōmpap paṭum.

131. Right conduct leads to excellence ; so it must be guarded more carefully than life itself.

132. பரிந்தோம்பிக் காக்க ஒழுக்கம் தெரிந்தோம்பித்
தேரினும் அஃதே துணை.
parintōmpik kākka oḻukkam terintōmpit
tēriṉum ahtē tuṇai.

132. Guard carefully your conduct ; though you study thoroughly all virtue, this alone is true help.

133. ஒழுக்கம் உடைமை குடிமை இழுக்கம்
இழிந்த பிறப்பாய் விடும்.
oḻukkam uṭaimai kuṭimai iḻukkam
iḻinta piṟappāy viṭum.

133. Right conduct is the mark of noble birth ; if you deviate from it, that will lead to ignoble birth.

134. மறப்பினும் ஓத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும்.
maṟappiṉum ōttuk koḷalākum pārppāṉ
piṟappoḻukkaṅ kuṉṟak keṭum.

134. Though the Brahmin forget the Vedas he may recover this by study ; if he fails in right conduct he loses his birthright.

135. அழுக்கா றுடையான்கண் ஆக்கம்போன்று இல்லை
ஒழுக்க மிலான்கண் உயர்வு.
aḻukkā ṟuṭaiyāṉkaṇ ākkampōṉṟu illai
oḻukka milāṉkaṇ uyarvu.

135. Just as the envious man will lose his wealth, so he who is without right conduct will lose his greatness.

136. ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர் இழுக்கத்தின்
ஏதம் படுபாக் கறிந்து.
oḻukkattiṉ olkār uravōr iḻukkattiṉ
ētam paṭupāk kaṟintu.

136. The strong-souled will never fail in right conduct ; they know the ills that come from failure.

137. ஒழுக்கத்தின் எய்துவர் மேன்மை இழுக்கத்தின்
எய்துவர் எய்தாப் பழி.
oḻukkattiṉ eytuvar mēṉmai iḻukkattiṉ
eytuvar eytāp paḻi.

137. By right conduct men achieve greatness ; by evil conduct they will get unthinkable disgrace.

138. நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கம் தீயொழுக்கம்
என்றும் இடும்பை தரும்.
naṉṟikku vittākum nalloḻukkam tīyoḻukkam
eṉṟum iṭumpai tarum.

138. Right conduct is the seed of heavenly joy ; evil conduct will cause endless misery.

139. ஒழுக்க முடையவர்க்கு ஒல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொலல்.
oḻukka muṭaiyavarkku ollāvē tīya
vaḻukkiyum vāyāṟ colal.

139. Men of right conduct, even off their guard, will never allow their lips to speak foul words.

140. உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றும்
கல்லார் அறிவிலா தார்.
ulakattōṭu oṭṭa oḻukal palakaṟṟum
kallār aṟivilā tār.

140. They who have not learnt the art of right living, though they have learnt much, are ignorant.

பிறனபொருளாள பெடடொழுகும பேதைமை ஞாலதது 141
அறமபொருள கணடாரகண இல

அறனகடை நினறாருள எலலாம பிறனகடை 142
நினறாரின பேதையார இல

விளிநதாரின வேறலலார மனற தெளிநதாரில 143
தீமை புரிநதொழுகு வார

எனைததுணையர ஆயினும எனனாம தினைததுணையும 144
தேரான பிறனில புகல

எளிதென இலலிறபபான எயதுமெஞ ஞானறும 145
விளியாது நிறகும பழி

பகைபாவம அசசம பழியென நானகும 146
இகவாவாம இலலிறபபான கண

அறனியலான இலவாழவான எனபான பிறனியலாள 147
பெணமை நயவா தவன

பிறனமனை நோககாத பேராணமை சானறோரககு 148
அறனொனறோ ஆனற ஒழுககு

நலககுரியார யாரெனின நாமநீர வைபபின 149
பிறறகுரியாள தோளதோயா தார

அறனவரையான அலல செயினும பிறனவரையாள 150
பெணமை நயவாமை நனறு

பிறனில் விழையாமை

141. பிறன்பொருளாள் பெட்டொழுகும் பேதைமை
அறம்பொருள் கண்டார்கண் இல். [ஞாலத்து
piṟaṉporuḷāḷ peṭṭoḻukum pētaimai ñālattu
aṟamporuḷ kaṇṭārkaṇ il.

141. A man alive to the glory of virtue and wealth will not commit the folly of desiring another's wife.

142. அறன்கடை நின்றாருள் எல்லாம் பிறன்கடை
நின்றாரின் பேதையார் இல்.
aṟaṉkaṭai niṉṟāruḷ ellām piṟaṉkaṭai
niṉṟāriṉ pētaiyār il.

142. Among those who stand outside *dharma* there are no greater fools than those who lurk at their neighbour's door.

143. விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரில்
தீமை புரிந்துஒழுகு வார்.
viḷintāriṉ vēṟallar maṉṟa teḷintāril
tīmai purintuoḻuku vār.

143. They are not better than dead men who misbehave with the wife of a confiding friend.

144. எனைத்துணையர் ஆயினும் என்னாம் தினைத்துணையும்
தேரான் பிறனில் புகல்.
eṉaittuṇaiyar āyiṉum eṉṉām tiṉaittuṇaiyum
tērāṉ piṟaṉil pukal.

144. What profiteth a man however great he may be if seeks another's wife without even a grain of thought?

145. எளிதென இல்லிறப்பான் எய்துமெஞ் ஞான்றும்
விளியாது நிற்கும் பழி.
eḷiteṉa illiṟappāṉ eytumeñ ñāṉṟum
viḷiyātu niṟkum paḻi.

145. A man may think lightly of seducing another's wife; but he has to bear the guilt for ever.

146. பகைபாவம் அச்சம் பழியென நான்கும்
இகவாவாம் இல்லிறப்பான் கண்.
pakaipāvam accam paḻiyeṉa nāṉkum
ikavāvām illiṟappāṉ kaṇ.

146. Hatred, sin, fear, disgrace; these four will never leave an adulterer alone.

147. அறனியலான் இல்வாழ்வான் என்பான் பிறனியலாள்
பெண்மை நயவா தவன்.
aṟaṉiyalāṉ ilvāḻvāṉ eṉpāṉ piṟaṉiyalāḷ
peṇmai nayavā tavaṉ.

147. A house holder who follows *dharma* is one who does not desire another's wife.

148. பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்கு
அறனொன்றோ ஆன்ற ஒழுக்கு.
piṟaṉmaṉai nōkkāta pērāṇmai cāṉṟōrkku
aṟaṉoṉṟō āṉṟa oḻukku.

148. Manly excellence which never looks at another's wife is not merely *dharma*, it is perfect conduct.

149. நலக்குரியார் யாரெனின் நாமநீர் வைப்பின்
பிறற்குரியாள் தோள்தோயா தார்.
nalakkuriyār yārcṉiṉ nāmanīr vaippiṉ
piṟaṟkuriyāḷ tōḷtōyā tār.

149. To whom is all the good due in this world surrounded by sea? To them who do not embrace another's wife.

150. அறன்வரையான் அல்ல செயினும் பிறன்வரையாள்
பெண்மை நயவாமை நன்று.
aṟaṉvaraiyāṉ alla ceyiṉum piṟaṉvaraiyāḷ
peṇmai nayavāmai naṉṟu.

150. Even if a man is not within the bounds of *dharma* it is good if he does not desire another's wife.

அகழவாரைத தாஙகும நிலமபொலத தமமை 151
இகழவாரப பொறுததல தலை

பொறுததல இறபபினை எனறும அதனை 152
மறததல அதனினும நனறு

இனமையுள இனமை விருநதொரால வனமையுள 153
வனமை மடவாரப பொறை

நிறையுடைமை நீஙகாமை வெணடின பொறையுடைமை 154
பொறறி ஒழுகப படும

ஒறுததாரை ஒனறாக வையாரெ வைபபர 155
பொறுததாரைப பொனபொற பொதிநது

ஒறுததாரக கொருநாளை இனபம பொறுததாரககு 156
பொனறுந துணையும புகழ

திறனலல தறபிறர செயயினும நொநொநது 157
அறனலல செயயாமை நனறு

மிகுதியான மிககவை செயதாரைத தாமதம 158
தகுதியான வெனறு விடல

துறநதாரின தூயமை உடையர இறநதாரவாய 159
இனனாசசொல நொறகிற பவர

உணணாது நொறபார பெரியர பிறர சொலலும 160
இனனாசசொல நொறபாரின பின

பொறையுடைமை

151. அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை.
akalvārait tāṅkum nilampōlat tammai
ikalvārp poṟuttal talai.

151. As the earth bears up those who dig into it, so to bear with revilers is virtue chief.

152. பொறுத்தல் இறப்பினை என்றும் அதனை
மறத்தல் அதனினும் நன்று.
poṟuttal iṟappiṉai eṉṟum ataṉai
maṟattal ataṉiṉum naṉṟu.

152. Forbear always evils done ; To forget them is even better.

153. இன்மையுள் இன்மை விருந்தொரால் வன்மையுள்
வன்மை மடவார்ப் பொறை.
iṉmaiyuḷ iṉmai viruntorāl vaṉmaiyuḷ
vaṉmai maṭavārp poṟai.

153. To turn away a guest is poorest poverty ; to bear with fools is mightiest might.

154. நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின் பொறை
போற்றி ஒழுகப் படும். [யுடைமை
niṟaiyuṭaimai nīṅkāmai vēṇṭiṉ poṟaiyuṭaimai
pōṟṟi oḻukap paṭum.

154. If you wish always to have nobility, preserve your forbearance always.

155. ஒறுத்தாரை ஒன்றாக வையாரே வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து.
oṟuttārai oṉṟāka vaiyārē vaippar
poṟuttāraip poṉpōṟ potintu.

155. The wise do not esteem the revengeful ; they will esteem the forbearing as hoarded gold.

156. ஒறுத்தார்க்கு ஒருநாளை இன்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந் துணையும் புகழ்.
oṟuttārkku orunāḷai iṉpam poṟuttārkkup
poṉṟun tuṇaiyum pukaḻ.

156. The revengeful have joy but for a day, the forbearing have praise till the end of the world.

157. திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினும் நோநொந்து
அறனல்ல செய்யாமை நன்று.
tiṟaṉalla taṟpiṟar ceyyiṉum nōnontu
aṟaṉalla ceyyāmai naṉṟu.

157. Though others do you ill, 'Tis better, knowing their suffering, to do no ill.

158. மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தம்
தகுதியான் வென்று விடல்.
mikutiyāṉ mikkavai ceytārait tāntam
takutiyāṉ veṉṟu viṭal.

158. By your forbearance overcome those who in their pride do ill to you.

159. துறந்தாரின் தூய்மை உடையர் இறந்தார்வாய்
இன்னாச்சொல் நோற்கிற் பவர்.
turantāriṉ tūymai uṭaiyar iṟantārvāy
iṉṉāccol nōṟkiṟ pavar.

159. Those who bear with the unkind words of evil men are holier than those who have renounced the world.

160. உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லும்
இன்னாச்சொல் நோற்பாரின் பின்.
uṇṇātu nōṟpār periyar piṟarcollum
iṉṉāccol nōṟpāriṉ piṉ.

160. Those who freely suffer hunger are great, but only after those who bear unkind words from others.

3

ஒழுககாறாக கொளக ஒருவனதன நெஞசதது 161
அழுககாறு இலாத இயலபு

விழுபபேறறின அஃதொபபது இலலையார மாடடும 162
அழுககாறறின அனமை பெறின

அறனாககம வேணடாதான எனபான பிறனாககம 163
பேணாது அழுககறுபபான

அழுககாறறின அலலவை செயயார இழுககாறறின 164
ஏதம படுபாககு அறிநது

அழுககாறு உடையாரககு அதுசாலும ஒனனார 165
வழுககியும கேடீன பது

கொடுபபது அழுககறுபபான சுறறம உடுபபதூஉம 166
உணபதூஉம இனறிக கெடும

அவவிதது அழுககாறு உடையானைச செயயவள 167
தவவையைக காடடி விடும

அழுககாறு எனஒரு பாவி திருசசெறறுத 168
தீயுழி உயதது விடும

அவவிய நெஞசததான ஆககமும செவவியான 169
கேடும நினைககப படும

அழுககறறு அகனறாரும இலலை அஃது இலலார 170
பெருககததில தீரநதாரும இல

அழுக்காறாமை

161. ஒழுக்காறாக் கொள்க ஒருவன்தன் நெஞ்சத்து
அழுக்காறு இலாத இயல்பு.
olukkārāk kolka oruvantan neñcattu
alukkāru ilāta iyalpu.

161. Let a man consider that disposition which is free from envy, as the way of right conduct.

162. விழுப்பேற்றின் அஃதொப்பது இல்லையார் மாட்டும்
அழுக்காற்றின் அன்மை பெறின்.
viluppērrin ahtoppatu illaiyār māttum
alukārrin anmai perin.

162. Among all the blessings that can be attained, there is none like that of freedom from envy of everyone.

163. அறன்ஆக்கம் வேண்டாதான் என்பான் பிறனாக்கம்
பேணாது அழுக்கறுப் பான்.
aranākkam vēntātān enpān piranākkam
pēnātu alukkarup pān.

163. He who does not rejoice in the good fortune of others, but envies it, is said to be one who does not care for the wealth of virtue.

164. அழுக்காற்றின் அல்லவை செய்யார் இழுக்காற்றின்
ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து.
alukkārrin allavai ceyyār ilukkārrin
ētam patupākku arintu.

164. The wise, who know the misery that envy causes, will not from envy do evil deeds.

165. அழுக்காறு உடையார்க்கு அதுசாலும் ஒன்னார்
வழுக்கியும் கேடீன் பது.
alukkāru utaiyārkku atucālum onnār
valukkiyum kētīn patu.

165. Envy is ill enough to envious men ; though their enemies fail, that will ruin bring.

166. கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றம் உடுப்பதூஉம்
உண்பதூஉம் இன்றிக் கெடும்.
kotuppatu alukkaruppān curram utuppatūum
unpatūum inrik ketum.

166. The kin of those, who envy the gifts that others make, will surely perish without food and clothing.

167. அவ்வித்து அழுக்காறு உடையானைச் செய்யவள்
தவ்வையைக் காட்டி விடும்.
avvittu alukkāru utaiyānaic ceyyaval
tavvaiyaik kātti vītum.

167. Lakshmi herself the envious cannot bear ; she will show him to her sister sinister and leave.

168. அழுக்காறு எனஒரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி உய்த்து விடும்.
alukkāru enaoru pāvi tiruccerrut
tīyuli uyttu vitum.

168. The envy of the evil man will destroy his wealth, and drive him into the fire of hell.

169. அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமுஞ் செவ்வியான்
கேடும் நினைக்கப் படும்.
avviya neñcattān ākkamuñ cevviyān
kētum ninaikkap patum.

169. The wealth of the man of envious mind and the misery of the righteous should be pondered.

170. அழுக்கற்று அகன்றாரும் இல்லைஅஃது இல்லார்
பெருக்கத்தில் தீர்ந்தாரும் இல்.
alukkarru akanrārum illaiahtu illār
perukkattil tīrntārum il.

170. Never have the envious become great, nor have those free from envy lost their wealth.

நடுவினறி நனபொருள வெஃகின குடிபொனறிக 171
குறறமும ஆஙகே தரும

படுபயன வெஃகிப பழிபபடுவ செயயார 172
நடுவனமை நாணு பவர

சிறறினபம வெஃகி அறனலல செயயாரே 173
மறறினபம வேணடு பவர

இலமெனறு வெஃகுதல செயயார புலமவெனற 174
புனமையில காடசி யவர

அஃகி அகனற அறிவெனனாம யாரமாடடும 175
வெஃகி வெறிய செயின

அருள வெஃகி ஆறறினகண நினறான பொருளவெஃகிப 176
பொலலாத சூழக கெடும

வேணடறக வெஃகியாம ஆககம விளைவயின 177
மாணடற கரிதாம பயன

அஃகாமை செலவததிறகு யாதெனின வெஃகாமை 178
வேணடும பிறனகைப பொருள

அறனறிநது வெஃகா அறிவுடையாரச சேரும 179
திறனறிந தாஙகே திரு

இறலீனும எணணாது வெஃகின விறலீனும 180
வேணடாமை எனனுஞ செருககு

வெஃகாமை

171. நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகின் குடிபொன்றிக்
குற்றமும் ஆங்கே தரும்.
naṭuviṉṟi naṉporuḷ vehkiṉ kuṭipoṉṟik
kuṟṟamum āṅkē tarum.

171. If one unjustly covets the goods of another, it will bring ruin to his family and guilt to himself.

172. படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்
நடுவன்மை நாணு பவர்.
paṭupayaṉ vehkip paḻippaṭuva ceyyār
naṭuvaṉmai nāṇu pavar.

172. Those who shrink from injustice, will not for profit covet others' things and commit disgraceful acts.

173. சிற்றின்பம் வெஃகி அறனல்ல செய்யாரே
மற்றின்பம் வேண்டு பவர்.
ciṟṟiṉpam vehki aṟaṉalla ceyyārē
maṟṟiṉpam vēṇṭu pavar.

173. Those who desire the true bliss, will not for the sake of wordly joy commit unjust acts.

174. இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்வென்ற
புன்மையில் காட்சி யவர்.
ilameṉṟu vehkutal ceyyār pulamveṉṟa
puṉmaiyil kāṭci yavar.

174. The wise, who have conquered the senses and have attained true vision, will not covet the things of others, saying ' We are in need '.

175. அஃகி அகன்ற அறிவென்னாம் யார்மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின்.
ahki akaṉṟa aṟiveṉṉām yārmāṭṭum
vehki veṟiya ceyiṉ.

175. What is the good of wide knowledge, if men by coveting act foolishly to others ?

176. அருள்வெஃகி ஆற்றின்கண் நின்றான் பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாத சூழக் கெடும்.
aruḷvehki āṟṟiṉkaṇ niṉṟāṉ poruḷvehkip
pollāta cūḻak keṭum.

176. If a man desires God's grace and to walk righteously, then covets others' goods and plans evil, he will come to ruin.

177. வேண்டற்க வெஃகியாம் ஆக்கம் விளைவயின்
மாண்டற் கரிதாம் பயன்.
vēṇṭaṟka vehkiyām ākkam viḷaivayiṉ
māṇṭaṟ karitām payaṉ.

177. Desire not the wealth that comes through covetousness, for the fruit that you gain will not bring good.

178. அஃகாமை செல்வத்திற்கு யாதெனில் வெஃகாமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள்.
ahkāmai celvattiṟku yāteṉil vehkāmai
vēṇṭum piṟaṉkaip poruḷ.

178. What is the cause of undiminished wealth ? Freedom from covetousness of others' goods is needed.

179. அறனறிந்து வெஃகா அறிவுடையார்ச் சேரும்
திறன்அறிந் தாங்கே திரு.
aṟaṉaṟintu vehkā aṟivuṭaiyārc cērum
tiṟaṉaṟin tāṅkē tiru.

179. Lakshmi, knowing the worth of men, will come to those who, knowing the right, do not covet the goods of others.

180. இறல்ஈனும் எண்ணாது வெஃகின் விறல்ஈனும்
வேண்டாமை என்னுஞ் செருக்கு.
iṟalīṉum eṇṇātu vehkiṉ viṟalīṉum
vēṇṭāmai eṉṉuñ cerukku.

180. If one unthinkingly covets it will bring ruin ; greatness of mind which does not covet will bring victory.

அறஙகூறான அலல செயினும ஒருவன 181
புறஙகூறான எனறல இனிது

அறனழீஇ அலலவை செயதலின தீதே 182
புறனழீஇப பொயதது நகை

புறஙகூறிப பொயததுயிர வாழதலின சாதல 183
அறஙகூறும ஆககந தரும

கணணினறு கணணறச சொலலினும சொலலறக 184
முனனினறு பினநோககாச சொல

அறஞசொலலும நெஞசததான அனமை புறஞசொலலும 185
புனமையால காணப படும

பிறனபழி கூறுவான தனபழி யுளளும 186
திறனதெரிநது கூறப படும

பகசசொலலிக கேளிரப பிரிபபர நகசசொலலி 187
நடபாடல தேறறா தவர

துனனியார குறறமும தூறறும மரபினார 188
எனனைகொல ஏதிலார மாடடு

அறனோககி ஆறறுஙகொல வையம புறனோககிப 189
புனசொல உரைபபான பொறை

ஏதிலார குறறமபோல தஙகுறறம காணகிறபின 190
தீதுணடோ மனனும உயிரககு

புறங்கூறாமை

181. அறங்கூறான் அல்ல செயினும் ஒருவன்
புறங்கூறான் என்றல் இனிது.
araṅkūṟāṉ alla ceyiṉum oruvaṉ
puṟaṅkūṟāṉ eṉṟal iṉitu.

181. Even though one does not speak of virtue and does evil deeds, it is good if it is said of him, 'He does not slander'.

182. அறனழீஇ அல்லவை செய்தலின் தீதே
புறனழீஇப் பொய்த்து நகை.
aṟaṉaḻīi allavai ceytaliṉ tītē
puṟaṉaḻīip poyttu nakai.

182. It is a greater sin to smile deceitfully and to slander others, than to despise virtue and commit evil deeds.

183. புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலின் சாதல்
அறங்கூறும் ஆக்கம் தரும்.
puṟaṅkūṟip poyttuyir vāḻtaliṉ cātal
aṟaṅkūṟum ākkam tarum.

183. Death is better than a life of deceitful slandering ; for death will bring in future the fruits of virtue.

184. கண்நின்று கண்ணறச் சொல்லினும் சொல்லற்க
முன்நின்று பின்நோக்காச் சொல்.
kaṇṇiṉṟu kaṇṇaṟac colliṉum collaṟka
muṉṉiṉṟu piṉṉōkkāc col.

184. Though you may say unkind words before another's face, never say such words, whose evil you do not know, in his absence.

185. அறஞ்சொல்லும் நெஞ்சத்தான் அன்மை புறஞ்
புன்மையாற் காணப் படும். [சொல்லும்
aṟañcollum neñcattāṉ aṉmai puṟañcollum
puṉmaiyāṟ kāṇap paṭum.

185. The emptiness of that man's mind, who merely virtue praises, is shown by his meanness in slandering another behind his back.

186. பிறன்பழி கூறுவான் தன்பழி யுள்ளும்
திறன்தெரிந்து கூறப் படும்.
piṟaṉpaḻi kūṟuvāṉ taṉpaḻi yuḷḷum
tiṟaṉterintu kūṟap paṭum.

186. The faults of one, who publishes the faults of others, will surely be probed and published.

187. பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாடல் தேற்றா தவர்.
pakaccolli kēḷirp pirippar nakaccolli
naṭpāṭal tēṟṟā tavar.

187. Those, who do not know how to speak happy words of friendship, will by heartless speech drive away even their own kin.

188. துன்னியார் குற்றமும் தூற்றும் மரபினர்
என்னைகொல் ஏதிலார் மாட்டு.
tuṉṉiyār kuṟṟamum tūṟṟum marapiṉār
eṉṉaikol ētilār māṭṭu.

188. Those, who are prone to publish the faults of their intimate friends, what will they do with strangers ?

189. அறன்நோக்கி ஆற்றுங்கொல் வையம் புறன்நோக்கிப்
புன்சொல் உரைப்பான் பொறை.
araṉṉōkki āṟṟuṅkol vaiyam puṟaṉṉōkkip
puṉcol uraippāṉ poṟai.

189. Surely for virtue's sake alone the earth bears the burden of those who foully slander others behind their back.

190. ஏதிலார் குற்றம்போல் தங்குற்றங் காண்கிற்பின்
தீதுண்டோ மன்னும் உயிர்க்கு.
ētilār kuṟṟampōl taṅkuṟṟaṅ kāṇkiṟpiṉ
tītuṇṭō maṉṉum uyirkku.

190. If everyone sees his own faults as he sees those of others, can any ill befall the human race ?

பலலார முனியப பயனில சொலலுவான 191
எலலாரும எளளப படும

பயனில பலலாரமுன சொலலல நயனில 192
நடடாரகண செயதலின தீது

நயனிலன எனபது சொலலும பயனில 193
பாரித துரைககும உரை

நயனசாரா நனமையின நீககும பயனசாராப 194
பணபிலசொல பலலா ரகதது

சீரமை சிறபபொடு நீஙகும பயனில 195
நீரமை யுடையார சொலின

பயனிலசொல பாராடடு வானை மகனெனல 196
மககட பதடி யெனல

நயனில சொலலினும சொலலுக சானறோர 197
பயனில சொலலாமை நனறு

அருமபயன ஆயும அறிவினார சொலலார 198
பெருமபயன இலலாத சொல

பொருளதீரநத பொசசாநதுஞ சொலலார மருளதீரநத 199
மாசறு காடசி யவர

சொலலுக சொலலிற பயனுடைய சொலலறக 200
சொலலிற பயனிலாச சொல

பயனில சொல்லாமை

191. பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவான்
எல்லாரும் எள்ளப் படும்.
pallār muṇiyap payaṉilla colluvāṉ
ellārum eḷḷap paṭum.

191. He, who to the disgust of many wise, speaks useless words, will be despised by all.

192. பயனில பல்லார்முன் சொல்லல் நயனில
நட்டார்கண் செய்தலின் தீது.
payaṉila pallārmuṉ collal nayaṉila
naṭṭārkaṇ ceytaliṉ tītu.

192. To speak useless words before many of the wise is worse than doing unkind acts to friends.

193. நயனிலன் என்பது சொல்லும் பயனில
பாரித் துரைக்கும் உரை.
nayaṉilaṉ eṉpatu collum payaṉila
pārit turaikkum urai.

193. The speech of one who abounds in useless words, will proclaim him to be without virtue.

194. நயன்சாரா நன்மையின் நீக்கும் பயன்சாராப்
பண்பில்சொல் பல்லா ரகத்து.
nayaṉcārā naṉmaiyiṉ nīkkum payaṉcārāp
paṇpilcol pallā rakattu.

194. If one speaks vain and senseless words before many, they will deprive him of all virtue and goodness.

195. சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில
நீர்மை யுடையார் சொலின்.
cīrmai ciṟappoṭu nīṅkum payaṉila
nīrmai yuṭaiyār coliṉ.

195. If the worthy speak useless words, worth and honour will desert them.

196. பயனில்சொல் பாராட்டு வானை மகனெனல்
மக்கட் பதடி யெனல்.
payaṉilcol pārāṭṭu vāṉai makaṉeṉal
makkaṭ pataṭi eṉal.

196. Call him not man, who makes display of useless words; call him but ‘chaff of humankind’.

197. நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோர்
பயனில சொல்லாமை நன்று.
nayaṉila colliṉuñ colluka cāṉṟōr
payaṉila collāmai naṉṟu.

197. Let the noble, if they will, say unjust things; but it is well that they should not indulge in useless speech.

198. அரும்பயன் ஆயும் அறிவினர் சொல்லார்
பெரும்பயன் இல்லாத சொல்.
arumpayaṉ āyum aṟiviṉār collār
perumpayaṉ illāta col.

198. The wise, who seek for worthy things, will not speak words of no real worth.

199. பொருள்தீர்ந்த பொச்சாந்துஞ் சொல்லார் மருள்தீர்ந்த
மாசறு காட்சி யவர்.
poruḷtīrnta poccāntuñ collār maruḷtīrnta
mācaṟu kāṭci yavar.

199. Wise men, who are free from delusion, will not, even in forgetfulness, utter useless words.

200. சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்.
colluka colliṟ payaṉuṭaiya collaṟka
colliṟ payaṉilāc col.

200. If you speak, speak useful words; if you speak, never speak useless words.

தீவினையார அஞசார விழுமியார அஞசுவர 201
தீவினை எனனும செருககு

தீயவை தீய பயததலால தீயவை 202
தீயினும அஞசப படும

அறிவினுள எலலாந தலையெனப தீய 203
செறுவாரககும செயயா விடல

மறநதும பிறனகேடு சூழறக சூழின 204
அறஞசூழும சூழநதவன கேடு

இலனஎனறு தீயவை செயயறக செயயின 205
இலனாகும மறறும பெயரதது

தீபபால தானபிறரகண செயயறக நோயபபால 206
தனனை அடலவேணடா தான

எனைபபகை யுறறாரும உயவர வினைபபகை 207
வீயாது பினசெனறு அடும

தீயவை செயதார கெடுதல நிழலதனனை 208
வீயாது அடிஉறைநத தறறு

தனனைததான காதல னாயின எனைததொனறும 209
துனனறக தீவினைப பால

அருஙகேடன எனபது அறிக மருஙகோடித 210
தீவினை செயயான எனின

தீவினையச்சம்

201. தீவினையார் அஞ்சார் விழுமியார் அஞ்சுவர்
தீவினை என்னுஞ் செருக்கு.
tīviṉaiyār añcār viḻumiyār añcuvar
tīviṉai eṉṉuñ cerukku.

201. Evil doers do not fear the folly of sin ; the good fear anything sinful.

202. தீயவை தீய பயத்தலால் தீயவை
தீயினும் அஞ்சப் படும்.
tīyavai tīya payattalāl tīyavai
tīyiṉum añcap paṭum.

202. As evil deeds cause ills alone, evil deeds should be feared more than fire.

203. அறிவினுள் எல்லாந் தலையென்ப தீய
செறுவார்க்கும் செய்யா விடல்.
aṟiviṉuḷ ellān talaiyeṉba tīya
ceṟuvārkkum ceyyā viṭal.

203. To do no evil, even to one's enemy, is chief of all wisdom, say the wise.

204. மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின்
அறஞ்சூழும் சூழ்ந்தவன் கேடு.
maṟantum piṟaṉkēṭu cūḻaṟka cūḻiṉ
aṟañcūḻum cūḻntavaṉ kēṭu.

204. Plan not another's ruin, even in forgetfulness ; or virtue will plan the planner's ruin.

205. இலன்என்று தீயவை செய்யற்க செய்யின்
இலனாகும் மற்றும் பெயர்த்து.
ilaṉeṉṟu tīyavai ceyyaṟka ceyyiṉ
ilaṉākum maṟṟum peyarttu.

205. Commit no evil, thinking, 'I am poor' ; if you do, that will make you poorer still.

206. தீப்பால தான்பிறர்கண் செய்யற்க நோய்ப்பால
தன்னை அடல்வேண்டா தான்.
tīppāla tāṉpiṟarkaṇ ceyyaṟka nōyppāla
taṉṉai aṭalvēṇṭā tāṉ.

206. Let him, who wishes no ill to pursue himself, do no evil to others.

207. எனைப்பகை யுற்றாரும் உய்வர் வினைப்பகை
வீயாது பின்சென்று அடும்.
eṉaippakai yuṟṟārum uyvar viṉaippakai
vīyātu piṉceṉṟu aṭum.

207. Men may escape scot-free from every foe ; but ill deeds will dog their steps and slay at last.

208. தீயவை செய்தார் கெடுதல் நிழல்தன்னை
வீயாது அடிஉறைந் தற்று.
tīyavai ceytār keṭutal niḻaltaṉṉai
vīyātu aṭiuṟain taṟṟu.

208. The ruin that comes from evil deeds, will, as their own shadow, unceasingly dog their steps.

209. தன்னைத்தான் காதல னாயின் எனைத்தொன்றும்
துன்னற்க தீவினைப் பால்.
taṉṉaittāṉ kātala ṉāyiṉ eṉaittoṉṟum
tuṉṉaṟka tīviṉaip pāl.

209. If one loves himself, let him not think to do any evil to others, however small.

210. அருங்கேடன் என்பது அறிக மருங்கோடித்
தீவினை செய்யான் எனின்.
aruṅkēṭaṉ eṉpatu aṟika maruṅkōṭit
tīviṉai ceyyāṉ eṉiṉ.

210. If one, keeping in the right path, avoids all evil deeds to others, he will be free from all ills.

கைமமாறு வெணடா கடபபாடு மாரிமாடடு 211
எனனாறறுங கொலலொ உலகு

தாளாறறித தநத பொருளெலலாம தககாரககு 212
வெளாணமை செயதற பொருடடு

புததெ ளுலகததும ஈணடும பெறலரிதெ 213
ஒபபுரவின நலல பிற

ஒதத தறிவான உயிரவாழவான மறறையான 214
செததாருள வைககப படும

ஊருணி நீரநிறைந தறறெ உலகவாம 215
பெரறி வாளன திரு

பயனமரம உளளூரப பழுததறறால செலவம 216
நயனுடை யானகண படின

மருநதாகித தபபா மரததறறால செலவம 217
பெருநதகை யானகண படின

இடனில பருவததும ஒபபுரவிற கொலகார 218
கடனறி காடசி யவர

நயனுடையான நலகூரநதா னாதல செயுமநீர 219
செயயாது அமைகலா வாறு

ஒபபுரவி னாலவரும கெடெனின அஃதொருவன 220
விறறுககொள தகக துடைதது

211. கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்டு
என்ஆற்றுங் கொல்லோ உலகு.
kaimmāṟu vēṇṭā kaṭappāṭu mārimāṭṭu
eṉāṟṟuṅ kollō ulaku.

211. Real kindness seeks no return ; what return can the world make to rain-clouds ?

212. தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாம் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.
tāḷāṟṟit tanta poruḷellām takkārku
vēḷāṇmai ceytaṟ poruṭṭu.

212. All wealth won by honest toil is meant for doing good to worthy folk.

213. புத்தே ளுலகத்தும் ஈண்டும் பெறலரிதே
ஒப்புரவின் நல்ல பிற.
puttē ḷulakattum īṇṭum peṟalaritē
oppuraviṉ nalla piṟa.

213. It is difficult to obtain another good equal to benevolence either in this world or in the world of the gods.

214. ஒத்த தறிவான் உயிர்வாழ்வான் மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும்.
otta taṟivāṉ uyirvāḻvāṉ maṟṟaiyāṉ
cettāruḷ vaikkap paṭum.

214. He truly lives who knows the way of doing good ; others are reckoned as among the dead.

215. ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே உலகவாம்
பேரறி வாளன் திரு.
ūruṇi nīrniṟain taṟṟē ulakavām
pēraṟi vāḷaṉ tiru.

215. The wealth of the really wise, who know their duty in the world, is like the o'erflowing waters of the village tank.

216. பயன்மரம் உள்ளூர்ப் பழுத்தற்றால் செல்வம்
நயனுடை யான்கண் படின்.
payaṉmaram uḷḷūrp paḻuttaṟṟāl celvam
nayaṉuṭai yāṉkaṇ paṭiṉ.

216. If wealth is in the hands of a charitable man, it is like the ripening of a fruit tree in the midst of a village.

217. மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றால் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கண் படின்.
maruntākit tappā marattaṟṟāl celvam
peruntakai yāṉkaṇ paṭiṉ.

217. If wealth is in the hands of a benevolent man, it is like a tree that always supplies medicine for ills.

218. இடனில் பருவத்தும் ஒப்புரவிற்கு ஒல்கார்
கடனறி காட்சி யவர்.
iṭaṉil paruvattum oppuraviṟku olkār
kaṭaṉaṟi kāṭci yavar.

218. Even in their hour of want, men with sense of duty do not shrink from benevolence.

219. நயனுடையான் நல்கூர்ந்தா னுதல் செயும்நீர
செய்யாது அமைகலா வாறு.
nayaṉuṭaiyāṉ nalkūrntā ṉātal ceyumnīra
ceyyātu amaikalā vāṟu.

219. The poverty of a benevolent man is nothing but his inability to exercise benevolence.

220. ஒப்புரவி னால்வரும் கேடெனின் அஃதொருவன்
விற்றுக்கோள் தக்க துடைத்து.
oppuravi ṉālvarum kēṭeṉiṉ ahtoruvaṉ
viṟṟukkōḷ takka tuṭaittu.

220. Even if beneficence should result in ruin it is good even to sell oneself for that.

221
வறியாரககொனறு ஈவதெ ஈகைமற றெலலாம
குறியெதிரபபை நீர துடைதது

222
நலலாறு எனினும கொளலதீது மெலுலகம
இலலெனினும ஈதலெ நனறு

223
இலனெனனும எவவம உரையாமை ஈதல
குலனுடையான கணணெ உள

224
இனனாது இரககப படுதல இரநதவர
இனமுகங காணும அளவு

225
ஆறறுவார ஆறறல பசியாறறல அபபசியை
மாறறுவார ஆறறலின பின

226
அறறார அழிபசி தீரததல அஃதொருவன
பெறறான பொருளவைப புழி

227
பாததூண மரீஇ யவனைப பசி எனனும
தீபபிணி தீணடல அரிது

228
ஈததுவககும இனபம அறியாரகொல தாமுடைமை
வைததிழககும வனக ணவர

229
இரததலின இனனாது மனற நிரபபிய
தாமெ தமியர உணல

230
சாதலின இனனாத தில்லை இனிததூஉம
ஈதல இயையாக கடை

221. வறியார்க்கொன்று ஈவதே ஈகைமற் றெல்லாம்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து.
vaṟiyārkkoṉṟu īvatē īkaimaṟ ṟellām
kuṟiyetirppai nīra tuṭaittu.

221. To give to the destitute is true charity ; all else is of the nature of barter.

222. நல்லாறு எனினும் கொளல்தீது மேலுலகம்
இல்லெனினும் ஈதலே நன்று.
nallāṟu eṉiṉum koḷaltītu mēlulakam
illeṉiṉum ītalē naṉṟu.

222. Begging is bad even if they say it's proper ; giving is noble even if there be no heaven.

223. இலனென்னும் எவ்வம் உரையாமை ஈதல்
குலனுடையான் கண்ணே உள.
ilaṉeṉṉum evvam uraiyāmai ītal
kulaṉuṭaiyāṉ kaṇṇē uḷa.

223. Charity free from the mean utterance, 'I've none' is found only among men of noble birth.

224. இன்னாது இரக்கப் படுதல் இரந்தவர்
இன்முகங் காணும் அளவு.
iṉṉātu irakkap paṭutal irantavar
iṉmukaṅ kāṇum aḷavu.

224. To see men begging from us is disagreeable, until we see their pleasant face.

225. ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசிஆற்றல் அப்பசியை
மாற்றுவார் ஆற்றலின் பின்.
āṟṟuvār āṟṟal paciāṟṟal appaciyai
māṟṟuvār āṟṟaliṉ piṉ.

225. The might of the ascetic is in the conquest of hunger ; but this is less than the might that removes others' hunger.

226. அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் அஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி.
aṟṟār aḻipaci tīrttal ahtoruvaṉ
peṟṟāṉ poruḷvaip puḻi.

226. Remove the hunger of the poor ; that is the place for laying up one's wealth.

227. பாத்தூண் மரீஇ யவனைப் பசிஎன்னும்
தீப்பிணி தீண்டல் அரிது.
pāttūṇ maṟīi yavaṉaip pacieṉṉum
tīppiṇi tīṇṭal aritu.

227. The cruel disease of hunger will not touch him, who always shares his food with others.

228. ஈத்துவக்கும் இன்பம் அறியார்கொல் தாமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர்.
īttuvakkum iṉpam aṟiyārkol tāmuṭaimai
vaittiḻakkum vaṉka ṇavar.

228. How can the hard-hearted know the joy of charity? They only hoard their wealth and lose it.

229. இரத்தலின் இன்னாது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமியர் உணல்.
irattaliṉ iṉṉātu maṉṟa nirappiya
tāmē tamiyar uṇal.

229. For one to enjoy alone his hoarded wealth, is far worse than begging.

230. சாதலின் இன்னாத தில்லை இனிததூஉம்
ஈதல் இயையாக் கடை.
cātaliṉ iṉṉāta tillai iṉitatūum
ītal iyaiyāk kaṭai.

230. There is nothing worse than death ; but even that is welcome if one cannot give to the needy.

ஈ.தல இசைபட வாழதல அதுவலலது 231
ஊதியம இலலை உயிரககு

உரைபபார உரைபபவை எலலாம இரபபாரககொனறு 232
ஈ.வாரமேல நிறகும புகழ

ஒனறா உலகதது உயரநத புகழலலால 233
பொனறாது நிறபதொனறு இல

நிலவரை நீளபுகழ ஆறறின புலவரைப 234
போறறாது புததேள உலகு

நததமபோல கேடும உளதாகும சாககாடும 235
விததகரக கலலால அரிது

தோனறின புகழொடு தோனறுக அஃதிலார 236
தோனறலின தோனறாமை நனறு

புகழபட வாழாதார தநநோவார தமமை 237
இகழவாரை நோவது எவன

வசையெனப வையததாரககெலலாம இசையெனனும 238
எசசம பெறாஅ விடின

வசையிலா வணபயன குனறும இசையிலா 239
யாககை பொறுதத நிலம

வசைஒழிய வாழவாரே வாழவார இசையொழிய 240
வாழவாரே வாழா தவர

231. ஈதல் இசைபட வாழ்தல் அதுவல்லது
ஊதியம் இல்லை உயிர்க்கு.
ītal icaipaṭa vāḻtal atuvallatu
ūtiyam illai uyirkku.

231. Give to the poor and live with praise. There is no greater profit to man than that.

232. உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம் இரப்பார்க்கொன்று
ஈவார்மேல் நிற்கும் புகழ்.
uraippār uraippavai ellām irappārkkoṉṟu
īvārmēl niṟkum pukaḻ.

232. Whatsoever is spoken in the world will abide as praise upon that man who gives alms to the poor.

233. ஒன்றா உலகத்து உயர்ந்த புகழல்லால்
பொன்றாது நிற்பதொன்று இல்.
oṉṟā ulakattu uyarnta pukaḻallāl
poṉṟātu niṟpatoṉṟu il.

233. There is nothing that stands forth in the world imperishable, except fame, exalted in solitary greatness.

234. நிலவரை நீள்புகழ் ஆற்றின் புலவரைப்
போற்றாது புத்தேள் உலகு.
nilavarai nīḷpukaḻ āṟṟiṉ pulavaraip
pōṟṟātu puttēḷ ulaku.

234. If one has acquired extensive fame within the limits of this earth, the world of the gods will no longer praise those sages who have attained that world.

235. நத்தம்போல் கேடும் உளதாகும் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லால் அரிது.
nattampōl kēṭum uḷatākum cākkāṭum
vittakark kallāl aritu.

235. Prosperity to the body of fame, resulting in poverty to the body of flesh and the stability to the former arising from the death of the latter, are achievable only by the wise.

236. தோன்றின் புகழொடு தோன்றுக அஃதிலார்
தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று.
tōṉṟiṉ pukaḻoṭu tōṉṟuka ahtilār
tōṉṟaliṉ tōṉṟāmai naṉṟu.

236. If you are born (in this world), be born with qualities conducive to fame. From those who are destitute of them it will be better not to be born.

237. புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை
இகழ்வாரை நோவது எவன்.
pukaḻpaṭa vāḻātār tannōvār tammai
ikaḻvārai nōvatu evaṉ.

237. Why do those who cannot live with praise, grieve those who despise them, instead of grieving themselves for their own inability.

238. வசையென்ப வையத்தார்க் கெல்லாம் இசையென்னும்
எச்சம் பெறாஅ விடின்.
vacaiyeṉpa vaiyattārk kellām icaiyeṉṉum
eccam peṟāa viṭiṉ.

238. Not to beget fame will be esteemed a disgrace by the wise in this world.

239. வசையிலா வண்பயன் குன்றும் இசையிலா
யாக்கை பொறுத்த நிலம்.
vacaiyilā vaṇpayaṉ kuṉṟum icaiyilā
yākkai poṟutta nilam.

239. The ground which supports a body without fame will diminish in its rich produce.

240. வசைஒழிய வாழ்வாரே வாழ்வார் இசையொழிய
வாழ்வாரே வாழா தவர்.
vacaioḻiya vāḻvārē vāḻvār icaiyoḻiya
vāḻvārē vāḻā tavar.

240. Those live who live without disgrace. Those who live without fame live not.

4

அருடசெலவம செலவததுள செலவம பொருடசெலவம 241
பூரியார கணணும உள

நலலாறறால நாடி அருளாளக பலலாறறால 242
தெரினும அஃதே துணை

அருளசேரநத நெஞசினாரக்கு இலலை இருளசேரநத 243
இனனா உலகம புகல

மனனுயிர ஓமபி அருளாளவாரககு இலலெனப 244
தனனுயிர அஞசும வினை

அலலல அருளாளவாரககு இலலை வளிவழஙகும 245
மலலலமா ஞாலம கரி

பொருளநீஙகிப பொசசாநதார எனபார அருளநீஙகி 246
அலலவை செயதொழுகு வார

அருளிலலாரககு அவவுலகம இலலை பொருளிலலாரககு 247
இவவுலகம இலலாகி யாஙகு

பொருளறறார பூபபர ஒருகால அருளறறார 248
அறறாமற மறறு அரிது

தெருளாதான மெயபபொருள கணடறறால தேரின 249
அருளாதான செயயும அறம

வலியாரமுன தனனை நினைக்கதான தனனின 250
மெலியாரமேல செலலும இடதது

அருளுடைமை

241. அருட்செல்வம் செல்வத்துள் செல்வம் பொருட்செல்வம்
பூரியார் கண்ணும் உள.
arutcelvam celvattuḷ celvam porutcelvam
pūriyār kaṇṇum uḷa.

241. The wealth of kindness is wealth of wealth, inasmuch as the wealth of property is possessed by the basest of men.

242. நல்லாற்றால் நாடி அருளாள்க பல்லாற்றால்
தேரினும் அஃதே துணை.
nallāṟṟāl nāṭi aruḷāḷka pallāṟṟāl
tēriṉum ahtē tuṇai.

242. (Stand) in the good path, consider, and be kind. Even considering according to the conflicting tenets of the different sects, kindness will be your best aid.

243. அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினார்க் கில்லை இருள்சேர்ந்த
இன்னா உலகம் புகல்.
aruḷcērnta neñciṉārk killai iruḷcērnta
iṉṉā ulakam pukal.

243. They will never enter the world of darkness and wretchedness whose minds are the abode of kindness.

244. மன்னுயிர் ஓம்பி அருளாள்வாற்கு இல்லென்ப
தன்னுயிர் அஞ்சும் வினை.
maṉṉuyir ōmpi aruḷāḷvāṟku illeṉpa
taṉṉuyir añcum viṉai.

244. (The wise) say that the evils, which his soul would dread, will never come upon the man who exercises kindness and protects the life (of other creatures).

245. அல்லல் அருளாள்வார்க்கு இல்லை வளிவழங்கும்
மல்லல்மா ஞாலம் கரி.
allal aruḷāḷvārkku illai vaḷivaḻaṅkum
mallalmā ñālam kari.

245. This great rich earth over which the wind blows, is a witness that sorrow never comes upon the kind-hearted.

246. பொருள்நீங்கிப் பொச்சாந்தார் என்பர் அருள்நீங்கி
அல்லவை செய்தொழுகு வார்.
poruḷnīṅkip poccāntār eṉpar aruḷnīṅki
allavai ceytoḻuku vār.

246. (The wise) say that those who neglect kindness and practise cruelties, neglected virtue (in their former birth), and forgot (the sorrows which they must suffer).

247. அருளில்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை பொருளில்லார்க்கு
இவ்வுலகம் இல்லாகி யாங்கு.
aruḷillārkku avvulakam illai poruḷillārkku
ivvulakam illāki yāṅku.

247. As this world is not for those who are without wealth, so that world is not for those who are without kindness.

248. பொருளற்றார் பூப்பர் ஒருகால் அருளற்றார்
அற்றார்மற் றாதல் அரிது.
poruḷaṟṟār pūppar orukāl aruḷaṟṟār
aṟṟārmaṟ ṟātal aritu.

248. Those who are without wealth may, at some future time, become prosperous ; those who are destitute of kindness are utterly destitute ; for them there is no change.

249. தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றால் தேரின்
அருளாதான் செய்யும் அறம்.
teruḷātāṉ meypporuḷ kaṇṭaṟṟāl tēriṉ
aruḷātāṉ ceyyum aṟam.

249. If you consider, the virtue of him who is without kindness is like the perception of the true being by him who is without wisdom.

250. வலியார்முன் தன்னை நினைக்கதான் தன்னின்
மெலியார்மேல் செல்லும் இடத்து.
valiyārmuṉ taṉṉai niṉaikkatāṉ taṉṉiṉ
meliyārmēl cellum iṭattu.

250. When a man is about to rush upon those who are weaker than himself, let him remember how he has stood (trembling) before those who are stronger than himself.

தனனூன பெருககறகுத தானபிறிது ஊனுணபான 251
எஙஙனம ஆளும அருள

பொருளாடசி போறறாதாரககு இலலை அருளாடசி 252
ஆஙகிலலை ஊனதின பவரககு

படைகொணடார நெஞசமபோல நனறூககாது ஒனறன 253
உடலசுவை உணடார மனம

அருளலலது யாதெனில கொலலாமை கோறல 254
பொருளலலது அவவூன தினல

உணணாமை உளளது உயிரநிலை ஊனுணண 255
அணணாததல செயயாது அளறு

தினறபொருடடால கொலலாது உலகெனின யாரும 256
விலைபபொருடடால ஊனதருவார இல

உணணாமை வேணடும புலாலபிறிதொனறன 257
புணணது உணரவார பெறின

செயிரின தலைபபிரிநத காடசியார உணணார 258
உயிரின தலைபபிரிநத ஊன

அவிசொரிநது ஆயிரம வேடடலின ஒனறன 259
உயிரசெகுதது உணணாமை நனறு

கொலலான புலாலை மறுததானைக கைகூபபி 260
எலலா உயிரும தொழும

புலால் மறுத்தல்

251. தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறிது ஊனுண்பான்
எங்ஙனம் ஆளும் அருள்.
taṉṉūṉ perukkaṟkut tāṉpiṟitu ūṇuṇpāṉ
eṅṅaṇam āḷum aruḷ.

251. How can he be possessed of kindness, who to increase his own flesh, eats the flesh of other creatures.

252. பொருளாட்சி போற்றாதார்க்கு இல்லை அருளாட்சி
ஆங்கில்லை ஊன்தின் பவர்க்கு.
poruḷāṭci pōṟṟātārkku illai aruḷāṭci
āṅkillai ūṉtiṉ pavarkku.

252. As those possess no property who do not take care of it, so those possess no kindness who feed on flesh.

253. படைகொண்டார் நெஞ்சம்போல் நன்றூக்காது ஒன்றன்
உடல்சுவை உண்டார் மனம்.
paṭaikoṇṭār neñcampōl naṉṟūkkātu oṉṟaṉ
uṭalcuvai uṇṭār maṉam.

253. Like the (murderous) mind of him who carries a weapon (in his hand), the mind of him who feasts with pleasure on the body of another (creature), has no regard for goodness.

254. அருளல்லது யாதெனில் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்லது அவ்வூன் தினல்.
aruḷallatu yāteṉil kollāmai kōṟal
poruḷallatu avvūṉ tiṉal.

254. If it be asked what is kindness and what its opposite, the answer would be preservation and destruction of life ; and therefore it is not right to feed on the flesh.

255. உண்ணாமை உள்ளது உயிர்நிலை ஊனுண்ண
அண்ணாத்தல் செய்யாது அளறு.
uṇṇāmai uḷḷatu uyirnilai ūṉuṇṇa
aṇṇāttal ceyyātu aḷaṟu.

255. Not to eat flesh contributes to the continuance of life ; therefore if a man eat flesh, hell will not open its mouth (and let him out).

256. தினற்பொருட்டால் கொல்லாது உலகெனின் யாரும்
விலைப்பொருட்டால் ஊன்தருவார் இல்.
tiṉaṟporuṭṭāl kollātu ulakeṇiṉ yāıum
vilaipporuṭṭāl ūṉtaruvār il.

256. If the world does not destroy life for the purpose of eating, then no one would sell flesh foı the sake of money.

257. உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ணது உணர்வார்ப் பெறின்.
uṇṇāmai vēṇṭum pulāal piritoṉṟaṉ
puṇṇatu uṇarvārp peṟiṉ.

257. If men should come to know that flesh is nothing but the unclean ulcer of a body, let them abstain from eating it.

258. செயிரின் தலைப்பிரிந்த காட்சியார் உண்ணார்
உயிரின் தலைப்பிரிந்த ஊன்.
ceyiriṉ talaippirinta kāṭciyār uṇṇār
uyiriṉ talaippirinta ūṉ.

258. The wise, who have freed themselves from mental delusion, will not eat the flesh which has been severed from an animal.

259. அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலின் ஒன்றன்
உயிர்செகுத் துண்ணாமை நன்று.
avicorin tāyiram vēṭṭaliṉ oṉṟaṉ
uyircekut tuṇṇāmai naṉṟu.

259. Not to kill and eat (the flesh of) an animal, is better than the pouring forth of offerings in a thousand sacrifices.

260. கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா உயிரும் தொழும்.
kollāṉ pulālai maṟuttāṉaik kaikūppi
ellā uyirum toḻum.

260. All creatures will join their hands together, and worship him who has never taken away life, nor eaten flesh.

உறறநோய நோனறல உயிரககுறுகண செயயாமை 261
அறறே தவததிற குரு

தவமும தவமுடையாரககு ஆகும அவமஅதனை 262
அஃதிலார மேறகொள வது

துறநதாரககுத துபபுரவு வேணடி மறநதார கொல 263
மறறை யவரகள தவம

ஒனனார தெறலும உவநதாரை ஆககலும 264
எணணின தவததான வரும

வேணடிய வேணடியாங கெயதலால செயதவம 265
ஈணடு முயலப படும

தவஞசெயவார தஙகருமஞ செயவாரமற றலலார 266
அவஞசெயவார ஆசையுட படடு

சுடசசுடரும பொனபோல ஒளிவிடும துனபஞ 267
சுடசசுட நோறகிற பவரககு

தனனுயிர தானறப பெறறானை ஏனைய 268
மனனுயிர எலலாந தொழும

கூறறம குதிததலும கைகூடும நோறறலின 269
ஆறறல தலைபபட டவரககு

இலரபலர ஆகிய காரணம நோறபார 270
சிலரபலர நோலா தவர

261. உற்றநோய் நோன்றல் உயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
அற்றே தவத்திற் குரு.
urranōy nōnral uyirkkurukaṇ ceyyāmai
arrē tavattir kuru.

261. The nature of religious discipline consists, in the endurance of the sufferings which it brings on himself, and in abstaining from giving pain to others.

262. தவமும் தவமுடையார்க்கு ஆகும் அவம்அதனை
அஃதிலார் மேற்கொள் வது.
tavamum tavamuṭaiyārkku ākum avamataṉai
ahtilār mērkoḷ vatu.

262. Austerities can only be borne, and their benefits enjoyed, by those who have practised them (in a former birth); it will be useless for those who have not done so, to attempt to practise them (now).

263. துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொல்
மற்றை யவர்கள் தவம்.
turantārkkut tuppuravu vēṇṭi marantārkol
marrai yavarkaḷ tavam.

263. Is it to provide food etc., for the ascetics who have abandoned (the desire of earthly possessions) that other persons have forgotten (to practise) austerity?

264. ஒன்னார்த் தெறலும் உவந்தாரை ஆக்கலும்
எண்ணின் தவத்தான் வரும்.
oṇṇārt teralum uvantārai ākkalum
eṇṇiṉ tavattāṉ varum.

264. If (the ascetic) desire the destruction of his enemies, or the aggrandizement of his friends, it will be effected by (the power of) his austerities.

265. வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலால் செய்தவம்
ஈண்டு முயலப் படும்.
vēṇṭiya vēṇṭiyāṅ keytalāl ceytavam
īṇṭu muyalap paṭum.

265. Religious discipline is practised in this world, because it secures the attainment of whatever one may wish to enjoy (in the world to come).

266. தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லார்
அவஞ்செய்வார் ஆசையுட் பட்டு.
tavañceyvār taṅkarumañ ceyvārmar rallār
avañceyvār ācaiyuṭ paṭṭu.

266. Those discharge their duty who perform austerities; all others accomplish their own destruction, through the entanglement of the desire (of riches and sensual pleasure).

267. சுடச்சுடரும் பொன்போல் ஒளிவிடும் துன்பஞ்
சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு.
cuṭaccuṭarum poṉpōl oḷiviṭum tuṉpañ
cuṭaccuṭa nōrkir pavarkku.

267. Just as gold is purified as heated in the fire, will those shine, who have endured the burning of pain (in frequent austerities).

268. தன்னுயிர் தான்அறப் பெற்றானை ஏனைய
மன்னுயி ரெல்லாம் தொழும்.
taṉṉuyir tāṉarap perrāṉai ēṉaiya
maṉṉuyi rellām toḻum.

268. All other creatures will worship him who has attained the control of his own soul.

269. கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும் நோற்றலின்
ஆற்றல் தலைப்பட் டவர்க்கு.
kūrram kutittalum kaikūṭum nōrraliṉ
ārral talaippaṭ ṭavarkku.

269. Those who have attained the power which religious discipline confers, will be able also to pass the limit of Yama (the god of death).

270. இலர்பல ராகிய காரணம் நோற்பார்
சிலர்பலர் நோலா தவர்.
ilarpala rākiya kāraṇam nōrpār
cilarpalar nōlā tavar.

270. Because there are few who practise austerity and many who do not, there are many destitute and few rich in this world.

வஞச மனததான படிறறொழுககம பூதஙகள 271
ஐநதும அகததெ நகும

வானுயர தொறறம எவனசெயயும தனநெஞசம 272
தானஅறி குறறப படின

வலியில நிலைமையான வலலுருவம பெறறம 273
புலியினதொல பொரததுமெயந தறறு

தவமறைநது அலலவை செயதல புதலமறைநது 274
வெடடுவன புளசிமிழத தறறு

பறறறறெம எனபார படிறறொழுககம எறறெறறெனறு 275
எதம பலவுந தரும

நெஞசின துறவார துறநதாரபொல வஞசிதது 276
வாழவாரின வனகணார இல

புறஙகுனறி கணடனைய ரெனும அகஙகுனறி 277
மூககிற கரியார உடைதது

மனததது மாசாக மாணடாரநீ ராடி 278
மறைநதொழுகு மாநதர பலர

கணைகொடிது யாழகொடு செவவிதுஆஙக அனன 279
வினைபடு பாலால கொளல

மழிததலும நீடடலும வெணடா உலகம 280
பழிததது ஒழிதது விடின

271. வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்கள்
ஐந்தும் அகத்தே நகும்.
vañca maṉattāṉ paṭirroḻukkam pūtaṅkaḷ
aintum akatte nakum.

271. The five elements (of his body) will laugh within him, at the feigned conduct of the deceitful minded man.

272. வானுயர் தோற்றம் எவன்செய்யும் தன்நெஞ்சம்
தான்அறி குற்றப் படின்.
vāṉuyar tōrram evaṉceyyum taṉneñcam
tāṉari kurrap paṭiṉ.

272. What avails an appearance (of sanctity) high as heaven, if his mind suffers (the indulgence) of conscious sin.

273. வலியில் நிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்தோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று.
valiyil nilaimaiyāṉ valluruvam perram
puliyiṉtōl pōrttumēyn tarru.

273. The assumed appearance of power, by a man who has no power (to restrain his senses and perform austerity), is like a cow feeding on grass covered with a tiger's skin.

274. தவமறைந்து அல்லவை செய்தல் புதல்மறைந்து
வேட்டுவன் புள்சிமிழ்த் தற்று.
tavamaraintu allavai ceytal putalmaraintu
vēṭṭuvaṉ puḷcimiḻt tarru.

274. He who hides himself under the mask of an ascetic and commits sins, is like a sportsman who conceals himself in the thicket to catch birds.

275. பற்றற்றேம் என்பார் படிற்றொழுக்கம் எற்றெற்றென்று
ஏதம் பலவுந் தரும்.
parrarrēm eṉpār paṭirroḻukkam errerreṉru
ētam palavun tarum.

275. The false conduct of those who say they have renounced all desire will one day bring them sorrows that will make them cry out, 'Oh ! what have we done, what have we done.'

276. நெஞ்சில் துறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணார் இல்.
neñcil turavār turantārpōl vañcittu
vāḻvarin vaṉkaṇār il.

276. Amongst living men there are none so hard-hearted as those who without forsaking (desire) in their heart, falsely take the appearance of those who have forsaken (it).

277. புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனும் அகங்குன்றி
மூக்கிற் கரியார் உடைத்து.
puraṅkuṉri kaṇṭaṉaiya rēṉum akaṅkuṉri
mūkkir kariyār uṭaittu.

277. (The world) contains persons whose outside appears (as fair) as the (red) seed of the Abrus, but whose inside is as black as the nose of that seed.

278. மனத்தது மாசாக மாண்டார்நீ ராடி
மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர்.
maṉattatu mācāka māṇṭārnī rāṭi
maraintoḻuku māntar palar.

278. There are many men of masked conduct, who perform their ablutions, and (make a show) of greatness, while their mind is defiled (with guilt).

279. கணைகொடிது யாழ்கோடு செவ்விதுஆங் கன்ன
வினைபடு பாலால் கொளல்.
kaṇaikoṭitu yāḻkōṭu cevvituāṅ kaṇṇa
viṉaipaṭu pālāl koḷal.

279. As, in its use, the arrow is crooked, and the curved harp is straight, so by their deeds (and not by their appearance), let (the uprightness or crookedness of) men be estimated.

280. மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா உலகம்
பழித்தது ஒழித்து விடின்.
maḻittalum nīṭṭalum vēṇṭa ulakam
paḻittatu oḻittu viṭiṉ.

280. There is no need of a shaven crown, nor of tangled hair, if a man abstain from those deeds which the wise have condemned.

எளளாமை வெணடுவான எனபான எனைததொனறும 281
களளாமை காககதன நெஞசு

உளளததால உளளலும தீதெ பிறனபொருளைக 282
களளததால களவெம எனல

களவினல ஆகிய ஆககம அளவிறநது 283
ஆவது பொலக கெடும

களவினகண கனறிய காதல விளைவினகண 284
வீயா விழுமம தரும

அருளகருதி அனபுடையர ஆதல பொருளகருதிப 285
பொசசாபபுப பாரபபாரகண இல

அளவினகண நினறொழுகல ஆறறார களவினகண 286
கனறிய காத லவர

களவெனனும காரறி வாணமை அளவெனனும 287
ஆறறல புரிநதாரகண இல

அளவறிநதார நெஞசத தறமபொல நிறகும 288
களவறிநதார நெஞசில கரவு

அளவலல செயதாஙகெ வீவர களவலல 289
மறறைய தெறறா தவர

களவாரககுத தளளும உயிரநிலை களளாரககுத 290
தளளாது புததெள ளுலகு

கள்ளாமை

281. எள்ளாமை வேண்டுவான் என்பான் எனைத்தொன்றும்
கள்ளாமை காக்கதன் நெஞ்சு.
eḷḷāmai vēṇṭuvāṉ eṉpāṉ eṉaittoṉṟum
kaḷḷāmai kākkataṉ neñcu.

281. Let him, who desires not to be despised, keep his mind from (the desire of) defrauding another of the smallest thing.

282. உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தால் கள்வேம் எனல்.
uḷḷattāl uḷḷalum tītē piṟaṉporuḷaik
kaḷḷattāl kaḷvēm eṉal.

282. Even the thought (of sin) is sin ; think not then of craftily stealing the property of another.

283. களவினால் ஆகிய ஆக்கம் அளவிறந்து
ஆவது போலக் கெடும்.
kaḷavināl ākiya ākkam aḷaviṟantu
āvatu pōlak keṭum.

283. The property, which is acquired by fraud, will entirely perish, even while it seems to increase.

284. களவின்கண் கன்றிய காதல் விளைவின்கண்
வீயா விழுமம் தரும்.
kaḷaviṉkaṇ kaṉṟiya kātal viḷaiviṉkaṇ
vīya viḻumam tarum.

284. The eager desire of defrauding others will, when it brings forth its fruit, produce undying sorrow.

285. அருள்கருதி அன்புடைய ராதல் பொருள்கருதிப்
பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்கண் இல்.
aruḷkaruti aṉpuṭaiya rātal poruḷkarutip
poccāppup pārppārkaṇ il.

285. The study of kindness, and the exercise of benevolence is not with those who watch for another's forgetfulness, through desire of his property.

286. அளவின்கண் நின்றொழுகல் ஆற்றார் களவின்கண்
கன்றிய காத லவர்.
aḷaviṉkaṇ niṉṟoḻukal āṟṟār kaḷaviṉkaṇ
kaṉṟiya kāta lavar.

286. They cannot walk steadfastly, according to rule, who eagerly desire to defraud others.

287. களவென்னும் காரறி வாண்மை அளவென்னும்
ஆற்றல் புரிந்தார்கண் இல்.
kaḷaveṉṉum kāraṟi vāṇmai aḷaveṉṉum
āṟṟal purintārkaṇ il.

287. That black-knowledge which is called fraud, is not in those who desire that greatness which is called rectitude.

288. அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிற்கும்
களவறிந்தார் நெஞ்சில் கரவு.
aḷavaṟintār neñcat taṟampōla niṟkum
kaḷavaṟintār neñcil karavu.

288. Deceit dwells in the mind of those who are conversant with fraud, even as virtue in the minds of those who are conversant with rectitude.

289. அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்றா தவர்.
aḷavalla ceytāṅkē vīvar kaḷavalla
maṟṟaiya tēṟṟā tavar.

289. Those, who are acquainted with nothing but fraud, will perish in the very commission of transgression.

290. கள்வார்க்குத் தள்ளும் உயிர்நிலை கள்ளார்க்குத்
தள்ளாது புத்தே ளுலகு.
kaḷvārkkut taḷḷum uyirnilai kaḷḷārkkut
taḷḷātu puttē ḷulaku.

290. Even their body will fail the fraudulent ; but even the world of the gods will not fail those who are free from fraud.

வாயமை எனபபடுவது யாதெனின யாதொனறும 291
தீமை இலாத சொலல

பொயமமையும வாயமை யிடதத புரைதீரநத 292
நனமை பயககும எனின

தனநெஞசு அறிவது பொயயறக பொயததபின 293
தனநெஞசே தனனைச சுடும

உளளததால பொயயாது ஒழுகின உலகததார 294
உளளததுள எலலாம உளன

மனததொடு வாயமை மொழியின தவததொடு 295
தானஞசெய வாரின தலை

பொயயாமை அனன புகழிலலை எயயாமை 296
எலலா அறமும தரும

பொயயாமை பொயயாமை ஆறறின அறமபிற 297
செயயாமை செயயாமை நனறு

புறநதூயமை நீரான அமையும அகநதூயமை 298
வாயமையால காணப படும

எலலா விளககும விளககலல சானறோரககுப 299
பொயயா விளககே விளககு

யாமெயயாகக கணடவறறுள இலலை எனைததொனறும 300
வாயமையின நலல பிற

வாய்மை

291. வாய்மை எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றும்
தீமை இலாத சொலல்.
vāymai eṇappaṭuvatu yāteṇiṇ yātoṉṟum
tīmai ilāta colal.

291. Truth is the speaking of such words as are free from the least degree of evil (to others).

292. பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கும் எனின்.
poymmaiyum vāymai yiṭatta puraitīrnta
naṉmai payakkum eṇiṇ.

292. Even falsehood has the nature of truth, if it confera benefit that is free from fault.

293. தன்நெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்
தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்.
taṉneñ caṟivatu poyyaṟka poyttapiṉ
taṉṉeñcē taṉṉaic cuṭum.

293. Let not a man knowingly tell a lie ; for after he has told the lie, his mind will burn him (with the memory of his guilt).

294. உள்ளத்தால் பொய்யா தொழுகின் உலகத்தார்
உள்ளத்து ளெல்லாம் உளன்.
uḷḷattāl poyyā toḻukiṉ ulakattār
uḷḷattu ḷellam uḷaṉ.

294. He who, in his conduct, preserves a mind free from deceit, will dwell in the minds of all men.

295. மனத்தொடு வாய்மை மொழியின் தவத்தொடு
தானஞ்செய் வாரின் தலை.
maṉattoṭu vāymai moḻiyiṉ tavattoṭu
tāṉañcey vāriṉ talai.

295. He, who speaks truth with all his heart, is superior to those who make gifts and practise austerities.

296. பொய்யாமை அன்ன புகழில்லை எய்யாமை
எல்லா அறமும் தரும்.
poyyāmai aṉṉa pukaḻillai eyyāmai
ellā aṟamum tarum.

296. There is no praise like the praise of never uttering a falsehood : without causing any suffering, it will lead to every virtue.

297. பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று.
poyyāmai poyyāmai āṟṟin aṟampiṟa
ceyyāmai ceyyāmai naṉṟu.

297. If a man has the power to abstain from falsehood, it will be well with him, even though he practise no other virtue.

298. புறந்தூய்மை நீரான் அமையும் அகந்தூய்மை
வாய்மையால் காணப் படும்.
puṟantūymai nīrāṉ amaiyum akantūymai
vāymaiyāl kāṇap paṭum.

298. Purity of body is produced by water and purity of mind by truthfulness.

299. எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு.
ellā viḷakkum viḷakkalla cāṉṟorkkup
poyyā viḷakkē viḷakku.

299. All lamps of nature are not lamps ; the lamp of truth is the lamp of the wise.

300. யாமெய்யாக் கண்டவற்றுள் இல்லை எனைத்தொன்றும்
வாய்மையின் நல்ல பிற.
yāmeyyāk kaṇṭavaṟṟuḷ illai eṇaittoṉṟum
vāymaiyiṇ nalla piṟa.

300. Amidst all that we have seen (described) as real (excellence), there is nothing so good as truthfulness.

செலலிகதுக காபபான சினஙகாபபான அலலிகதுக 301
காககினஎன காவாககால என

செலலா இடததுச சினநதீது செலலிடததும 302
இலஅதனின தீய பிற

மறததல வெகுளியை யாரமாடடும தீய 303
பிறததல அதனான வரும

நகையும உவகையும கொலலும சினததின 304
பகையும உளவோ பிற

தனனைததான காககின சினஙகாகக காவாககால 305
தனனையே கொலலும சினம

சினமெனனும சேரநதாரைக கொலலி இனமெனனும 306
ஏமப புணையைச சுடும

சினததைப பொருளெனறு கொணடவன கேடு 308
நிலததறைநதான கைபிழையா தறறு

இணரஎரி தோயவனன இனனா செயினும 307
புணரின வெகுளாமை நனறு

உளளிய தெலலாம உடனெயதும உளளததால 309
உளளான வெகுளி எனின

இறநதார இறநதார அனையர சினததைத 310
துறநதார துறநதார துணை

வெகுளாமை

301. செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பான் அல்லிடத்துக்
காக்கினென் காவாக்கால் என்.
cellitattuk kāppān cinaṅkāppān allitattuk
kākkinen kāvākkāl en.

301. He restrains his anger who restrains it when it can injure ; when it cannot injure, what does it matter whether he restrain it, or not ?

302. செல்லா இடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்தும்
இல்அதனின் தீய பிற.
cellā itattuc cinantītu cellitattum
ilatanin tīya pira.

302. Anger is bad, even when it cannot injure ; when it can injure, there is no greater evil.

303. மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டும் தீய
பிறத்தல் அதனான் வரும்.
marattal vekuliyai yārmāttum tīya
pirattal atanān varum.

303. Forget anger towards every one, as fountains of evil spring from it.

304. நகையும் உவகையும் கொல்லும் சினத்தின்
பகையும் உளவோ பிற.
nakaiyum uvakaiyum kollum cinattin
pakaiyum ulavō pira.

304. Is there a greater enemy than anger, which kills both laughter and joy ?

305. தன்னைத்தான் காக்கின் சினங்காக்க காவாக்கால்
தன்னையே கொல்லும் சினம்.
tannaittān kākkin cinaṅkākka kāvākkāl
tannaiyē kollum cinam.

305. If a man would guard himself, let him guard against anger ; if he do not guard it, anger will kill him.

306. சினமென்னும் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி இனமென்னும்
ஏமப் புணையைச் சுடும்.
cinamennum cērntāraik kolli inamennum
ēmap punaiyaic cutum.

306. The fire of anger will burn up even the pleasant raft of friendship.

307. சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று.
cinattaip porulenru kontavan kētu
nilattaraintān kaipilaiyā tarru.

307. Destruction will come upon him who regards anger as a good thing, as surely as the hand of him who strikes the ground will not fail.

308. இணர்எரி தோய்வன்ன இன்னா செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று.
inareri tōyvanna innā ceyinum
punarin vekulāmai nanru.

308. Though one commit things against you as painful (to bear) as if a bundle of fire had been thrust upon you, it will be well, to refrain, if possible, from anger.

309. உள்ளிய தெல்லாம் உடனெய்தும் உள்ளத்தால்
உள்ளான் வெகுளி எனின்.
ulliya tellām utaneytum ullattāl
ullān vekuli enin.

309. If a man never indulges anger in his heart, he will at once obtain whatever he has thought of.

310. இறந்தார் இறந்தார் அனையர் சினத்தைத்
துறந்தார் துறந்தார் துணை.
irantār irantār anaiyar cinattait
turantār turantār tunai.

310. Those, who give way to excessive anger, are no better than dead men ; but those, who are freed from it, are equal to those who are freed (from death).

சிறபபுஈனும செலவம பெறினும பிறாககுஇனனா 311
செயயாமை மாசறறா கோள

கறுததுஇனனா செயதவககணும மறுததுஇனனா 312
செயயாமை மாசறறா கோள

செயயாமல செறறாககும இனனாத செயதபின 313
உயயா விழுமம தரும

இனனாசெய தாரை ஒறுததல அவாநாண 314
நனனயம செயது விடல

அறிவினான ஆகுவ துணடோ பிறிதினநோய 315
தநநோயபோல போறறாக கடை

இனனா எனததான உணாநதவை துனனாமை 316
வேணடும பிறனகண செயல

எனைததானும எஞஞானறும யாாககும மனததானாம 317
மாணாசெய யாமை தலை

தனனுயிாககு இனனாமை தானறிவான எனகொலோ 318
மனனுயிாககு இனனா செயல

பிறாககுஇனனா முறபகல செயயின தமககுஇனனா 319
பிறபகல தாமே வரும

நோயஎலலாம நோயசெயதாா மேலவாம நோயசெயயாா
நோயினமை வேணடு பவா 320

இன்னா செய்யாமை

311. சிறப்புஈனும் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்குஇன்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள்.

ciṟappuīṉum celvam peṟiṉum piṟarkkuiṉṉā
ceyyāmai mācaṟṟār kōḷ.

311. It is the determination of the spotless not to cause sorrow to others, although they could (by so causing) obtain the wealth which confers greatness.

312. கறுத்துஇன்னா செய்தவக் கண்ணும் மறுத்துஇன்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள்.

kaṟuttuiṉṉā ceytavak kaṇṇum maṟuttuiṉṉā
ceyyāmai mācaṟṟār kōḷ.

312. It is the determination of the spotless not to do evil, even in return, to those who have cherished enmity and done them evil.

313. செய்யாமல் செற்றார்க்கும் இன்னாத செய்தபின்
உய்யா விழுமம் தரும்.

ceyyāmal ceṟṟārkkum iṉṉāta ceytapiṉ
uyyā viḻumam tarum.

313. If an ascetic inflict suffering even on those who hate him, when he has not done them any evil, it will afterwards give him irretrievable sorrow.

314. இன்னாசெய் தாரை ஒறுத்தல் அவர்நாண
நன்னயம் செய்து விடல்.

iṉṉācey tārai oṟuttal avarnāṇa
naṉṉayam ceytu viṭal.

314. The (proper) punishment to those who have done evil (to you), is to put them to shame by showing them kindness, in return and to forget both the evil and the good done on both sides.

315. அறிவினான் ஆகுவ துண்டோ பிறிதின்நோய்
தந்நோய்போல் போற்றாக் கடை.

aṟiviṉāṉ ākuva tuṇṭō piṟitiṉnōy
tannōypōl pōṟṟāk kaṭai.

315. What benefit has he derived from his knowledge, who does not endeavour to keep off pain from another as much as from himself?

316. இன்னா எனத்தான் உணர்ந்தவை துன்னாமை
வேண்டும் பிறன்கண் செயல்.

iṉṉā eṉattāṉ uṇarntavai tuṉṉāmai
vēṇṭum piṟaṉkaṇ ceyal.

316. Let not a man consent to do those things to another which, he knows, will cause sorrow.

317. எனைத்தானும் எஞ்ஞான்றும் யார்க்கும் மனத்தானாம்
மாணாசெய் யாமை தலை.

eṉaittāṉum eññāṉṟum yārkkum maṉattāṉām
māṇācey yāmai talai.

317. It is the chief of all virtues not knowingly to do any person evil, even in the lowest degree, and at any time.

318. தன்னுயிர்க்கு இன்னாமை தானறிவான் என்கொலோ
மன்னுயிர்க்கு இன்னா செயல்.

taṉṉuyirkku iṉṉāmai tāṉaṟivāṉ eṉkolō
maṉṉuyirkku iṉṉā ceyal.

318. Why does a man inflict upon other creatures those sufferings, which he has found by experience are sufferings to himself?

319. பிறர்க்குஇன்னா முற்பகல் செய்யின் தமக்குஇன்னா
பிற்பகல் தாமே வரும்.

piṟarkkuiṉṉā muṟpakal ceyyiṉ tamakkuiṉṉā
piṟpakal tāmē varum.

319. If a man inflict sorrow upon others in the morning, it will come upon him unsought in the very evening.

320. நோயெல்லாம் நோய்செய்தார் மேலவாம் [நோய்செய்யார்
நோயின்மை வேண்டு பவர்.

nōyellām nōyceytār mēlavām nōyceyyār
nōyiṉmai vēṇṭu pavar.

320. Sorrow will come upon those who cause pain to others; therefore those, who desire to be free from sorrow, give no pain to others.

5

அறவினை யாதெனில் கொல்லாமை கோறல் 321
பிறவினை எல்லாந் தரும்

பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல் நூலோர் 322
தொகுத்தவற்றுள் எல்லாந் தலை

ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன் 323
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று

நல்லாறு எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றும் 324
கொல்லாமை சூழும் நெறி

நிலைஅஞ்சி நீத்தாருள் எல்லாம் கொலைஅஞ்சிக் 325
கொல்லாமை சூழ்வான் தலை

கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்நாள்மேல் 326
செல்லாது உயிருண்ணுங் கூற்று

தன்னுயிர் நீப்பினும் செய்யற்க தான்பிறிது 327
இன்னுயிர் நீக்கும் வினை

நன்றாகும் ஆக்கம் பெரிதெனினும் சான்றோர்க்குக் 328
கொன்றாகும் ஆக்கங் கடை

கொலைவினைய ராகிய மாக்கள் புலைவினையர் 329
புன்மை தெரிவா ரகத்து

உயிருடம்பின் நீக்கியார் என்ப செயிருடம்பின் 330
செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர்

கொல்லாமை

321. அறவினை யாதெனில் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை எல்லாந் தரும்.
aṟaviṉai yāteṉil kollāmai kōṟal
piṟaviṉai ellān tarum.

321. Never to destroy life is the sum of all virtuous conduct. The destruction of life leads to every evil.

322. பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல் நூலோர்
தொகுத்தவற்றுள் எல்லாந் தலை.
pakuttuṇṭu palluyir ōmputal nūlōr
tokuttavaṟṟuḷ ellān talai.

322. The chief of all (the virtues) which authors have summed up, is the partaking of food that has been shared with others, and the preservation of the manifold life of other creatures.

323. ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றுஅதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று.
oṉṟāka nallatu kollāmai maṟṟuataṉ
piṉcārap poyyāmai naṉṟu.

323. Not to destroy life is an incomparably (great) good; next to it in goodness ranks freedom from falsehood.

324. நல்லாறு எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றும்
கொல்லாமை சூழும் நெறி.
nallāṟu eṉappaṭuvatu yāteṉiṉ yātoṉṟum
kollāmai cūḻum neṟi.

324. Good path is that which considers how it may avoid killing any creature.

325. நிலைஅஞ்சி நீத்தாருள் எல்லாம் கொலைஅஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான் தலை.
nilaiañci nīttāruḷ ellām kolaiañcik
kollāmai cūḻvāṉ talai.

325. Of all those who, fearing the permanence of earthly births, have abandoned desire, he is the chief who, fearing (the guilt of) murder, considers how he may avoid the destruction of life.

326. கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்நாள்
செல்லாது உயிருண்ணுங் கூற்று. [மேல்
kollāmai mēṟkoṇ ṭoḻukuvāṉ vāḻnāḷmēl
cellātu uyiruṇṇuṅ kūṟṟu.

326. Yama, the destroyer of life, will not attack the life of him, who acts under the determination of never destroying life.

327. தன்னுயிர் நீப்பினும் செய்யற்க தான்பிறிது
இன்னுயிர் நீக்கும் வினை.
taṉṉuyir nīppiṉum ceyyaṟka tāṉpiṟitu
iṉṉuyir nīkkum viṉai.

327. Let no one do that which would destroy the life of another, although he should by so doing, lose his own life.

328. நன்றாகும் ஆக்கம் பெரிதெனினும் சான்றோர்க்குக்
கொன்றாகும் ஆக்கம் கடை.
naṉṟākum ākkam periteṉiṉum cāṉṟōrkkuk
koṉṟākum ākkam kaṭai.

328. The advantage which might flow from destroying life in sacrifice, is dishonourable to the wise (who renounced the world), even although it should be said to be productive of a great good.

329. கொலைவினைய ராகிய மாக்கள் புலைவினையர்
புன்மை தெரிவா ரகத்து.
kolaiviṉaiya rākiya mākkaḷ pulaiviṉaiyar
puṉmai terivā rakattu.

329. Men who destroy life are base men, in the estimation of those who know the nature of meanness.

330. உயிர்உடம்பின் நீக்கியார் என்ப செயிர்உடம்பின்
செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர்.
uyiruṭampiṉ nīkkiyār eṉpa ceyiruṭampiṉ
cellāttī vāḻkkai yavar.

330. (The wise) will say that men of diseased bodies, who live in degradation and in poverty, are those who separated the life from the body of animals (in a former birth).

நிலலாத வறறை நிலையின எனறுணரும 331
புலலறி வாணமை கடை

கூததாட டவைககுழாத தறறே பெருஞசெலவம 332
போககும அதுவிளிந தறறு

அறகா இயலபிறறுச செலவம அதுபெறறால 333
அறகுப ஆஙகே செயல

நாளென ஒனறுபோல காடடி உயிரீரும 334
வாளது உணரவாரப பெறின

நாசசெறறு விககுளமேல வாராமுன நலவினை 335
மேறசெனறு செயயப படும

நெருநல உளனொருவன இனறிலலை எனனும 336
பெருமை உடைததுஇவ வுலகு

ஒருபொழுதும வாழவது அறியார கருதுப 337
கோடியும அலல பல

குடமபை தனிததுஒழியப புளபறந தறறே 338
உடமபொடு உயிரிடை நடபு

உறஙகு வதுபோலும சாககாடு உறஙகி 339
விழிபபது போலும பிறபபு

புககில அமைநதினறு கொலலோ உடமபினுள 340
துசசில இருநத உயிரககு

நிலையாமை

331. நில்லாத வற்றை நிலையின என்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை.
nillata varrai nilaiyiṉa eṉruṇarum
pullari vāṇmai kaṭai.

331. That ignorance which considers those things to be stable which are not so, is dishonourable (to the wise).

332. கூத்தாட்டு அவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
போக்கும் அதுவிளிந் தற்று.
kūttāṭṭu avaikkuḻāt tarrē peruñcelvam
pōkkum atuviḻin tarru.

332. The acquisition of wealth is like the gathering together of an assembly for a theatre; its expenditure is like the breaking up of that assembly.

333. அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வம் அதுபெற்றால்
அற்குப ஆங்கே செயல்.
arkā iyalpirruc celvam atuperrāl
arkupa āṅkē ceyal.

333. Wealth is perishable; let those who obtain it immediately practise those (virtues) which are imperishable.

334. நாளென ஒன்றுபோல் காட்டி உயிர்ஈரும்
வாளது உணர்வார்ப் பெறின்.
nāḷeṉa oṉrupōl kāṭṭi uyirīrum
vāḷatu uṇarvārp periṉ.

334. Time, which shows itself (to the ignorant) as if it were something (real) is in the estimation of the wise (only) a saw which cuts down life.

335. நாச்செற்று விக்குள்மேல் வாராமுன் நல்வினை
மேற்சென்று செய்யப் படும்.
nācceṟṟu vikkuḷmēl vārāmuṉ nalviṉai
mērceṉru ceyyap paṭum.

335. Let virtuous deeds be done quickly, before the hiccup comes making the tongue silent.

336. நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும்
பெருமை உடைத்துஇவ் வுலகு.
nerunal uḷaṉoruvaṉ iṉrillai eṉṉum
perumai uṭaittuiv vulaku.

336. This world possesses the greatness that one who yesterday was is not today.

337. ஒருபொழுதும் வாழ்வது அறியார் கருதுப
கோடியும் அல்ல பல.
orupoḻutum vāḻvatu ariyār karutupa
kōṭiyum alla pala.

337. Innumerable are the thoughts which occupy the mind of (the unwise), who know not that they shall live another moment.

338. குடம்பை தனித்துஒழியப் புள்பறந் தற்றே
உடம்பொடு உயிரிடை நட்பு.
kuṭampai taṉittuoḻiyap puḷparan tarrē
uṭampōṭu uyiriṭai naṭpu.

338. The love of the soul to the body is like (the love of) a bird to its nest which it flies away from and leaves empty.

339. உறங்கு வதுபோலும் சாக்காடு உறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு.
uraṅku vatupōlum cākkāṭu uraṅki
viḻippatu pōlum pirappu.

339. Death is like sleep; birth is like waking from it.

340. புக்கில் அமைந்தின்று கொல்லோ உடம்பினுள்
துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு.
pukkil amaintiṉru kollō uṭampiṉuḷ
tuccil irunta uyirkku.

340. It seems as if the soul, which takes a temporary shelter in a body, had not attained a home.

யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் நோதல் 341
அதனின் அதனின் இலன்

வேண்டின்உண் டாகத் துறக்க துறந்தபின் 342
ஈண்டுஇயற் பால பல

அடல்வேண்டும் ஐந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும் 343
வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு

இயல்பாகும் நோன்பிற்கொன்று இன்மை உடைமை 344
மயலாகும் மற்றும் பெயர்த்து

மற்றும் தொடர்ப்பாடு எவன்கொல் பிறப்பறுக்கல் 345
உற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை

யான்எனது என்னும் செருக்குஅறுப்பான் வானோர்க்கு 346
உயர்ந்த உலகம் புகும்

பற்றி விடாஅ இடும்பைகள் பற்றினைப் 347
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு

தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி 348
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர்

பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கும் மற்று 349
நிலையாமை காணப் படும்

பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப் 350
பற்றுக பற்று விடற்கு

341. யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் நோதல்
அதனின் அதனின் இலன்.
yātaṉiṉ yātaṉiṉ nīṅkiyāṉ nōtal
ataṉiṉ ataṉiṉ ilaṉ.

341. Whatever thing a man has renounced, by that thing, he cannot suffer pain.

342. வேண்டின்உண் டாகத் துறக்க துறந்தபின்
ஈண்டுஇயற் பால பல.
vēṇṭiṉuṇ ṭākat tuṟakka tuṟantapiṉ
īṇṭuiyaṟ pāla pala.

342. After a man has renounced (all things), there will still be many things in this world (which he may enjoy) ; if he should desire them, let him, while it is time abandon (the world).

343. அடல்வேண்டும் ஐந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும்
வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு.
aṭalvēṇṭum aintaṉ pulattai viṭalvēṇṭum
vēṇṭiya ellām oruṅku.

343. Let the five senses be destroyed ; and at the same time, let everything be abandoned that (the ascetic) has (formerly) desired.

344. இயல்பாகும் நோன்பிற்கொன்று இன்மை உடைமை
மயலாகும் மற்றும் பெயர்த்து.
iyalpākum nōṉpiṟkoṉṟu iṉmai uṭaimai
mayalākum maṟṟum peyarttu.

344. To be altogether destitute is the proper condition of those who perform austerities ; if they possess anything, it will change (their resolution) and bring them back to their confused state.

345. மற்றும் தொடர்ப்பாடு எவன்கொல் பிறப்பறுக்கல்
உற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை.
maṟṟum toṭarppāṭu evaṉkol piṟappaṟukkal
uṟṟārkku uṭampum mikai.

345. What means the addition of other things to those who are attempting to cut off (future) births, when even their body is too much (for them).

346. யான்எனது என்னும் செருக்குஅறுப்பான் வானோர்க்கு
உயர்ந்த உலகம் புகும்.
yāṉeṉatu eṉṉum cerukkuaṟuppāṉ vāṉōrkku
uyarnta ulakam pukum.

346. He who destroys the pride which says 'I', 'mine' will enter a world which is difficult even to the god's to attain.

347. பற்றி விடாஅ இடும்பைகள் பற்றினைப்
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு.
paṟṟi viṭāa iṭumpaikaḷ paṟṟiṉaip
paṟṟi viṭāa tavarkku.

347. Sorrows will never let go their hold of those who give not up their hold of desire.

348. தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர்.
talaippaṭṭār tīrat tuṟantār mayaṅki
valaippaṭṭār maṟṟai yavar.

348. Those who have entirely renounced (all things and all desire) are the greatest ; all others wander in confusion, entangled in the net of (many) births.

349. பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கும் மற்று
நிலையாமை காணப் படும்.
paṟṟaṟṟa kaṇṇē piṟappaṟukkum maṟṟu
nilaiyāmai kāṇap paṭum.

349. At the moment in which desire has been abandoned, (other) births will be cut off ; when that has not been done, instability will be seen.

350. பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு.
paṟṟuka paṟṟaṟṟāṉ paṟṟiṉai appaṟṟaip
paṟṟuka paṟṟu viṭaṟku.

350. Desire the desire of Him who is without desire ; in order to renounce desire, desire that desire.

பொருளலல வறறைப பொருளெனறு உணரும 351
மருளானும மாணாப பிறபபு

இருளநீஙகி இனபம பயககும மருளநீஙகி 352
மாசறு காடசி யவரககு

ஐயததின நீஙகித தெளிநதாரககு வையததின 353
வானம நணிய துடைதது

ஐயுணரவு எயதியக கணணும பயமினறே 354
மெயயுணரவு இலலா தவரககு

எபபொருள எததனமைத தாயினும அபபொருள 355
மெயபபொருள காணபது அறிவு

கறறீணடு மெயபபொருள கணடார தலைபபடுவர 356
மறறீணடு வாரா நெறி

ஓரததுளளம உளளது உணரின ஒருதலையாப 357
பேரததுளள வேணடா பிறபபு

பிறபபெனனும பேதைமை நீஙகச சிறபபெனனும 358
செமபொருள காணபது அறிவு

சாரபுணரநது சாரபு கெடஒழுகின மறறழிததுச 359
சாராதார சாரதரு நோய

காமம வெகுளி மயககம இவைமூனறன 360
நாமம கெடககெடும நோய

மெய்யுணர்தல்

351. பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென்று உணரும்
மருளானாம் மாணுப் பிறப்பு.
poruḷalla vaṟṟaip poruḷeṉṟu uṇarum
maruḷāṇām māṇāp piṟappu.

351. Inglorious births are produced by the confusion (of mind) which considers those things to be real which are not real.

352. இருள்நீங்கி இன்பம் பயக்கும் மருள்நீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு.
iruḷnīṅki iṉpam payakkum maruḷnīṅki
mācaṟu kāṭci yavarkku.

352. A clear, undimmed vision of things will deliver its possessors from the darkness of future births, and confer the felicity (of heaven).

353. ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வானம் நணிய துடைத்து.
aiyattiṉ nīṅkit teḷintārkku vaiyattiṉ
vāṉam naṇiya tuṭaittu.

353. Heaven is nearer than earth to those men of purified minds who are freed from doubt.

354. ஐயுணர்வு எய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர்வு இல்லா தவர்க்கு.
aiyuṇarvu eytiyak kaṇṇum payamiṉṟē
meyyuṇarvu illā tavarkku.

354. Even those who have all the knowledge which can be attained by the five senses, will derive no benefit from it, if they are without a knowledge of the true nature of things.

355. எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு.
epporuḷ ettaṉmait tāyiṉum apporuḷ
meypporuḷ kāṇpatu aṟivu.

355. (True) knowledge is the perception concerning every thing of whatever kind, that that thing is the true thing.

356. கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி.
kaṟṟīṇṭu meypporuḷ kaṇṭār talaippaṭuvar
maṟṟīṇṭu vārā neṟi.

356. They, who in this birth have learned to know the True Being, enter the road which returns not into this world.

357. ஓர்த்துள்ளம் உள்ளது உணரின் ஒருதலையாப்
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு.
ōrttuḷḷam uḷḷatu uṇariṉ orutalaiyāp
pērttuḷḷa vēṇṭā piṟappu.

357. Let it not be thought that there is another birth for him whose mind having thoroughly considered (all it has been taught) has known the True Being.

358. பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னும்
செம்பொருள் காண்பது அறிவு.
piṟappeṉṉum pētaimai nīṅkac ciṟappeṉṉum
cemporuḷ kāṇpatu aṟivu.

358. True knowledge consists in the removal of ignorance ; which is (the cause of) births, and the perception of the True Being who is (the bestower of) heaven.

359. சார்புணர்ந்து சார்பு கெடஒழுகின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு நோய்.
cārpuṇarntu cārpu keṭaoḻukiṉ maṟṟaḻittuc
cārtarā cārtaru nōy.

359. He, who so lives as to know Him who is the support of all things and abandon all desire, will be freed from the evils which would other wise cleave to him and destroy (his efforts after absorption).

360. காமம் வெகுளி மயக்கம் இவைமூன்றன்
நாமம் கெடக்கெடும் நோய்.
kāmam vekuḷi mayakkam ivaimūṉṟaṉ
nāmam keṭakkeṭum nōy.

360. If the very names of these three things, desire, anger, and confusion of mind, be destroyed, then will also perish the evils (which flow from them).

அவாஎனப எலலா உயிரககுமஎஞ ஞானறும 361
தவாஅப பிறபபீனும விதது

வேணடுஙகால வேணடும பிறவாமை மறறது 362
வேணடாமை வேணட வரும

வேணடாமை அனன விழுசசெலவம ஈணடிலலை 363
யாணடும அஃதொபபது இல

தூஉயமை எனபது அவாவினமை மறறது 364
வாஅயமை வேணட வரும

அறறவர எனபார அவாஅறறார மறறையார 365
அறறாக அறறது இலர

அஞசுவது ஓரும அறனே ஒருவனை 366
வஞசிபபது ஓரும அவா

அவாவினை ஆறற அறுபபின தவாவினை 367
தானவேணடு மாறறான வரும

அவாஇலலாரக இலலாகுந துனபமஅஃ துணடேல 368
தவாஅது மேனமேல வரும

இனபம இடையறா தீணடும அவாவெனனும 369
துனபததுள துனபங கெடின

ஆரா இயறகை அவாநீபபின அநநிலையே 370
பேரா இயறகை தரும

அவா அறுத்தல்

361. அவாஎன்ப எல்லா உயிர்க்குமெஞ் ஞான்றும்
தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து.
avāeṉpa ellā uyirkkumeñ ñāṉṟum
tavāap piṟappīṉum vittu.

361. (The wise) say that the seed, which produces unceasing births, at all times, to all creatures, is desire.

362. வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும்.
vēṇṭuṅkāl vēṇṭum piṟavāmai maṟṟatu
vēṇṭāmai vēṇṭa varum.

362. If anything be desired, freedom from births should be desired; that (freedom from births) will be attained by desiring to be without desire.

363. வேண்டாமை அன்ன விழுச்செல்வம் ஈண்டில்லை
யாண்டும் அஃதொப்பது இல்.
vēṇṭāmai aṉṉa viḻuccelvam īṇṭillai
yāṇṭum ahtoppatu il.

363. There is in this world no excellence equal to freedom from desire; and even in that world, there is nothing like it.

364. தூஉய்மை என்பது அவாவின்மை மற்றது
வாஅய்மை வேண்ட வரும்.
tūuymai eṉpatu avāviṉmai maṟṟatu
vāaymai vēṇṭa varum.

364. Purity (of mind) consists in freedom from desire; and that (freedom from desire) is the fruit of the love of truth.

365. அற்றவர் என்பார் அவாஅற்றார் மற்றையார்
அற்றாக அற்றது இலர்.
aṟṟavar eṉpār avāaṟṟār maṟṟaiyār
aṟṟāka aṟṟatu ilar.

365. They are said to be free (from future birth) who are freed from desire; all others (who, whatever else they may be free from, are not freed from desire) are not thus free.

366. அஞ்சுவ தோரும் அறனே ஒருவனை
வஞ்சிப்ப தோரும் அவா.
añcuva tōrum aṟaṉē oruvaṉai
vañcippa tōrum avā.

366. It is the chief duty of (an ascetic) to watch against desire with (jealous) fear; for it has power to deceive (and destroy) him.

367. அவாவினை ஆற்ற அறுப்பின் தவாவினை
தான்வேண்டு மாற்றான் வரும்.
avāviṉai āṟṟa aṟuppiṉ tavāviṉai
tāṉvēṇṭu māṟṟāṉ varum.

367. If a man thoroughly cut off all desire, the deeds, which confer immortality, will come to him, in the path in which he seeks them.

368. அவாஇல்லார்க் கில்லாகுந் துன்பம்அஃ துண்டேல்
தவாஅது மேன்மேல் வரும்.
avāillark killākun tuṉpamah tuṇṭēl
tavāatu mēṉmēl varum.

368. There is no sorrow to those who are without desire; but where there is desire, (sorrow) will incessantly come, more and more incessantly.

369. இன்பம் இடையறா தீண்டும் அவாவென்னும்
துன்பத்துள் துன்பங் கெடின்.
inpam iṭaiyaṟā tīṇṭum avāveṉṉum
tuṉpattuḷ tuṉpaṅ keṭiṉ.

369. Even while in this body, joy will never depart (from the mind, in which) desire, that sorrow of sorrows, has been destroyed.

370. ஆரா இயற்கை அவாநீப்பின் அந்நிலையே
பேரா இயற்கை தரும்.
ārā iyaṟkai avānīppiṉ annilaiyē
pērā iyaṟkai tarum.

370. The removal of desire, whose nature it is never to be satisfied, will immediately confer a nature that can never be changed.

ஆகூழால தோனறும அசைவினமை கைபபொருள 371
போகூழால தோனறும மடி

பேதைப படுககும இழவூழ அறிவகற்றும 372
ஆகலூழ உற்றக கடை

நுணணிய நூலபல கற்பினும மற்றுநதன 373
உணமை அறிவே மிகும

இருவேறு உலகதது இயற்கை திருவேறு 374
தெளளிய ராதலும வேறு

நலலவை எலலாஅந தீயவாம தீயவும 375
நலலவாம செலவம செயற்கு

பரியினும ஆகாவாம பாலலல உயததுச 376
சொரியினும போகா தம

வகுததான வகுதத வகையலலால கோடி 377
தொகுததாரககும துயததல அரிது

துறபபாரமன துபபுர விலலார உறறபால 378
ஊட்டா கழியும எனின

நனறாஙகால நலலவாக காணபவர அனறாஙகால 379
அலலற படுவ தெவன

ஊழிற பெருவலி யாவுள மற்றொனறு 380
சூழினுந தானமுந துறும

371. ஆகூழால் தோன்றும் அசைவின்மை கைப்பொருள்
போகூழால் தோன்றும் மடி.
ākūḻāl tōṉṟum acaiviṉmai kaipporuḷ
pōkūḻāl tōṉṟum maṭi.

371. Perseverance comes from a prosperous fate, and idleness from an adverse fate.

372. பேதைப் படுக்கும் இழவூழ் அறிவகற்றும்
ஆகலூழ் உற்றக் கடை.
pētaip paṭukkum iḻavūḻ aṟivakaṟṟum
ākalūḻ uṟṟak kaṭai.

372. An adverse fate produces folly, and a prosperous fate produces enlarged knowledge.

373. நுண்ணிய நூல்பல கற்பினும் மற்றுந்தன்
உண்மை அறிவே மிகும்.
nuṇṇiya nūlpala kaṟpiṉum maṟṟuntaṉ
uṇmai aṟivē mikum.

373. Although (a man) may study the most polished treatises, the knowledge which fate has decreed to him will still prevail.

374. இருவேறு உலகத்து இயற்கை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு.
iruvēṟu ulakattu iyaṟkai tiruvēṟu
teḷḷiya rātalum vēṟu.

374. There are (through fate) two different natures in the world, hence the difference (observable in men) in (their acquisition of) wealth, and in their attainment of knowledge.

375. நல்லவை எல்லாஅந் தீயவாம் தீயவும்
நல்லவாம் செல்வம் செயற்கு.
nallavai ellāan tīyavām tīyavum
nallavām celvam ceyaṟku.

375. In the acquisition of property everything favourable becomes unfavourable, and (on the other hand) everything unfavourable becomes favourable (through the power of fate).

376. பரியினும் ஆகாவாம் பாலல்ல உய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம.
pariyiṉum ākāvām pālalla uyttuc
coriyiṉum pōkā tama.

376. Whatever is not conferred by fate cannot be preserved although it be guarded with most painful care; and that, which fate has made his, cannot be lost, although one should even take it and throw it away.

377. வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லால் கோடி
தொகுத்தார்க்கும் துய்த்தல் அரிது.
vakuttāṉ vakutta vakaiyallāl kōṭi
tokuttārkkum tuyttal aritu.

377. Even those who gather together millions will only enjoy them, as it has been determined by the disposer (of all things).

378. துறப்பார்மன் துப்புர வில்லார் உறற்பால
ஊட்டா கழியும் எனின்.
tuṟappārmaṉ tuppura villār uṟaṟpāla
ūttā kaḻiyum eṉiṉ.

378. The destitute will renounce desire (and become ascetics), if (fate) do not make them suffer the hindrances to which they are liable, and they pass away.

379. நன்றாங்கால் நல்லவாக் காண்பவர் அன்றாங்கால்
அல்லற் படுவ தெவன்.
naṉṟāṅkāl nallavāk kāṇpavar aṉṟāṅkāl
allaṟ paṭuva tevaṉ.

379. How is it that those, who are pleased with good fortune, trouble themselves when evil comes (since both are equally the decree of fate)?

380. ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினுந் தான்முந் துறும்.
ūḻiṟ peruvali yāvuḷa maṟṟoṉṟu
cūḻiṉun tāṉmun tuṟum.

380. What is stronger than fate? If we think of an expedient (to avert it), it will itself be with us before (the thought).

படைகுடி கூழஅமைசசு நடபரண ஆறும 381
உடையான அரசருள ஏறு

அஞசாமை ஈகை அறிவூககம இநநானகும 382
எஞசாமை வேநதரக கியலபு

தூஙகாமை கலவி துணிவுடைமை இமமூனறும 383
நீஙகா நிலனாள பவரககு

அறனிழுககா தலலவை நீககி மறனிழுககா 384
மானம உடைய தரசு

இயறறலும ஈடடலும காததலும காதத 385
வகுததலும வலல தரசு

காடசிக கெளியன கடுஞசொலலன அலலனேல 386
மீககூறும மனனன நிலம

இனசொலால ஈததளிகக வலலாறகுத தனசொலால 387
தானகண டனைததிவ வுலகு

முறைசெயது காபபாறறும மனனவன மககடகு 388
இறையெனறு வைககப படும

செவிகைபபச சொறபொறுககும பணபுடை வேநதன 389
கவிகைககீழத தஙகும உலகு

கொடையளி செஙகோல குடியோமபல நானகும 390
உடையானாம வேநதாக கொளி

381. படைகுடி கூழ்அமைச்சு நட்பரண் ஆறும்
உடையான் அரசருள் ஏறு.
paṭaikuṭi kūḻamaiccu naṭparaṇ āṟum
uṭaiyāṉ aracaruḷ ēṟu.

381. He who possesses these six things, an army, a people, wealth, ministers, friends and a fortress, is a lion among kings.

382. அஞ்சாமை ஈகை அறிவூக்கம் இந்நான்கும்
எஞ்சாமை வேந்தர்க் கியல்பு.
añcāmai īkai aṟivūkkam innāṉkum
eñcāmai vēntark kiyalpu.

382. Never to fail in these four things, fearlessness, liberality, wisdom, and energy, is the kingly character.

383. தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இம்மூன்றும்
நீங்கா நிலனாள் பவர்க்கு.
tūṅkāmai kalvi tuṇivuṭaimai immūṉṟum
nīṅkā nilaṉāḷ pavarkku.

383. These three things, viz., vigilance, learning, and bravery, should never be wanting in the ruler of a country.

384. அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா
மானம் உடைய தரசு.
aṟaṉiḻukkā tallavai nīkki maṟaṉiḻukkā
māṉam uṭaiya taracu.

384. He is a king who, with manly modesty, swerves not from virtue, and refrains from vice.

385. இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு.
iyaṟṟalum īṭṭalum kāttalum kātta
vakuttalum valla taracu.

385. He is a king who is able to acquire (wealth), to lay it up, to guard, and to distribute it.

386. காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல்
மீக்கூறும் மன்னன் நிலம்.
kāṭcik keḷiyaṉ katuñcollaṉ allaṉēl
mīkkūṟum maṉṉaṉ nilam.

386. The whole world will exalt the country of the king who is easy of access, and who is free from harsh language.

387. இன்சொலால் ஈத்தளிக்க வல்லார்க்குத் தன்சொலால்
தான்கண் டனைத்திவ் வுலகு.
iṉcolāl īttaḷikka vallārkkut taṉcolāl
tāṉkaṉ ṭaṉaittiv vulaku.

387. The world will praise and submit itself to the mind of the king who is able to give with affability, and to protect all who come to him.

388. முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு
இறையென்று வைக்கப் படும்.
muṟaiceytu kāppāṟṟum maṉṉavaṉ makkaṭku
iṟaiyeṉṟu vaikkap paṭum.

388. That king, will be esteemed a god among men, who performs his own duties, and protects (his subjects).

389. செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த் தங்கும் உலகு.
cevikaippac coṟpoṟukkum paṇpuṭai vēntaṉ
kavikaikkīḻt taṅkum ulaku.

389. The whole world will dwell under the umbrella of the king, who can bear words that embitter the ear.

390. கொடையளி செங்கோல் குடியோம்பல் நான்கும்
உடையானாம் வேந்தர்க் கொளி.
koṭaiyaḷi ceṅkōl kuṭiōmpal nāṉkum
uṭaiyāṉām vēntark koḷi.

390. He is the light of kings who has these four things, beneficence, benevolence, rectitude, and care for his people.

கறக கசடறக கறபவை கறறபின 391
நிறக அதறகுத தக

எணணெனப எனன எழுதெனப இவவிரணடும 392
கணணெனப வாழும உயிரககு

கணணுடையார எனபவர கறறோர முகததிரணடு 393
புணணுடையார கலலா தவர

உவபபத தலைககூடி உளளப பிரிதல 394
அனைததே புலவர தொழில

உடையாரமுன இலலாரபோல ஏககறறுங 395
கடையரே கலலா தவர

தொடடனைத தூறும மணறகேணி மாநதரககுக 396
கறறனைத தூறும அறிவு

யாதானும நாடாமால ஊராமால எனனொருவன 397
சாநதுணையுங கலலாத வாறு

ஒருமைககண தானகறற கலவி ஒருவறகு 398
எழுமையும ஏமாப புடைதது

தாமினபுறுவது உலகினபுறக கணடு 399
காமுறுவர கறறறிந தார

கேடில விழுசசெலவம கலவி ஒருவறகு 400
மாடலல மறறை யவை

கல்வி

391. கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக.
karka kacaṭarak karpavai karrapiṉ
nirka atarkut taka.

391. Let a man learn thoroughly whatever he may learn, and let his conduct be worthy of his learning.

392. எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்
கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு.
eṇṇeṉpa ēṉai eḻutteṉpa ivviraṇṭum
kaṇṇeṉpa vāḻum uyirkku.

392. Letters and numbers are the two eyes of man.

393. கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர்.
kaṇṇuṭaiyar eṉpavar karrōr mukattiraṇṭu
puṇṇuṭaiyar kallā tavar.

393. The learned are said to have eyes, but the unlearned have (merely) two sores in their face.

394. உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல்
அனைத்தே புலவர் தொழில்.
uvappat talaikkūṭi uḷḷap pirital
aṉaittē pulavar toḻil.

394. It is the part of the learned to give joy to those whom they meet, and on leaving, to make them think (Oh ! when shall we meet them again).

395. உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றுங் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர்.
uṭaiyārmun illārpōl ēkkarruṅ karrār
kaṭaiyarē kallā tavar.

395. The unlearned are inferior to the learned, before whom they stand begging, as the destitute before the wealthy.

396. தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறும் அறிவு.
toṭṭaṉait tūrum maṇarkēṇi māntarkkuk
karraṉait tūrum arivu.

396. Water will flow from a well in the sand in proportion to the depth to which it is dug, and knowledge will flow from a man in proportion to his learning.

397. யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் என்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு.
yātāṉum nāṭāmāl ūrāmāl eṉṉoruvaṉ
cāntuṇaiyuṅ kallāta vāru.

397. How is it that any one can remain without learning, even to his death, when (to the learned man) every country is his own (country), and every town his own (town) ?

398. ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு
எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து.
orumaikkaṇ tāṉkarra kalvi oruvarku
eḻumaiyum ēmāp puṭaittu.

398. The learning, which a man has acquired in one birth, will yield him pleasure during seven births.

399. தாமின் புறுவது உலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்.
tāmiṉ puruvatu ulakiṉ purakkaṇṭu
kāmuruvar karrarin tār.

399. The learned will long (for more learning), when they see that while it gives pleasure to themselves, the world also derives pleasure from it.

400. கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை.
kēṭil viḻuccelvam kalvi oruvarku
māṭalla marrai yavai.

400. Learning is the true imperishable riches ; all other things are not riches.

6

அரஙகினறி வடடாடி யறறே நிரமபிய 401
நூலினறிக கோடடி கொளல

கலலாதான சொறகா முறுதல முலையிரணடும 402
இலலாதாள பெணகாமுற றறறு

கலலா தவரும நனிநலலா கறறாாமுன 403
சொலலா திருககப பெறின

கலலாதான ஒடபம கழியநன றாயினும 404
கொளளாா அறிவுடை யாா

கலலா ஒருவன தகைமை தலைபபெயது 405
சொலலாடச சோரவு படும

உளரெனனும மாததிரைய ரலலால பயவாக 406
களாாஅனையா கலலா தவா

நுணமாண நுழைபுலம இலலான எழிலநலம 407
மணமாண புனைபாவை யறறு

நலலாாகண படட வறுமையின இனனாதே 408
கலலாாகண படட திரு

மேறபிறநதா ராயினும கலலாதாா கீழபபிறநதும 409
கறறாா அனைததிலா பாடு

விலஙகொடு மககள அனையா இலஙகுநூல 410
கறறாரொடு ஏனை யவா

கல்லாமை

401. அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய
நூலின்றிக் கோட்டி கொளல்.
araṅkiṉṟi vaṭṭāṭi yaṟṟē nirampiya
nūliṉṟik kōṭṭi koḷal.

401. To speak in an assembly (of the learned) without fullness of knowledge, is like playing at chess (on a board) without squares.

402. கல்லாதான் சொற்கா முறுதல் முலையிரண்டும்
இல்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று.
kallātāṉ coṟkā muṟutal mulaiyiraṇṭum
illātāḷ peṇkāmuṟ ṟaṟṟu.

402. The desire of the unlearned to speak (in an assembly), is like a woman without breasts desiring (the enjoyment of) woman-hood.

403. கல்லா தவரும் நனிநல்லர் கற்றார்முன்
சொல்லா திருக்கப் பெறின்.
kallā tavarum naṉinallar kaṟṟārmuṉ
collā tirukkap peṟiṉ.

403. The unlearned also are very excellent men, if they know how to keep silence before the learned.

404. கல்லாதான் ஒட்பம் கழியநன் றாயினும்
கொள்ளார் அறிவுடை யார்.
kallātāṉ oṭpam kaḻiyanaṉ ṟāyiṉum
koḷḷār aṟivuṭai yār.

404. Although the natural knowledge of an unlearned man may be very good, the wise will not accept it for true knowledge.

405. கல்லா ஒருவன் தகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும்.
kallā oruvaṉ takaimai talaippeytu
collāṭac cōrvu paṭum.

405. The self-conceit of an unlearned man will fade away, as soon as he speaks in an assembly (of the learned).

406. உளரென்னும் மாத்திரையர் அல்லால் பயவாக்
களரனையர் கல்லா தவர்.
uḷareṉṉum māttiraiyar allāl payavāk
kaḷaraṉaiyar kallā tavar.

406. The unlearned are like worthless barren land ; all that can be said of them is, that they exist.

407. நுண்மாண் நுழைபுலம் இல்லான் எழில்நலம்
மண்மாண் புனைபாவை யற்று.
nuṇmāṇ nuḻaipulam illāṉ eḻilnalam
maṇmāṇ puṉaipāvai yaṟṟu.

407. The beauty and goodness of one who is destitute of knowledge by the study of great and exquisite works, is like (the beauty and goodness) of a painted earthen doll.

408. நல்லார்கண் பட்ட வறுமையின் இன்னாதே
கல்லார்கண் பட்ட திரு.
nallārkaṇ paṭṭa vaṟumaiyiṉ iṉṉātē
kallārkaṇ paṭṭa tiru.

408. Wealth, gained by the unlearned, will give more sorrow than the poverty which may come upon the learned.

409. மேற்பிறந்தா ராயினும் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்தும்
கற்றார் அனைத்திலர் பாடு.
mēṟpiṟantā rāyiṉum kallātār kīḻppiṟantum
kaṟṟār aṉaittilar pāṭu.

409. The unlearned, though born in a high caste, are not equal in dignity to the learned ; though they may have been born in a low caste.

410. விலங்கொடு மக்கள் அனையர் இலங்குநூல்
கற்றாரோடு ஏனை யவர்.
vilaṅkoṭu makkaḷ aṉaiyar ilaṅkunūl
kaṟṟārōṭu ēṉai yavar.

410. As beasts by the side of men, so are other men by the side of those who are learned in celebrated works.

செலவததுள செலவஞ செவிசசெலவம அசசெலவம 411
செலவதது ளெலலாந தலை

செவிககுண விலலாத பொழுது சிறிது 412
வயிறறுககும ஈயப படும

செவியுணவிற கேளவி யுடையார அவியுணவின 413
ஆனறாரோ டொபபர நிலதது

கறறில னாயினுங கேடக அஃதொருவறகு 414
ஒறகததின ஊறறாந துணை

இழுககல உடையுழி ஊறறுககோல அறறே 415
ஒழுககு முடையாரவாயச சொல

எனைததானும நலலவை கேடக அனைததானும 416
ஆனற பெருமை தரும

பிழைதது ணாநதும பேதைமைசொலலார இழைததுணாநது 417
ஈணடிய கேளவி யவர

கேடபினுங கோளாத தோடகவே கேளவியால 418
தோடகப படாத செவி

நுணஙகிய கேளவிய ரலலார வணஙகிய 419
வாயின ராதல அரிது

செவியிற சுவையுணரா வாயுணரவின மாககள 420
அவியினும வாழினும என

கேள்வி

411. செல்வத்துள் செல்வஞ் செவிச்செல்வம் அச்செல்வம்
செல்வத்து ளெல்லாந் தலை.
celvattuḷ celvañ ceviccelvam accelvam
celvattu ḷellān talai.

411. Wealth (gained) by the ear is wealth of wealth ; that wealth is the chief of all wealth.

412. செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கும் ஈயப் படும்.
cevikkuṇa villāta pōḻtu ciṟitu
vayiṟṟukkum īyap paṭum.

412. When there is no food for the ear, give a little also to the stomach.

413. செவியுணவிற் கேள்வி யுடையார் அவியுணவின்
ஆன்றாரோ டொப்பர் நிலத்து.
ceviyuṇaviṟ kēḷvi yuṭaiyār aviyuṇaviṉ
āṉṟārō ṭoppar nilattu.

413. Those who in this world enjoy instruction which is the food of the ear, are equal to the gods, who enjoy the food of the sacrifices.

414. கற்றில னாயினும் கேட்க அஃதொருவற்கு
ஒற்கத்தின் ஊற்றாந் துணை.
kaṟṟila ṉāyiṉum kēṭka ahtoruvaṟku
oṟkattiṉ ūṟṟān tuṇai.

414. Although a man be without learning, let him listen (to the teaching of the learned) ; that will be to him a staff in adversity.

415. இழுக்கல் உடையுழி ஊற்றுக்கோல் அற்றே
ஒழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்.
iḻukkal uṭaiyuḻi ūṟṟukkōl aṟṟē
oḻukka muṭaiyārvāyc co.

415. The words of the good are like a staff in a slippery place.

416. எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க அனைத்தானும்
ஆன்ற பெருமை தரும்.
eṉaittāṉum nallavai kēṭka aṉaittāṉum
āṉṟa perumai tarum.

416. Let a man listen, never so little, to good (instruction), even that will bring him great dignity.

417. பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லார்
தீண்டிய கேள்வி யவர். [இழைத்துணர்ந்
piḻaittuṇarntum pētaimai collār iḻaittuṇarn
tīṇṭiya kēḷvi yavar.

417. Not even when they have imperfectly understood (a matter), will those men speak foolishly, who have profoundly studied and diligently listened (to instruction).

418. கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியால்
தோட்கப் படாத செவி.
kēṭpiṉuṅ kēḷāt takaiyavē kēḷviyāl
tōṭkap paṭāta cevi.

418. The ear which has not been bored by instruction, although it hears, is deaf.

419. நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய
வாயின ராதல் அரிது.
nuṇaṅkiya kēḷviya rallār vaṇaṅkiya
vāyiṉa rātal aritu.

419. It is a rare thing to find modesty, a reverent mouth—with those who have not received choice instruction.

420. செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள்
அவியினும் வாழினும் என்.
ceviyiṟ cuvaiyuṇarā vāyuṇarviṉ mākkaḷ
aviyiṉum vāḻiṉum eṉ.

420. What does it matter whether those men live or die, who can judge of tastes by the mouth, and not by the ear ?

அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கும் 421
உள்ளழிக்க லாகா அரண்

சென்ற இடத்தால் செலவிடா தீதொரீஇ 422
நன்றின்பால் உய்ப்ப தறிவு

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் 423
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு

எண்பொருள வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய் 424
நுண்பொருள் காண்ப தறிவு

உலகம் தழீஇயது ஒட்பம் மலர்தலும் 425
கூம்பலும் இல்ல தறிவு

எவ்வ துறைவது உலகம் உலகத்தொடு 426
அவ்வ துறைவ தறிவு

அறிவுடையார் ஆவ தறிவார் அறிவிலார் 427
அஃதறி கல்லா தவர்

அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை அஞ்சுவது 428
அஞ்சல் அறிவார் தொழில்

எதிரதாக் காக்கும் அறிவினார்க் கில்லை 429
அதிர வருவதோர் நோய்

அறிவுடையார் எல்லா முடையார் அறிவிலார் 430
என்னுடைய ரேனும் இலர்

அறிவுடைமை

421. அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கும்
உள்ளழிக்க லாகா அரண்.
arivarran kākkun karuvi ceruvārkkum
ullalikka lākā aran.

421. Wisdom is a weapon to ward off destruction ; it is an inner fortress which enemies cannot destroy.

422. சென்ற இடத்தால் செலவிடா தீதொரீஇ
நன்றின்பால் உய்ப்ப தறிவு.
cenra itattāl celavitā tītorīi
nanrinpāl uyppa tarivu.

422. Not to permit the mind to go where it lists, to keep it from evil, and to employ it in good, this is wisdom.

423. எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.
epporul yāryārvāyk kētpinum apporul
meypporul kānpa tarivu.

423. To discern the truth in every thing, by whomsoever spoken, is wisdom.

424. எண்பொருள வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய்
நுண்பொருள் காண்ப தறிவு.
enporula vākac celaccollit tānpirarvāy
nunporul kānpa tarivu.

424. To speak so as that the meaning may easily enter the mind of the hearer, and to discern the subtlest thought which may lie hidden in the words of others, this is wisdom.

425. உலகம் தழீஇய தொட்பம் மலர்தலும்
கூம்பலும் இல்ல தறிவு.
ulakam talīiya totpam malartalum
kūmpalum illa tarivu.

425. To secure the friendship of the great is true wisdom ; it is (also) wisdom to keep (that friendship unchanged, and) not opening and closing (like the lotus flower).

426. எவ்வ துறைவது உலகம் உலகத்தோடு
அவ்வ துறைவது அறிவு.
evva turaivatu ulakam ulakattōtu
avva turaivatu arivu.

426. To live as the world lives, is wisdom.

427. அறிவுடையார் ஆவ தறிவார் அறிவிலார்
அஃதறி கல்லா தவர்.
arivutaiyār āva tarivār arivilār
ahtari kallā tavar.

427. The wise are those who know beforehand what will happen ; those who do not know this are the unwise.

428. அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை அஞ்சுவது
அஞ்சல் அறிவார் தொழில்.
añcuva tañcāmai pētaimai añcuvatu
añcal arivār tolil.

428. Not to fear what ought to be feared, is folly ; it is the work of the wise to fear what should be feared.

429. எதிரதாக் காக்கும் அறிவினார்க் கில்லை
அதிர வருவதோர் நோய்.
etiratāk kākkum arivinārk killai
atira varuvatōr nōy.

429. No terrifying calamity will happen to the wise, who (foresee) and guard against coming evils.

430. அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் அறிவிலார்
என்னுடைய ரேனும் இலர்.
arivutaiyār ellām utaiyār arivilār
ennutaiya rēnum ilar.

430. Those who possess wisdom, possess every thing ; those who have not wisdom, whatever they may possess, have nothing.

செருககுஞ சினமும சிறுமையும. இலலார 431
பெருககம பெருமித நீரதது

இவறலும மாணபிறநத மானமும மாணா 432
உவகையும ஏதம இறைககு

தினைததுணையாங குறறம வரினும பனைததுணையாக 433
கொளவர பழிநாணு வார

குறறமெ காகக பொருளாகக குறறமெ 434
அறறம தரூஉம பகை

வருமுனனாக காவாதான வாழககை எரிமுனனா 435
வைததூறு போலக கெடும

தனகுறறம நீககிப பிறாகுறறம காணகிறபின 436
எனகுறற மாகும இறைககு

செயறபால செயயா திவறியான செலவம 437
உயறபால தனறிக கெடும

பறறுளளம எனனும இவறனமை எறறுளளும 438
எணணப படுவதொன றனறு

வியவறக எஞஞானறும தனனை நயவறக 439
நனறி பயவா வினை

காதல காதல அறியாமை உயககிறபின 440
ஏதில ஏதிலார நூல

குற்றங்கடிதல்

431. செருக்குஞ் சினமும் சிறுமையும் இல்லார்
பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து.
cerukkuñ ciṉamum ciṟumaiyum illār
perukkam perumita nīrttu.

431. Truly great is the excellence of those (kings) who are free from pride, anger, and meanness.

432. இவறலும் மாண்பிறந்த மானமும் மாணா
உவகையும் ஏதம் இறைக்கு.
ivaṟalum māṇpiṟanta māṉamum māṇā
uvakaiyum ētam iṟaikku.

432. Avarice, undignified pride, and low pleasures are faults in a king.

433. தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பழிநாணு வார்.
tiṉaittuṇaiyāṅ kuṟṟam variṉum paṉaittuṇaiyāk
koḷvar paḻināṇu vār.

433. Those who fear guilt, if they commit a fault small as a millet seed, will consider it to be as large as a palmyra tree.

434. குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே
அற்றம் தரூஉம் பகை.
kuṟṟamē kākka poruḷākak kuṟṟamē
aṟṟam tarūum pakai.

434. Guard against faults as a matter (of great consequence ; for) faults are a deadly enemy.

435. வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை எரிமுன்னர்
வைத்தூறு போலக் கெடும்.
varumuṉṉark kāvātāṉ vāḻkkai erimuṉṉar
vaittūṟu pōlak keṭum.

435. The prosperity of him who does not timely guard against faults, will perish like straw before fire.

436. தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறர்குற்றம் காண்கிற்பின்
என்குற்ற மாகும் இறைக்கு.
taṉkuṟṟam nīkkip piṟarkuṟṟam kāṇkiṟpiṉ
eṉkuṟṟa mākum iṟaikku.

436. What fault will remain in the king who has put away his own evils, and looks after the evils of others.

437. செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வம்
உயற்பால தன்றிக் கெடும்.
ceyaṟpāla ceyyā tivaṟiyāṉ celvam
uyaṟpāla taṉṟik keṭum.

437. The wealth of the avaricious man, who does not expend it for the purposes for which he ought to expend it will waste away and not continue.

438. பற்றுள்ளம் என்னும் இவறன்மை எற்றுள்ளும்
எண்ணப் படுவதொன் றன்று.
paṟṟuḷḷam eṉṉum ivaṟaṉmai eṟṟuḷḷum
eṇṇap paṭuvatoṉ ṟaṉṟu.

438. Griping avarice is not to be reckoned as one among other faults (it stands alone—greater than all).

439. வியவற்க எஞ்ஞான்றும் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை.
viyavaṟka eññāṉṟum taṉṉai nayavaṟka
naṉṟi payavā viṉai.

439. Let no (one) praise himself, at any time ; let him not desire to do useless things.

440. காதல காதல் அறியாமை உய்க்கிற்பின்
ஏதில ஏதிலார் நூல்.
kātala kātal aṟiyāmai uykkiṟpiṉ
ētila ētilār nūl.

440. If (a king) enjoys, privately the things which he desires, the designs of his enemies will be useless.

அறனறிநது முதத அறிவுடையார கெணமை 441
திறனறிநது தெரநது கொளல

உறறநொய நீககி உறாஅமை முறகாககும 442
பெறறியாரப பெணிக கொளல

அரியவறறுள எலலாம அரிதெ பெரியாரைப 443
பெணித தமராக கொளல

தமமிற பெரியார தமரா ஒழுகுதல 444
வனமையுள எலலாந தலை

சூழவாரகண ணாக ஒழுகலான மனனவன 445
சூழவாரைச சூழநது கொளல

தககா ரினததனாய தானொழுக வலலானைச 446
செறுவார செயககிடநத தில

இடிககுந துணையாரை ஆளவாரை யாரெ 447
கெடுககுந தகைமை யவர

இடிபபாரை இலலாத எமரா மனனன 448
கெடுபபா ரிலானுங கெடும

முதலிலாரககு ஊதியம இலலை மதலையாஞ 449
சாரபிலாரககு இலலை நிலை

பலலார பகைகொளலிற பததடுதத தீமைததெ 450
நலலார தொடரகை விடல

441. அறனறிந்து மூத்த அறிவுடையார் கேண்மை
திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல்.

aranarintu mūtta arivutaiyār kēnmai
tiranarintu tērntu kolal.

441. Let (a king) ponder well its value, and secure the friendship of men of virtue and of mature knowledge.

442. உற்றநோய் நீக்கி உறுஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்.

urranōy nīkki urāamai murkākkum
perriyārp pēnik kolal.

442. Let (a king) procure and kindly care for men who can overcome difficulties when they occur, and guard against them before they happen.

443. அரியவற்று ளெல்லாம் அரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல்.

ariyavarru lellām aritē periyāraip
pēnit tamarāk kolal.

443. To cherish great men and make them his own, is the most difficult of all difficult things.

444. தம்மிற் பெரியார் தமரா ஒழுகுதல்
வன்மையு ளெல்லாந் தலை.

tammir periyār tamarā olukutal
vanmaiyu lellān talai.

444. So to act to make those men, his own, who are greater than himself is of all powers the highest.

445. சூழ்வார்கண் ணாக ஒழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்.

cūlvārkan nāka olukalān mannavan
cūlvāraic cūlntu kolal.

445. As a king must use his ministers as eyes (in managing his kingdom), let him well examine their character and qualifications before he engages them.

446. தக்கா ரினத்தனாய்த் தானொழுக வல்லானைச்
செற்றார் செயக்கிடந்த தில்.

takkā rinattanāyt tānoluka vallānaic
cerrār ceyakkitanta til.

446. There will be nothing left for enemies to do, against him who has the power of acting (so as to secure) the fellowship of worthy men.

447. இடிக்குந் துணையாரை ஆள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவர்.

itikkun tunaiyārai ālvārai yārē
ketukkun takaimai yavar.

447. Who are great enough to destroy him who has servants that have power to rebuke him?

448. இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும்.

itippārai illāta ēmarā mannan
ketuppā rilānuṅ ketum.

448. The king, who is without the guard of men who can rebuke him, will perish, even though there be no one to destroy him.

449. முதலிலார்க்கு ஊதியம் இல்லை மதலையாஞ்
சார்பிலார்க்கு இல்லை நிலை.

mutalilārkku ūtiyam illai matalaiyāñ
cārpilārkku illai nilai.

449. There can be no gain to those who have no capital; and in like manner there can be no permanence to those who are without the support of adherents.

450. பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடல்.

pallār pakaikolalir pattatutta tīmaittē
nallār totarkai vital.

450. It is tenfold more injurious to abandon the friendship of the good, than to incur the hatred of the many.

சிற்றினம அஞசும பெருமை சிறுமைதான 451
சுற்றமாச சூழநது விடும

நிலததியலபால நீரதிரிந தற்றாகும மாநதரககு 452
இனததியலப தாகும அறிவு

மனததானாம மாநதரக குணரசசி இனததானாம 453
இனனான எனபபடுஞ சொல

மனதது ளதுபோலக காட்டி ஒருவற்கு 454
இனததுள தாகும அறிவு

மனநதூயமை செயவினை தூயமை இரணடும 455
இனநதூயமை தூவா வரும

மனநதூயாரக கெசசமநன றாகும இனநதூயாரககு 456
இலலைநன றாகா வினை

மனநலம மனனுயிரக காககம இனநலம 457
எலலாப புகழும தரும

மனநலம நனகுடைய ராயினும சானறோரககு 458
இனநலம ஏமாப புடைதது

மனநலததின ஆகும மறுமைமற றஃதும 459
இனநலததின ஏமாப புடைதது

நலலினததின ஊஙகுந துணையிலலை தீயினததின 460
அலலற படுபபதூஉம இல

சிற்றினம் சேராமை

451. சிற்றினம் அஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்.
ciṟṟiṉam añcum perumai ciṟumaitāṉ
cuṟṟamāc cūḻntu viṭum.

451. (True) greatness fears the society of the base; it is only the low—minded who will regard them as friends.

452. நிலத்தியல்பால் நீர்திரிந் தற்றாகும் மாந்தர்க்கு
இனத்தியல்ப தாகும் அறிவு.
nilattiyalpāl nīrtirin taṟṟākum māntarkku
iṉattiyalpa tākum aṟivu.

452. As water changes (its nature), from the nature of the soil (in which it flows), so will the character of men resemble that of their associates.

453. மனத்தானாம் மாந்தர்க் குணர்ச்சி இனத்தானாம்
இன்னான் எனப்படுஞ் சொல்.
maṉattāṉām māntark kuṇarcci iṉattāṉām
iṉṉāṉ eṉappaṭuñ col.

453. The power of knowing is from the mind ; (but) his character is from that of his associates.

454. மனத்து ளதுபோலக் காட்டி ஒருவற்கு
இனத்துள தாகும் அறிவு.
maṉattu ḷatupōlak kāṭṭi oruvaṟku
iṉattuḷa tākum aṟivu.

454. Wisdom appears to rest in the mind, but it really exists to a man in his companions.

455. மனந்தூய்மை செய்வினை தூய்மை இரண்டும்
இனந்தூய்மை தூவா வரும்.
maṉantūymai ceyviṉai tūymai iraṇṭum
iṉantūymai tūvā varum.

455. Chaste company is the staff on which come, these two things, viz., purity of mind and purity of conduct.

456. மனந்தூயார்க் கெச்சம்நன் றாகும் இனந்தூயார்க்கு
இல்லைநன் றாகா வினை.
maṉantūyārk keccamnaṉ ṟākum iṉantūyārkku
illainaṉ ṟākā viṉai.

456. To the pure-minded there will be a good posterity. By those whose associates are pure, no deeds will be done that are not good.

457. மனநலம் மன்னுயிர்க் காக்கம் இனநலம்
எல்லாப் புகழும் தரும்.
maṉanalam maṉṉuyirk kākkam iṉanalam
ellāp pukaḻum tarum.

457. Goodness of mind will give wealth, and good society will bring with it all praise, to men.

458. மனநலம் நன்குடைய ராயினும் சான்றோர்க்கு
இனநலம் ஏமாப் புடைத்து.
maṉanalam naṉkuṭaiya rāyiṉum cāṉṟōrkku
iṉanalam ēmāp puṭaittu.

458. Although they may have great (natural) goodness of mind, yet good society will tend to strengthen it.

459. மனநலத்தின் ஆகும் மறுமைமற் றஃதும்
இனநலத்தின் ஏமாப் புடைத்து.
maṉanalattiṉ ākum maṟumaimaṟ ṟahtum
iṉanalattiṉ ēmāp puṭaittu.

459. Future bliss is (the result) of goodness of mind ; and even this acquires strength from the society of the good.

460. நல்லினத்தி னூங்குந் துணையில்லை தீயினத்தின்
அல்லற் படுப்பதூஉம் இல்.
nalliṉatti ṉūṅkun tuṇaiyillai tīyiṉattiṉ
allaṟ paṭuppatūum il.

460. There is no greater help than the company of the good ; there is no greater source of sorrow than the company of the wicked.

அழிவதூஉம் ஆவதூஉம் ஆகி வழிபயக்கும் 461
ஊதியமும் சூழ்ந்து செயல்

தெரிந்த இனத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்கு 462
அரும்பொருள் யாதொன்றும் இல்

ஆக்கம் கருதி முதலிழக்கும் செய்வினை 463
ஊக்கார் அறிவுடை யார்

தெளிவி லதனைத் தொடங்கார் இளிவென்னும் 464
ஏதப்பாடு அஞ்சு பவர்

வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப் 465
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு

செய்தக்க அல்ல செயக்கெடும் செய்தக்க 466
செய்யாமை யானும் கெடும்

எண்ணித் துணிக கருமம் துணிந்தபின் 467
எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு

ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று 468
போற்றினும் பொத்துப் படும்

நன்றாற்ற லுள்ளுந் தவறுண்டு அவரவர் 469
பண்பறிந் தாற்றாக் கடை

எள்ளாத எண்ணிச் செயல்வேண்டும் தம்மொடு 470
கொள்ளாத கொள்ளாது உலகு

தெரிந்து செயல்வகை

461. அழிவதூஉம் ஆவதூஉம் ஆகி வழிபயக்கும்
ஊதியமும் சூழ்ந்து செயல்.

aḻivatūum āvatūum āki vaḻipayakkum
ūtiyamum cūḻntu ceyal.

461. Let a man reflect on what will be lost, what will be acquired and (from these) what will be his ultimate gain, and (then, let him) act.

462. தெரிந்த இனத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்கு
அரும்பொருள் யாதொன்றும் இல்.

terinta iṉattoṭu tērnteṇṇic ceyvārkku
arumporuḷ yātoṉṟum il.

462. There is nothing too difficult to (be attained by) those who, before they act, reflect well themselves, and thoroughly consider (the matter) with chosen friends.

463. ஆக்கம் கருதி முதலிழக்கும் செய்வினை
ஊக்கார் அறிவுடை யார்.

ākkam karuti mutaliḻakkum ceyviṉai
ūkkār aṟivuṭai yār.

463. Wise men will not, in the hopes of profit, undertake works that will consume their principal.

464. தெளிவி லதனைத் தொடங்கார் இளிவென்னும்
ஏதப்பாடு அஞ்சு பவர்.

teḷivi lataṉait toṭaṅkār iḷiveṉṉum
ētappāṭu añcu pavar.

464. Those who fear reproach will not commence anything which has not been (thoroughly considered) and made clear to them.

465. வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு.

vakaiyaṟac cūḻā teḻutal pakaivaraip
pāttip paṭuppatō rāṟu.

465. One way to promote the prosperity of an enemy, is (for a king) to set out (to war) without having thoroughly weighed his ability (to cope with its chances).

466. செய்தக்க அல்ல செயக்கெடும் செய்தக்க
செய்யாமை யானும் கெடும்.

ceytakka alla ceyakkeṭum ceytakka
ceyyāmai yāṉum keṭum.

466. He will perish who does not what is not fit to do ; and he also will perish who does not do what it is fit to do.

467. எண்ணித் துணிக கருமம் துணிந்தபின்
எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு.

eṇṇit tuṇika karumam tuṇintapiṉ
eṇṇuvam eṉpatu iḻukku.

467. Consider, and then undertake a matter ; after having undertaken it, to say 'We will consider,' is folly.

468. ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும்.

āṟṟiṉ varuntā varuttam palarniṉṟu
pōṟṟiṉum pottup paṭum.

468. The work, which is not done by suitable methods, will fail though many stand to uphold it.

469. நன்றாற்ற லுள்ளுந் தவறுண்டு அவரவர்
பண்பறிந் தாற்றாக் கடை.

naṉṟāṟṟa luḷḷun tavaṟuṇṭu avaravar
paṇpaṟin tāṟṟāk kaṭai.

469. There are failures even in acting well, when it is done without knowing the various dispositions of men.

470. எள்ளாத எண்ணிச் செயல்வேண்டும் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளாது உலகு.

eḷḷāta eṇṇic ceyalvēṇṭum tammoṭu
koḷḷāta koḷḷātu ulaku.

470. Let a man reflect, and do things which bring no reproach ; the world will not approve, with him, of things which do not become of his position to adopt.

வினைவலியும தனவலியும மாறறான வலியும
துணைவலியும தூககிச செயல 471

ஒலவ தறிவது அறிநததன கணதஙகிச
செலவாரககுச செலலாதது இல 472

உடைததம வலியறியார ஊககததின ஊககி
இடைககண முரிநதார பலர 473

அமைநதாங கொழுகான அளவறியான தனனை
வியநதான விரைநது கெடும 474

பீலிபெய சாகாடும அசசிறும அபபணடஞ
சால மிகுததுப பெயின 475

நுனிககொமபர ஏறினார அஃதிறந தூககின
உயிரககிறுதி யாகி விடும 476

ஆறறின அளவறிநது ஈக அதுபொருள
போறறி வழஙகும நெறி 477

ஆகாறு அளவிடடி தாயினுங கேடிலலை
போகாறு அகலாக கடை 478

அளவறிநது வாழாதான வாழககை உளபோல
இலலாகித தோனறாக கெடும 479

உளவரை தூககாத ஒபபுர வாணமை
வளவரை வலலைக கெடும 480

வலியறிதல்

471. வினைவலியும் தன்வலியும் மாற்றான் வலியும்
துணைவலியும் தூக்கிச் செயல்.
viṉaivaliyum taṉvaliyum mārrāṉ valiyum
tuṇaivaliyum tūkkic ceyal.

471. Let (one) weigh well the strength of the deed (he purposes to do), his own strength, the strength of his enemy, and the strength of the allies (of both), and then let him act.

472. ஒல்வ தறிவது அறிந்ததன் கண்தங்கிச்
செல்வார்க்குச் செல்லாதது இல்.
olva tarivatu arintataṉ kaṇtaṅkic
celvārkkuc cellātatu il.

472. There is nothing which may not be accomplished by those who, before they attack (an enemy), make themselves acquainted with their own ability, and with whatever else is (needful) to be known, and apply themselves wholly to their object.

473. உடைத்தம் வலியறியார் ஊக்கத்தின் ஊக்கி
இடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.
uṭaittam valiyariyār ūkkattiṉ ūkki
iṭaikkaṇ murintār palar.

473. There are many who, ignorant of their (want of) power (to meet it), have haughtily set out to war, and broken down in the midst of it.

474. அமைந்தாங் கொழுகான் அளவறியான் தன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும்.
amaintāṅ koḻukāṉ aḷavariyāṉ taṉṉai
viyantāṉ viraintu keṭum.

474. He will quickly perish who, ignorant of his own resources flatters himself of his greatness, and does not live in peace with his neighbours.

475. பீலிபெய் சாகாடும் அச்சிறும் அப்பண்டஞ்
சால மிகுத்துப் பெயின்.
pīlipey cākāṭum accirum appaṇṭañ
cāla mikuttup peyiṉ.

475. The axle tree of a cart, loaded only with peacocks' feathers will break, if it be greatly overloaded.

476. நுனிக்கொம்பர் ஏறினார் அஃதிறந் தூக்கின்
உயிர்க்கிறுதி யாகி விடும்.
nuṉikkompar ēriṉār ahtiran tūkkiṉ
uyirkkiruti yāki viṭum.

476. There will be an end of the life of him who, having climbed out to the end of a branch, ventures to go further.

477. ஆற்றின் அளவறிந்து ஈக அதுபொருள்
போற்றி வழங்கும் நெறி.
ārriṉ aḷavarintu īka atuporuḷ
pōrri vaḻaṅkum neri.

477. Let a man know the measure of his ability (to give), and let him give accordingly ; such giving is the way to preserve his property.

478. ஆகாறு அளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை
போகாறு அகலாக் கடை.
ākāru aḷaviṭṭi tāyiṉuṅ kēṭillai
pōkāru akalāk kaṭai.

478. Even though the income (of a king) be small, it will not cause his ruin), if his outgoings be not larger than his income.

479. அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை உளபோல
இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும்.
aḷavarintu vāḻātāṉ vāḻkkai uḷapōla
illākit tōṉrāk keṭum.

479. The prosperity of him who lives without knowing the measure (of his property), will perish, even while it seems to continue.

480. உளவரை தூக்காத ஒப்புர வாண்மை
வளவரை வல்லைக் கெடும்.
uḷavarai tūkkāta oppura vāṇmai
vaḷavarai vallaik keṭum.

480. The measure of his wealth will quickly perish, whose liberality weighs not the measure of his property.

7

பகல்வெல்லும் கூகையைக் காக்கை இகல்வெல்லும் 481
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது

பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் திருவினைத் 482
தீராமை ஆர்க்கும் கயிறு

அருவினை என்ப உளவோ கருவியான் 483
காலம் அறிந்து செயின்

ஞாலம் கருதினுங் கைகூடுங் காலம் 484
கருதி இடத்தாற் செயின்

காலம் கருதி இருப்பர் கலங்காது 485
ஞாலம் கருது பவர்

ஊக்க முடையான் ஒடுக்கம் பொருதகர் 486
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து

பொள்ளென ஆங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்து 487
உள்வேர்ப்பர் ஒள்ளி யவர்

செறுநரைக் காணின் சுமக்க இறுவரை 488
காணின் கிழக்காம் தலை

எய்தற் கரியது இயைந்தக்கால் அந்நிலையே 489
செய்தற் கரிய செயல்

கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன் 490
குத்தொக்க சீர்த்த இடத்து

காலம் அறிதல்

481. பகல்வெல்லும் கூகையைக் காக்கை இகல்வெல்லும்
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது.
pakalvel!um kūkaiyaik kākkai ikalvellum
vēntarkku vēṇṭum poḻutu.

481. A crow will overcome an owl in the day time; so the king who would conquer his enemy must have (a suitable) time.

482. பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் திருவினைத்
தீராமை ஆர்க்கும் கயிறு.
paruvattōṭu oṭṭa oḻukal tiruviṉait
tīrāmai ārkkum kayiṟu.

482. Acting at the right season, is a cord that will immovably bind success (to a king).

483. அருவினை என்ப உளவோ கருவியான்
காலம் அறிந்து செயின்.
aruviṉai eṉpa uḷavō karuviyāṉ
kālam aṟintu ceyiṉ.

483. Is there anything difficult for him to do, who acts, with (the right) instruments at the right time?

484. ஞாலம் கருதினுங் கைகூடும் காலம்
கருதி இடத்தாற் செயின்.
ñālam karutiṉuṅ kaikūṭum kālam
karuti iṭattāṟ ceyiṉ.

484. Though (a man) should meditate (the conquest of) the world, he may accomplish it if he acts in the right time, and at the right place.

485. காலம் கருதி இருப்பர் கலங்காது
ஞாலம் கருது பவர்.
kālam karuti iruppar kalaṅkātu
ñālam karutu pavar.

485. They who thoughtfully consider and wait for the (right) time (for action), may successfully meditate (the conquest of) the world.

486. ஊக்க முடையான் ஒடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து.
ūkka muṭaiyāṉ oṭukkam porutakar
tākkaṟkup pērun takaittu.

486. The self-restraint of the energetic (while waiting for a suitable opportunity), is like the drawing back of a fighting-ram in order to butt.

487. பொள்ளென ஆங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்து
உள்வேர்ப்பர் ஒள்ளி யவர்.
poḷḷeṉa āṅkē puṟamvērār kālampārttu
uḷvērppar oḷḷi yavar.

487. The wise will not immediately and hastily show out their anger; they will watch their time, and restrain it within.

488. செறுநரைக் காணின் சுமக்க இறுவரை
காணின் கிழக்காம் தலை.
ceṟunaraik kāṇiṉ cumakka iṟuvarai
kāṇiṉ kiḻakkām talai.

488. If one meets his enemy, let him show him all respect, until the time for his destruction is come; when that is come, his head will be easily brought low.

489. எய்தற் கரியது இயைந்தக்கால் அந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல்.
eytaṟ kariyatu iyaintakkāl annilaiyē
ceytaṟ kariya ceyal.

489. If a rare opportunity occurs, while it lasts, let a man do that which is rarely to be accomplished (but for such an opportunity).

490. கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த இடத்து.
kokkokka kūmpum paruvattu maṟṟataṉ
kuttokka cīrtta iṭattu.

490. At the time when one should use self-control, let him restrain himself like a heron; and, let him like it, strike, when there is a favourable opportunity.

தொடங்கற்க எவ்வினையும் எள்ளற்க முற்றும் 491
இடங்கண்ட பின்அல் லது

முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கும் அரண்சேர்ந்தாம் 492
ஆக்கம் பலவுந் தரும்

ஆற்றாரும் ஆற்றி அடுப இடனறிந்து 493
போற்றார்கண் போற்றிச் செயின்

எண்ணியார் எண்ணம் இழப்பர் இடனறிந்து 494
துன்னியார் துன்னிச் செயின்

நெடும்புனலுள் வெல்லும் முதலை அடும்புனலின் 495
நீங்கின் அதனைப் பிற

கடலோடா கால்வல் நெடுந்தேர் கடலோடும் 496
நாவாயும் ஓடா நிலத்து

அஞ்சாமை அல்லால் துணைவேண்டா எஞ்சாமை 497
எண்ணி இடத்தால் செயின்

சிறுபடையான் செல்லிடம் சேரின் உறுபடையான் 498
ஊக்கம் அழிந்து விடும்

சிறைநலனும் சீரும் இலரெனினும் மாந்தர் 499
உறைநிலத்தோடு ஒட்டல் அரிது

காலாழ் களரின் நரியடும் கண்அஞ்சா 500
வேலாள் முகத்த களிறு

இடன் அறிதல்

491. தொடங்கற்க எவ்வினையும் எள்ளற்க முற்றும்
இடங்கண்ட பின்அல் லது.

toṭaṅkaṟka evviṉaiyum eḷḷaṟka muṟṟum
iṭaṅkaṇṭa piṉal latu.

491. Let not (a king) despise (an enemy), nor undertake anything (against him), until he has obtained (a suitable) place for besieging him.

492. முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கும் அரண்சேர்ந்தாம்
ஆக்கம் பலவுந் தரும்.

muraṇcērnta moympi ṉavarkkum araṇcērntām
ākkam palavun tarum.

492. Even to those who are men of power and expedients, an attack in connection with a fortification will yield many advantages.

493. ஆற்றாரும் ஆற்றி அடுப இடனறிந்து
போற்றார்கண் போற்றிச் செயின்.

āṟṟārum āṟṟi aṭupa iṭaṉaṟintu
pōṟṟārkaṇ pōṟṟic ceyiṉ.

493. Even the powerless will become powerful and conquer, if they select a proper field (of action), and guard themselves, while they make war on their enemies.

494. எண்ணியார் எண்ணம் இழப்பர் இடனறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயின்.

eṇṇiyār eṇṇam iḻappar iṭaṉaṟintu
tuṉṉiyār tuṉṉic ceyiṉ.

494. If they who draw near (to fight) choose a suitable place to approach (their enemy), the latter, will have to relinquish the thought which they once entertained, of conquering them.

495. நெடும்புனலுள் வெல்லும் முதலை அடும்புனலின்
நீங்கின் அதனைப் பிற.

neṭumpuṉaluḷ vellum mutalai aṭumpuṉaliṉ
nīṅkiṉ ataṉaip piṟa.

495. In deep water, a crocodile will conquer (all other animals); but if it leave the water, other animals will conquer it.

496. கடலோடா கால்வல் நெடுந்தேர் கடலோடும்
நாவாயும் ஓடா நிலத்து.

kaṭalōṭā kālval neṭuntēr kaṭalōṭum
nāvāyum ōṭā nilattu.

496. Wide chariots, with mighty wheels, will not run on the ocean; neither will ships that traverse ocean, move on the earth.

497. அஞ்சாமை அல்லால் துணைவேண்டா எஞ்சாமை
எண்ணி இடத்தால் செயின்.

añcāmai allāl tuṇaivēṇṭā eñcāmai
eṇṇi iṭattāl ceyiṉ.

497. You will need no other aid than fearlessness, if you thoroughly reflect (on what you are to do), and select (a suitable) place for your operations.

498. சிறுபடையான் செல்லிடம் சேரின் உறுபடையான்
ஊக்கம் அழிந்து விடும்.

ciṟupaṭaiyāṉ celliṭam cēriṉ uṟupaṭaiyāṉ
ūkkam aḻintu viṭum.

498. The power of one who has a large army will perish, if he goes into ground where only a small army can act.

499. சிறைநலனும் சீரும் இலரெனினும் மாந்தர்
உறைநிலத்தோடு ஒட்டல் அரிது.

ciṟainalaṉum cīrum ilareṉiṉum māntar
uṟainilattōṭu oṭṭal aritu.

499. It is a hazardous thing to attack men in their own country, although they may neither have power nor a good fortress.

500. காலாழ் களரில் நரியடும் கண்ணஞ்சா
வேலாள் முகத்த களிறு.

kālāḻ kaḷaril nariyaṭum kaṇṇañcā
vēlāḷ mukatta kaḷiṟu.

500. A fox can kill a fearless, warrior-faced elephant, if it go into mud in which its legs sink down.

அறம்பொருள் இன்பம் உயிரச்சம் நான்கின் 501
திறந்தெரிந்து தேறப் படும்

குடிப்பிறந்து குற்றத்தின் நீங்கி வடுப்பரியும் 502
நாணுடையான் கட்டே தெளிவு

அரியகற்று ஆசற்றார் கண்ணும் தெரியுங்கால் 503
இன்மை அரிதே வெளிறு

குணம்நாடிக் குற்றமும் நாடி அவற்றுள் 504
மிகைநாடி மிக்க கொளல்

பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம் 505
கருமமே கட்டளைக் கல்

அற்றாரைத் தேறுதல் ஓம்புக மற்றவர் 506
பற்றிலர் நாணார் பழி

காதன்மை கந்தா அறிவறியார்த் தேறுதல் 507
பேதைமை எல்லாந் தரும்

தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை 508
தீரா இடும்பை தரும்

தேறற்க யாரையும் தேராது தேர்ந்தபின் 509
தேறுக தேறும் பொருள்

தேரான் தெளிவும் தெளிந்தான்கண் ஐயுறவும் 510
தீரா இடும்பை தரும்

தெரிந்து தெளிதல்

501. அறம்பொருள் இன்பம் உயிரச்சம் நான்கின்
திறந்தெரிந்து தேறப் படும்.
aṟamporuḷ iṉpam uyiraccam nāṉkiṉ
tiṟanterintu tēṟap paṭum.

501. Let (a minister) be chosen, after he has been tried by means of these four things, viz.,—his virtue, (love of) money, (love of) sexual pleasure, and fear of (losing) life.

502. குடிப்பிறந்து குற்றத்தின் நீங்கி வடுப்பரியும்
நாணுடையான் கட்டே தெளிவு.
kuṭippiṟantu kuṟṟattiṉ nīṅki vaṭuppariyum
nāṇuṭaiyāṉ kaṭṭē teḷivu.

502. (The king's) choice should (fall) on him, who is of good family, who is free from faults, and who has the modesty which fears the wounds (of sin).

503. அரியகற்று ஆசற்றார் கண்ணும் தெரியுங்கால்
இன்மை அரிதே வெளிறு.
ariyakaṟṟu ācaṟṟār kaṇṇum teriyuṅkāl
iṉmai aritē veḷiṟu.

503. When even men, who have studied the most difficult works, and who are free from faults, are (carefully) examined, it is a rare thing to find them without ignorance.

504. குணம்நாடிக் குற்றமும் நாடி அவற்றுள்
மிகைநாடி மிக்க கொளல்.
kuṇamnāṭik kuṟṟamum nāṭi avaṟṟuḷ
mikaināṭi mikka koḷal.

504. Let (a king) consider (a man's) good qualities, as well as his faults, and then judge (of his character) by that which prevails.

505. பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம்
கருமமே கட்டளைக் கல்.
perumaikkum ēṉaic ciṟumaikkum tattam
karumamē kaṭṭaḷaik kal.

505. A man's deeds are the touchstone of his greatness and littleness.

506. அற்றாரைத் தேறுதல் ஓம்புக மற்றவர்
பற்றிலர் நாணார் பழி.
aṟṟārait tēṟutal ōmpuka maṟṟavar
paṟṟilar nāṇār paḻi.

506. Let (a king) avoid choosing men who have no relations ; such men have no attachment, and therefore have no fear of crime.

507. காதன்மை கந்தா அறிவறியார்த் தேறுதல்
பேதைமை யெல்லாம் தரும்.
kātaṉmai kantā aṟivaṟiyārt tēṟutal
pētaimai yellām tarum.

507. To choose ignorant men, through partiality, is the height of folly.

508. தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா இடும்பை தரும்.
tērāṉ piṟaṉait teḷintāṉ vaḻimuṟai
tīrā iṭumpai tarum.

508. Sorrow that will not leave even his posterity will come upon him who chooses a stranger whose character he has not known.

509. தேறற்க யாரையும் தேராது தேர்ந்தபின்
தேறுக தேறும் பொருள்.
teṟaṟka yāraiyum tērātu tērntapiṉ
tēṟuka tēṟum poruḷ.

509. Let (a king) choose no one without previous consideration; after he has made his choice, let him unhesitatingly select for each such duties as are appropriate.

510. தேரான் தெளிவும் தெளிந்தான்கண் ஐயுறவும்
தீரா இடும்பை தரும்.
tērāṉ teḷivum teḷintāṉkaṇ aiyuṟavum
tīrā iṭumpai tarum.

510. To make choice of one who has not been examined, and to entertain doubts respecting one who has been chosen, will produce irremediable sorrow.

நன்மையும் தீமையும் நாடி நலம்புரிந்த 511
தன்மையான் ஆளப் படும்

வாரி பெருக்கி வளம்படுத்து உற்றவை 512
ஆராய்வான் செய்க வினை

அன்பறிவு தேற்றம் அவாவின்மை இந்நான்கும் 513
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு

எனைவகையான் தேறியக் கண்ணும் வினைவகையான் 514
வேறாகும் மாந்தர் பலர்

அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற்கு அல்லால் வினைதான் 515
சிறந்தானென்று ஏவற்பாற் றன்று

செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோடு 516
எய்த உணர்ந்து செயல்

இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றாய்ந்து 517
அதனை அவன்கண் விடல்

வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை அவனை 518
அதற்குரிய னாகச் செயல்

வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவே றாக 519
நினைப்பானை நீங்கும் திரு

நாடோறும் நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான் 520
கோடாமை கோடா துலகு

511. நன்மையும் தீமையும் நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையான் ஆளப் படும்.
naṉmaiyum tīmaiyum nāṭi nalampurinta
taṉmaiyāṉ āḷap paṭum.

511. He should be employed (by a king), whose nature leads him to choose the good, after having weighed both the evil and the good in any undertaking.

512. வாரி பெருக்கி வளம்படுத்து உற்றவை
ஆராய்வான் செய்க வினை.
vāri perukki vaḷampaṭuttu uṟṟavai
ārāyvāṉ ceyka viṉai.

512. Let him do (the king's) work who can enlarge the sources (of revenue), increase wealth and considerately prevent the accidents (which would destroy it).

513. அன்பறிவு தேற்றம் அவாவின்மை இந்நான்கும்
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு.
aṉpaṟivu tēṟṟam avāviṉmai innāṉkum
naṉkuṭaiyāṉ kaṭṭē teḷivu.

513. Let the choice (of a king) fall upon him who largely possesses these four things, love, knowledge, a clear mind and freedom from covetousness.

514. எனைவகையான் தேறியக் கண்ணும் வினைவகையான்
வேறாகும் மாந்தர் பலர்.
eṉaivakaiyāṉ tēṟiyak kaṇṇum viṉaivakaiyāṉ
vēṟākum māntar palar.

514. Even when (a king) has tried them in every possible way, there are many men who change, from the nature of the works (in which they may be employed).

515. அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற்கு அல்லால் வினைதான்
சிறந்தானென்று ஏவற்பாற் றன்று.
aṟintāṟṟic ceykiṟpāṟku allāl viṉaitāṉ
ciṟantāṉeṉṟu ēvaṟpāṟ ṟaṉṟu.

515. (A king's) work can only be accomplished by a man of wisdom and patient endurance ; it is not of a nature to be given to one from mere personal attachment.

516. செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோடு
எய்த உணர்ந்து செயல்.
ceyvāṉai nāṭi viṉaināṭik kālattōṭu
eyta uṇarntu ceyal.

516. Let (a king) act, after having considered the agent (whom he is to employ), the deed (he desires to do), and the time which is suitable to it.

517. இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றாய்ந்து
அதனை அவன்கண் விடல்.
itaṉai itaṉāl ivaṉmuṭikkum eṉṟāyntu
ataṉai avaṉkaṇ viṭal.

517. After having considered, 'this man can accomplish this, by these means', let (the king) leave with him the discharge of that duty.

518. வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை அவனை
அதற்குரிய னாகச் செயல்.
viṉaikkurimai nāṭiya piṉṟai avaṉai
ataṟkuriya ṉākac ceyal.

518. Having considered what work a man is fit for, let (the king) employ him in that work.

519. வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவே றாக
நினைப்பானை நீங்கும் திரு.
viṉai kkaṇ viṉaiyuṭaiyāṉ kēṇmaivē ṟāka
niṉaippāṉai nīṅkum tiru.

519. Prosperity will leave (the king) who doubts the friendship of the man who steadily labours in the discharge of his duties.

520. நாடோறும் நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான்
கோடாமை கோடா துலகு.
nāṭōṟum nāṭuka maṉṉaṉ viṉaiceyvāṉ
kōṭāmāi kōṭā tulaku.

520. Let a king daily examine the conduct of his servants ; if they do not act crookedly, the world will not act crookedly.

பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டுதல் 521
சுற்றத்தார் கண்ணே உள

விருப்பறாச் சுற்றம் இயையின் அருப்பறா 522
ஆக்கம் பலவும் தரும்

அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக் 523
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று

சுற்றத்தால் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்தான் 524
பெற்றத்தால் பெற்ற பயன்

கொடுத்தலும் இன்சொலும் ஆற்றின் அடுக்கிய 525
சுற்றத்தால் சுற்றப் படும்

பெருங்கொடையான் பேணான் வெகுளி அவனின் 526
மருங்குடையார் மாநிலத்து இல்

காக்கை கரவா கரைந்துண்ணும் ஆக்கமும் 527
அன்னநீ ரார்க்கே உள

பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கின் 528
அதுநோக்கி வாழ்வார் பலர்

தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்றம் அமராமைக் 529
காரணம் இன்றி வரும்

உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை வேந்தன் 530
இழைத்திருந்து எண்ணிக் கொளல்

521. பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே யுள.
parrarra kannum palaimaipā rāttutal
currattār kannē yula.

521. Even when (a man's) property is all gone, relatives will act towards him with their accustomed (kindness).

522. விருப்பறாச் சுற்றம் இயையின் அருப்பறா
ஆக்கம் பலவுந் தரும்.
virupparāc curram iyaiyin arupparā
ākkam palavun tarum.

522. If (a man's) relatives remain attached to him with unchanging love, it will be a source of ever-increasing wealth.

523. அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று.
alavalā villātan vālkkai kulavalāk
kōtinri nīrnirain tarru.

523. The wealth of one who does not mingle freely with his relatives, will be like the filling of water in a spacious tank that has no banks.

524. சுற்றத்தால் சுற்றப் படஒழுகல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தால் பெற்ற பயன்.
currattāl currap pataolukal celvantān
perrattāl perra payan.

524. To live surrounded by relatives, is the advantage to be derived from the acquisition of wealth.

525. கொடுத்தலும் இன்சொலும் ஆற்றின் அடுக்கிய
சுற்றத்தால் சுற்றப் படும்.
kotuttalum incolum ārrin atukkiya
currattāl currap patum.

525. He will be surrounded by numerous relatives who manifests generosity and affability.

526. பெருங்கொடையான் பேணான் வெகுளி அவனின்
மருங்குடையார் மாநிலத்து இல்.
perunkotaiyān pēnān vekuli avanin
marunkutaiyār mānilattu il.

526. No one, in all the world, will have so many relatives (about him), as he who makes large gifts, and does not give way to anger.

527. காக்கை கரவா கரைந்துண்ணும் ஆக்கமும்
அன்னநீ ரார்க்கே உள.
kākkai karavā karaintunnum ākkamum
annanī rārkkē ula.

527. The crows do not conceal (their prey), but will call out for others (to share with them) while they eat it; wealth will be with those who show a similar disposition (towards their relatives).

528. பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கின்
அதுநோக்கி வாழ்வார் பலர்.
potunōkkān vēntan varicaiyā nōkkin
atunōkki vālvār palar.

528. Many relatives will live near a king, when they observe that he does not look on all alike, but that he looks on each man according to his merit.

529. தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்றம் அமராமைக்
காரணம் இன்றி வரும்.
tamarākit tarrurantār curram amarāmaik
kāranam inri varum.

529. Those who have been friends and have afterwards forsaken him, will return and join themselves (to him), when the cause of disagreement is not to be found in him.

530. உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை வேந்தன்
இழைத்திருந்து எண்ணிக் கொளல்.
ulaippirintu kāranattin vantānai vēntan
ilaittiruntu ennik kolal.

530. When one may have left him, and for some cause has returned to him, let the king fulfil the object (for which he has come back) and thoughtfully receive him again.

இறந்த வெகுளியின் தீதே சிறந்த 531
உவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு

பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை அறிவினை 532
நிச்ச நிரப்புக்கொன்று ஆங்கு

பொச்சாப்பார்க்கு இல்லை புகழ்மை அதுவுலகத்து 533
எப்பால்நூ லோர்க்கும் துணிவு

அச்சம் உடையார்க்கு அரணில்லை ஆங்கில்லை 534
பொச்சாப்பு உடையார்க்கு நன்கு

முன்னுறக் காவாது இழுக்கியான் தன்பிழை 535
பின்னூறு இரங்கி விடும்

இழுக்காமை யார்மாட்டும் என்றும் வழுக்காமை 536
வாயின் அதுவொப்பது இல்

அரியஎன்று ஆகாத இல்லைபொச் சாவாக் 537
கருவியால் போற்றிச் செயின்

புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டும் செய்யாது 538
இகழ்ந்தார்க்கு எழுமையும் இல்

இகழ்ச்சியின் கெட்டாரை உள்ளுக தாந்தம் 539
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து

உள்ளியது எய்தல் எளிதுமன் மற்றுந்தான் 540
உள்ளியது உள்ளப் பெறின்

531. இறந்த வெகுளியின் தீதே சிறந்த
உவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு.
iṟanta vekuḷiyiṉ tītē ciṟanta
uvakai makiḻcciyiṟ cōrvu.

531. More evil than excessive anger, is forgetfulness which springs from the intoxication of great joy.

532. பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை அறிவினை
நிச்ச நிரப்புக்கொன் றாங்கு.
poccāppuk kollum pukaḻai aṟiviṉai
nicca nirappukkoṉ ṟāṅku.

532. Forgetfulness will destroy fame, even as constant poverty destroys knowledge.

533. பொச்சாப்பார்க்கு இல்லை புகழ்மை அதுவுலகத்து
எப்பால்நூ லோர்க்கும் துணிவு.
poccāppārkku illai pukaḻmai atuvulakattu
eppālnū lōrkkum tuṇivu.

533. Thoughtlessness will never acquire fame; and this tenet is upheld by all treatises in the world.

534. அச்ச முடையார்க்கு அரணில்லை ஆங்கில்லை
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு.
acca muṭaiyārkku araṇillai āṅkillai
poccāp puṭaiyārkku naṉku.

534. Just as the coward has no defence (by whatever fortifications he may be surrounded), so the thoughtless has no good (whatever advantages he may possess).

535. முன்னுறக் காவாது இழுக்கியான் தன்பிழை
பின்னூறு இரங்கி விடும்.
muṉṉuṟak kāvātu iḻukkiyāṉ taṉpiḻai.
piṉṉūṟu iraṅki viṭum.

535. The thoughtless man, who provides not against the calamities that may happen, will afterwards repent for his fault.

536. இழுக்காமை யார்மாட்டும் என்றும் வழுக்காமை
வாயின் அதுவொப்பது இல்.
iḻukkāmai yārmāṭṭum eṉṟum vaḻukkāmai
vāyiṉ atuvoppatu il.

536. There is nothing comparable with the possession of unfailing thoughtfulness at all times; and towards all persons.

537. அரியஎன்று ஆகாத இல்லைபொச் சாவாக்
கருவியால் போற்றிச் செயின்.
ariyaeṉṟu ākāta illaipoc cāvāk
karuviyāl pōṟṟic ceyiṉ.

537. There is nothing too difficult to be accomplished, if a man set about it carefully, with unflinching endeavour.

538. புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டும் செய்யாது
இகழ்ந்தார்க்கு எழுமையும் இல்.
pukaḻntavai pōṟṟic ceyalvēṇṭum ceyyātu
ikaḻntārkku eḻumaiyum il.

538. Let (a man) observe and do these things which have been praised (by the wise); if he neglects and fails to perform them, for him there will be no (happiness) throughout the seven births.

539. இகழ்ச்சியின் கெட்டாரை உள்ளுக தாந்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து.
ikaḻcciyiṉ keṭṭārai uḷḷuka tāntam
makiḻcciyiṉ maintuṟum pōḻtu.

539. Let (a king) think of those who have been ruined by neglect, when his mind is elated with joy.

540. உள்ளியது எய்தல் எளிதுமன் மற்றுந்தான்
உள்ளியது உள்ளப் பெறின்.
uḷḷiyatu eytal eḷitumaṉ maṟṟuntāṉ
uḷḷiyatu uḷḷap peṟiṉ.

540. It is easy for (one) to obtain whatever he may think of, if he can again think of it.

[illegible] 541
[illegible]

[illegible] 542
[illegible]

[illegible] 543
[illegible]

[illegible] 544
[illegible]

[illegible] 545
[illegible]

[illegible] 546
[illegible]

[illegible] 547
[illegible]

[illegible] 548
[illegible]

[illegible] 549
[illegible]

[illegible] 550
[illegible]

செங்கோன்மை

541. ஓர்ந்துகண் ணோடாது இறைபுரிந்து யார்மாட்டும்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை.
ōrntukaṉ ṇōṭātu iṟaipurintu yārmāṭṭum
tērntucey vahtē muṟai.

541. To examine into (the crimes which may be committed), to show no favour (to any one), to desire to act with impartiality towards all, and to inflict (such punishments) as may be wisely resolved on, constitute rectitude.

542. வானோக்கி வாழும் உலகெல்லாம் மன்னவன்
கோல்நோக்கி வாழும் குடி.
vāṉōkki vāḻum ulakellām maṉṉavaṉ
kōlnōkki vāḻum kuṭi.

542. When there is rain, the living creation thrives ; and so when the king rules justly, his subjects thrive.

543. அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கும் ஆதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல்.
antaṇar nūṟkum aṟattiṟkum ātiyāy
niṉṟatu maṉṉavaṉ kōl.

543. The sceptre of the king is the firm support of the Vedas of the Brahmin, and of *dharma*.

544. குடிதழீஇக் கோலோச்சும் மாநில ன்னன்
அடிதழீஇ நிற்கும் உலகு.
kuṭitaḻīik kōlōccum mānila maṉṉaṉ
aṭitaḻīi niṟkum ulaku.

544. The world will constantly embrace the feet of the great king who rules over his subjects with love.

545. இயல்புளிக் கோலோச்சும் மன்னவன் நாட்ட
பெயலும் விளையுளும் தொக்கு.
iyalpuḷik kōlōccum maṉṉavaṉ nāṭṭa
peyalum viḷaiyuḷum tokku.

545. Rain and plentiful crops will ever dwell together in the country of the king who sways his sceptre with justice.

546. வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதூஉம் கோடா தெனின்.
vēlaṉṟu veṉṟi taruvatu maṉṉavaṉ
kōlatūum kōṭā teṉiṉ.

546. It is not the javelin that gives victory, but the king's sceptre, if it do no injustice.

547. இறைகாக்கும் வையக மெல்லாம் அவனை
முறைகாக்கும் முட்டாச் செயின்.
iṟaikākkum vaiyaka mellām avaṉai
muṟaikākkum muṭṭāc ceyiṉ.

547. The king defends the whole world ; and justice, when administered without defect, defends the king.

548. எண்பதத்தான் ஓரா முறைசெய்யா மன்னவன்
தண்பதத்தான் தானே கெடும்.
eṉpatattāṉ ōrā muṟaiceyyā maṉṉvaṉ
taṉpatattāṉ tāṉē keṭum.

548. The king who gives not facile audience (to those who approach him), and who does not examine and pass judgment (on their complaints), will perish in disgrace.

549. குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றம் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் தொழில்.
kuṭipuṟaṅ kāttōmpik kuṟṟam kaṭital
vaṭuvaṉṟu vēntaṉ toḻil.

549. In guarding his subjects (against injury from others), and in preserving them himself ; to punish crime is not a fault in a king, but a duty.

550. கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட் டதனொடு நேர்.
kolaiyiṟ koṭiyārai vēntoṟuttal paiṅkūḻ
kaḷaikaṭ ṭataṉoṭu nēr.

550. For a king to punish criminals with death, is like pulling up the weeds in the green corn.

கொலைமேற்கொண்டாரிற் கொடிதே அலைமேற்கொண்டு 551
அல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து

வேலொடு நின்றான் இடுவென்றது போலும் 552
கோலொடு நின்றான் இரவு

நாடொறும் நாடி முறைசெய்யா மன்னவன் 553
நாடொறும் நாடு கெடும்

கூழும் குடியும் ஒருங்கிழக்கும் கோல்கோடிச் 554
சூழாது செய்யும் அரசு

அல்லற்பட்டு ஆற்றாது அழுதகண் ணீரன்றே 555
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை

மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை அஃதின்றேல் 556
மன்னாவாம் மன்னர்க் கொளி

துளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்தன் 557
அளியின்மை வாழும் உயிர்க்கு

இன்மையின் இன்னாது உடைமை முறைசெய்யா 558
மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின்

முறைகோடி மன்னவன் செய்யின் உறைகோடி 559
ஒல்லாது வானம் பெயல்

ஆபயன் குன்றும் அறுதொழிலோர் நூல்மறப்பர் 560
காவலன் காவான் எனின்

கொடுங்கோன்மை

551. கொலைமேற்கொண் டாரிற் கொடிதே அலைமேற்
அல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து. [கொண்டு

kolaimēṟkoṉ ṭāriṟ koṭitē alaimēṟkoṇṭu
allavai ceytoḻukum vēntu.

551. The king who gives himself up to oppression and acts unjustly (towards his subjects) is more cruel than the man who leads the life of a murderer.

552. வேலொடு நின்றான் இடுஎன் றதுபோலும்
கோலொடு நின்றான் இரவு.

vēloṭu niṉṟāṉ iṭueṉ ṟatupōlum
kōloṭu niṉṟāṉ iravu.

552. The request (for money) of him who holds the sceptre, is like the word of a highway robber woo stands with a weapon in hand and says 'give up your wealth.'

553. நாடொறும் நாடி முறைசெய்யா மன்னவன்
நாடொறும் நாடு கெடும்.

nāṭoṟum nāṭi muṟaiceyyā maṉṉavaṉ
nāṭoṟum nāṭu keṭum.

553. The country of the king who does not daily examine into the wrongs done and distribute justice, will daily fall to ruin.

554. கூழும் குடியும் ஒருங்கிழக்கும் கோல்கோடிச்
சூழாது செய்யும் அரசு.

kūḻum kuṭiyum oruṅkiḻakkum kōlkōṭic
cūḻātu ceyyum aracu.

554. The king, who, without reflecting (on its evil consequences), pervents justice, will lose at once both his wealth and his subjects.

555. அல்லற்பட்டு ஆற்றாது அழுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை.

allaṟpaṭṭu āṟṟātu aḻutakaṇ ṇīraṉṟe
celvattait tēykkum paṭai.

555. Will not the tears, shed by a people who cannot endure the oppression which they suffer (from their king), become a saw to waste away his wealth ?

556. மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை அஃதின்றேல்
மன்னாவாம் மன்னர்க் கொளி.

maṉṉarkku maṉṉutal ceṅkōṉmai ahtiṉṟēl
maṉṉāvām maṉṉark koḷi.

556. Righteous government gives permanence to (the fame of) kings ; without that their fame will have no endurance.

557. துளியின்மை ஞாலத்திற்கு எற்றற்றே வேந்தன்
அளியின்மை வாழும் உயிர்க்கு.

tuḷiyiṉmai ñalattiṟku eṟṟaṟṟē vēntaṉ
aḷiyiṉmai vāḻum uyirkku.

557. As is the world without rain, so live a people whose king is without kindness.

558. இன்மையின் இன்னாது உடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின்.

iṉmaiyiṉ iṉṉātu uṭaimai muṟaiceyyā
maṉṉavaṉ kōṟkīḻp paṭiṉ.

558. Property gives more sorrow than poverty, to those who live under the sceptre of a king without justice.

559. முறைகோடி மன்னவன் செய்யின் உறைகோடி
ஒல்லாது வானம் பெயல்.

muṟaikōṭi maṉṉavaṉ ceyyiṉ uṟaikōṭi
ollātu vāṉam peyal.

559. If the king acts contrary to justice, rain will become unseasonable, and the heavens will withhold their showers.

560. ஆபயன் குன்றும் அறுதொழிலோர் நூல்மறப்பர்
காவலன் காவான் எனின்.

āpayaṉ kuṉṟum aṟutoḻilōr nūlmaṟappar
kāvalaṉ kāvāṉ eṉiṉ.

560. If the guardian (of the country) neglects to guard it, the produce of the cows will fail, and the men of six-duties viz., the Brahmins will forget the Vedas.

8

தக்காங்கு நாடி தலைச்செல்லா வண்ணத்தால் 561
ஒத்தாங்கு ஒறுப்பது வேந்து

கடிதோச்சி மெல்ல எறிக நெடிதாக்கம் 562
நீங்காமை வேண்டு பவர்

வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயின் 563
ஒருவந்தம் ஒல்லை கெடும்

இறைகடியன் என்றுரைக்கும் இன்னாச்சொல் வேந்தன் 564
உறைகடுகி ஒல்லை கெடும்

அருஞ்செவ்வி இன்னா முகத்தான் பெருஞ்செல்வம் 565
பேஎய்கண் டன்னது உடைத்து

கடுஞ்சொல்லன் கண்ணிலன் ஆயின் நெடுஞ்செல்வம் 566
நீடின்றி ஆங்கே கெடும்

கடுமொழியும் கையிகந்த தண்டமும் வேந்தன் 567
அடுமுரண் தேய்க்கும் அரம்

இனத்தாற்றி எண்ணாத வேந்தன் சினத்தாற்றிச் 568
சீறின் சிறுகும் திரு

செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன் 569
வெருவந்து வெய்து கெடும்

கல்லார்ப் பிணிக்கும் கடுங்கோல் அதுவல்லது 570
இல்லை நிலக்குப் பொறை

வெருவந்த செய்யாமை

561. தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தால்
ஒத்தாங்கு ஒறுப்பது வேந்து.
takkāṅku nāṭit talaiccellā vaṇṇattāl
ottāṅku oṟuppatu vēntu.

561. He is a king who having equitably examined (any injustice which has been brought to his notice), suitably punishes it, so that it may not be again committed.

562. கடிதோச்சி மெல்ல எறிக நெடிதாக்கம்
நீங்காமை வேண்டு பவர்.
kaṭitōcci mella eṟika neṭitākkam
nīṅkāmai vēṇṭu pavar.

562. Let the king, who desires that his prosperity may long remain, commence his preliminary enquiries with strictness, and then punish with mildness.

563. வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயின்
ஒருவந்தம் ஒல்லைக் கெடும்.
veruvanta ceytoḻukum veṅkōla ṉāyiṉ
oruvantam ollaik keṭum.

563. The cruel-sceptred king, who acts so as to put his subjects in fear, will certainly and quickly come to ruin.

564. இறைகடியன் என்றுரைக்கும் இன்னாச்சொல் வேந்தன்
உறைகடுகி ஒல்லைக் கெடும்.
iṟaikaṭiyaṉ eṉṟuraikkum iṉṉāccol vēntaṉ
uṟaikaṭuki ollaik keṭum.

564. The king who is spoken of as cruel will quickly perish ; his life becoming shortened.

565. அருஞ்செவ்வி இன்னா முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்
பேஎய்கண் டன்னது உடைத்து.
aruñcevvi iṉṉā mukattāṉ peruñcelvam
pēeykaṉ ṭaṉṉatu uṭaittu.

565. The great wealth of him who is difficult of access and possesses a sternness of countenance, is like that which has been obtained by a demon.

566. கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயின் நெடுஞ்செல்வம்
நீடின்றி ஆங்கே கெடும்.
kaṭuñcollaṉ kaṇṇila ṉāyiṉ neṭuñcelvam
nīṭiṉṟi āṅkē keṭum.

566. The abundant wealth of the king whose words are harsh and whose looks are void of kindness, will instantly perish instead of abiding long, with him.

567. கடுமொழியும் கையிகந்த தண்டமும் வேந்தன்
அடுமுரண் தேய்க்கும் அரம்.
kaṭumoḻiyum kaiyikanta taṇṭamum vēntaṉ
aṭumuraṇ tēykkum aram.

567. Severe words and excessive punishments will be a file to waste away a king's power for destroying (his enemies).

568. இனத்தாற்றி எண்ணாத வேந்தன் சினத்தாற்றிச்
சீறின் சிறுகும் திரு.
iṉattāṟṟi eṇṇāta vēntaṉ ciṉattāṟṟic
cīṟiṉ ciṟukum tiru.

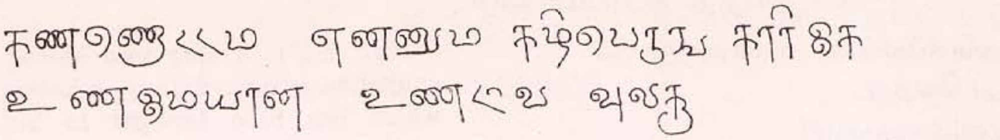
568. The prosperity of that king will waste away, who without reflecting (on his affairs himself), commits them to his ministers, and (when a failure occurs) gives way to anger, and rages against them.

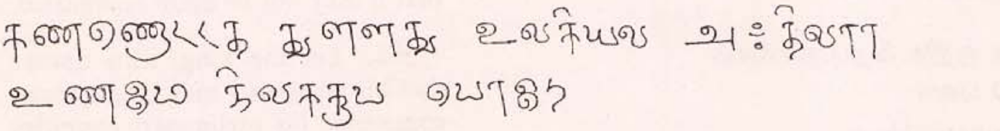
569. செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும்.
ceruvanta pōḻtiṟ ciṟaiceyyā vēntaṉ
veruvantu veytu keṭum.

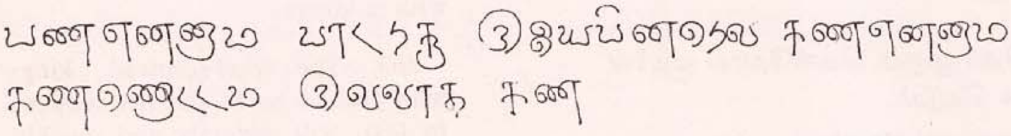
569. The king who has not provided himself with a place of defence, will in times of war be seized with fear and quickly perish.

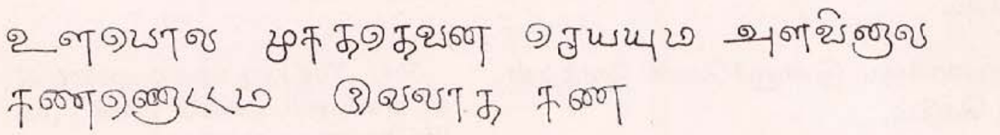
570. கல்லார்ப் பிணிக்கும் கடுங்கோல் அதுவல்லது
இல்லை நிலக்குப் பொறை.
kallārp piṇikkum kaṭuṅkōl atuvallatu
illai nilakkup poṟai.

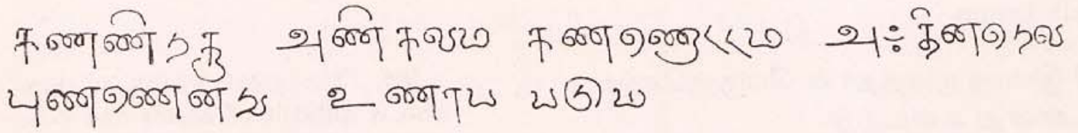
570. The earth bears up no greater burden than ignorant men whom a cruel sceptre attaches to itself (as the ministers of its evil deeds).

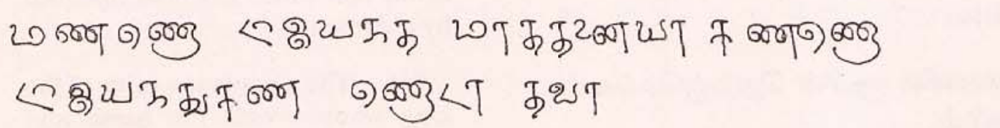

571

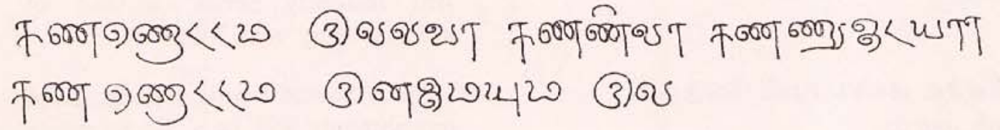

572

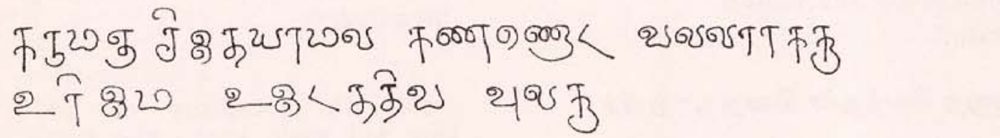

573

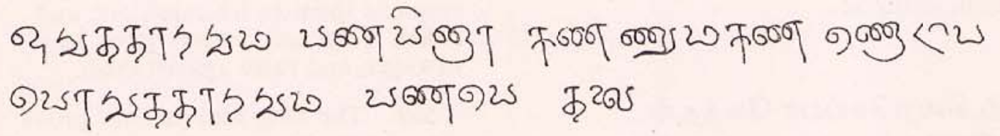

574

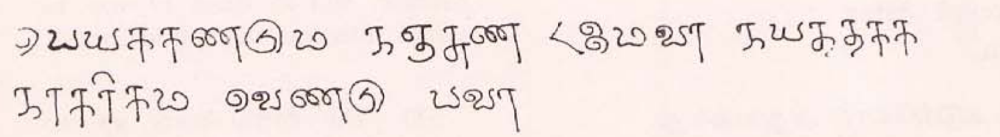

575

576

577

578

579

580

கண்ணோட்டம்

571. கண்ணோட்டம் என்னும் கழிபெருங் காரிகை
உண்மையான் உண்டிவ் வுலகு.
kaṇṇōṭṭam eṉṉum kaḻiperuṅ kārikai
uṇmaiyāṉ uṇṭiv vulaku.

571. The world exists through that greatest ornament (of princess), a gracious demeanour.

572. கண்ணோட்டத் துள்ளது உலகியல் அஃதிலார்
உண்மை நிலக்குப் பொறை.
kaṇṇōṭṭat tuḷḷatu ulakiyal ahtilār
uṇmai nilakkup poṟai.

572. The prosperity of the world springs from the kindliness; the existence of those who have no (kindliness) is a burden to the earth.

573. பண்என்னாம் பாடற்கு இயைபின்றேல் கண்என்னாம்
கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்.
paṇeṉṉām pāṭaṟku iyaipiṉṟel kaṇeṉṉām
kaṇṇōṭṭam illāta kaṇ.

573. Of what avail is a song if it be inconsistent with its mode? What is the use of eyes which possess no kindliness.

574. உளபோல் முகத்தெவன் செய்யும் அளவினால்
கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்.
uḷapōl mukattevaṉ ceyyum aḷaviṉāl
kaṇṇōṭṭam illāta kaṇ.

574. Beyond appearing to be in the face, what good do they do, those eyes in which is no well-regulated kindness ?

575. கண்ணிற்கு அணிகலம் கண்ணோட்டம் அஃதின்றேல்
புண்ணென்று உணரப் படும்.
kaṇṇiṟku aṇikalam kaṇṇōṭṭam ahtiṉṟēl
puṇṇeṉṟu uṇarap paṭum.

575. Kind looks are the ornaments of the eyes ; without these they will be considered (by the wise) to be merely two sores.

576. மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணோ
டியைந்துகண் ணோடா தவர்.
maṇṇō ṭiyainta marattaṉaiyar kaṇṇō
ṭiyaintukaṇ ṇōṭā tavar.

576. They resemble the trees of the earth, who, although they have eyes never look kindly (on others).

577. கண்ணோட்டம் இல்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார்
கண்ணோட்டம் இன்மையும் இல்.
kaṇṇōṭṭam illavar kaṇṇilar kaṇṇuṭaiyār
kaṇṇōṭṭam iṉmaiyum il.

577. Men without kind looks are men without eyes ; those who (really) have eyes are also not devoid of kind looks.

578. கருமஞ் சிதையாமல் கண்ணோட வல்லார்க்கு
உரிமை உடைத்திவ் வுலகு.
karumañ citaiyāmal kaṇṇōṭa vallārkku
urimai uṭaittiv vulaku.

578. The world is theirs (kings) who are able to show kindness, without injury to their affairs, (administration of justice).

579. ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணும்கண் ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.
oṟuttāṟṟum paṇpiṉār kaṇṇumkaṇ ṇōṭip
poṟuttāṟṟum paṇpē talai.

579. Patiently to bear with, and show kindness to those who grieve us, is the most excellent of all dispositions.

580. பெயக்கண்டும் நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர்.
peyakkaṇṭum nañcuṇ ṭamaivar nayattakka
nākarikam vēṇṭu pavar.

580. Those who desire (to cultivate that degree of) urbanity which all shall love, even after swallowing the poison served to them by their friends, will be friendly with them.

ஒறறும உரைசானற நூலும இவையிரணடும 581
தெறறெனக மனனவன கண

எலலாரககும எலலாம நிகழபவை எஞஞானறும 582
வலலறிதல வேநதன தொழில

ஒறறினான ஒறறிப பொருடெரியா மனனவன 583
கொறறங கொளககிடநதது இல

வினைசெயவார தமசுறறம வேணடாதார எனறாஙகு
அனைவரையும ஆராயவது ஒறறு 584

கடாஅ உருவொடு கணணஞசாது யாணடும
உகாஅமை வலலதே ஒறறு 585

துறநதார படிவதத ராகி இறநதாராயநது
எனசெயினும சோரவிலது ஒறறு 586

மறைநதவை கேடகவற றாகி அறிநதவை 587
ஐயபபாடு இலலதே ஒறறு

ஒறறொறறித தநத பொருளையும மறறுமோர 588
ஒறறினால ஒறறிக கொளல

ஒறறொறறு உணராமை ஆளக உடனமூவர 589
சொலதொகக தேறப படும

சிறபபறிய ஒறறினகண செயயறக செயயின 590
புறபபடுததான ஆகும மறை

ஒற்றாடல்

581. ஒற்றும் உரைசான்ற நூலும் இவையிரண்டும்
தெற்றென்க மன்னவன் கண்.
orrum uraicānra nūlum ivaiyirantum
terrenka mannavan kan.

581. Let a king consider as his eyes these two things, a spy and a book (of laws) universally esteemed.

582. எல்லார்க்கும் எல்லாம் நிகழ்பவை எஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல் வேந்தன் தொழில்.
ellārkkum ellām nikalpavai eññānrum
vallarital vēntan tolil.

582. It is the duty of a king to know quickly (by a spy) what all happens, daily, amongst all men.

583. ஒற்றினான் ஒற்றிப் பொருள்தெரியா மன்னவன்
கொற்றங் கொளக்கிடந்தது இல்.
orrinān orrip porulteriyā mannavan
korraṅ kolakkitantatu il.

583. There is no way for a king to obtain conquests, who knows not the advantage of discoveries made by a spy.

584. வினைசெய்வார் தம்சுற்றம் வேண்டாதார் என்றாங்கு
அனைவரையும் ஆராய்வது ஒற்று.
vinaiceyvār tamcurram vēntātār enrāṅku
anaivaraiyum ārāivatu orru.

584. He is a spy who watches all men, to wit, those who are in the king's employment, his relatives, and his enemies.

585. கடாஅ உருவொடு கண்அஞ்சாது யாண்டும்
உகாஅமை வல்லதே ஒற்று.
katāa uruvotu kannañcātu yāntum
ukāamai vallatē orru.

585. A spy is one who is able to assume an appearance which may create no suspicion (in the minds of others), who fears no man's face, and who never reveals (his purpose).

586. துறந்தார் படிவத்த ராகி இறந்தாராய்ந்து
என்செயினும் சோர்விலது ஒற்று.
turantār pativatta rāki irantārāyntu
enceyinum cōrvilatu orru.

586. He is a spy who, assuming the appearance of an ascetic, goes into (whatever place he wishes), examines into (all that is needful), and never reveals himself, whatever may be done to him.

587. மறைந்தவை கேட்கவற் றாகி அறிந்தவை
ஐயப்பாடு இல்லதே ஒற்று.
maraintavai kētkavar rāki arintavai
aiyappātu illatē orru.

587. A spy is one who is able to discover what is hidden, and who retains no doubt concerning what he has known.

588. ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையும் மற்றுமோர்
ஒற்றினால் ஒற்றிக் கொளல்.
orrorrit tanta porulaiyum marrumōr
orrināl orrik kolal.

588. Let not a king receive the information which a spy has discovered and made known to him, until he has examined it by another spy.

589. ஒற்றொற் றுணராமை ஆள்க உடன்மூவர்
சொல்தொக்க தேறப் படும்.
orror runarāmai ālka utanmūvar
coltokka tērap patum.

589. Let a king employ spies so that one may have no knowledge of the other; and when the information of three agrees together, let him receive it.

590. சிறப்பறிய ஒற்றின்கண் செய்யற்க செய்யின்
புறப்படுத்தா னாகும் மறை.
cirappariya orrinkan ceyyarka ceyyin
purappatuttā nākum marai.

590. Let not a king publicly confer on a spy any marks of his favour; if he does, he will divulge his own secret.

உடைய ரெனப்படுவது ஊக்கம் அஃதில்லார் 591
உடையது உடையரோ மற்று

உள்ளம் உடைமை உடைமை பொருளுடைமை 592
நில்லாது நீங்கி விடும்

ஆக்கம் இழந்தேமென்று அல்லாவார் ஊக்கம் 593
ஒருவந்தம் கைத்துடை யார்

ஆக்கம் அதர்வினாய்ச் செல்லும் அசைவிலா 594
ஊக்க முடையா னுழை

வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம் மாந்தர்தம் 595
உள்ளத் தனையது உயர்வு

உள்ளுவ தெல்லாம் உயர்வுள்ளல் மற்றது 596
தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து

சிதைவிடத்து ஒல்கார் உரவோர் புதையம்பிற் 597
பட்டுப்பா டூன்றுங் களிறு

உள்ளம் இலாதவர் எய்தார் உலகத்து 598
வள்ளியம் என்னுஞ் செருக்கு

பரியது கூர்ங்கோட்டது ஆயினும் யானை 599
வெரூஉம் புலிதாக் குறின்

உரமொருவற் குள்ள வெறுக்கைஅஃ தில்லார் 600
மரமக்க ளாதலே வேறு

ஊக்கம் உடைமை

591. உடைய ரெனப்படுவது ஊக்கம்அஃ தில்லார்
உடையது உடையரோ மற்று.
uṭaiya reṇappaṭuvatu ūkkamaḥ tillār
uṭaiyatu uṭaiyarō maṟṟu.

591. Energy makes out the man of property ; as for those who are destitute of it, do they (really) possess what they possess ?

592. உள்ளம் உடைமை உடைமை பொருளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும்.
uḷḷam uṭaimai uṭaimai poruḷuṭaimai
nillātu nīṅki viṭum.

592. The possession of (energy of) mind is true property ; the possession of wealth passes away and abides not.

593. ஆக்கம் இழந்தேமென்று அல்லாவார் ஊக்கம்
ஒருவந்தம் கைத்துடை யார்.
ākkam iḻantēmeṉṟu allāvār ūkkam
oruvantam kaittuṭai yār.

593. They who are possessed of enduring energy will not trouble themselves, saying, 'we have lost our property.'

594. ஆக்கம் அதர்வினாய்ச் செல்லும் அசைவிலா
ஊக்க முடையா னுழை.
ākkam atarviṉāyc cellum acaivilā
ūkka muṭaiyā ṉuḻai.

594. Wealth will find its own way to the man of unfailing energy.

595. வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம் மாந்தர்தம்
உள்ளத் தனையது உயர்வு.
veḷḷat taṉaiya malarnīṭṭam māntartam
uḷḷat taṉaiyatu uyarvu.

595. The stalks of water-flowers are proportionate to the depth of water ; so is men's greatness proportionate to their minds.

596. உள்ளுவ தெல்லாம் உயர்வுள்ளல் மற்றது
தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து.
uḷḷuva tellām uyarvuḷḷal maṟṟatu
taḷḷiṉum taḷḷāmai nīrttu.

596. In all that a king thinks of, let him think of his greatness ; and if it should be thrust from him (by fate), it will have the nature of not being thrust from him.

597. சிதைவிடத்து ஒல்கார் உரவோர் புதையம்பிற்
பட்டுப்பா டூன்றும் களிறு.
citaiviṭattu olkār uravōr putaiyampiṟ
paṭṭuppā ṭūṉṟum kaḷiṟu.

597. The strong minded will not faint, even when all is lost ; the elephant stands firm, even when wounded by a shower of arrows.

598. உள்ளம் இலாதவர் எய்தார் உலகத்து
வள்ளியம் என்னும் செருக்கு.
uḷḷam ilātavar eytār ulakattu
vaḷḷiyam eṉṉum cerukku.

598. Those who have no (greatness of) mind, will not acquire the joy of saying in the world, 'we have exercised liberality.'

599. பரியது கூர்ங்கோட்டது ஆயினும் யானை
வெரூஉம் புலிதாக் குறின்.
pariyatu kūrṅkōṭṭatu āyiṉum yāṉai
verūum pulitāk kuṟiṉ.

599. Although the elephant has a large body, and a sharp tusk, yet it fears the attack of the tiger.

600. உரமொருவற்கு உள்ள வெறுக்கைஅஃ தில்லார்
மரம்மக்க ளாதலே வேறு.
uramoruvaṟku uḷḷa veṟukkaiaḥ tillār
marammakka ḷātalē vēṟu.

600. Energy is mental wealth ; those men who are destitute of it are only trees in the form of men.

குடியெனனும குனறா விளக்கம மடியெனனும 601
மாசூர மாயநது கெடும

மடிமைய மடியா ஒழுகல குடிமையக 602
குடியாக வேணடு பவா

மடிமடிக கொணடொழுகும பேதை பிறநத 603
குடிமடியும தனனினும முநது

குடிமடிநது குறறம பெருகும மடிமடிநது 604
மாணட உஞறறி லவாக்கு

நெடுநீர மறவி மடிதுயில நானகும 605
கெடுநீரார காமக கலன

படியுடையார பறறமைநதக கணணும மடியுடையார
மாணபயன எயதல அரிது 606

இடிபுரிநது எளளுஞசொல கேட்பா மடிபுரிநது 607
மாணட உஞறறி லவா

மடிமை குடிமைக்கண தஙகினதன ஒனனாாக்கு 608
அடிமை புகுததி விடும

குடியாணமை யுளவநத குறறம ஒருவன 609
மடியாணமை மாறறக கெடும

மடியிலா மனனவன எயதும அடியளநதான 610
தாஅய தெலலாம ஒருஙகு

601. குடியென்னும் குன்றா விளக்கம் மடியென்னும்
மாசூர மாய்ந்து கெடும்.
kuṭiyeṉṉum kuṉṟā viḷakkam maṭiyeṉṉum
mācūra māyntu keṭum.

601. By the darkness of idleness, the indestructible lamp of family (rank) will be extinguished.

602. மடியை மடியா ஒழுகல் குடியைக்
குடியாக வேண்டு பவர்.
maṭiyai maṭiyā oḻukal kuṭiyaik
kuṭiyāka vēṇṭu pavar.

602. Let those, who desire that their family may be illustrious, put away all idleness from their conduct.

603. மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த
குடிமடியும் தன்னினும் முந்து.
maṭimaṭik koṇṭōḻukum pētai piṟanta
kuṭimaṭiyum taṉṉiṉum muntu.

603. The (lustre of the) family of the ignorant man, who acts under the influence of destructive laziness will perish, even before he is dead.

604. குடிமடிந்து குற்றம் பெருகும் மடிமடிந்து
மாண்ட உஞற்றி லவர்க்கு.
kuṭimaṭintu kuṟṟam perukum maṭimaṭintu
māṇṭa uñaṟṟi lavarkku.

604. Family (greatness) will be destroyed, and faults will increase, in those men who give way to laziness, and put forth no dignified exertions.

605. நெடுநீர் மறவி மடிதுயில் நான்கும்
கெடுநீரார் காமக் கலன்.
neṭunīr maṟavi maṭituyil nāṉkum
keṭunīrār kāmak kalaṉ.

605. Procrastination, forgetfulness, idleness, and sleep, these four things, form the vessel which is desired by those destined to destruction.

606. படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணும் மடியுடையார்
மாண்பயன் எய்தல் அரிது.
paṭiyuṭaiyār paṟṟamaintak kaṇṇum maṭiyuṭaiyār
māṇpayaṉ eytal aritu.

606. It is a rare thing for the idle, even when possessed of the riches of kings who ruled over the whole earth, to derive any great benefit from it.

607. இடிபுரிந்து எள்ளுஞ்சொல் கேட்பர் மடிபுரிந்து
மாண்ட உஞற்றி லவர்.
iṭipurintu eḷḷuñcol kēṭpar maṭipurintu
māṇṭa uñaṟṟi lavar.

607. Those who through idleness, do not engage themselves in dignified exertion, will subject themselves to rebukes and reproaches.

608. மடிமை குடிமைக்கண் தங்கின்தன் ஒன்னார்க்கு
அடிமை புகுத்தி விடும்.
maṭimai kuṭimaikkaṇ taṅkiṉtaṉ oṉṉārkku
aṭimai pukutti viṭum.

608. If idleness take up its abode in a king of high birth, it will make him a slave of his enemies.

609. குடியாண்மை யுள்வந்த குற்றம் ஒருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும்.
kuṭiyāṇmai yuḷvanta kuṟṟam oruvaṉ
maṭiyāṇmai māṟṟak keṭum.

609. When a man puts away idleness, the reproach which has come upon himself and his family will disappear.

610. மடியிலா மன்னவன் எய்தும் அடியளந்தான்
தாஅய தெல்லாம் ஒருங்கு.
maṭiyilā maṉṉavaṉ eytum aṭiyaḷantāṉ
tāaya tellām oruṅku.

610. The king who never gives way to idleness will obtain entire possession of (the whole earth) passed over by Him who measured (the worlds) with His foot.

அருமை உடைத்தென்று அசாவாமை வேண்டும் 611
பெருமை முயற்சி தரும்

வினைக்கண் வினைகெடல் ஓம்பல் வினைக்குறை 612
தீர்ந்தாரின் தீர்ந்தன்று உலகு

தாளாண்மை என்னும் தகைமைக்கண் தங்கிற்றே 613
வேளாண்மை என்னுஞ் செருக்கு

தாளாண்மை இல்லாதான் வேளாண்மை பேடிகை
வாளாண்மை போலக் கெடும் 614

இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் தன்கேளிர் 615
துன்பம் துடைத்தூன்றும் தூண்

முயற்சி திருவினை ஆக்கும் முயற்றின்மை 616
இன்மை புகுத்தி விடும்

மடியுளாள் மாமுகடி என்ப மடியிலான் 617
தாளுளாள் தாமரையி னாள்

பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன்று அறிவறிந்து 618
ஆள்வினை இன்மை பழி

தெய்வத்தான் ஆகா தெனினும் முயற்சிதன் 619
மெய்வருத்தக் கூலி தரும்

ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் உலைவின்றித் 620
தாழாது உஞற்று பவர்

ஆள்வினை உடைமை

611. அருமை உடைத்தென்று அசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும்.
arumai uṭaitteṉṟu acāvāmai vēṇṭum
perumai muyaṟci tarum.

611. Yield not to the feebleness which says, 'this is too difficult to be done'; labour will give the greatness (of mind) which is necessary (to do it).

612. வினைக்கண் வினைகெடல் ஓம்பல் வினைக்குறை
தீர்ந்தாரின் தீர்ந்தன்று உலகு.
viṉaikkaṇ viṉaikeṭal ōmpal viṉaikkuṟai
tīrntāriṉ tīrntaṉṟu ulaku.

612. Take care not to give up exertion in the midst of a work; the world will abandon those who abandon their unfinished work.

613. தாளாண்மை என்னுந் தகைமைக்கண் தங்கிற்றே
வேளாண்மை என்னுஞ் செருக்கு.
tāḷāṇmai eṉṉun takaimaikkaṇ taṅkiṟṟē
vēḷāṇmai eṉṉuñ cerukku.

613. The lustre of munificence will dwell only with the dignity of laboriousness of efforts.

614. தாளாண்மை இல்லாதான் வேளாண்மை பேடிகை
வாளாண்மை போலக் கெடும்.
tāḷāṇmai illātāṉ vēḷāṇmai pēṭikai
vāḷāṇmai pōlak keṭum.

614. The liberality of him, who does not labour, will fail, like the manliness of a hermaphrodite, who has a sword in its hand.

615. இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் தன்கேளிர்
துன்பம் துடைத்தூன்றும் தூண்.
iṉpam viḻaiyāṉ viṉaiviḻaivāṉ taṉkēḷir
tuṉpam tuṭaittūṉṟum tūṇ.

615. He who desires not pleasure, but desires labour, will be a pillar to sustain his relations, wiping away their sorrows.

616. முயற்சி திருவினை யாக்கும் முயற்றின்மை
இன்மை புகுத்தி விடும்.
muyaṟci tiruviṉai yākkum muyaṟṟiṉmai
iṉmai pukutti viṭum.

616. Labour will produce wealth; idleness will bring poverty.

617. மடியுளாள் மாமுகடி என்ப மடியிலான்
தாளுளாள் தாமரையி னாள்.
maṭiyuḷāḷ māmukaṭi eṉpa maṭiyilāṉ
tāḷuḷāḷ tāmaraiyi ṉāḷ.

617. They say that the black Mudevi (the goddess of adversity) dwells with laziness, and Lakshmi (the goddess of prosperity) dwells with the labour of the industrious.

618. பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன்று அறிவறிந்து
ஆள்வினை இன்மை பழி.
poṟiyiṉmai yārkkum paḻiyaṉṟu aṟivaṟintu
āḷviṉai iṉmai paḻi.

618. Adverse fate is no disgrace to any one; to be without exertion and without knowing what should be known, is disgrace.

619. தெய்வத்தான் ஆகாது எனினும் முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும்.
teyvattāṉ ākātu eṉiṉum muyaṟcitaṉ
meyvaruttak kūli tarum.

619. Although it be said that, through fate, it cannot be attained, yet labour, with bodily exertion, will yield its reward.

620. ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் உலைவின்றித்
தாழாது உஞற்று பவர்.
ūḻaiyum uppakkam kāṇpar ulaiviṉṟit
tāḻātu uñaṟṟu pavar.

620. They who labour on, without fear and without fainting will see even fate (put) behind their back.

இடுக்கண் வருங்கால் நகுக அதனை 621
அடுத்தூர்வது அஃதொப்பது இல்

வெள்ளத் தனைய இடும்பை அறிவுடையான் 622
உள்ளத்தின் உள்ளக் கெடும்

இடும்பைக்கு இடும்பை படுப்பர் இடும்பைக்கு 623
இடும்பை படாஅ தவர்

மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னான் உற்ற 624
இடுக்கண் இடர்ப்பாடு உடைத்து

அடுக்கி வரினும் அழிவிலான் உற்ற 625
இடுக்கண் இடுக்கட் படும்

அற்றேமென்று அல்லற் படுபவோ பெற்றேமென்று
ஓம்புதல் தேற்றா தவர் 626

இலக்கம் உடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தைக் 627
கையாறாக் கொள்ளாதாம் மேல்

இன்பம் விழையான் இடும்பை இயல்பென்பான் 628
துன்பம் உறுதல் இலன்

இன்பத்துள் இன்பம் விழையாதான் துன்பத்துள் 629
துன்பம் உறுதல் இலன்

இன்னாமை இன்பம் எனக்கொளின் ஆகுந்தன் 630
ஒன்னார் விழையுஞ் சிறப்பு

இடுக்கண் அழியாமை

621. இடுக்கண் வருங்கால் நகுக அதனை
அடுத்தூர்வது அஃதொப்பது இல்.
iṭukkaṇ varuṅkāl nakuka ataṉai
aṭuttūrvatu aḥtoppatu il.

621. If troubles come, laugh; there is nothing like that, to press upon and drive away sorrow.

622. வெள்ளத் தனைய இடும்பை அறிவுடையான்
உள்ளத்தின் உள்ளக் கெடும்.
veḷḷat taṉaiya iṭumpai aṟivuṭaiyāṉ
uḷḷattiṉ uḷḷak keṭum.

622. A flood of troubles will be overcome by the (courageous) thought which the minds of the wise will entertain, even in sorrow.

623. இடும்பைக்கு இடும்பை படுப்பர் இடும்பைக்கு
இடும்பை படாஅ தவர்.
iṭumpaikku iṭumpai paṭuppar iṭumpaikku
iṭumpai paṭāa tavar.

623. They give sorrow to sorrow, who in sorrow do not suffer sorrow.

624. மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னான் உற்ற
இடுக்கண் இடர்ப்பாடு உடைத்து.
maṭuttavā yellām pakaṭaṉṉāṉ uṟṟa
iṭukkaṇ iṭarppāṭu uṭaittu.

624. Troubles will vanish before the man who (struggles against difficulties) as a buffalo (drawing a cart) through deep mire.

625. அடுக்கி வரினும் அழிவிலான் உற்ற
இடுக்கண் இடுக்கட் படும்.
aṭukki variṉum aḻivilāṉ uṟṟa
iṭukkaṇ iṭukkaṭ paṭum.

625. The troubles of that man will be troubled (and disappear) who however thickly they may come upon him, does not abandon (his purpose).

626. அற்றேமென்று அல்லற் படுபவோ பெற்றேமென்று
ஓம்புதல் தேற்றா தவர்.
aṟṟēmeṉṟu allaṟ paṭupavō peṟṟēmeṉṟu
ōmputal tēṟṟā tavar.

626. Will those men ever cry out in sorrow, 'we are destitute,' who (in their prosperity), give not way to (undue desire) to keep their wealth.

627. இலக்கம் உடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தைக்
கையாறாக் கொள்ளாதாம் மேல்.
ilakkam uṭampiṭumpaik keṉṟu kalakkattaik
kaiyāṟāk koḷḷātām mēl.

627. The great will not regard trouble as trouble, knowing that the body is the butt of trouble.

628. இன்பம் விழையான் இடும்பை இயல்பென்பான்
துன்பம் உறுதல் இலன்.
iṉpam viḻaiyāṉ iṭumpai iyalpeṉpāṉ
tuṉpam uṟutal ilaṉ.

628. That man never experiences sorrow, who does not seek for pleasure, and who considers distress to be natural (to man).

629. இன்பத்துள் இன்பம் விழையாதான் துன்பத்துள்
துன்பம் உறுதல் இலன்.
iṉpattuḷ iṉpam viḻaiyātāṉ tuṉpattuḷ
tuṉpam uṟutal ilaṉ.

629. He does not suffer sorrow, in sorrow who does not look for pleasure in pleasure.

630. இன்னாமை இன்பம் எனக்கொளின் ஆகுந்தன்
ஒன்னார் விழையுஞ் சிறப்பு.
iṉṉāmai iṉpam eṉakkoḷiṉ ākuntaṉ
oṉṉār viḻaiyuñ ciṟappu.

630. The elevation, which even his enemies will esteem, will be gained by him, who regards pain as pleasure.

கருவியும் காலமும் செய்கையும் செய்யும் 631
அருவினையும் மாண்டது அமைச்சு

வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறிதல் ஆள்வினையோடு 632
ஐந்துடன் மாண்டது அமைச்சு

பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப் 633
பொருத்தலும் வல்லது அமைச்சு

தெரிதலும் தேர்ந்து செயலும் ஒருதலையாச் 634
சொல்லலும் வல்லது அமைச்சு

அறனறிந்து ஆன்றமைந்த சொல்லானெஞ் ஞான்றுந்
திறனறிந்தான் தேர்ச்சித் துணை 635

மதிநுட்பம் நூலோடு உடையார்க்கு அதிநுட்பம் 636
யாவுள முன்நிற் பவை

செயற்கை அறிந்தக் கடைத்தும் உலகத்து 637
இயற்கை அறிந்து செயல்

அறிகொன்று அறியான் எனினும் உறுதி 638
உழையிருந்தான் கூறல் கடன்

பழுதெண்ணும் மந்திரியின் பக்கத்துள் தெவ்வோர்
எழுபது கோடி உறும் 639

முறைப்படச் சூழ்ந்தும் முடிவிலவே செய்வார் 640
திறப்பாடு இலாஅ தவர்

631. கருவியும் காலமும் செய்கையும் செய்யும்
அருவினையும் மாண்டது அமைச்சு.
karuviyum kālamum ceykaiyum ceyyum
aruviṉaiyum māṇṭatu amaiccu.

631. The minister is one who can make an excellent choice of means, time, manner of execution, and the difficult undertaking (itself).

632. வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறிதல் ஆள்வினையோடு
ஐந்துடன் மாண்டது அமைச்சு.
vaṉkaṇ kuṭikāttal kaṟṟaṟital āḷviṉaiyōṭu
aintuṭaṉ māṇṭatu amaiccu.

632. The minister is one who in addition to the aforesaid five things excels in the possession of firmness, protection of subjects, clearness by learning, and perseverance.

633. பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்லது அமைச்சு.
pirittalum pēṇik koḷalum pirintārp
poruttalum vallatu amaiccu.

633. The minister is one who can effect discord (among foes), maintain the good-will of his friends and restore to friendship those who have seceded (from him).

634. தெரிதலும் தேர்ந்து செயலும் ஒருதலையாச்
சொல்லலும் வல்லது அமைச்சு.
teritalum tērntu ceyalum orutalaiyāc
collalum vallatu amaiccu.

634. The minister is one who is able to comprehend (the whole nature of an undertaking), execute it in the best manner possible, and offer assuring advice (in time of necessity).

635. அறனறிந்து ஆன்றமைந்த சொல்லான்எஞ் ஞான்றுந்
திறனறிந்தான் தேர்ச்சித் துணை.
aṟaṉaṟintu āṉṟamainta collāṉeñ ñāṉṟun
tiṟaṉaṟintāṉ tērccit tuṇai.

635. He is the best helper (of the king) who understanding the duties, of the latter, is, by his special learning, able to tender the fullest advise, and at all times conversant with the best method (of performing actions).

636. மதிநுட்பம் நூலோடு உடையார்க்கு அதிநுட்பம்
யாஉள முன்னிற் பவை.
matinuṭpam nūlōṭu uṭaiyārkku atinuṭpam
yāuḷa muṉṉiṟ pavai.

636. What (contrivances) are there so acute as to resist those who possess natural acuteness in addition to learning?

637. செயற்கை அறிந்தக் கடைத்தும் உலகத்து
இயற்கை அறிந்து செயல்.
ceyaṟkai aṟintak kaṭaittum ulakattu
iyaṟkai aṟintu ceyal.

637. Though you are acquainted with the (theoretical) methods (of performing an act), understand the ways of the world and act accordingly.

638. அறிகொன்று அறியான் எனினும் உறுதி
உழையிருந்தான் கூறல் கடன்.
aṟikoṉṟu aṟiyāṉ eṉiṉum uṟuti
uḻaiyiruntāṉ kūṟal kaṭaṉ.

638. Although the king be utterly ignorant, it is the duty of the minister to give (him) sound advice.

639. பழுதெண்ணும் மந்திரியின் பக்கத்துள் தெவ்வோர்
எழுபது கோடி உறும்.
paḻuteṇṇum mantiriyiṉ pakkattuḷ tevvōr
eḻupatu kōṭi uṟum.

639. Far better are seventy crores of enemies (for a king) than a minister at his side who intends (his) ruin.

640. முறைப்படச் சூழ்ந்தும் முடிவிலவே செய்வர்
திறப்பாடு இலாஅ தவர்.
muṟaippaṭac cūḻntum muṭivilavē ceyvar
tiṟappāṭu ilāa tavar.

640. Those ministers who are destitute of (executive) ability will fail to carry out their projects, although they may have contrived aright.

9

நாநலம எனனும நலனுடைமை அநநலம 641
யாநலதது உளளதூஉம அனறு

ஆககமும கேடும அதனால வருதலால 642
காததோமபல சொலலினகண சோரவு

கேடடாரப பிணிககுந தகையவாயக கேளாரும 643
வேடப மொழிவதாம சொல

திறனறிநது சொலலுக சொலலை அறனும 644
பொருளும அதனினூஉஙகு இல

சொலலுக சொலலைப பிறிதோரசொல அசசொலலை 645
வெலலுஞசொல இனமை அறிநது

வேடபததாஞ சொலலிப பிறரசொல பயனகோடல 646
மாடசியின மாசறறார கோள

சொலலவலலன சோரவிலன அஞசான அவனை 647
இகலவெலலல யாரககும அரிது

விரைநது தொழிலகேடகும ஞாலம நிரநதினிது 648
சொலலுதல வலலாரப பெறின

பலசொலலக காமுறுவர மனறமா சறற 649
சிலசொலலல தேறறா தவர

இணரூழததும நாறா மலரனையர கறறது 650
உணர விரிததுரையா தார

சொல்வன்மை

641. நாநலம் என்னும் நலனுடைமை அந்நலம்
யாநலத்து உள்ள தூஉம் அன்று.
nānalam eṉṉum nalaṉuṭaimai annalam
yānalattu uḷḷatūum aṉṟu.

641. The possession of that goodness which is called the goodness of speech is (even to others) better than any other goodness.

642. ஆக்கமுங் கேடும் அதனால் வருதலால்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கண் சோர்வு.
ākkamuṅ kēṭum ataṉāl varutalāl
kāttōmpal colliṉkaṇ cōrvu.

642. Since (both) wealth and evil result from (their) speech, ministers should most carefully guard themselves against faultiness therein.

643. கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல்.
kēṭṭārp piṇikkun takaiyavāyk kēḷārum
vēṭpa moḻivatāñ col.

643. The (minister's) speech is that which seeks (to express) elements that bind his friends (to himself) and is so delivered as to make even his enemies desire (his friendship).

644. திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை அறனும்
பொருளும் அதனினூஉங்கு இல்.
tiṟaṉaṟintu colluka collai aṟaṉum
poruḷum ataṉiṉūuṅku il.

644. Understand the qualities (of your hearers) and (then) make your speech; for superior to it, there is neither virtue nor wealth.

645. சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொல் அச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொல் இன்மை அறிந்து.
colluka collaip piṟitōrcol accollai
velluñcol iṉmai aṟintu.

645. Deliver your speech, after assuring yourself that no counter speech can defeat your own.

646. வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறர்சொல் பயன்கோடல்
மாட்சியின் மாசற்றார் கோள்.
vēṭpattāñ collip piṟarcol payaṉkōṭal
māṭciyiṉ mācaṟṟār kōḷ.

646. It is the opinion of those who are free from defects in diplomacy that the minister should speak so as to make his hearers desire (to hear more) and grasp the meaning of what he hears himself.

647. சொலல்வல்லன் சோர்விலன் அஞ்சான் அவனை
இகல்வெல்லல் யார்க்கும் அரிது.
colalvallaṉ cōrvilaṉ añcāṉ avaṉai
ikalvellal yārkkum aritu.

647. It is impossible for any one to conquer him by intrigue who possesses power of speech, and is neither faulty nor timid.

648. விரைந்து தொழில்கேட்கும் ஞாலம் நிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்.
viraintu toḻilkēṭkum ñālam nirantiṉitu
collutal vallārp peṟiṉ.

648. If there be those who can speak on various subjects in their proper order and in a pleasing manner, the world would readily accept them.

649. பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற
சிலசொல்லல் தேற்றா தவர்.
palacollak kāmuṟuvar maṉṟamā caṟṟa
cilacollal tēṟṟā tavar.

649. They will desire to utter many words, who do not know how to speak a few faultless ones.

650. இணரூழ்த்தும் நாறா மலரனையர் கற்றது
உணர விரித்துரையா தார்.
iṇarūḻttum nāṟā malaraṇaiyar kaṟṟatu
uṇara viritturaiyā tār.

650. Those who are unable to set forth their acquirements (before others) are like flowers blossoming in a cluster and yet without fragrance.

துணைநலம் ஆக்கம் தரூஉம் வினைநலம் 651
வேண்டிய எல்லாம் தரும்

என்றும் ஒருவுதல் வேண்டும் புகழொடு 652
நன்றி பயவா வினை

ஓஒதல் வேண்டும் ஒளிமாழ்கும் செய்வினை 653
ஆஅதும் என்னு மவர்

இடுக்கட் படினும் இளிவந்த செய்யார் 654
நடுக்கற்ற காட்சி யவர்

எற்றென்று இரங்குவ செய்யற்க செய்வானேல்
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று 655

ஈன்றாள் பசிகாண்பான் ஆயினுஞ் செய்யற்க 656
சான்றோர் பழிக்கும் வினை

பழிமலைந்து எய்திய ஆக்கத்தின் சான்றோர் 657
கழிநல் குரவே தலை

கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க்கு அவைதாம் 658
முடிந்தாலும் பீழை தரும்

அழக்கொண்ட எல்லாம் அழப்போம் இழப்பினும்
பிற்பயக்கும் நற்பா லவை 659

சலத்தால் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமண் 660
கலத்துள்நீர் பெய்திரீஇ யற்று

651. துணைநலம் ஆக்கம் தரூஉம் வினைநலம்
வேண்டிய எல்லாம் தரும்.
tuṇainalam ākkam tarūum viṇainalam
vēṇṭiya ellām tarum.

651. The efficacy of support will yield (only) wealth; (but) the efficacy of action will yield all that is desired.

652. என்றும் ஒருவுதல் வேண்டும் புகழொடு
நன்றி பயவா வினை.
enṟum oruvutal vēṇṭum pukaḻoṭu
naṉṟi payavā viṇai.

652. Ministers should at all times avoid acts which, in addition to fame, yield no benefit (for the future).

653. ஓஒதல் வேண்டும் ஒளிமாழ்கும் செய்வினை
ஆஅதும் என்னு மவர்.
ōotal vēṇṭum oḷimāḻkum ceyviṇai
āatum eṉṉu mavar.

653. Those who say, 'we will become (better)' should avoid the performance of acts that would destroy (their fame).

654. இடுக்கட் படினும் இளிவந்த செய்யார்
நடுக்கற்ற காட்சி யவர்.
iṭukkaṭ paṭiṉum iḷivanta ceyyār
naṭukkaṟṟa kāṭci yavar.

654. Those who have infallible judgment though threatened with peril will not do acts which have brought disgrace (on former ministers).

655. எற்றென்று இரங்குவ செய்யற்க செய்வானேல்
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று.
eṟṟeṉṟu iraṅkuva ceyyaṟka ceyvāṉēl
maṟṟaṉṉa ceyyāmai naṉṟu.

655. Let a minister never do acts of which he would have to grieve saying, 'what is this I have done'; (but) should he do (them), it were good that he grieved not.

656. ஈன்றாள் பசிகாண்பான் ஆயினுஞ் செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை.
īṉṟāḷ pacikāṇpāṉ āyiṉuñ ceyyaṟka
cāṉṟōr paḻikkum viṇai.

656. Though a minister may see his mother starve; let him do no act which the wise would (treat with contempt).

657. பழிமலைந்து எய்திய ஆக்கத்தின் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை.
paḻimalaintu eytiya ākkattiṉ cāṉṟōr
kaḻinal kurave talai.

657. Far more excellent is the extreme poverty of the wise than wealth obtained by heaping up of sinful deeds.

658. கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க்கு அவைதாம்
முடிந்தாலும் பீழை தரும்.
kaṭinta kaṭintorār ceytārkku avaitām
muṭintālum pīḻai tarum.

658. The actions of those, who have not desisted from doing deeds forbidden (by the great), will, even if they succeed, cause them sorrow.

659. அழக்கொண்ட எல்லாம் அழப்போம் இழப்பினும்
பிற்பயக்கும் நற்பா லவை.
aḻakkoṇṭa ellām aḻappōm iḻappiṉum
piṟpayakkum naṟpā lavai.

659. All that has been obtained with tears (to the victim) will depart with tears (to himself); but what has been by fair means; though with loss at first, will afterwards yield fruit.

660. சலத்தால் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட்
கலத்துள்நீர் பெய்திரீஇ யற்று.
calattāl poruḷceytē mārttal pacumaṭ
kalattuḷnīr peytirīi yaṟṟu.

660. (For a minister) to protect (his king) with wealth obtained by foul means is like preserving water in a vessel of wet clay.

வினைத்திட்பம் என்பது ஒருவன் மனத்திட்பம் 661
மற்றைய எல்லாம் பிற

ஊறொரால் உற்றபின் ஒல்காமை இவ்விரண்டின் 662
ஆறென்பர் ஆய்ந்தவர் கோள்

கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை இடைக்கொட்கின்
எற்றா விழுமந் தரும் 663

சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய அரியவாம் 664
சொல்லிய வண்ணம் செயல்

வீறெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்பம் வேந்தன்கண்
ஊறெய்தி உள்ளப் படும் 665

எண்ணிய எண்ணியாங் கெய்துப எண்ணியார் 666
திண்ணியர் ஆகப் பெறின்

உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டும் உருள்பெருந்தேர்க்
கச்சாணி அன்னார் உடைத்து 667

கலங்காது கண்ட வினைக்கண் துளங்காது 668
தூக்கங் கடிந்து செயல்

துன்பம் உறவரினும் செய்க துணிவாற்றி 669
இன்பம் பயக்கும் வினை

எனைத்திட்பம் எய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்பம் 670
வேண்டாரை வேண்டாது உலகு

வினைத்திட்பம்

661. வினைத்திட்பம் என்பது ஒருவன் மனத்திட்பம்
மற்றைய எல்லாம் பிற.
viṉaittiṭpam eṉpatu oruvaṉ maṉattiṭpam
maṟṟaiya ellām piṟa.

661. Firmness in action is (simply) one's firmness of mind; all other (abilities) are not of this nature.

662. ஊறொரால் உற்றபின் ஒல்காமை இவ்விரண்டின்
ஆறென்பர் ஆய்ந்தவர் கோள்.
ūṟorāl uṟṟapiṉ olkāmai ivviraṇṭiṉ
āṟeṉpar āyntavar kōḷ.

662. Not to perform a ruinous act, and not to be discouraged by the ruinous termination of an act, are the two maxims which, the wise say, from the principles of those who have investigated the subject.

663. கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை இடைக்கொட்கின்
எற்றா விழுமந் தரும்.
kaṭaikkoṭkac ceytakka tāṇmai iṭaikkoṭkiṉ
eṟṟā viḻuman tarum.

663. So to perform an act as to publish it (only) at its termination is (true) manliness; for to announce it beforehand, will cause irremediable sorrow.

664. சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய அரியவாம்
சொல்லிய வண்ணம் செயல்.
collutal yārkkum eḷiya ariyavām
colliya vaṇṇam ceyal.

664. To say (how an act is to be performed) is (indeed) easy for any one; but far difficult it is to do according to what has been said.

665. வீறெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்பம் வேந்தன்கண்
ஊறெய்தி உள்ளப் படும்.
vīṟeyti māṇṭār viṉaittiṭpam vēntaṉkaṇ
ūṟeyti uḷḷap paṭum.

665. The firmness in action of those who have become great by the excellence (of their counsel) will, by attaining its fulfilment in the person of the king, be esteemed (by all).

666. எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப எண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறின்.
eṇṇiya eṇṇiyāṅku eytupa eṇṇiyār
tiṇṇiya rākap peṟiṉ.

666. If those who have planned (an undertaking) possess firmness (in executing it), they will obtain what they have desired even as they have desired it.

667. உருவுகண்டு எள்ளாமை வேண்டும் உருள்பெருந்தேர்க்கு
அச்சாணி அன்னார் உடைத்து.
uruvukaṇṭu eḷḷāmai vēṇṭum uruḷperuntērkku
accāṇi aṉṉār uṭaittu.

667. Let none be despised for (their) size; (for) the world has those who resemble the linch-pin of the big rolling car.

668. கலங்காது கண்ட வினைக்கண் துளங்காது
தூக்கங் கடிந்து செயல்.
kalaṅkātu kaṇṭa viṉaikkaṇ tuḷaṅkātu
tūkkaṅ kaṭintu ceyal.

668. An act that has been firmly resolved on must be as firmly carried out without delay.

669. துன்பம் உறவரினும் செய்க துணிவாற்றி
இன்பம் பயக்கும் வினை.
tuṉpam uṟavariṉum ceyka tuṇivāṟṟi
iṉpam payakkum viṉai.

669. Though it should cause increasing sorrow (at the outset), do with firmness the act that yields bliss (in the end).

670. எனைத்திட்பம் எய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்பம்
வேண்டாரை வேண்டாது உலகு.
eṉaittiṭpam eytiyak kaṇṇum viṉaittiṭpam
vēṇṭārai vēṇṭātu ulaku.

670. The great will not esteem those who esteem not firmness of action, whatever other abilities the latter may possess.

சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்தல் அத்துணிவு 671
தாழ்ச்சியுள் தங்குதல் தீது

தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க 672
தூங்காது செய்யும் வினை

ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே ஒல்லாக்கால் 673
செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல்

வினைபகை என்றிரண்டின் எச்சம் நினையுங்கால் 674
தீயெச்சம் போலத் தெறும்

பொருள்கருவி காலம் வினையிடனொடு ஐந்தும் 675
இருள்தீர எண்ணிச் செயல்

முடிவும் இடையூறும் முற்றியாங் கெய்தும் 676
படுபயனும் பார்த்துச் செயல்

செய்வினை செய்வான் செயல்முறை அவ்வினை 677
உள்ளறிவான் உள்ளம் கொளல்

வினையான் வினையாக்கிக் கோடல் நனைகவுள் 678
யானையால் யானையாத் தற்று

நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே 679
ஒட்டாரை ஒட்டிக் கொளல்

உறைசிறியார் உள்நடுங்கல் அஞ்சிக் குறைபெறின் 680
கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து

671. சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்தல் அத்துணிவு
தாழ்ச்சியுள் தங்குதல் தீது.
cūḻcci muṭivu tuṇiveytal attuṇivu
tāḻcciyuḷ taṅkutal tītu.

671. Consultation ends in forming a resolution (to act); (but) delay in the execution of that resolve is an evil.

672. தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை.
tūṅkuka tūṅkic ceyaṟpāla tūṅkaṟka
tūṅkātu ceyyum viṉai.

672. Sleep over such (actions) as may be slept over; (but) never over such as may not be slept over.

673. ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே ஒல்லாக்கால்
செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல்.
ollumvā yellām viṉainaṉṟē ollākkāl
cellumvāy nōkkic ceyal.

673. Whenever it is possible (to overcome your enemy) the act (of fighting) is certainly good; if not, endeavour to employ some more successful method.

674. வினைபகை என்றிரண்டின் எச்சம் நினையுங்கால்
தீயெச்சம் போலத் தெறும்.
viṉaipakai eṉṟiraṇṭiṉ eccam niṉaiyuṅkāl
tīyeccam pōlat teṟum.

674. When duly considered, the incomplete execution of an undertaking and hostility will grow and destroy one like the (unextinguished) remnant of a fire.

675. பொருள்கருவி காலம் வினையிடனொடு ஐந்தும்
இருள்தீர எண்ணிச் செயல்.
poruḷkaruvi kālam viṉaiyiṭaṉoṭu aintum
iruḷtīra eṇṇic ceyal.

675. Do an act after a due consideration of the (following) five, viz., money, means, time, execution and place.

676. முடிவும் இடையூறும் முற்றியாங்கு எய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல்.
muṭivum iṭaiyūṟum muṟṟiyāṅku eytum
paṭupayaṉum pārttuc ceyal.

676. An act is to be performed after considering the exertion required, the obstacles to be encountered, and the great profit to be gained (on its completion).

677. செய்வினை செய்வான் செயல்முறை அவ்வினை
உள்ளறிவான் உள்ளம் கொளல்.
ceyviṉai ceyvāṉ ceyalmuṟai avviṉai
uḷḷaṟivāṉ uḷḷam koḷal.

677. The method of performance for one who has begun an act is to ascertain the mind of him who knows the secret thereof.

678. வினையால் வினையாக்கிக் கோடல் நனைகவுள்
யானையால் யானையாத் தற்று.
viṉaiyāl viṉaiyākkik kōṭal naṉaikavuḷ
yāṉaiyāl yāṉaiyāt taṟṟu.

678. To make one undertaking the means of accomplishing another (similar to it) is like making one rutting elephant the means of capturing another.

679. நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே
ஒட்டாரை ஒட்டிக் கொளல்.
naṭṭārkku nalla ceyaliṉ viraintatē
oṭṭārai oṭṭik koḷal.

679. One should rather hasten to secure the alliance of the foes (of one's foes) than perform good offices to one's friends.

680. உறைசிறியார் உள்நடுங்கல் அஞ்சிக் குறைபெறின்
கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து.
uṟaiciṟiyār uḷnaṭuṅkal añcik kuṟaipeṟiṉ
koḷvar periyārp paṇintu.

680. Ministers of small states, afraid of their people being frightened, will yield to and acknowledge their superior foes, if the latter offer them a chance of reconciliation.

அனபுடைமை ஆனற குடிபபிறததல வெநதவாம 681
பணபுடைமை தூதுரைபபான பணபு

அனபறிவு ஆராயநத சொலவனமை தூதுரைபபாரககு 682
இனறி யமையாத மூனறு

நூலாருள நூலவலலன ஆகுதல வெலாருள 683
வெனறி வினையுரைபபான பணபு

அறிவுரு ஆராயநத கலவிஇம மூனறன 684
செறிவுடையான செலக வினைககு

தொகசசொலலித தூவாத நீககி நகசசொலலி 685
நனறி பயபபதாம தூது

கடனறிநது காலம கருதி இடனறிநது 687
எணணி உரைபபான தலை

கறறுககண அஞசான செலசசொலலிக காலததால 686
தககது அறிவதாம தூது

தூயமை துணைமை துணிவுடைமை இமமூனறின 688
வாயமை வழியுரைபபான பணபு

விடுமாறறம வெநதறகு உரைபபான வடுமாறறம 689
வாயசொரா வனகண வன

இறுதி பயபபினும எஞசாது இறைவறகு 690
உறுதி பயபபதாம தூது

681. அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்
பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு.
anpuṭaimai āṉṟa kuṭippiṟattal vēntavām
paṇpuṭaimai tūturaippāṉ paṇpu.

681. The qualifications of an ambassador are affection (for his relations) a fitting birth, and the possession of attributes pleasing to royalty.

682. அன்பறிவு ஆராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க்கு
இன்றி யமையாத மூன்று.
aṉpaṟivu ārāynta colvaṉmai tūturaippārkku
iṉṟi yamaiyāta mūṉṟu.

682. Love (to his sovereign), knowledge (of his affairs), and a discriminating power of speech (before other sovereigns) are the three *sine qua non* qualifications of an ambassador.

683. நூலாருள் நூல்வல்லன் ஆகுதல் வேலாருள்
வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு.
nūlāruḷ nūlvallaṉ ākutal vēlāruḷ
veṉṟi viṉaiyuraippāṉ paṇpu.

683. To be powerful in politics among those who are learned (in ethics) is the character of him who speaks to lance-bearing kings on matters of triumph (to his own sovereign).

684. அறிவுரு ஆராய்ந்த கல்விஇம் மூன்றன்
செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு.
aṟivuru ārāynta kalviim mūṉṟaṉ
ceṟivuṭaiyāṉ celka viṉaikku.

684. He may go on a mission (to foreign rulers) who has combined in him all these three, viz., (natural) sense, an attractive bearing and well-tried learning.

685. தொகச்சொல்லித் தூவாத நீக்கி நகச்சொல்லி
நன்றி பயப்பதாம் தூது.
tokaccollit tūvāta nīkki nakaccolli
naṉṟi payappatām tūtu.

685. He is an ambassador who (in the presence of foreign rulers) speaks briefly, avoids harshness, talks so as to make them smile, and thus brings good (to his own sovereign).

686. கற்றுக்கண் அஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்தால்
தக்கது அறிவதாம் தூது.
kaṟṟukkaṇ añcāṉ celaccollik kālattāl
takkatu aṟivatām tūtu.

686. He is an ambassador who having studied (politics), talks impressively, is not afraid of angry looks, and knows (to employ) the art suited to the time.

687. கடனறிந்து காலம் கருதி இடனறிந்து
எண்ணி உரைப்பான் தலை.
kaṭaṉaṟintu kālam karuti iṭaṉaṟintu
eṇṇi uraippāṉ talai.

687. He is chief (among ambassadors) who understands the proper decorum (before foreign princes), seeks the (proper) occasion, knows the (most suitable) place, and delivers his message after (due) consideration.

688. தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை இம்மூன்றின்
வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு.
tūymai tuṇaimai tuṇivuṭaimai immūṉṟiṉ
vāymai vaḻiyuraippāṉ paṇpu.

688. The qualifications of him who faithfully delivers his (sovereign's) message are purity, the support (of foreign ministers), and boldness, with truthfulness in addition to the (aforesaid) three.

689. விடுமாற்றம் வேந்தர்க்கு உரைப்பான் வடுமாற்றம்
வாய்சோரா வன்க ணவன்.
viṭumāṟṟam vēntarkku uraippāṉ vaṭumāṟṟam
vāycōrā vaṉka ṇavaṉ.

689. He alone is fit to communicate (his sovereign's) reply, who possesses the firmness not to utter even inadvertently what may reflect discredit (on the latter).

690. இறுதி பயப்பினும் எஞ்சாது இறைவற்கு
உறுதி பயப்பதாம் தூது.
iṟuti payappiṉum eñcātu iṟaivaṟku
uṟuti payappatām tūtu.

690. He is the ambassador who fearlessly seeks his sovereign's good though it should cost him his life (to deliver his message).

அகலாது அணுகாது தீக்காய்வார் போல்க 691
இகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார்

மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான் 692
மன்னிய ஆக்கந் தரும்

போற்றின் அரியவை போற்றல் கடுத்தபின் 693
தேற்றுதல் யார்க்கும் அரிது

செவிச்சொல்லும் சேர்ந்த நகையும் அவித்தொழுகல் 694
ஆன்ற பெரியா ரகத்து

எப்பொருளும் ஓரார் தொடரார்மற் றப்பொருளை 695
விட்டக்கால் கேட்க மறை

குறிப்பறிந்து காலம் கருதி வெறுப்பில 696
வேண்டுப வேட்பச் சொலல்

வேட்பன சொல்லி வினையில எஞ்ஞான்றும் 697
கேட்பினும் சொல்லா விடல்

இளையர் இனமுறையர் என்றிகழார் நின்ற 698
ஒளியோ டொழுகப் படும்

கொளப்பட்டேம் என்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார் 699
துளக்கற்ற காட்சி யவர்

பழையம் எனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யும் 700
கெழுதகைமை கேடு தரும்

மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்

691. அகலாது அணுகாது தீக்காய்வார் போல்க
இகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார்.
akalātu aṇukātu tīkkāyvār pōlka
ikalvēntarc cērntoḻuku vār.

691. Ministers who serve under fickle-minded monarchs should, like those who warm themselves at the fire, be neither (too) far, nor (too) near.

692. மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரால்
மன்னிய ஆக்கந் தரும்.
maṉṉar viḻaipa viḻaiyāmai maṉṉarāl
maṉṉiya ākkan tarum.

692. For ministers not to cover the things desired by their kings will through the kings themselves yield them everlasting wealth.

693. போற்றின் அரியவை போற்றல் கடுத்தபின்
தேற்றுதல் யார்க்கும் அரிது.
pōṟṟiṉ ariyavai pōṟṟal kaṭuttapiṉ
tēṟṟutal yārkkum aritu.

693. Ministers who would save themselves should avoid (the commission of) serious errors for if the king's suspicion is once roused, no one can remove it.

694. செவிச்சொல்லும் சேர்ந்த நகையும் அவித்தொழுகல்
ஆன்ற பெரியா ரகத்து.
ceviccollum cērnta nakaiyum avittoḻukal
āṉṟa periyā rakattu.

694. While in the presence of the sovereign, ministers should neither whisper to nor smile at others.

695. எப்பொருளும் ஓரார் தொடரார்மற் றப்பொருளை
விட்டக்கால் கேட்க மறை.
epporuḷum ōrār toṭarārmaṟ ṟapporuḷai
viṭṭakkāl kēṭka maṟai.

695. (When the king is engaged) in secret counsel (with others), ministers should neither over-hear anything whatever nor pry into it with inquisitive questions, but (wait to) listen when it is divulged (by the king himself).

696. குறிப்பறிந்து காலம் கருதி வெறுப்பில
வேண்டுப வேட்பச் சொலல்.
kuṟippaṟintu kālam karuti veṟuppila
vēṇṭupa vēṭpac colal.

696. Knowing the (king's) disposition and seeking the right time, (the minister) should in a pleasing manner suggest things such as are desirable and not disagreeable.

697. வேட்பன சொல்லி வினையில எஞ்ஞான்றும்
கேட்பினும் சொல்லா விடல்.
vēṭpaṉa colli viṉaiyila eññāṉṟum
kēṭpiṉum collā viṭal.

697. Ministers should (always) give agreeable advice but on no occasion recommend useless actions, though requested (to do so).

698. இளையர் இனமுறையர் என்றிகழார் நின்ற
ஒளியோடு ஒழுகப் படும்.
iḷaiyar iṉamuṟaiyar eṉṟikaḻār niṉṟa
oḷiyōṭu oḻukap paṭum.

698. Ministers should behave in accordance with the (Divine) light in the person of kings and not despise them saying, 'He is our junior (in age) and connected with our family !'

699. கொளப்பட்டேம் என்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார்
துளக்கற்ற காட்சி யவர்.
koḷappaṭṭēm eṉṟeṇṇik koḷḷāta ceyyār
tuḷakkaṟṟa kāṭci yavar.

699. Those whose judgment is firm will not do what is disagreeable (to the sovereign) saying (within themselves), 'We are esteemed by the king.'

700. பழையம் எனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யும்
கெழுதகைமை கேடு தரும்.
paḻaiyam eṉakkarutip paṇpalla ceyyum
keḻutakaimai kēṭu tarum.

700. The (foolish) claim with which a minister does unbecoming acts because of his (long) familiarity (with the king) will ensure his ruin.

கூறாமை நோக்கிக் குறிப்பறிவான் எஞ்ஞான்றும் 701
மாறாநீர் வையக்கு அணி

ஐயப்படாஅது அகத்தது உணர்வானைத் 702
தெய்வத்தோடு ஒப்பக் கொளல்

குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை உறுப்பினுள் 703
யாது கொடுத்தும் கொளல்

குறித்தது கூறாமைக் கொள்வாரோடு ஏனை 704
உறுப்போர் அனையரால் வேறு

குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயின் உறுப்பினுள் 705
என்ன பயத்தவோ கண்

அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சம் 706
கடுத்தது காட்டும் முகம்

முகத்தின் முதுக்குறைந்தது உண்டோ உவப்பினும் 707
காயினும் தான்முந் துறும்

முகம்நோக்கி நிற்க அமையும் அகம்நோக்கி 708
உற்றது உணர்வார்ப் பெறின்

பகைமையும் கேண்மையும் கண்ணுரைக்கும் கண்ணின்
வகைமை உணர்வார்ப் பெறின் 709

நுண்ணியம் என்பார் அளக்குங்கோல் காணுங்கால் 710
கண்ணல்லது இல்லை பிற

குறிப்பறிதல்

701. கூறாமை நோக்கிக் குறிப்பறிவான் எஞ்ஞான்றும்
மாறாநீர் வையக்கு அணி.

kūrāmai nōkkik kurippariváṉ eññāṉrum
mārānīr vaiyakku aṇi.

701. The minister who by looking (at the king) understands his mind without being told (of it), will be a perpetual ornament to the world which is surrounded by a never-drying sea.

702. ஐயப் படாஅது அகத்தது உணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல்.

aiyap paṭāatu akattatu uṇarvāṉait
teyvattō ṭoppak koḷal.

702. He is to be esteemed a god who is able to ascertain without a doubt what is within (one's mind).

703. குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை உறுப்பினுள்
யாது கொடுத்தும் கொளல்.

kurippir kurippuṇar vārai uruppiṉuḷ
yātu koṭuttum koḷal.

703. The king should ever give whatever (is asked) of his belongings and secure him who, by the indications (of his own mind) is able to read those of another.

704. குறித்தது கூறாமைக் கொள்வாரோ டேனை
உறுப்போ ரனையரால் வேறு.

kurittatu kūrāmaik koḷvārō ṭēṉai
uruppō raṉaiyarāl vēru.

704. Those who understand one's thoughts without being informed (thereof) and those who do not, may (indeed) resemble one another bodily; still are they different (mentally).

705. குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயின் உறுப்பினுள்
என்ன பயத்தவோ கண்.

kurippir kurippuṇarā vāyiṉ uruppiṉuḷ
eṉṉa payattavō kaṇ.

705. Of what use are the eyes amongst one's members, if they cannot by their own indications divine those of another?

706. அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டும் முகம்.

aṭuttatu kāṭṭum paḷiṅkupōl neñcam
kaṭuttatu kāṭṭum mukam.

706. As the mirror reflects what is near so does the face show what is uppermost in the mind.

707 முகத்தின் முதுக்குறைந்தது உண்டோ உவப்பினும்
காயினும் தான்முந் துறும்.

mukattiṉ mutukkuraintatu uṇṭō uvappiṉum
kāyiṉum tāṉmun turum.

707. Is there anything so full of knowledge as the face? (No.) It precedes the mind, whether (the latter is) pleased or vexed.

708. முகம்நோக்கி நிற்க அமையும் அகம்நோக்கி
உற்ற துணர்வார்ப் பெறின்.

mukamnōkki nirka amaiyum akamnōkki
urra tuṇarvārp periṉ.

708. If the king gets those who by looking into his mind can understand (and remove) what has occurred (to him), it is enough that he stand looking at their face.

709. பகைமையும் கேண்மையும் கண்ணுரைக்கும் கண்ணின்
வகைமை உணர்வார்ப் பெறின்.

pakaimaiyum keṇmaiyum kaṇṇuraikkum kaṇṇiṉ
vakaimai uṇarvārp periṉ.

709. If a king gets ministers who can read the movements of the eye, the eyes (of foreign kings) will (themselves) reveal (to him) their hatred or friendship.

710. நுண்ணியம் என்பார் அளக்குங்கோல் காணுங்கால்
கண்ணல்லது இல்லை பிற.

nuṇṇiyam eṉpār aḷakkuṅkōl kāṇuṅkāl
kaṇṇallatu illai pira.

710. The measuring-rod of those (ministers) who say 'we are acute' will on inquiry be found to be their (own) eyes and nothing else.

அவையறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின் 711
தொகையறிந்த தூய்மை யவர்

இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லின் 712
நடைதெரிந்த நன்மை யவர்

அவையறியார் சொல்லல்மேற் கொள்பவர் சொல்லின் 713
வகையறியார் வல்லதூஉம் இல்

ஒளியார்முன் ஒள்ளிய ராதல் வெளியார்முன் 714
வான்சுதை வண்ணம் கொளல்

நன்றென்ற வற்றுள்ளும் நன்றே முதுவருள் 715
முந்து கிளவாச் செறிவு

ஆற்றின் நிலைதளர்ந் தற்றே வியன்புலம் 716
ஏற்றுணர்வார் முன்னர் இழுக்கு

கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்கும் கசடறச் 717
சொல்தெரிதல் வல்லார் அகத்து

உணர்வ துடையார்முன் சொல்லல் வளர்வதன் 718
பாத்தியுள் நீர்சொரிந் தற்று

புல்லவையுள் பொச்சாந்தும் சொல்லற்க நல்லவையுள் 719
நன்கு செலச்சொல்லு வார்

அங்கணத்துள் உக்க அமிழ்தற்றால் தங்கணத்தார் 720
அல்லார்முன் கோட்டி கொளல்

அவை அறிதல்

711. அவையறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
தொகையறிந்த தூய்மை யவர்.
avaiyaṟintu ārāyntu colluka colliṉ
tokaiyaṟinta tūymai yavar.

711. Let the pure who know the arrangement of words speak with deliberation after ascertaining (the nature of) the court (then assembled).

712. இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
நடைதெரிந்த நன்மை யவர்.
iṭaiterintu naṉkuṇarntu colluka colliṉ
naṭaiterinta naṉmai yavar.

712. Let the good who know the uses of words speak with a clear knowledge after ascertaining the time (suited to the court).

713. அவையறியார் சொல்லல்மேற் கொள்பவர் சொல்லின்
வகையறியார் வல்லதூஉம் இல்.
avaiyaṟiyār collalmēṟ koḷpavar colliṉ
vakaiyaṟiyār vallatūum il.

713. Those who undertake to speak without knowing the (nature of the) court are ignorant of the quality of words as well as devoid of the power (of learning).

714. ஒளியார்முன் ஒள்ளிய ராதல் வெளியார்முன்
வான்சுதை வண்ணம் கொளல்.
oḷiyārmuṉ oḷḷiya rātal veḷiyārmuṉ
vāṉcutai vaṇṇam koḷal.

714. Ministers should be lights in the assembly of the enlightened, but assume the pure whiteness of mortar (ignorance) in that of fools.

715. நன்றென்ற வற்றுள்ளும் நன்றே முதுவருள்
முந்து கிளவாச் செறிவு.
naṉṟeṉṟa vaṟṟuḷḷum naṉṟē mutuvaruḷ
muntu kiḷavāc ceṟivu.

715. The modesty by which one does not rush forward and speak in (an assembly of) superiors is the best among all (one's) good qualities.

716. ஆற்றின் நிலைதளர்ந் தற்றே வியன்புலம்
ஏற்றுணர்வார் முன்னர் இழுக்கு.
āṟṟiṉ nilaitaḷarn taṟṟē viyaṉpulam
ēṟṟuṇarvār muṉṉar iḻukku.

716. (For a minister) to blunder in the presence of those who have acquired a vast store of learning and know (the value thereof) is like a good man stumbling (and falling away) from the path (of virtue).

717. கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்கும் கசடறச்
சொல்தெரிதல் வல்லா ரகத்து.
kaṟṟaṟintār kalvi viḷaṅkum kacaṭaṟac
colterital vallā rakattu.

717. The learning of those who have read and understood (much) will shine in the assembly of those who faultlessly examine (the nature of) words.

718. உணர்வ துடையார்முன் சொல்லல் வளர்வதன்
பாத்தியுள் நீர்சொரிந் தற்று.
uṇarva tuṭaiyārmuṉ collal vaḷarvataṉ
pāttiyuḷ nīrcorin taṟṟu.

718. Lecturing to those who have the ability to understand (for themselves) is like watering a bed of plants that are growing (by themselves).

719. புல்லவையுள் பொச்சாந்தும் சொல்லற்க நல்லவையுள்
நன்கு செலச்சொல்லு வார்.
pullavaiyuḷ poccāntum collaṟka nallavaiyuḷ
naṉku celaccollu vār.

719. Those who are able to speak good things impressively in an assembly of the good should not even forgetfully speak them in that of the low.

720. அங்கணத்துள் உக்க அமிழ்தற்றால் தங்கணத்தர்
அல்லார்முன் கோட்டி கொளல்.
aṅkaṇattuḷ ukka amiḻtaṟṟāl taṅkaṇattar
allārmuṉ kōṭṭi koḷal.

720. To utter (a good word) in the assembly of those who are of inferior rank is like dropping nectar on the ground.

10

வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின் 721
தொகையறிந்த தூய்மை யவர்

கற்றாருள் கற்றார் எனப்படுவர் கற்றார்முன் 722
கற்ற செலச்சொல்லு வார்

பகையகத்துச் சாவார் எளியர் அரியர் 723
அவையகத்து அஞ்சா தவர்

கற்றார்முன் கற்ற செலச்சொல்லித் தாம்கற்ற 724
மிக்காருள் மிக்க கொளல்

ஆற்றின் அளவறிந்து கற்க அவையஞ்சா 725
மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு

வாளொடென் வன்கண்ணர் அல்லார்க்கு நூலொடென் 726
நுண்ணவை அஞ்சு பவர்க்கு

பகையகத்துப் பேடிகை ஒள்வாள் அவையகத்து 727
அஞ்சு மவன்கற்ற நூல்

பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவையுள் 728
நன்கு செலச்சொல்லா தார்

கல்லா தவரின் கடையென்ப கற்றறிந்தும் 729
நல்லார் அவையஞ்சு வார்

உளரெனினும் இல்லாரொடு ஒப்பர் களனஞ்சிக் 730
கற்ற செலச்சொல்லா தார்

அவை அஞ்சாமை

721. வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின்
தொகையறிந்த தூய்மை யவர்.
vakaiyarintu vallavai vāycōrar collin
tokaiyarinta tūymai yavar.

721. The pure who know the classification of words having first ascertained the nature (of the court) will not (through fear) falter in their speech before the powerful body.

722. கற்றாருள் கற்றார் எனப்படுவர் கற்றார்முன்
கற்ற செலச்சொல்லு வார்.
karrāruḷ karrār eṉappaṭuvar karrārmuṉ
karra celaccollu vār.

722. Those who can agreeably set forth their acquirements before the learned will be regarded as the most learned among the learned.

723. பகையகத்துச் சாவார் எளியர் அரியர்
அவையகத்து அஞ்சா தவர்.
pakaiyakattuc cāvār eḷiyar ariyar
avaiyakattu añcā tavar.

723. Many indeed may (fearlessly) die in the presence of (their) foes ; (but) few are those who are fearless in the assembly (of the learned).

724. கற்றார்முன் கற்ற செலச்சொல்லித் தாம்கற்ற
மிக்காருள் மிக்க கொளல்.
karrārmuṉ karra celaccollit tāmkarra
mikkāruḷ mikka koḷal.

724. (Ministers) should agreeably set forth their acquirements before the learned and acquire more (knowledge) from their superiors (in learning).

725. ஆற்றின் அளவறிந்து கற்க அவையஞ்சா
மாற்றம் கொடுத்தற் பொருட்டு.
ārriṉ aḷavarintu karka avaiyañcā
mārram koṭuttar poruṭṭu.

725. In order to reply fearlessly before a foreign court, (ministers) should learn logic according to the rules (of grammar).

726. வாளொடென் வன்கண்ணர் அல்லார்க்கு நூலொடென்
நுண்ணவை அஞ்சு பவர்க்கு.
vāḷoṭeṉ vaṉkaṇṇar allārkku nūloṭeṉ
nuṇṇavai añcu pavarkku.

726. What have they to do with a sword who are not valiant, or they with learning who are afraid of an intelligent assembly ?

727. பகையகத்துப் பேடிகை ஒள்வாள் அவையகத்து
அஞ்சு மவன்கற்ற நூல்.
pakaiyakattup pēṭikai oḷvāḷ avaiyakattu
añcu mavaṉkarra nūl.

727. The learning of him who is diffident before an assembly is like the shining sword of an hermaphrodite in the presence of his foes.

728. பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவையுள்
நன்கு செலச்சொல்லா தார்.
pallavai karrum payamilarē nallavaiyuḷ
naṉku celaccollā tār.

728. Those who cannot agreeably speak good things before a good assembly are indeed unprofitable persons in spite of all their various acquirements.

729. கல்லா தவரின் கடையென்ப கற்றறிந்தும்
நல்லார் அவையஞ்சு வார்.
kallā tavariṉ kaṭaiyeṉpa karrarintum
nallār avaiyañcu vār.

729. They who, though they have learned and understood, are yet afraid of the assembly of the good, are said to be inferior (even) to the illiterate.

730. உளரெனினும் இல்லாரொடு ஒப்பர் களன்அஞ்சிக்
கற்ற செலச்சொல்லா தார்.
uḷareṉiṉum illāroṭu oppar kaḷaṉañcik
karra celaccollā tār.

730. Those who through fear of the assembly are unable to set forth their learning in an interesting manner, though alive, are yet like the dead.

தளளா விளையுளும தககாரும தாழவிலா 731
செலவரும சேரவது நாடு

பெருமபொருளால பெடடககதாகி அருஙகேடடால 732
ஆறற விளைவது நாடு

பொறையொருஙகு மேலவருஙகால தாஙகி இறைவறகு
இறையொருஙகு நேரவது நாடு 733

உறுபசியும ஓவாப பிணியும செறுபகையும 734
சேரா தியலவது நாடு

பலகுழுவும பாழசெயயும உடபகையும வேநதலைககும 735
கொலகுறுமபும இலலது நாடு

கேடறியாக கெடட இடததும வளஙகுனறா 736
நாடெனப நாடடின தலை

இருபுனலும வாயநத மலையும வருபுனலும 737
வலலரணும நாடடிறகு உறுபபு

பிணியினமை செலவம விளைவினபம ஏமம 738
அணியெனப நாடடிவ வைநது

நாடெனப நாடா வளததன நாடலல 739
நாட வளநதரு நாடு

ஆஙகமை வெயதியக கணணும பயமினறே 740
வேநதமை விலலாத நாடு

731. தள்ளா விளையுளும் தக்காரும் தாழ்விலாச்
செல்வரும் சேர்வது நாடு.
tallā viḷaiyuḷum takkārum tāḻvilāc
celvarum cērvatu nāṭu.

731. A kingdom is that in which (those who carry on) a complete cultivation, virtuous persons, and merchants with inexhaustible wealth, dwell together.

732. பெரும்பொருளால் பெட்டக்க தாகி அருங்கேட்டால்
ஆற்ற விளைவது நாடு.
perumporuḷāl peṭṭakka tāki aruṅkēṭṭāl
āṟṟa viḷaivatu nāṭu.

732. A kingdom is that which is desired for its immense wealth, and which grows greatly in prosperity, being free from destructive causes.

733. பொறையொருங்கு மேல்வருங்கால் தாங்கி இறைவற்கு
இறையொருங்கு நேர்வது நாடு.
poṟaiyoruṅku mēlvaruṅkal tāṅki iṟaivaṟku
iṟaiyoruṅku nērvatu nāṭu.

733. A kingdom is that which can bear any burden that may be pressed on it (from adjoining kingdoms) and (yet) pay the full tribute to its sovereign.

734. உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும்
சேரா தியல்வது நாடு.
uṟupaciyum ōvāp piṇiyum ceṟupakaiyum
cērā tiyalvatu nāṭu.

734. A kingdom is that which continues, to be free from excessive starvation, irremediable epidemics, and destructive foes.

735. பல்குழுவும் பாழ்செய்யும் உட்பகையும் வேந்தலைக்கும்
கொல்குறும்பும் இல்லது நாடு.
palkuḻuvum pāḻceyyum uṭpakaiyum vēntalaikkum
kolkuṟumpum illatu nāṭu.

735. A kingdom is that which is without various (irregular) associations, destructive internal enemies, and murderous savages who (sometimes) harass the sovereign.

736. கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்றா
நாடென்ப நாட்டின் தலை.
kēṭaṟiyāk keṭṭa viṭattum vaḷaṅkuṉṟā
nāṭeṉpa nāṭṭiṉ talai.

736. The learned say that the best kingdom is that which knows no evil (from its foes), and, if injured (at all), suffers no diminution in its fruitfulness.

737. இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லரணும் நாட்டிற்கு உறுப்பு.
irupuṉalum vāynta malaiyum varupuṉalum
vallaraṇum nāṭṭiṟku uṟuppu.

737. The constituents of a kingdom are the two waters (from above and below), well situated hills and an indestructible fort.

738. பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்பம் ஏமம்
அணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து.
piṇiyiṉmai celvam viḷaiviṉpam ēmam
aṇiyeṉpa nāṭṭiṟkiv vaintu.

738. Freedom from epidemics, wealth, produce, happiness, and protection (to subjects) ; these five, the learned, say, are the ornaments of a kingdom.

739. நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு.
nāṭeṉpa nāṭā vaḷattaṉa nāṭalla
nāṭa vaḷantaru nāṭu.

739. The learned say that those are kingdoms whose wealth is not laboured for, and those not, whose wealth is only obtained through labour.

740. ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை வில்லாத நாடு.
āṅkamai veytiyak kaṇṇum payamiṉṟē
vēntamai villāta nāṭu.

740. Although in possession of all the above mentioned excellences, these are indeed of no use to a country, in the absence of harmony between the sovereign and the subjects.

ஆற்று பவர்க்கும் அரண்பொருள் அஞ்சித்தற் 741
போற்று பவர்க்கும் பொருள்

மணிநீரும் மண்ணும் மலையும் அணிநிழற் 742
காடும் உடையது அரண்

உயர்வகலம் திண்மை அருமைஇந் நான்கின் 743
அமைவரண் என்றுரைக்கும் நூல்

சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி உறுபகை 744
ஊக்கம் அழிப்பது அரண்

கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி அகத்தார் 745
நிலைக்கெளிதாம் நீரது அரண்

எல்லாப் பொருளும் உடைத்தாய் இடத்துதவும் 746
நல்லாள் உடையது அரண்

முற்றியும் முற்றா தெறிந்தும் அறைப்படுத்தும் 747
பற்றற் கரியது அரண்

முற்றாற்றி முற்றி யவரையும் பற்றாற்றிப் 748
பற்றியார் வெல்வது அரண்

முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து 749
வீறெய்தி மாண்டது அரண்

எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி 750
இல்லார்கண் இல்லது அரண்

741. ஆற்று பவர்க்கும் அரண்பொருள் அஞ்சித்தற்
போற்று பவர்க்கும் பொருள்.
ārṟu pavarkkum araṇporuḷ añcittaṟ
pōṟṟu pavarkkum poruḷ.

741. A fort is an object of importance to those who march (against their foes) as well as to those who through fear (of pursuers) would seek it for shelter.

742. மணிநீரும் மண்ணும் மலையும் அணிநிழற்
காடும் உடையது அரண்.
maṇinīrum maṇṇum malaiyum aṇiniḻaṟ
kāṭum uṭaiyatu araṇ.

742. A fort is that which has everlasting water, plains, mountains and cool shady forests.

743. உயர்வகலம் திண்மை அருமைஇந் நான்கின்
அமைவரண் என்றுரைக்கும் நூல்.
uyarvakalam tiṇmai arumaiin nāṉkiṉ
amaivaraṇ eṉṟuraikkum nūl.

743. The learned say that a fortress is an enclosure having these four (qualities) viz., height, breadth, strength and inaccessibility.

744. சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி உறுபகை
ஊக்கம் அழிப்பது அரண்.
cirukāppiṟ pēriṭatta tāki uṟupakai
ūkkam aḻippatu araṇ.

744. A fort is that which has an extensive space within, but only small places to be guarded, and such as can destroy the courage of besieging foes.

745. கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி அகத்தார்
நிலைக்கெளிதாம் நீரது அரண்.
koḷaṟkaritāyk koṇṭakūḻt tāki akattār
nilaikkeḷitām nīratu araṇ.

745. A fort is that which cannot be captured, which abounds in suitable provisions, and affords a position of easy defence to its inmates.

746. எல்லாப் பொருளும் உடைத்தாய் இடத்துதவும்
நல்லாள் உடையது அரண்.
ellāp poruḷum uṭaittāy iṭattutavum
nallāḷ uṭaiyatu araṇ.

746. A fort is that which has all (needful) things, and excellent heroes that can help it against destruction (by foes).

747. முற்றியும் முற்றா தெறிந்தும் அறைப்படுத்தும்
பற்றற் கரியது அரண்.
muṟṟiyum muṟṟā teṟintum aṟaippaṭuttum
paṟṟaṟ kariyatu araṇ.

747. A fort is that which cannot be captured by blockading, assaulting, or undermining it.

748. முற்றாற்றி முற்றி யவரையும் பற்றாற்றிப்
பற்றியார் வெல்வது அரண்.
muṟṟāṟṟi muṟṟi yavaraiyum paṟṟāṟṟip
paṟṟiyār velvatu araṇ.

748. That is a fort whose inmates are able to overcome without losing their ground, even abler men who have besieged it.

749. முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து
வீறெய்தி மாண்டது அரண்.
muṉaimukattu māṟṟalar cāya viṉaimukattu
vīṟeyti māṇṭatu araṇ.

749. A fort is that which derives excellence from the stratagems made (by its inmates) to defeat their enemies in the battlefield.

750. எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி
இல்லார்கண் இல்லது அரண்.
eṉaimāṭcit tākiyak kaṇṇum viṉaimāṭci
illārkaṇ illatu araṇ.

750. Although a fort may possess all (the above-said) excellence, it is, as it were without these, if its inmates possess not the excellence of action.

பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும் 751
பொருளல்ல தில்லை பொருள்

இல்லாரை எல்லாரும் எள்ளுவர் செல்வரை 752
எல்லாரும் செய்வர் சிறப்பு

பொருளென்னும் பொய்யா விளக்கம் இருளறுக்கும் 753
எண்ணிய தேயத்துச் சென்று

அறனீனும் இன்பமும் ஈனும் திறனறிந்து 754
தீதின்றி வந்த பொருள்

அருளொடும் அன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம் 755
புல்லார் புரள விடல்

உறுபொருளும் உல்கு பொருளும்தன் ஒன்னார்த் 756
தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்

அருளென்னும் அன்பீன் குழவி பொருளென்னும் 757
செல்வச் செவிலியால் உண்டு

குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றால் தன்கைத்தொன்று 758
உண்டாகச் செய்வான் வினை

செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கும் 759
எஃகதனிற் கூரிய தில்

ஒண்பொருள் காழ்ப்ப இயற்றியார்க்கு எண்பொருள் 760
ஏனை இரண்டும் ஒருங்கு

பொருள் செயல்வகை

751. பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்
பொருளல்லது இல்லை பொருள்.
porulal lavaraip porulākac ceyyum
porulallatu illai porul.

751. Besides wealth there is nothing that can change people of no importance into those of (some) importance.

752. இல்லாரை எல்லாரும் எள்ளுவர் செல்வரை
எல்லாரும் செய்வர் சிறப்பு.
illārai ellārum elluvar celvarai
ellārum ceyvar cirappu.

752. All despise the poor; (but) all praise the rich.

753. பொருளென்னும் பொய்யா விளக்கம் இருளறுக்கும்
எண்ணிய தேயத்துச் சென்று.
porulennum poyyā vilakkam irularukkum
enniya tēyattuc cenru.

753. The imperishable light of wealth goes into regions desired (by its owner) and destroys the darkness (of enmity therein).

754. அறன்ஈனும் இன்பமும் ஈனும் திறனறிந்து
தீதின்றி வந்த பொருள்.
araninum inpamum īnum tiranarintu
tītinri vanta porul.

754. The wealth acquired with a knowledge of the proper means and without foul practices will yield virtue and happiness.

755. அருளொடும் அன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம்
புல்லார் புரள விடல்.
arulotum anpotum vārāp porulākkam
pullār purala vital.

755. (Kings) should rather avoid than seek the accumulation of wealth which does not flow in with mercy and love.

756. உறுபொருளும் உல்கு பொருளும்தன் ஒன்னார்த்
தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்.
uruporulum ulku porulumtan onnārt
teruporulum vēntan porul.

756. Unclaimed wealth, wealth acquired by taxes, and wealth (got) by conquest of foes are (all) the wealth of the king.

757. அருளென்னும் அன்பீன் குழவி பொருளென்னும்
செல்வச் செவிலியால் உண்டு.
arulennum anpīn kulavi porulennum
celvac ceviliyāl untu.

757. The child mercy which is borne by love grows under the care of the rich nurse of wealth.

758. குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றால் தன்கைத்தொன்று
உண்டாகச் செய்வான் வினை.
kunrēri yānaippōr kantarrāl tankaittonru
untākac ceyvān vinai.

758. An undertaking of one who has wealth in one's hands is like viewing an elephant-fight from a hill-top.

759. செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கும்
எஃகதனிற் கூரியது இல்.
ceyka porulaic cerunar cerukkarukkum
ehkatanir kūriyatu il.

759. Accumulate wealth; it will destroy the arrogance of (your) foes; there is no weapon sharper than that.

760. ஒண்பொருள் காழ்ப்ப இயற்றியார்க்கு எண்பொருள்
ஏனை இரண்டும் ஒருங்கு.
onporul kālppa iyarriyārkku enporul
ēnai irantum oruṅku.

760. To those who have honestly acquired an abundance of riches, the other two, (virtue and pleasure) are things easy (of acquisition).

உறுப்பமைந்து ஊறஞ்சா வெல்படை வேந்தன் 761
வெறுக்கையுள் எல்லாம் தலை

உலைவிடத்து ஊறஞ்சா வன்கண் தொலைவிடத்துத் 762
தொல்படைக் கல்லால் அரிது

ஒலித்தக்கால் என்னாம் உவரி எலிப்பகை 763
நாகம் உயிர்ப்பக் கெடும்

அழிவின்று அறைபோகா தாகி வழிவந்த 764
வன்க ணதுவே படை

கூற்றுடன்று மேல்வரினும் கூடி எதிர்நிற்கும் 765
ஆற்ற லதுவே படை

மறமானம் மாண்ட வழிச்செலவு தேற்றம் 766
எனநான்கே ஏமம் படைக்கு

தார்தாங்கிச் செல்வது தானை தலைவந்த 767
போர்தாங்குந் தன்மை அறிந்து

அடல்தகையும் ஆற்றலும் இல்லெனினும் தானை 768
படைத்தகையால் பாடு பெறும்

சிறுமையும் செல்லாத் துனியும் வறுமையும் 769
இல்லாயின் வெல்லும் படை

நிலைமக்கள் சால உடைத்தெனினும் தானை 770
தலைமக்கள் இல்வழி இல்

761. உறுப்பமைந்து ஊறஞ்சா வெல்படை வேந்தன்
வெறுக்கையு ளெல்லாம் தலை.
uṟuppamaintu ūṟañcā velpaṭai vēntaṉ
veṟukkaiyu ḷellām talai.

761. The army which is complete in (its) parts and conquers without fear of wounds is the chief wealth of the king.

762. உலைவிடத்து ஊறஞ்சா வன்கண் தொலைவிடத்துத்
தொல்படைக் கல்லால் அரிது.
ulaiviṭattu ūṟañcā vaṉkaṉ tolaiviṭattut
tolpaṭaik kallāl aritu.

762. Ancient army can alone have the valour which makes it stand by its king at the time of defeat, fearless of wounds and unmindful of its reduced strength.

763. ஒலித்தக்கால் என்னாம் உவரி எலிப்பகை
நாகம் உயிர்ப்பக் கெடும்.
olittakkāl eṉṉām uvari elippakai
nākam uyirppak keṭum.

763. What if (a host of) hostile rats roar like the sea? They will perish at the mere breath of the cobra.

764. அழிவின்று அறைபோகா தாகி வழிவந்த
வன்க ணதுவே படை.
aḻiviṉṟu aṟaipōkā tāki vaḻivanta
vaṉka ṇatuvē paṭai.

764. That indeed is an army which has stood firm of old without suffering destruction or deserting (to the enemy).

765. கூற்றுடன்று மேல்வரினும் கூடி எதிர்நிற்கும்
ஆற்ற லதுவே படை.
kūṟṟuṭaṉṟu mēlvariṉum kūṭi etirniṟkum
āṟṟa latuvē paṭai.

765. That indeed is an army which is capable of offering a united resistance, even if Yama advances against it with fury.

766. மறமானம் மாண்ட வழிச்செலவு தேற்றம்
எனநான்கே ஏமம் படைக்கு.
maṟamāṉam māṇṭa vaḻiccelavu tēṟṟam
eṉanāṉkē ēmam paṭaikku.

766. Valour, honour, following in the excellent-footsteps (of its predecessors) and trustworthiness; these four alone constitute the safeguard of an army.

767. தார்தாங்கிச் செல்வது தானை தலைவந்த
போர்தாங்கும் தன்மை யறிந்து.
tārtāṅkic celvatu tāṉai talaivanta
pōrtāṅkum taṉmai yaṟintu.

767. That is an army which knowing the art of warding off an impending struggle, can bear against the dust-van (of a hostile force).

768. அடற்றகையும் ஆற்றலும் இல்லெனினும் தானை
படைத்தகையால் பாடு பெறும்.
aṭaṟṟakaiyum āṟṟalum illeṉiṉum tāṉai
paṭaittakaiyāl pāṭu peṟum.

768. Though destitute of courage to fight and strength (to endure), an army may yet gain renown by the splendour of its appearance

769. சிறுமையும் செல்லாத் துனியும் வறுமையும்
இல்லாயின் வெல்லும் படை.
ciṟumaiyum cellāt tuṉiyum vaṟumaiyum
illāyiṉ vellum paṭai.

769. An army can triumph (over its foes) if it is free from diminution; irremediable aversion and poverty.

770. நிலைமக்கள் சால உடைத்தெனினும் தானை
தலைமக்கள் இல்வழி இல்.
nilaimakkaḷ cāla uṭaitteṉiṉum tāṉai
talaimakkaḷ ilvaḻi il.

770. Though an army may contain a large number of permanent soldiers, it cannot last if it has no generals.

என்னைமுன் நில்லன்மின் தெவ்விர் பலரென்னை 771
முன்னின்று கல்நின் றவர்

கான முயலெய்த அம்பினில் யானை 772
பிழைத்தவேல் ஏந்தல் இனிது

பேராண்மை என்ப தறுகணொன் றுற்றக்கால் 773
ஊராண்மை மற்றதன் எஃகு

கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன் 774
மெய்வேல் பறியா நகும்

விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய அழித்திமைப்பின் 775
ஓட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு

விழுப்புண் படாதநாள் எல்லாம் வழுக்கினுள் 776
வைக்குந்தன் நாளை எடுத்து

சுழலும் இசைவேண்டி வேண்டா உயிரார் 777
கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து

உறினுயிர் அஞ்சா மறவர் இறைவன் 778
செறினும்சீர் குன்றல் இலர்

இழைத்த திகவாமைச் சாவாரை யாரே 779
பிழைத்த தொறுக்கிற் பவர்

புரந்தார்கண் நீர்மல்கச் சாகிற்பின் சாக்காடு 780
இரந்துகோள் தக்க துடைத்து

771. என்னைமுன் நில்லன்மின் தெவ்விர் பலர்என்னை
முன்நின்று கல்நின் றவர்.
ennaimun nillanmin tevvir palarennai
munninru kalnin ravar.

771. O my foes, stand not before my leader; (for) many are those who did so but afterwards stood (in the form of) stones.

772. கான முயலெய்த அம்பினில் யானை
பிழைத்தவேல் ஏந்தல் இனிது.
kāṇa muyaleyta ampinil yāṇai
pilaittavēl ēntal iṇitu.

772. It is more pleasant to hold the dart that has missed an elephant than that which has hit a hare in the forest.

773. பேராண்மை என்ப தறுகண்ஒன் றுற்றக்கால்
ஊராண்மை மற்றதன் எஃகு.
pērāṇmai eṇpa tarukaṇoṇ ṟuṟṟakkāl
ūrāṇmai maṟṟataṇ ehku.

773. The learned say that fierceness (in contest with a foe) is indeed great valour; but to become a benefactor in case of accident (to a foe) is the extreme (limit) of that valour.

774. கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன்
மெய்வேல் பறியா நகும்.
kaivēl kaḷiṟroṭu pōkki varupavaṇ
meyvēl paṟiyā nakum.

774. The hero who after casting the lance in his hand on an elephant, comes (in search of another) will pluck the one (that sticks) in his body and laugh (exultingly).

775. விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய அழித்திமைப்பின்
ஓட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு.
viḷittakaṇ vēlkoṇ ṭeṟiya aḷittimaippiṇ
ōṭṭaṇṟō vaṇka ṇavarkku.

775. Is it not a defeat to the valiant to wink and destroy their ferocious look when a lance is cast at them (by their foe)?

776. விழுப்புண் படாதநாள் எல்லாம் வழுக்கினுள்
வைக்குந்தன் நாளை எடுத்து.
viḷuppuṇ paṭātanāḷ ellām vaḷukkiṇuḷ
vaikkumtaṇ nāḷai eṭuttu.

776. The hero will reckon among wasted days all those on which he had not received severe wounds.

777. சுழலும் இசைவேண்டி வேண்டா உயிரார்
கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து.
cuḷalum icaivēṇṭi vēṇṭā uyirār
kaḷalyāppuk kārikai nīrttu.

777. The fastening of ankle-ring by those who desire a world-wide renown and not (the safety of) their lives is like adorning (themselves).

778. உறின்உயிர் அஞ்சா மறவர் இறைவன்
செறினும்சீர் குன்றல் இலர்.
uriṇuyir añcā maṟavar iṟaivaṇ
ceṟiṇumcīr kuṇṟal ilar.

778. The heroes who are not afraid of losing their life in a contest will not cool their ardour, even if the king prohibits (their fighting).

779. இழைத்தது இகவாமைச் சாவாரை யாரே
பிழைத்தது ஒறுக்கிற் பவர்.
iḷaittatu ikavāmaic cāvārai yārē
piḷaittatu oṟukkiṟ pavar.

779. Who would reproach with failure those who seal their oath with their death?

780. புரந்தார்கண் நீர்மல்கச் சாகிற்பின் சாக்காடு
இரந்துகோள் தக்கது உடைத்து.
purantārkaṇ nīrmalkac cākiṟpiṇ cākkāṭu
irantukōḷ takkatu uṭaittu.

780. If (heroes) can so die as to fill with tears the eyes of their rulers, such a death deserves to be obtained even by begging.

செயற்கரிய யாவுள நட்பின் அதுபோல் 781
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு

நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப் 782
பின்னீர பேதையார் நட்பு

நவில்தொறும் நூல்நயம் போலும் பயில்தொறும் 783
பண்புடை யாளர் தொடர்பு

நகுதற் பொருட்டன்று நட்டல் மிகுதிக்கண் 784
மேற்சென்று இடித்தற் பொருட்டு

புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா உணர்ச்சிதான் 785
நட்பாம் கிழமை தரும்

முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்து 786
அகநக நட்பது நட்பு

அழிவி னவைநீக்கி ஆறுய்த்து அழிவின்கண் 787
அல்லல் உழப்பதாம் நட்பு

உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே 788
இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு

நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனின் கொட்பின்றி 789
ஒல்லும்வாய் ஊன்றும் நிலை

இனையர் இவரெமக்கு இன்னம்யாம் என்று 790
புனையினும் புல்லென்னும் நட்பு

781. செயற்கரிய யாவுள நட்பின் அதுபோல்
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு.
ceyaṟkariya yāvuḷa naṭpiṉ atupōl
viṉaikkariya yāvuḷa kāppu.

781. What things are there so difficult to acquire as friendship? What guards are there so difficult to break through by the efforts (of one's foes)?

782. நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப்
பின்னீர பேதையார் நட்பு.
niṟainīra nīravar kēṇmai piṟaimatip
piṉṉīra pētaiyār naṭpu.

782. The friendship of the wise waxes like the new moon; (but) that of fools wanes like the full moon.

783. நவில்தொறும் நூல்நயம் போலும் பயில்தொறும்
பண்புடை யாளர் தொடர்பு.
naviltoṟum nūlnayam pōlum payiltoṟum
paṇpuṭai yāḷar toṭarpu.

783. Like learning, the friendship of the noble, the more it is cultivated, the more delightful does it become.

784. நகுதற் பொருட்டன்று நட்டல் மிகுதிக்கண்
மேற்சென்று இடித்தற் பொருட்டு.
nakutaṟ poruṭṭaṉṟu naṭṭal mikutikkaṇ
mēṟceṉṟu iṭittaṟ poruṭṭu.

784. Friendship is to be practised not for the purpose of laughing but for that of being beforehand in giving one another sharp rebukes in case of transgression.

785. புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா உணர்ச்சிதான்
நட்பாம் கிழமை தரும்.
puṇarcci paḻakutal vēṇṭā uṇarccitāṉ
naṭpām kiḻamai tarum.

785. Living together and holding frequent intercourse are not necessary (for friendship); (mutual) understanding can alone create a claim for it.

786. முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்து
அகநக நட்பது நட்பு.
mukanaka naṭpatu naṭpaṉṟu neñcattu
akanaka naṭpatu naṭpu.

786. The love that dwells (merely) in the smiles of the face is not friendship; (but) that which dwells deep in the smiles of the heart is true friendship.

787. அழிவி னவைநீக்கி ஆறுய்த்து அழிவின்கண்
அல்லல் உழப்பதாம் நட்பு.
aḻivi ṉavainīkki āṟuyttu aḻiviṉkaṇ
allal uḻappatām naṭpu.

787. (True) friendship turns aside from evil (ways), makes (him) walk in the (good) way, and, in case of loss it shares his sorrow (with him).

788. உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே
இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு.
uṭukkai iḻantavaṉ kaipōla āṅkē
iṭukkaṇ kaḷaivatām naṭpu.

788. (True) friendship hastens to the rescue of the afflicted (as readily) as the hand of one whose garment is loosened (before an assembly).

789. நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனில் கொட்பின்றி
ஒல்லும்வாய் ஊன்றும் நிலை.
naṭpiṟku vīṟṟirukkai yāteṉil koṭpiṉṟi
ollumvāy ūṉṟum nilai.

789. Friendship may be said to be on its throne when it possesses the power of supporting one at all times and under all circumstances (in the practice of virtue and wealth).

790. இனையர் இவரெமக்கு இன்னம்யாம் என்று
புனையினும் புல்லென்னும் நட்பு.
iṉaiyar ivaremakku iṉṉamyām eṉṟu
puṉaiyiṉum pulleṉṉum naṭpu.

790. Though friends may praise one another saying, 'He is so intimate with us, and we so much (with him)'; (still) such friendship will appear mean.

நாடாது நட்டலின் கேடில்லை நட்டபின்
வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு 791

ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை 792
தான்சாம் துயரம் தரும்

குணனும் குடிமையும் குற்றமும் குன்றா 793
இனனும் அறிந்தியாக்க நட்பு

குடிப்பிறந்து தன்கண் பழிநாணு வானைக் 794
கொடுத்தும் கொளல்வேண்டும் நட்பு

அழச்சொல்லி அல்லது இடித்து வழக்கறிய 795
வல்லார்நட்பு ஆய்ந்து கொளல்

கேட்டினும் உண்டோர் உறுதி கிளைஞரை 796
நீட்டி அளப்பதோர் கோல்

ஊதியம் என்பது ஒருவற்குப் பேதையார் 797
கேண்மை ஒரீஇ விடல்

உள்ளற்க உள்ளம் சிறுகுவ கொள்ளற்க 798
அல்லற்கண் ஆற்றறுப்பார் நட்பு

கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை அடுங்காலை 799
உள்ளினும் உள்ளம் சுடும்

மருவுக மாசற்றார் கேண்மைஒன் றீத்தும் 800
ஒருவுக ஒப்பிலார் நட்பு

நட்பாராய்தல்

791. நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின்
வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு.
nāṭātu naṭṭalir̤ kēṭillai naṭṭapiṉ
vīṭillai naṭpāḷ pavarkku.

791. As those who are of a friendly nature will not forsake (a friend) after once loving (him), there is no evil so great as contracting a friendship without due inquiry.

792. ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை
தான்சாந் துயரம் தரும்.
āyntāyntu koḷḷātāṉ kēṇmai kaṭaimuṟai
tāṉcāṉ tuyaram tarum.

792. The friendship contracted by him who has not made repeated inquiry will in the end grieve (him) to death.

793. குணனும் குடிமையும் குற்றமும் குன்றா
இனனும் அறிந்தியாக்க நட்பு.
kuṇaṉum kuṭimaiyum kuṟṟamum kuṉṟā
iṉaṉum aṟintiyākka naṭpu.

793. Make friendship (with one) after ascertaining (his) character, birth, defects and the whole of one's relations.

794. குடிப்பிறந்து தன்கட் பழிநாணு வானைக்
கொடுத்தும் கொளல்வேண்டும் நட்பு.
kuṭippiṟantu taṉkaṭ paḻināṇu vāṉaik
koṭuttum koḷalvēṇṭum naṭpu.

794. The friendship of one who belongs to a (good) family and is afraid of (being charged with) guilt, is worth even purchasing.

795. அழச்சொல்லி அல்லது இடித்து வழக்கறிய
வல்லார்நட்பு ஆய்ந்து கொளல்.
aḻaccolli allatu iṭittu vaḻakkaṟiya
vallārnaṭpu āyntu koḷal.

795. You should examine and secure the friendship of those who can speak so as to make you weep over a crime (before its commission) or rebuke you severely (after you have done it) and are able to teach you (the ways of) the world.

796. கேட்டினும் உண்டோர் உறுதி கிளைஞரை
நீட்டி அளப்பதோர் கோல்.
kēṭṭiṉum uṇṭōr uṟuti kiḷaiñarai
nīṭi aḷappatōr kōl.

796. Even in ruin there is some good ; (for) it is a rod by which one may measure fully (the affection of one's) relations.

797. ஊதியம் என்பது ஒருவற்குப் பேதையார்
கேண்மை ஒரீஇ விடல்.
ūtiyam eṉpatu oruvaṟkup pētaiyār
kēṇmai orīi viṭal.

797. It is indeed a gain for one to renounce the friendship of fools.

798. உள்ளற்க உள்ளம் சிறுகுவ கொள்ளற்க
அல்லற்கண் ஆற்றறுப்பார் நட்பு.
uḷḷaṟka uḷḷam ciṟukuva koḷḷaṟka
allaṟkaṇ āṟṟaṟuppār naṭpu.

798. Do not think of things that discourage your mind, nor contract friendship with those who would forsake you in adversity.

799. கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை அடுங்காலை
உள்ளினும் உள்ளம் சுடும்.
keṭuṅkālaik kaiviṭuvār kēṇmai aṭuṅkālai
uḷḷiṉum uḷḷam cuṭum.

799. The very thought of the friendship of those who have deserted one at the approach of adversity will burn one's mind at the time of death.

800. மருவுக மாசற்றார் கேண்மைஒன் றீத்தும்
ஒருவுக ஒப்பிலார் நட்பு.
maruvuka mācaṟṟār kēṇmaioṉ ṟīttum
oruvuka oppilār naṭpu.

800. Continue to enjoy the friendship of the pure ; (but) renounce even with a gift, the friendship of those who do not agree (with the world).

11

பழைமை எனப்படுவது யாதெனின் யாதும் 801
கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு

நட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற்கு 802
உப்பாதல் சான்றோர் கடன்

பழகிய நட்பெவன் செய்யும் கெழுதகைமை 803
செய்தாங்கு அமையாக் கடை

விழைதகையான் வேண்டி இருப்பர் கெழுதகையாற் 804
கேளாது நட்டார் செயின்

பேதைமை ஒன்றோ பெருங்கிழமை என்றுணர்க 805
நோதக்க நட்டார் செயின்

எல்லைக்கண் நின்றார் துறவார் தொலைவிடத்தும் 806
தொல்லைக்கண் நின்றார் தொடர்பு

அழிவந்த செய்யினும் அன்பறார் அன்பின் 807
வழிவந்த கேண்மை யவர்

கேளிழுக்கம் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு 808
நாளிழுக்கம் நட்டார் செயின்

கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை 809
விடாஅர் விழையும் உலகு

விழையார் விழையப் படுப பழையார்கண் 810
பண்பின் தலைப்பிரியா தார்

பழைமை

801. பழைமை எனப்படுவது யாதெனின் யாதும்
கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு.
palaimai enappatuvatu yātenin yātum
kilamaiyaik kīlntitā natpu.

801. Intimate friendship is that which cannot in the least be injured by (things done through the) right (of long-standing intimacy).

802. நட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற்கு
உப்பாதல் சான்றோர் கடன்.
natpir kuruppuk kelutakaimai marratarku
uppātal cānrōr katan.

802. The constituents of friendship are (things done through) the right of intimacy ; to be pleased with such a right is the duty of the wise.

803. பழகிய நட்பெவன் செய்யும் கெழுதகைமை
செய்தாங்கு அமையாக் கடை.
palakiya natpevan ceyyum kelutakaimai
ceytāṅku amaiyāk katai.

803. Of what avail is long-standing friendship, if friends do not admit as their own actions done through the right of intimacy ?

804. விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையாற்
கேளாது நட்டார் செயின்.
vilaitakaiyān vēnti yiruppar kelutakaiyār
kēlātu nattār ceyin.

804. If friends, through the right of friendship, do (anything) without being asked, the wise will be pleased with them on account of its desirability.

805. பேதைமை ஒன்றோ பெருங்கிழமை என்றுணர்க
நோதக்க நட்டார் செயின்.
pētaimai onrō peruṅkilamai enrunarka
nōtakka nattār ceyin.

805. If friends should perform what is painful, understand that it is owing not only to ignorance, but also to the strong claims of intimacy.

806. எல்லைக்கண் நின்றார் துறவார் தொலைவிடத்தும்
தொல்லைக்கண் நின்றார் தொடர்பு.
ellaikkan ninrār turavār tolaivitattum
tollaikkan ninrār totarpu.

806. Those who stand within the limits (of true friendship) will not even in adversity give up the intimacy of long-standing friends.

807. அழிவந்த செய்யினும் அன்பறார் அன்பின்
வழிவந்த கேண்மை யவர்.
alivanta ceyyinum anparār anpin
valivanta kēnmai yavar.

807. Those who have (long) stood in the path of affection will not give it up even if their friends cause (them) their ruin.

808. கேளிழுக்கம் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு
நாளிழுக்கம் நட்டார் செயின்.
kēlilukkam kēlāk kelutakaimai vallārkku
nālilukkam nattār ceyin.

808. To those who understand that by which they should not listen to (tales about) the faults of their friends, that is a (profitable) day on which the latter may commit a fault.

809. கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை
விடாஅர் விழையும் உலகு.
ketāa valivanta kēnmaiyār kēnmai
vitāar vilaiyum ulaku.

809. They will be loved by the world, who have not forsaken the friendship of those with whom they have kept up an unbroken long-standing intimacy.

810. விழையார் விழையப் படுப பழையார்கண்
பண்பின் தலைப்பிரியா தார்.
vilaiyār vilaiyap patupa palaiyārkan
panpin talaippiriyā tār.

810. Even enemies will love those who have never changed in their affection to their long-standing friends.

பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை 811
பெருகலிற் குன்றல் இனிது

உறின்நட்டு அறின்ஒரூஉம் ஒப்பிலார் கேண்மை 812
பெறினும் இழப்பினும் என்

உறுவது சீர்தூக்கும் நட்பும் பெறுவது 813
கொள்வாரும் கள்வரும் நேர்

அமரகத்து ஆற்றறுக்கும் கல்லாமா அன்னார் 814
தமரின் தனிமை தலை

செய்தேமம் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை 815
எய்தலின் எய்தாமை நன்று

பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பின் அறிவுடையார் 816
ஏதின்மை கோடி உறும்

நகைவகைய ராகிய நட்பின் பகைவரான் 817
பத்தடுத்த கோடி உறும்

ஒல்லும் கருமம் உடற்று பவர்கேண்மை 818
சொல்லாடார் சோர விடல்

கனவினும் இன்னாது மன்னோ வினைவேறு 819
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு

எனைத்தும் குறுகுதல் ஓம்பல் மனைக்கெழீஇ 820
மன்றில் பழிப்பார் தொடர்பு

தீ நட்பு

811. பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை
பெருகலிற் குன்றல் இனிது.
parukuvār pōliṉum paṇpilār kēṇmai
perukaliṟ kuṉṟal iṉitu.

811. The decrease of friendship with those who look as if they would eat you up (through excess of love) while they are really destitute of goodness is far better than its increase.

812. உறின்நட்டு அறின்ஒரூஉம் ஒப்பிலார் கேண்மை
பெறினும் இழப்பினும் என்.
uṟiṉnaṭṭu aṟiṉorūum oppilār kēṇmai
peṟiṉum iḻappiṉum eṉ.

812. Of what avail is it to get or lose the friendship of those who love when there is gain and leave when there is none?

813. உறுவது சீர்தூக்கும் நட்பும் பெறுவது
கொள்வாரும் கள்வரும் நேர்.
uṟuvatu cīrtūkkum naṭpum peṟuvatu
koḷvārum kaḷvarum nēr.

813. Friends who calculate the profits (of their friendship), prostitutes who are bent on obtaining their gains, and thieves are (all) of the same character.

814. அமரகத்து ஆற்றறுக்கும் கல்லாமா அன்னார்
தமரின் தனிமை தலை.
amarakattu āṟṟaṟukkum kallāmā aṉṉār
tamariṉ taṉimai talai.

814. Solitude is more to be desired than the society of those who resemble the untrained horses which throw down (their riders) in the fields of battle.

815. செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை
எய்தலின் எய்தாமை நன்று.
ceytēmañ cārāc ciṟiyavar puṉkēṇmai
eytaliṉ eytāmai naṉṟu.

815. It is far better to avoid than to contract the evil friendship of the base who cannot protect (their friends) even when appointed to do so.

816. பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பின் அறிவுடையார்
ஏதின்மை கோடி உறும்.
pētai peruṅkeḻīi naṭpiṉ aṟivuṭaiyār
ētiṉmai kōṭi uṟum.

816. The hatred of the wise is ten-million times more profitable than the excessive intimacy of the fool.

817. நகைவகைய ராகிய நட்பின் பகைவரால்
பத்தடுத்த கோடி உறும்.
nakaivakaiya rākiya naṭpiṉ pakaivarāl
pattaṭutta kōṭi uṟum.

817. What comes from enemies is a hundred million times more profitable than what comes from the friendship of those who cause only laughter.

818. ஒல்லும் கருமம் உடற்று பவர்கேண்மை
சொல்லாடார் சோர விடல்.
ollum karumam uṭaṟṟu pavarkēṇmai
collāṭār cōra viṭal.

818. Gradually abandon without revealing (beforehand) the friendship of those who pretend inability to carry out what they (really) could do.

819. கனவினும் இன்னாது மன்னோ வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு.
kaṉaviṉum iṉṉātu maṉṉō viṉaivēṟu
colvēṟu paṭṭār toṭarpu.

819. The friendship of those whose actions do not agree with their words will distress (one) even in (one's) dreams.

820. எனைத்தும் குறுகுதல் ஓம்பல் மனைக்கெழீஇ
மன்றில் பழிப்பார் தொடர்பு.
eṉaittum kuṟukutal ōmpal maṉaikkeḻīi
maṉṟil paḻippār toṭarpu.

820. Avoid even the least approach to a contraction of friendship with those who would love you in private but ridicule you in public.

சீரிடம் காணின் எறிதற்குப் பட்டடை 821
நேரா நிரந்தவர் நட்பு

இனம்போன்று இனமல்லார் கேண்மை மகளிர் 822
மனம்போல வேறு படும்

பலநல்ல கற்றக் கடைத்தும் மனநல்லர் 823
ஆகுதல் மாணார்க் கரிது

முகத்தின் இனிய நகாஅ அகத்தின்னா 824
வஞ்சரை அஞ்சப் படும்

மனத்தின் அமையா தவரை எனைத்தொன்றும் 825
சொல்லினால் தேறற்பாற் றன்று

நட்டார்போல் நல்லவை சொல்லினும் ஒட்டார்சொல் 826
ஒல்லை உணரப் படும்

சொல்வணக்கம் ஒன்னார்கண் கொள்ளற்க வில்வணக்கம்
தீங்கு குறித்தமை யான் 827

தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கும் ஒன்னார் 828
அழுதகண் ணீரும் அனைத்து

மிகச்செய்து தம்மெள்ளு வாரை நகச்செய்து 829
நட்பினுள் சாப்புல்லற் பாற்று

பகைநட்பாம் காலம் வருங்கால் முகநட்டு 830
அகநட்பு ஒரீஇ விடல்

கூடா நட்பு

821. சீரிடம் காணின் எறிதற்குப் பட்டடை
நேரா நிரந்தவர் நட்பு.
cīriṭam kāṇiṉ eṟitaṟkup paṭṭaṭai
nērā nirantavar naṭpu.

821. The friendship of those who behave like friends without inward affection is a weapon that may be thrown when a favourable opportunity presents itself.

822. இனம்போன்று இனமல்லார் கேண்மை மகளிர்
மனம்போல வேறு படும்.
iṉampōṉṟu iṉamallār kēṇmai makaḷir
maṉampōla vēṟu paṭum.

822. The friendship of those who seem to be friends while they are not, will change like the love of women.

823. பலநல்ல கற்றக் கடைத்தும் மனநல்லர்
ஆகுதல் மாணார்க்கு அரிது.
palanalla kaṟṟak kaṭaittum maṉanallar
ākutal māṇārkku aritu.

823. Though (one's) enemies may have mastered many good books, it will be impossible for them to become truly loving at heart.

824. முகத்தின் இனிய நகாஅ அகத்தின்னா
வஞ்சரை அஞ்சப் படும்.
mukattiṉ iṉiya nakāa akattiṉṉā
vañcarai añcap paṭum.

824. One should fear the deceitful who smile sweetly with their face but never love with their heart.

825. மனத்தின் அமையா தவரை எனைத்தொன்றும்
சொல்லினால் தேறற்பாற்று அன்று.
maṉattiṉ amaiyā tavarai eṉaittoṉṟum
colliṉāl tēṟaṟpāṟṟu aṉṟu.

825. In nothing whatever is it proper to rely on the words of those who do not love with their heart.

826. நட்டார்போல் நல்லவை சொல்லினும் ஒட்டார்சொல்
ஒல்லை உணரப் படும்.
naṭṭārpōl nallavai colliṉum oṭṭārcol
ollai uṇarap paṭum.

826. Though (one's) foes may utter good things as though they were friends, one will at one understand (their evil, import).

827. சொல்வணக்கம் ஒன்னார்கண் கொள்ளற்க வில்வணக்கம்
தீங்கு குறித்தமை யான்.
colvaṇakkam oṉṉārkaṇ koḷḷaṟka vilvaṇakkam
tīṅku kuṟittamai yāṉ.

827. Since the bending of the bow bespeaks evil, one should not accept (as good) the humiliating speeches of one's foes.

828. தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கும் ஒன்னார்
அழுதகண் ணீரும் அனைத்து.
toḻutakai yuḷḷum paṭaiyoṭuṅkum oṉṉār
aḻutakaṇ ṇīrum aṉaittu.

828. A weapon may be hid in the very hands with which (one's) foes adore (him) (and) the tears they shed are of the same nature.

829. மிகச்செய்து தம்எள்ளு வாரை நகச்செய்து
நட்பினுள் சாப்புல்லற் பாற்று.
mikacceytu tameḷḷu vārai nakacceytu
naṭpiṉuḷ cāppullaṟ pāṟṟu.

829. It is the duty of kings to affect great love but make it die (inwardly) ; as regard those foes who show them great friendship but despise them (in their heart).

830. பகைநட்பாம் காலம் வருங்கால் முகநட்டு
அகநட்பு ஒரீஇ விடல்.
pakainaṭpām kālam varuṅkāl mukanaṭṭu
akanaṭpu orīi viṭal.

830. When one's foes begin to affect friendship, one should love them with one's looks, and, cherishing no love in the heart, give up (even the former).

பேதைமை என்பதொன்று யாதெனின் ஏதங்கொண்டு 831
ஊதியம் போக விடல்

பேதைமையுள் எல்லாம் பேதைமை காதன்மை 832
கையல்ல தன்கட் செயல்

நாணாமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும் 833
பேணாமை பேதை தொழில்

ஓதி உணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்தும் தானடங்காப் 834
பேதையின் பேதையார் இல்

ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை எழுமையும் 835
தான்புக் கழுந்தும் அளறு

பொய்படும் ஒன்றோ புனைபூணும் கையறியாப் 836
பேதை வினைமேற் கொளின்

ஏதிலார் ஆரத் தமர்பசிப்பர் பேதை 837
பெருஞ்செல்வம் உற்றக் கடை

மையல் ஒருவன் களித்தற்றால் பேதைதன் 838
கையொன்று உடைமை பெறின்

பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கண் 839
பீழை தருவதொன்று இல்

கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றால் சான்றோர் 840
குழாஅத்துப் பேதை புகல்

பேதைமை

831. பேதைமை என்பதொன்று யாதெனின் ஏதங்கொண்டு
ஊதியம் போக விடல்.
pētaimai eṉpatoṉṟu yāteṉiṉ ētaṅkoṇṭu
ūtiyam pōka viṭal.

831. Folly is one (of the chief defects); it is that which (makes one) incur loss and forego gain.

832. பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை காதன்மை
கையல்ல தன்கட் செயல்.
pētaimaiyu ḷellām pētaimai kātaṉmai
kaiyalla taṉkaṭ ceyal.

832. The greatest folly is that which leads one to take delight in doing what is forbidden.

833. நாணாமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும்
பேணாமை பேதை தொழில்.
nāṇāmai nāṭāmai nāriṉmai yātoṉṟum
pēṇāmai pētai tolil.

833. Shamelessness, indifference (to what must be sought after), harshness, and aversion for everything (that ought to be desired) are the qualities of the fool.

834. ஓதி உணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்தும் தானடங்காப்
பேதையின் பேதையார் இல்.
ōti uṇarntum piṟarkkuraitum tāṇaṭaṅkāp
pētaiyiṉ pētaiyār il.

834. There are no greater fools than he who, though he has read and understood (a great deal) and even taught it to others, does not walk according to his own teaching.

835. ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை எழுமையும்
தான்புக் கழுந்தும் அளறு.
orumaic ceyalāṟṟum pētai elumaiyum
tāṉpuk kaluntum aḷaṟu.

835. A fool can procure in a single birth a hell into which he may enter and suffer through all the seven births.

836. பொய்படும் ஒன்றோ புனைபூணும் கையறியாப்
பேதை வினைமேற் கொளின்.
poypaṭum oṉṟō puṇaipūṇum kaiyaṟiyāp
pētai viṇaimēṟ koḷiṉ.

836. If the fool, who knows not how to act undertakes a work, he will (certainly) fail. (But) is it all? He will even adorn himself with fetters.

837. ஏதிலார் ஆரத் தமர்பசிப்பர் பேதை
பெருஞ்செல்வம் உற்றக் கடை.
ētilār ārat tamarpacippar pētai
peruñcelvam uṟṟak kaṭai.

837. If a fool happens to get an immense fortune, his neighbours will enjoy it while his relations starve.

838. மையல் ஒருவன் களித்தற்றால் பேதைதன்
கையொன்று உடைமை பெறின்.
maiyal oruvaṉ kaḷittaṟṟāl pētaitaṉ
kaiyoṉṟu uṭaimai peṟiṉ.

838. A fool happening to possess something is like the intoxication of one who is (already) giddy.

839. பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கண்
பீழை தருவதொன்று இல்.
peritiṉitu pētaiyār kēṇmai piriviṇkaṇ
pīlai taruvatoṉṟu il.

839. The friendship between fools is exceedingly delightful (to each other): for at parting there will be nothing to cause them pain.

840. கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றால் சான்றோர்
குழாஅத்துப் பேதை புகல்.
kaḷāakkāl paḷḷiyuḷ vaittaṟṟāl cāṉṟōr
kuḷāattup pētai pukal.

840. The appearance of a fool in an assembly of the learned is like placing (one's) unwashed feet on a bed.

அறிவின்மை இன்மையுள் இன்மை பிறிதின்மை 841
இன்மையா வையாது உலகு

அறிவிலான் நெஞ்சுவந்து ஈதல் பிறிதியாதும் 842
இல்லை பெறுவான் தவம்

அறிவிலார் தாம்தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை 843
செறுவார்க்கும் செய்தல் அரிது

வெண்மை எனப்படுவது யாதெனின் ஒண்மை 844
உடையம்யாம் என்னும் செருக்கு

கல்லாத மேற்கொண் டொழுகல் கசடற 845
வல்லதூஉம் ஐயம் தரும்

அற்றம் மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயின் 846
குற்றம் மறையா வழி

அருமறை சோரும் அறிவிலான் செய்யும் 847
பெருமிறை தானே தனக்கு

ஏவவும் செய்கலான் தான்தேறான் அவ்வுயிர் 848
போஒம் அளவுமோர் நோய்

காணாதான் காட்டுவான் தான்காணான் காணாதான் 849
கண்டானாம் தான்கண்ட வாறு

உலகத்தார் உண்டென்பது இல்லென்பான் வையத்து 850
அலகையா வைக்கப் படும்

புல்லறிவாண்மை

841. அறிவின்மை இன்மையுள் இன்மை பிறிதின்மை
இன்மையா வையாது உலகு.
arivinmai inmaiyul inmai piritinmai
inmaiyā vaiyātu ulaku.

841. The want of wisdom is the greatest of all wants; but that of wealth the world will not regard as such.

842. அறிவிலான் நெஞ்சுவந்து ஈதல் பிறிதுயாதும்
இல்லை பெறுவான் தவம்.
arivilāṉ neñcuvantu ītal piritiyātum
illai peruvāṉ tavam.

842. (The cause of) a fool cheerfully giving (something) is nothing else but the receiver's merit (in a former birth).

843. அறிவிலார் தாம்தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை
செறுவார்க்கும் செய்தல் அரிது.
arivilār tāmtammaip pīlikkum pīlai
ceruvārkkum ceytal aritu.

843. The suffering that fools inflict upon themselves is hardly possible even to foes.

844. வெண்மை எனப்படுவது யாதெனின் ஒண்மை
உடையம்யாம் என்னும் செருக்கு.
veṇmai eṉappaṭuvatu yāteṉiṉ oṇmai
uṭaiyamyām eṉṉum cerukku.

844. What is called want of wisdom is the vanity which says, 'We are wise.'

845. கல்லாத மேற்கொண்டு ஒழுகல் கசடற
வல்லதூஉம் ஐயம் தரும்.
kallāta mērkoṇṭu olukal kacaṭara
vallatūum aiyam tarum.

845. Fools pretending to know what has not been read (by them) will rouse suspicion even as to what they have thoroughly mastered.

846. அற்றம் மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயின்
குற்றம் மறையா வழி.
arram maraittalō pullarivu tamvayiṉ
kurram maraiyā vali.

846. Even to cover one's nakedness would be folly, if (one's) faults were not covered (by forsaking them).

847. அருமறை சோரும் அறிவிலான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனக்கு.
arumarai cōrum arivilāṉ ceyyum
perumirai tāṉē taṉakku.

847. The fool who neglects precious counsel does, of his own accord, a great injury to himself.

848. ஏவவும் செய்கலான் தான்தேறான் அவ்வுயிர்
போஒம் அளவுமோர் நோய்.
ēvavum ceykalāṉ tāṉtērāṉ avvuyir
pōom aḷavumōr nōy.

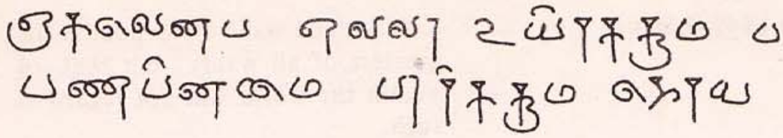
848. The fool will not perform (his duties) even when advised nor ascertain them himself; such a soul is a burden (to the earth) till it departs (from the body).

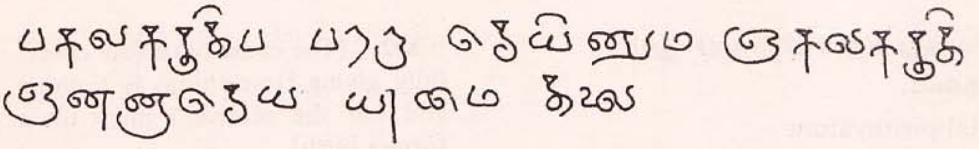
849. காணாதான் காட்டுவான் தான்காணான் காணாதான்
கண்டானாம் தான்கண்ட வாறு.
kāṇātāṉ kāṭṭuvāṉ tāṉkāṇāṉ kāṇātāṉ
kaṇṭāṉām tāṉkaṇṭa vāru.

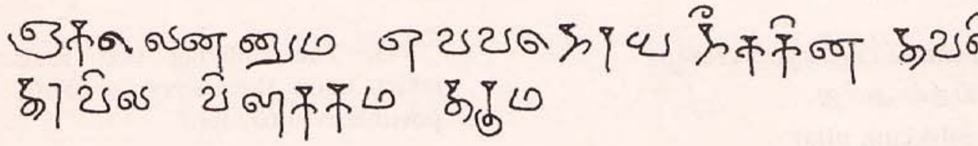
849. One who would teach a fool will (simply) betray his folly; and the fool would (still) think himself 'wise in his own conceit.'

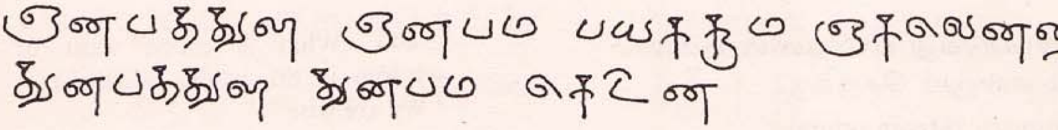
850. உலகத்தார் உண்டென்பது இல்லென்பான் வையத்து
அலகையா வைக்கப் படும்.
ulakattār uṇṭeṉpatu illeṉpāṉ vaiyattu
alakaiyā vaikkap paṭum.

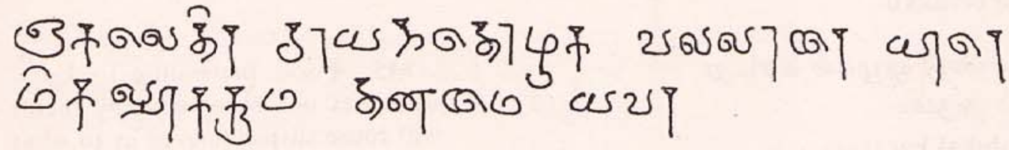
850. He who denies the existence of what the world believes in will be regarded as a demon on earth.

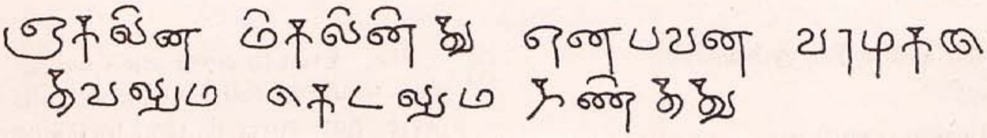
 851

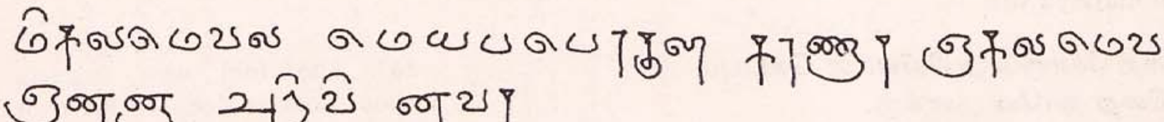
 852

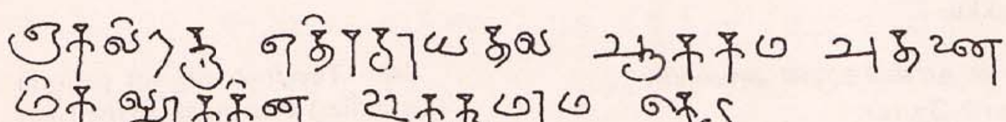
 853

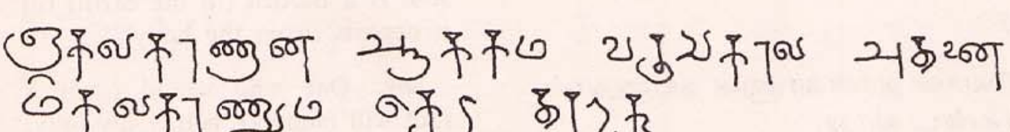
 854

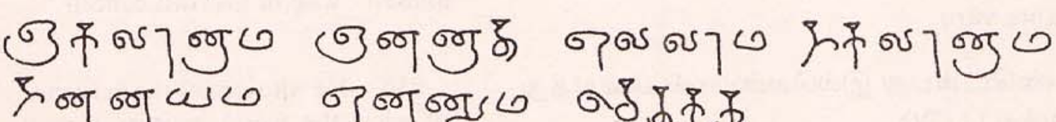
 855

 856

 857

 858

 859

 860

851. இகலென்ப எல்லா உயிர்க்கும் பகலென்னும்
பண்பின்மை பாரிக்கும் நோய்.
ikaleṉpa ellā uyirkkum pakaleṉṉum
paṇpiṉmai pārikkum nōy.

851. The disease which fosters the evil of disunion among all creatures is termed hatred by the wise.

852. பகல்கருதிப் பற்ரு செயினும் இகல்கருதி
இன்ஞசெய் யாமை தலை.
pakalkarutip paṟṟā ceyiṉum ikalkaruti
iṉṉācey yāmai talai.

852. Though disagreeable things may be done from (a feeling of) disunion, it is far better that nothing painful be done from (that of) hatred.

853. இகலென்னும் எவ்வநோய் நீக்கின் தவலில்லாத்
தாவில் விளக்கம் தரும்.
ikaleṉṉum evvanōy nīkkiṉ tavalillāt
tāvil viḷakkam tarum.

853. To rid one-self of the distressing disease of hatred will bestow (on one) a never-decreasing imperishable fame.

854. இன்பத்துள் இன்பம் பயக்கும் இகலென்னும்
துன்பத்துள் துன்பம் கெடின்.
iṉpattuḷ iṉpam payakkum ikaleṉṉum
tuṉpattuḷ tuṉpam keṭiṉ.

854. If hatred which is the greatest misery is destroyed, it will yield the greatest delight.

855. இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே
மிகலூக்கும் தன்மை யவர்.
ikaletir cāyntoḻuka vallārai yārē
mikalūkkum taṉmai yavar.

855. Who indeed would think of conquering those who naturally shrink back from hatred?

856. இகலின் மிகலினிது என்பவன் வாழ்க்கை
தவலும் கெடலும் நணித்து.
ikaliṉ mikaliṉitu eṉpavaṉ vāḻkkai
tavalum keṭalum naṇittu.

856. Failure and ruin are not far from him who says it is sweet to excel in hatred.

857. மிகல்மேவல் மெய்ப்பொருள் காணுர் இகல்மேவல்
இன்ஞ அறிவி னவர்.
mikalmēval meypporuḷ kāṇār ikalmēval
iṉṉā aṟivi ṉavar.

857. Those whose judgment brings misery through its connection with hatred cannot understand the triumphant nature of truth.

858. இகலிற்கு எதிர்சாய்தல் ஆக்கம் அதனை
மிகலூக்கின் ஊக்குமாம் கேடு.
ikaliṟku etircāytal ākkam ataṉai
mikalūkkiṉ ūkkumām kēṭu.

858. Shrinking back from hatred will yield wealth; indulging in its increase will hasten ruin.

859. இகல்காணுன் ஆக்கம் வருங்கால் அதனை
மிகல்காணும் கேடு தரற்கு.
ikalkāṇāṉ ākkam varuṅkāl ataṉai
mikalkāṇum kēṭu taraṟku.

859. At the approach of wealth one will not think of hatred; (but) to secure one's ruin, one will look to its increase.

860. இகலானும் இன்ஞத எல்லாம் நகலானும்
நன்னயம் என்னும் செருக்கு.
ikalāṉām iṉṉāta ellām nakalāṉām
naṉṉayam eṉṉum cerukku.

860. All calamities are caused by hatred; but by the delight (of friendship) is caused the great wealth of good virtues.

வலியார்க்கு மாறேற்றல் ஓம்புக ஓம்பா 861
மெலியார்மேல் மேக பகை

அன்பிலன் ஆன்ற துணையிலன் தான்துவ்வான் 862
என்பரியும் ஏதிலான் துப்பு

அஞ்சும் அறியான் அமைவிலன் ஈகலான் 863
தஞ்சம் எளியன் பகைக்கு

நீங்கான் வெகுளி நிறையிலன் எஞ்ஞான்றும் 864
யாங்கணும் யார்க்கும் எளிது

வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோக்கான் 865
பண்பிலன் பற்றார்க்கு இனிது

காணாச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான் 866
பேணாமை பேணப் படும்

கொடுத்தும் கொளல்வேண்டும் மன்ற அடுத்திருந்து 867
மாணாத செய்வான் பகை

குணனிலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க்கு 868
இனனிலனாம் ஏமாப் புடைத்து

செறுவார்க்குச் சேணிகவா இன்பம் அறிவிலா 869
அஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின்

கல்லான் வெகுளும் சிறுபொருள் எஞ்ஞான்றும் 870
ஒல்லானை ஒல்லா தொளி

பகை மாட்சி

861. வலியார்க்கு மாறேற்றல் ஓம்புக ஓம்பா
மெலியார்மேல் மேக பகை.
valiyārkku mārēṟṟal ōmpuka ōmpā
meliyārmēl mēka pakai.

861. Avoid offering resistance to the strong ; (but) never fail to cherish enmity towards the weak.

862. அன்பிலன் ஆன்ற துணையிலன் தான்துவ்வான்
என்பரியும் ஏதிலான் துப்பு.
aṉpilaṉ āṉṟa tuṇaiyilaṉ tāṉtuvvāṉ
eṉpariyum ētilāṉ tuppu.

862. How can he who is unloving, destitute of powerful aids, and himself without strength overcome the might of his foe?

863. அஞ்சும் அறியான் அமைவிலன் ஈகலான்
தஞ்சம் எளியன் பகைக்கு.
añcum aṟiyāṉ amaivilaṉ īkalāṉ
tañcam eḷiyaṉ pakaikku.

863. In the estimation of foes miserably weak is he, who is timid, ignorant, unsociable and niggardly.

864. நீங்கான் வெகுளி நிறையிலன் எஞ்ஞான்றும்
யாங்கணும் யார்க்கும் எளிது.
nīṅkāṉ vekuḷi niṟaiyilaṉ eññāṉṟum
yāṅkaṇum yārkkum eḷittu.

864. He who neither refrains from anger nor keeps his secrets will at all times and in all places be easily conquered by all.

865. வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோக்கான்
பண்பிலன் பற்றார்க்கு இனிது.
vaḻinōkkāṉ vāyppaṉa ceyyāṉ paḻinōkkāṉ
paṇpilaṉ paṟṟārkku iṉitu.

865. (A) pleasing (object) to his foes is he who reads not moral works, does nothing that is enjoined by them, cares not for reproach and is not possessed of good qualities.

866. காணாச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான்
பேணாமை பேணப் படும்.
kāṇāc ciṉattāṉ kaḻiperuṅ kāmattāṉ
pēṇāmai pēṇap paṭum.

866. Highly to be desired is the hatred of him whose anger is blind, and whose lust increases beyond measure.

867. கொடுத்தும் கொளல்வேண்டும் மன்ற அடுத்திருந்து
மாணாத செய்வான் பகை.
koṭuttum koḷalvēṇṭum maṉṟa aṭuttiruntu
māṇāta ceyvāṉ pakai.

867. It is indeed necessary to obtain even by purchase the hatred of him who having begun (a work) does what is not conducive (to its accomplishment).

868. குணனிலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க்கு
இனனிலனாம் ஏமாப்பு உடைத்து.
kuṇaṉilaṉāyk kuṟṟam palavāyiṉ māṟṟārkku
iṉaṉilaṉām ēmāppu uṭaittu.

868. He will become friendless who is without (any good) qualities, and whose faults are many ; (such a character) is a help to (his) foes.

869. செறுவார்க்குச் சேணிகவா இன்பம் அறிவிலா
அஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின்.
ceṟuvārkkuc cēṇikavā iṉpam aṟivilā
añcum pakaivarp peṟiṉ.

869. There will be no end of lofty delights to the victorious, if their foes are (both) ignorant and timid.

870. கல்லான் வெகுளும் சிறுபொருள் எஞ்ஞான்றும்
ஒல்லானை ஒல்லாது ஒளி.
kallāṉ vekuḷum ciṟuporuḷ eññāṉṟum
ollāṉai ollātu oḷi.

870. The light (of fame) will never be gained by him who gains not the trifling reputation of having fought an unlearned (foe).

பகை என்னும் பண்பி லதனை ஒருவன் 871
நகையேயும் வேண்டற்பாற் றன்று

வில்லேர் உழவர் பகைகொள்ளினும் கொள்ளற்க 872
சொல்லேர் உழவர் பகை

ஏமுற் றவரினும் ஏழை தமியனாய்ப் 873
பல்லார் பகைகொள் பவன்

பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடை யாளன் 874
தகைமைக்கண் தங்கிற் றுலகு

தன்துணை இன்றால் பகைஇரண்டால் தானொருவன் 875
இன்துணையாக் கொள்கவற்றின் ஒன்று

தேறினும் தேறா விடினும் அழிவின்கண் 876
தேறான் பகாஅன் விடல்

நோவற்க நொந்தது அறியார்க்கு மேவற்க 877
மென்மை பகைவ ரகத்து

வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும் 878
பகைவர்கண் பட்ட செருக்கு

இளைதாக முள்மரம் கொல்க களையுநர் 879
கைகொல்லும் காழ்த்த விடத்து

உயிர்ப்ப உளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர் 880
செம்மல் சிதைக்கலா தார்

பகைத்திறம் தெரிதல்

871. பகைஎன்னும் பண்பி லதனை ஒருவன்
நகையேயும் வேண்டற்பாற் று அன்று.
pakaiennum panpi latanai oruvan
nakaiyēyum vēṇṭaṟpāṟṟu aṉṟu.

871. The evil of hatred is not of a nature to be desired by one even in sport.

872. வில்லே ருழவர் பகைகொளினும் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவர் பகை.
villē rulavar pakaikoḷiṉum koḷḷaṟka
collē rulavar pakai.

872. Though you may incur the hatred of warriors whose ploughs are bows, incur not that of ministers whose ploughs are words.

873. ஏமுற் றவரினும் ஏழை தமியனாய்ப்
பல்லார் பகைகொள் பவன்.
ēmuṟ ṟavariṉum ēḻai tāmiyaṉāyp
pallār pakaikoḷ pavaṉ.

873. He who, being alone, incurs the hatred of many is more infatuated than even mad men.

874. பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடை யாளன்
தகைமைக்கண் தங்கிற்று உலகு.
pakainaṭpāk koṇṭoḻukum paṇpuṭai yāḷaṉ
takaimaikkaṇ taṅkiṟṟu ulaku.

874. The world abides in the greatness of that good-natured man who behaves so as to turn hatred into friendship.

875. தன்துணை இன்றால் பகைஇரண்டால் தான்ஒருவன்
இன்துணையாக் கொள்கவற் றின் ஒன்று.
taṉtuṇai iṉṟāl pakaiiraṇṭāl tāṉoruvaṉ
iṉtuṇaiyāk koḷkavaṟṟiṉ oṉṟu.

875. He who is alone and helpless while his foes are two should secure one of them as an agreeable help (to himself).

876. தேறினும் தேறா விடினும் அழிவின்கண்
தேறான் பகாஅன் விடல்.
tēṟiṉum tēṟā viṭiṉum aḻiviṉkaṇ
tēṟāṉ pakāaṉ viṭal.

876. Though (one's foe is) aware or not of one's misfortune, one should act so as neither to join nor separate (from him).

877. நோவற்க நொந்தது அறியார்க்கு மேவற்க
மென்மை பகைவ ரகத்து.
nōvaṟka nontatu aṟiyārkku mēvaṟka
meṉmai pakaiva rakattu.

877. Relate not your suffering even to friends who are ignorant of it, nor refer to your weakness in the presence of your foes.

878. வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்
பகைவர்கண் பட்ட செருக்கு.
vakaiyaṟintu taṟceytu taṟkāppa māyum
pakaivarkaṇ paṭṭa cerukku.

878. The joy of one's foes will be destroyed if one guards oneself by knowing the way (of acting) and securing assistance.

879. இளைதாக முள்மரம் கொல்க களையுநர்
கைகொல்லும் காழ்த்த விடத்து.
iḷaitāka muḷmaram kolka kaḷaiyunar
kaikollum kāḻtta viṭattu.

879. A thorny tree should be felled while young, (for) when it is grown it will destroy the hand of the feller.

880. உயிர்ப்ப உளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்
செம்மல் சிதைக்கலா தார்.
uyirppa uḷarallar maṉṟa ceyirppavar
cemmal citaikkalā tār.

880. Those who do not destroy the pride of those who hate (them) will certainly not exist even to breathe.

12

நிழல்நீரும் இன்னாத இன்னா தமர்நீரும் 881
இன்னாவாம் இன்னா செயின்

வாள்போல பகைவரை அஞ்சற்க அஞ்சுக 882
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு

உட்பகை அஞ்சித்தற் காக்க உலைவிடத்து 883
மட்பகையின் மாணத் தெறும்

மனமாணா உட்பகை தோன்றின் இனமாணா 884
ஏதம் பலவுந் தரும்

உறல்முறையான் உட்பகை தோன்றின் இறல்முறையான் 885
ஏதம் பலவுந் தரும்

ஒன்றாமை ஒன்றியார் கட்படின் எஞ்ஞான்றும் 886
பொன்றாமை ஒன்றல் அரிது

செப்பின் புணர்ச்சிபோல் கூடினும் கூடாதே 887
உட்பகை உற்ற குடி

அரம்பொருத பொன்போலத் தேயும் உரம்பொருது 888
உட்பகை உற்ற குடி

எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே ஆயினும் 889
உட்பகை உள்ளதாங் கேடு

உடம்பாடு இலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருள் 890
பாம்போடு உடனுறைந் தற்று

உட்பகை

881. நிழல்நீரும் இன்னாத இன்னா தமர்நீரும்
இன்னாவாம் இன்னா செயின்.
niḻalnīrum iṉṉāta iṉṉā tamarnīrum
iṉṉāvām iṉṉā ceyiṉ.

881. Shade and water are not pleasant, (if) they cause disease; so are the qualities of (one's) relations not agreeable, (if) they cause pain.

882. வாள்போல் பகைவரை அஞ்சற்க அஞ்சுக
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு.
vāḷpōl pakaivarai añcaṟka añcuka
kēḷpōl pakaivar toṭarpu.

882. Fear not foes (who say they would cut) like a sword; (but) fear the friendship of foes (who seemingly act) like relations.

883. உட்பகை அஞ்சித்தற் காக்க உலைவிடத்து
மட்பகையின் மாணத் தெறும்.
uṭpakai añcittaṟ kākka ulaiviṭattu
maṭpakaiyiṉ māṇat teṟum.

883. Fear internal enmity and guard yourself; (if not) it will destroy (you) in an evil hour, as surely as the tool which cuts the potter's clay.

884. மனமாணா உட்பகை தோன்றின் இனமாணா
ஏதம் பலவுந் தரும்.
maṉamāṇā uṭpakai tōṉṟiṉ iṉamāṇā
ētam palavun tarum.

884. The secret enmity of a person whose mind in unreformed will lead to many evils causing disaffection among (one's) relations.

885. உறல்முறையான் உட்பகைதோன்றின் இறல்முறையான்
ஏதம் பலவுந் தரும்.
uṟalmuṟaiyāṉ uṭpakai tōṉṟiṉ iṟalmuṟaiyāṉ
ētam palavun tarum.

885. If there appears internal hatred in a (king's) family; it will lead to many a fatal crime.

886. ஒன்றாமை ஒன்றியார் கட்படின் எஞ்ஞான்றும்
பொன்றாமை ஒன்றல் அரிது.
oṉṟāmai oṉṟiyār kaṭpaṭiṉ eññāṉṟum
poṉṟāmai oṉṟal aritu.

886. If hatred arises among (one's) own people, it will be hardly possible (for one) to escape death.

887. செப்பின் புணர்ச்சிபோல் கூடினும் கூடாதே
உட்பகை உற்ற குடி.
ceppiṉ puṇarccipōl kūṭinum kūṭātē
uṭpakai uṟṟa kuṭi.

887. Never indeed will a family subject to internal hatred unite (really) though it may present an apparent union like that of a casket and its lid.

888. அரம்பொருத பொன்போலத் தேயும் உரம்பொருது
உட்பகை உற்ற குடி.
aramporuta poṉpōlat tēyum uramporutu
uṭpakai uṟṟa kuṭi.

888. A family subject to internal hatred will wear out and lose its strength like gold that has been filed away.

889. எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே ஆயினும்
உட்பகை உள்ளதாம் கேடு.
eṭpaka vaṉṉa ciṟumaittē āyiṉum
uṭpakai uḷḷatām kēṭu.

889. Although internal hatred be as small as the fragment of the sesamum (seed), still does destruction dwell in it.

890. உடம்பாடு இலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருள்
பாம்போடு உடனுறைந் தற்று.
uṭampāṭu ilātavar vāḻkkai kuṭaṅkaruḷ
pāmpōṭu uṭaṉuṟain taṟṟu.

890. Living with those who do not agree (with one) is like dwelling with a snake (in the same) hut.

ஆற்றுவார் ஆற்றல் இகழாமை போற்றுவார் 891
போற்றலுள் எல்லாந் தலை

பெரியாரைப் பேணாது ஒழுகின் பெரியாரால் 892
பேரா இடும்பை தரும்

கெடல்வேண்டின் கேளாது செய்க அடல்வேண்டின் 893
ஆற்று பவர்கண் இழுக்கு

கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றால் ஆற்றுவார்க்கு 894
ஆற்றாதார் இன்னா செயல்

யாண்டுச்சென் றியாண்டும் உளராகார் வெந்துப்பின் 895
வேந்து செறப்பட் டவர்

எரியால் சுடப்படினும் உய்வுண்டாம் உய்யார் 896
பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு வார்

வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளும் என்னாம்
தகைமாண்ட தக்கார் செறின் 897

குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பின் குடியொடு 898
நின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து

ஏந்திய கொள்கையார் சீறின் இடைமுரிந்து 899
வேந்தனும் வேந்து கெடும்

இறந்தமைந்த சார்புடையர் ஆயினும் உய்யார் 900
சிறந்தமைந்த சீரார் செறின்

பெரியாரைப் பிழையாமை

891. ஆற்றுவார் ஆற்றல் இகழாமை போற்றுவார்
போற்றலு ளெல்லாம் தலை.
ārruvār ārral ikaḷāmai pōrruvār
pōrralu ḷellām talai.

891. Not to disregard the power of those who can carry out (their wishes) is more important than all the watchfulness of those who guard (themselves against evil).

892. பெரியாரைப் பேணுது ஒழுகின் பெரியாரால்
பேரா இடும்பை தரும்.
periyāraip pēṇātu oḻukiṉ periyārāl
pērā iṭumpai tarum.

892. To behave without respect for the great (rulers) will make them do (us) irremediable evils.

893. கெடல்வேண்டின் கேளாது செய்க அடல்வேண்டின்
ஆற்று பவர்கண் இழுக்கு.
keṭalvēṇṭiṉ kēḷātu ceyka aṭalvēṇṭiṉ
ārru pavarkaṇ iḻukku.

893. If a person desires ruin, let him not listen to the righteous dictates of law, but commit crimes against those who are able to slay (other sovereigns).

894. கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றால் ஆற்றுவார்க்கு
ஆற்றாதார் இன்னா செயல்.
kūrrattaik kaiyāl viḷittarrāl ārruvārkku
ārrātār iṉṉā ceyal.

894. The weak doing evil to the strong is like beckoning Death to come (and destroy them).

895. யாண்டுச்சென்று யாண்டும் உளராகார் வெந்துப்பின்
வேந்து செறப்பட் டவர்.
yāṇṭuccenru yāṇṭum uḷarākār ventuppiṉ
vēntu cerappaṭ ṭavar.

895. Those who have incurred the wrath of a cruel and mighty potentate will not prosper where-ever they may go.

896. எரியால் சுடப்படினும் உய்வுண்டாம் உய்யார்
பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு வார்.
eriyāl cuṭappaṭiṉum uyvuṇṭām uyyār
periyārp piḷaittoḷuku vār.

896. Though burnt by a fire (from a forest), one may perhaps live ; (but) never will he live who has shown disrespect to the great (devotees).

897. வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளும் என்னும்
தகைமாண்ட தக்கார் செறின்.
vakaimāṇta vāḷkkaiyum vāṉporuḷum eṉṉām
takaimāṇṭa takkār ceriṉ.

897. If a king incurs the wrath of the righteous great, what will become of his government with its splendid auxiliaries and (all) its untold wealth ?

898. குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பின் குடியொடு
நின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து.
kuṉrannār kuṉra matippiṉ kuṭiyoṭu
niṉrannār māyvar nilattu.

898. If (the) hill-like (devotees) resolve on destruction, those who seemed to be everlasting will be destroyed root and branch from the earth.

899. ஏந்திய கொள்கையார் சீறின் இடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும்.
ēntiya koḷkaiyār cīriṉ iṭaimurintu
vēntaṉum vēntu keṭum.

899. If those of exalted vows burst in a rage, even the King will suffer a sudden loss and be entirely ruined.

900. இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினும் உய்யார்
சிறந்தமைந்த சீரார் செறின்.
irantamainta cārpuṭaiya rāyiṉum uyyār
cirantamainta cīrār ceriṉ.

900. Though in possession of numerous auxiliaries, they will perish who are exposed to the wrath of the noble whose penance is boundless.

மனைவிழைவார் மாண்பயன் எய்தார் வினைவிழைவார் 901
வேண்டாப் பொருளும் அது

பேணாது பெண்விழைவான் ஆக்கம் பெரியதோர் 902
நாணாக நாணுத் தரும்

இல்லாள்கண் தாழ்ந்த இயல்பின்மை எஞ்ஞான்றும் 903
நல்லாருள் நாணுத் தரும்

மனையாளை அஞ்சும் மறுமையி லாளன் 904
வினையாண்மை வீறெய்த லின்று

இல்லாளை அஞ்சுவான் அஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்றும் 905
நல்லார்க்கு நல்ல செயல்

இமையாரின் வாழினும் பாடிலரே இல்லாள் 906
அமையார்தோள் அஞ்சு பவர்

பெண்ணேவல் செய்தொழுகும் ஆண்மையின் நாணுடைப்
பெண்ணே பெருமை உடைத்து 907

நட்டார் குறைமுடியார் நன்றாற்றார் நன்னுதலாள் 908
பெட்டாங் கொழுகு பவர்

அறவினையும் ஆன்ற பொருளும் பிறவினையும் 909
பெண்ணேவல் செய்வார்கண் இல்

எண்சேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க் கெஞ்ஞான்றும் 910
பெண்சேர்ந்தாம் பேதைமை இல்

பெண்வழிச் சேறல்

901. மனைவிழைவார் மாண்பயன் எய்தார் வினைவிழைவார்
வேண்டாப் பொருளும் அது.
maṉaivilaivār māṇpayaṉ eytār viṉaivilaivār
vēṇṭāp poruḷum atu.

901. Those who lust after their wives will not attain the excellence of virtue; and it is just this that is not desired by those who are bent on acquiring wealth.

902. பேணாது பெண்விழைவான் ஆக்கம் பெரியதோர்
நாணாக நாணுத் தரும்.
pēṇātu peṇvilaivāṉ ākkam periyatōr
nāṇāka nāṇut tarum.

902. The wealth of him who, regardless (of his manliness), devotes himself to his wife's feminine nature will cause great shame (to all men) and to himself.

903. இல்லாள்கண் தாழ்ந்த இயல்பின்மை எஞ்ஞான்றும்
நல்லாருள் நாணுத் தரும்.
illāḷkaṇ tālnta iyalpiṉmai eññāṉṟum
nallāruḷ nāṇut tarum.

903. The frailty that stoops to a wife will always make (her husband) feel ashamed among the good.

904. மனையாளை அஞ்சும் மறுமையி லாளன்
வினையாண்மை வீறெய்தல் இன்று.
maṉaiyāḷai añcum maṟumaiyi lāḷaṉ
viṉaiyāṇmai vīṟeytal iṉṟu.

904. The undertaking of one, who fears his wife and is therefore destitute of (bliss), will never be applauded.

905. இல்லாளை அஞ்சுவான் அஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்றும்
நல்லார்க்கு நல்ல செயல்.
illāḷai añcuvāṉ añcumaṟ ṟeññāṉṟum
nallārkku nalla ceyal.

905. He that fears his wife will always be afraid of doing good deeds (even) to the good.

906. இமையாரின் வாழினும் பாடிலரே இல்லாள்
அமையார்தோள் அஞ்சு பவர்.
imaiyāriṉ vāḻiṉum pāṭilarē illāḷ
amaiyārtōḷ añcu pavar.

906. They that fear the bamboo-like arms of their wives will be destitute of manliness though they may flourish like the gods.

907. பெண்ணேவல் செய்தொழுகும் ஆண்மையின் நாணுடைப்
பெண்ணே பெருமை உடைத்து.
peṇṇēval ceytoḻukum āṇmaiyiṉ nāṇuṭaip
peṇṇē perumai uṭaittu.

907. Even shame-faced womanhood is more to be esteemed than the shameless manhood that performs the behests of a wife.

908. நட்டார் குறைமுடியார் நன்றாற்றார் நன்னுதலாள்
பெட்டாங்கு ஒழுகு பவர்.
naṭṭār kuṟaimuṭiyār naṉṟāṟṟār naṉṉutalāḷ
peṭṭāṅku oḻuku pavar.

908. Those who yield to the wishes of their wives will neither relieve the wants of (their) friends nor perform virtuous deeds.

909. அறவினையும் ஆன்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ஏவல் செய்வார்கண் இல்.
aṟaviṉaiyum āṉṟa poruḷum piṟaviṉaiyum
peṇēval ceyvārkaṇ il.

909. From those who obey the commands of their wives are to be expected neither deeds of virtue, nor those of wealth nor (even) those of pleasure.

910. எண்சேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க்கு எஞ்ஞான்றும்
பெண்சேர்ந்தாம் பேதைமை இல்.
eṇcērnta neñcat tiṭaṉuṭaiyārkku eññāṉṟum
peṇcērntām pētaimai il.

910. The foolishness that results from devotion to a wife will never be found in those who possess a reflecting mind and a prosperity (flowing) therefrom.

அனபின விழையார பொருளவிழையும ஆயதொடியார 911
இனசொல இழுக்குத தரும

பயனதூக்கிப பணபுரைக்கும பணபில மகளிர 912
நயனதூக்கி நளளா விடல

பொருடபெணடிர பொயமமை முயக்கம இருடடறையில 913
ஏதில பிணநதழீஇ யறறு

பொருடபொருளார புனனலம தோயார அருடபொருள 914
ஆயும அறிவி னவர

பொதுநலத்தார புனனலம தோயார மதிநலத்தின 915
மாணட அறிவி னவர

தநநலம பாரிபபார தோயார தகைசெருக்கிப 916
புனனலம பாரிபபார தோள

நிறைநெஞசம இலலவர தோயவர பிறநெஞசிற 917
பேணிப புணரபவர தோள

ஆயும அறிவினர அலலாரக்கு அணங்கெனப 918
மாய மகளிர முயக்கு

வரைவிலா மாணிழையார மெனதோள புரையிலாப 919
பூரியாகள ஆழும அளறு

இருமனப பெணடிரும கள்ளும கவறும 920
திருநீக்கப படடார தொடரபு

911. அன்பின் விழையார் பொருள்விழையும் ஆய்தொடியார்
இன்சொல் இழுக்குத் தரும்.
anpin viḷaiyār poruḷviḷaiyum āytoṭiyār
iṉcol iḻukkut tarum.

911. The sweet words of elegant braceleted (prostitutes) who desire (a man) not from affection but from avarice, will cause sorrow.

912. பயன்தூக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர்
நயன்தூக்கி நள்ளா விடல்.
payaṉtūkkip paṇpuraikkum paṇpiṉ makaḷir
nayaṉtūkki naḷḷā viṭal.

912. One must ascertain the character of the ill-natured women who after ascertaining the wealth (of a man) speak (as if they were) good natured-ones, and avoid intercourse (with them).

913. பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம் இருட்டறையில்
ஏதில் பிணந்தழீஇ யற்று.
poruṭpeṇṭir poymmai muyakkam iruṭṭaṟaiyil
ētil piṇantaḻīi yaṟṟu.

913. The false embraces of wealth-loving women are like (hired men) embracing a strange corpse in a dark room.

914. பொருட்பொருளார் புன்னலம்தோயார் அருட்பொருள்
ஆயும் அறிவி னவர்.
poruṭporuḷār puṉṉalam tōyār aruṭporuḷ
āyum aṟivi ṉavar.

914. The wise who seek the wealth of grace will not desire the base favours of those who regard wealth (and not pleasure) as (their) riches.

915. பொதுநலத்தார் புன்னலம் தோயார் மதிநலத்தின்
மாண்ட அறிவி னவர்.
potunalattār puṉṉalam tōyār matinalattiṉ
māṇṭa aṟivi ṉavar.

915. Those whose knowledge is made excellent by their (natural) sense will not covet the trifling delights of those whose favours are common (to all).

916. தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப்
புன்னலம் பாரிப்பார் தோள்.
tannalam pārippār tōyār takaicerukkip
puṉṉalam pārippār tōḷ.

916. Those who would spread (the fame of) their own goodness will not desire the shoulders of those who rejoice in their accomplishments and bestow their despicable favours (on all who pay).

917. நிறைநெஞ்சம் இல்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ்சிற்
பேணிப் புணர்பவர் தோள்.
niṟaineñcam illavar tōyvar piṟaneñciṟ
pēṇip puṇarpavar tōḷ.

917. Those who are destitute of a perfectly (reformed) mind will covet the arms of those who embrace (them) while their hearts covet other things.

918. ஆயும் அறிவினர் அல்லார்க்கு அணங்கென்ப
மாய மகளிர் முயக்கு.
āyum aṟiviṉar allārkku aṇaṅkeṉpa
māya makaḷir muyakku.

918. The wise say that to such as are destitute of discerning sense the embraces of faithless women are (as ruinous as those of) demoness.

919. வரைவிலா மாணிழையார் மென்றோள் புரையிலாப்
பூரியர்கள் ஆழும் அளறு.
varaivilā māṇiḻaiyār meṉṟōḷ puraiyilāp
pūriyarkaḷ āḻum aḷaṟu.

919. The delicate arms of prostitutes with excellent jewels are a hell into which are plunged the ignorant base.

920. இருமனப் பெண்டிரும் கள்ளும் கவறும்
திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு.
irumaṉap peṇṭirum kaḷḷum kavaṟum
tirunīkkap paṭṭār toṭarpu.

920. Treacherous women, liquor, and gambling are the associates of such as have been forsaken by Fortune.

உட்கப் படாஅர் ஒளியிழப்பர் எஞ்ஞான்றும் 921
கட்காதல் கொண்டொழுகு வார்

உண்ணற்க கள்ளை உணில்உண்க சான்றோரான் 922
எண்ணப் படவேண்டா தார்

ஈன்றாள் முகத்தேயும் இன்னாதால் என்மற்றுச் 923
சான்றோர் முகத்துக் களி

நாண்என்னும் நல்லாள் புறங்கொடுக்கும் கள்ளென்னும் 924
பேணாப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு

கையறி யாமை உடைத்தே பொருள்கொடுத்து 925
மெய்யறி யாமை கொளல்

துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்லர் எஞ்ஞான்றும் 926
நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர்

உள்ளொற்றி உள்ளூர் நகப்படுவர் எஞ்ஞான்றும் 927
கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர்

களித்தறியேன் என்பது கைவிடுக நெஞ்சத்து 928
ஒளித்ததூஉம் ஆங்கே மிகும்

களித்தானைக் காரணம் காட்டுதல் கீழ்நீர்க் 929
குளித்தானைத் தீத்துரீஇ அற்று

கள்ளுண்ணாப் போழ்தில் களித்தானைக் காணுங்கால் 930
உள்ளான்கொல் உண்டதன் சோர்வு

கள்ளுண்ணாமை

921. உட்கப் படாஅர் ஒளியிழப்பர் எஞ்ஞான்றும்
கட்காதல் கொண்டொழுகு வார்.
uṭkap paṭāar oḷiyiḻappar eññāṉṟum
kaṭkātal koṇṭoḻuku vār.

921. Those who always thirst after drink will neither inspire fear (in others) nor retain the light (of their fame).

922. உண்ணற்க கள்ளை உணில்உண்க சான்றோரான்
எண்ணப் படவேண்டா தார்.
uṇṇaṟka kaḷḷai uṇilunka cāṉṟōrāṉ
eṇṇap paṭavēṇṭā tār.

922. Let no liquor be drunk; if it is desired, let it be drunk by those who care not for esteem of the great.

923. ஈன்றாள் முகத்தேயும் இன்னாதால் என்மற்றுச்
சான்றோர் முகத்துக் களி.
īṉṟāḷ mukattēyum iṉṉātāl eṉmaṟṟuc
cāṉṟōr mukattuk kaḷi.

923. Intoxication is painful even in the presence of (one's) mother; what will it not then be in that of the wise?

924. நாண்என்னும் நல்லாள் புறங்கொடுக்கும் கள்ளென்னும்
பேணாப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு.
nāṇeṉṉum nallāḷ puṟaṅkoṭukkum kaḷḷeṉṉum
pēṇāp peruṅkuṟṟat tārkku.

924. The fair maid of modesty will turn her back on those who are guilty of the great and abominable crime of drunkenness.

925. கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து
மெய்யறி யாமை கொளல்.
kaiyaṟī yāmai yuṭaittē poruḷkoṭuttu
meyyaṟi yāma꞉ koḷal.

925. To give money and purchase unconsciousness is the result of one's ignorance of (one's own actions).

926. துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்லர் எஞ்ஞான்றும்
நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர்.
tuñciṉār cettāriṉ vēṟallar eññāṉṟum
nañcuṇpār kaḷḷuṇ pavar.

926. They that sleep resemble the dead; (likewise) they that drink are no other than poison-eaters.

927. உள்ளொற்றி உள்ளூர் நகப்படுவர் எஞ்ஞான்றும்
கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர்.
uḷḷoṟṟi uḷḷūr nakappaṭuvar eññāṉṟum
kaḷḷoṟṟik kaṇcāy pavar.

927. Those who always intoxicate themselves by a private (indul gence in) drink, will have their secrets detected and laughed at by their fellow-townsmen.

928. களித்தறியேன் என்பது கைவிடுக நெஞ்சத்து
ஒளித்ததூஉம் ஆங்கே மிகும்.
kaḷittaṟiyēṉ eṉpatu kaiviṭuka neñcattu
oḷittatūum āṅkē mikum.

928. Let (the drunkard) give up saying 'I have never drunk'; (for) the moment (he drinks) he will simply betray his former attempt to conceal.

929. களித்தானைக் காரணம் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்
குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று.
kaḷittāṉaik kāraṇam kāṭṭutal kīḻnīrk
kuḷittāṉait tītturīi yaṟṟu.

929. Reasoning with a drunkard is like going under water with a torch in search of a drowned man.

930. கள்ளுண்ணாப் போழ்தில் களித்தானைக் காணுங்கால்
உள்ளான்கொல் உண்டதன் சோர்வு.
kaḷḷuṇṇāp pōḻtil kaḷittāṉaik kāṇuṅkāl
uḷḷāṉkol uṇṭataṉ cōrvu.

930. When (a drunkard) who is sober sees one who is not, it looks as if he remembered not the evil effects of his (own) drink.

வேண்டற்க வென்றிடினும் சூதினை வென்றதூஉம் 931
தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று

ஒன்றெய்தி நூறிழக்கும் சூதர்க்கும் உண்டாங்கொல் 932
நன்றெய்தி வாழ்வதோர் ஆறு

உருளாயம் ஓவாது கூறின் பொருளாயம் 933
போஒய்ப் புறமே படும்

சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்கும் சூதின் 934
வறுமை தருவதொன்று இல்

கவறும் கழகமும் கையும் தருக்கி 935
இவறியார் இல்லாகி யார்

அகடாரார் அல்லல் உழப்பர் சூதென்னும் 936
முகடியான் மூடப்பட் டார்

பழகிய செல்வமும் பண்பும் கெடுக்கும் 937
கழகத்துக் காலை புகின்

பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ அருள்கெடுத்து 938
அல்லல் உழப்பிக்கும் சூது

உடைசெல்வம் ஊண்ஒளி கல்வியென் றைந்தும் 939
அடையாவாம் ஆயம் கொளின்

இழத்தொறூஉம் காதலிக்கும் சூதேபோல் துன்பம் 940
உழத்தொறூஉம் காதற்று உயிர்

931. வேண்டற்க வென்றிடினும் சூதினை வென்றதூஉம்
தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று.
vēṇṭaṟka veṉṟiṭiṉum cūtiṉai veṉṟatūum
tūṇṭiṟpoṉ mīṉviḻuṅki yaṟṟu.

931. Though able to win, let not one desire gambling; (for) even what is won is like a fish swallowing the iron in fishhook.

932. ஒன்றெய்தி நூறிழக்கும் சூதர்க்கும் உண்டாங்கொல்
நன்றெய்தி வாழ்வதோர் ஆறு.
oṉṟeyti nūṟiḻakkum cūtarkkum uṇṭāṅkol
naṉṟeyti vaḻvatōr āṟu.

932. Is there indeed a means of livelihood that can bestow happiness on gamblers who gain one and lose a hundred?

933. உருளாயம் ஓவாது கூறின் பொருளாயம்
போஒய்ப் புறமே படும்.
uruḷāyam ōvātu kūṟiṉ poruḷāyam
pōoyp puṟamē paṭum.

933. If the king is incessantly addicted to the rolling dice in the hope of gain, his wealth and the resources thereof will take their departure and fall into other's hands.

934. சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்கும் சூதின்
வறுமை தருவதொன்று இல்.
ciṟumai palaceytu cīraḻikkum cūtiṉ
vaṟumai taruvatoṉṟu il.

934. There is nothing else that brings (us) poverty like gambling which causes many a misery and destroys (one's) reputation.

935. கவறும் கழகமும் கையும் தருக்கி
இவறியார் இல்லாகி யார்.
kavaṟum kaḻakamum kaiyum tarukki
ivaṟiyār illāki yār.

935. Penniless are those who by reason of their attachment would never forsake gambling, the gambling-place and the handling (of dice).

936. அகடாரார் அல்லல் உழப்பர்சூ தென்னும்
முகடியால் மூடப்பட் டார்.
akaṭārār allal uḻapparcū teṉṉum
mukaṭiyāl mūṭappaṭ ṭār.

936. Those who are swallowed by the goddess called 'gambling' will never have their hunger satisfied, but suffer the pangs of hell in the next world.

937. பழகிய செல்வமும் பண்பும் கெடுக்கும்
கழகத்துக் காலை புகின்.
paḻakiya celvamum paṇpum keṭukkum
kaḻakattuk kālai pukiṉ.

937. To waste time at the place of gambling will destroy inherited wealth and goodness of character.

938. பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ அருள்
அல்லல் உழப்பிக்கும் சூது. [கெடுத்து
poruḷkeṭuttup poymēṟ koḷīi aruḷkeṭuttu
allal uḻappikkum cūtu.

938. Gambling destroys property, teaches falsehood, puts an end to benevolence, and brings in misery (here and hereafter).

939. உடைசெல்வம் ஊண்ஒளி கல்விஎன்று ஐந்தும்
அடையாவாம் ஆயம் கொளின்.
uṭaicelvam ūṇoḷi kalvieṉṟu aintum
aṭaiyāvām āyam koḷiṉ.

939. The habit of gambling prevents the attainment of these five: clothing, wealth, food, fame and learning.

940. இழத்தொறூஉம் காதலிக்கும் சூதேபோல் துன்பம்
உழத்தொறூஉம் காதற்று உயிர்.
iḻattoṟūum kātalikkum cūtēpōl tuṉpam
uḻattoṟūum kātaṟṟu uyir.

940. As the gambler loves (his vice) the more he loses by it, so does the soul love (the body) the more it suffers through it.

மிகினும் குறையினும் நோய்செய்யும் நூலோர் 941
வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று

மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக்கு அருந்தியது 942
அற்றது போற்றி உணின்

அற்றால் அளவறிந்து உண்க அஃதுடம்பு 943
பெற்றான் நெடிதுய்க்கும் ஆறு

அற்றது அறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல 944
துய்க்க துவரப் பசித்து

மாறுபாடு இல்லாத உண்டி மறுத்துண்ணின் 945
ஊறுபாடு இல்லை உயிர்க்கு

இழிவறிந்து உண்பான்கண் இன்பம்போல் நிற்கும் 946
கழிபேர் இரையான்கண் நோய்

தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணின் 947
நோயள வின்றிப் படும்

நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அதுதணிக்கும் 948
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்

உற்றான் அளவும் பிணியளவும் காலமும் 949
கற்றான் கருதிச் செயல்

உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்று 950
அப்பால் நாற்கூற்றே மருந்து

மருந்து

941. மிகினும் குறையினும் நோய்செய்யும் நூலோர்
வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று.
mikiṉum kuṟaiyiṉum nōyceyyum nūlōr
vaḷimutalā eṇṇiya mūṉṟu.

941. If (food and work are either) excessive deficient, the three things enumerated by (medical) writers, flatulence, biliousness, and phlegm, will cause (one) disease.

942. மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக்கு அருந்தியது
அற்றது போற்றி உணின்.
maruntena vēṇṭāvām yākkaikku aruntiyatu
aṟṟatu pōṟṟi uṇiṉ.

942. No medicine is necessary for him who eats after assuring (himself) that what he has (already) eaten has been digested.

943. அற்றால் அளவறிந்து உண்க அஃதுடம்பு
பெற்றான் நெடிதுய்க்கு மாறு.
aṟṟāl aḷavaṟintu uṇka ahtuṭampu
peṟṟāṉ neṭituykku māṟu.

943. If (one's food has been) digested let one eat with moderation ; (for) that is the way to prolong the life of an embodied soul.

944. அற்றது அறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து.
aṟṟatu aṟintu kaṭaippiṭittu māṟalla
tuykka tuvarap pacittu.

944. (First) assure yourself that your food has been digested and never fail to eat, when very hungry, whatever is not disagreeable (to you).

945. மாறுபாடு இல்லாத உண்டி மறுத்துண்ணின்
ஊறுபாடு இல்லை உயிர்க்கு.
māṟupāṭu illāta uṇṭi maṟuttuṇṇiṉ
ūṟupāṭu illai uyirkku.

945. There will be no disaster to one's life if one eats with moderation, food that is not disagreeable.

946. இழிவறிந்து உண்பான்கண் இன்பம்போல் நிற்கும்
கழிபே ரிரையான்கண் நோய்.
iḻivaṟintu uṇpāṉkaṇ iṉpampōl niṟkum
kaḻipē riraiyāṉkaṇ nōy.

946. As pleasure dwells with him who eats moderately, so disease (dwells) with the glutton who eats voraciously.

947. தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணின்
நோயள வின்றிப் படும்.
tīyaḷa vaṉṟit teriyāṉ perituṇṇiṉ
nōyaḷa viṉṟip paṭum.

947. He will be afflicted with numberless diseases, who eats immoderately, ignorant (of the rules of health).

948. நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்.
nōynāṭi nōymutal nāṭi atutaṇikkum
vāynāṭi vāyppac ceyal.

948. Let the physician enquire into the (nature of the) disease, its cause and its method of cure and treat it faithfully according to (medical rule).

949. உற்றான் அளவும் பிணியளவும் காலமும்
கற்றான் கருதிச் செயல்.
uṟṟāṉ aḷavum piṇiyaḷavum kālamum
kaṟṟāṉ karutic ceyal.

949. The learned (physician) should ascertain the condition of his patient ; the nature of his disease, and the season (of the year) and (then) proceed (with his treatment).

950. உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துஉழைச் செல்வானென்று
அப்பால்நாற் கூற்றே மருந்து.
uṟṟavaṉ tīrppāṉ maruntuuḻaic celvāṉeṉṟu
appālnāṟ kūṟṟē maruntu.

950. Medical science consists of four parts, viz., patient, physician, medicine and compounder ; and each of these (again) contains four sub-divisions.

இற்பிறந்தார் கண்அல்லது இல்லை இயல்பாகச் 951
செப்பமும் நாணும் ஒருங்கு

ஒழுக்கமும் வாய்மையும் நாணும்இம் மூன்றும் 952
இழுக்கார் குடிப்பிறந் தார்

நகைஈகை இன்சொல் இகழாமை நான்கும் 953
வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு

அடுக்கிய கோடி பெறினும் குடிப்பிறந்தார் 954
குன்றுவ செய்தல் இலர்

வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி 955
பண்பில் தலைப்பிரிதல் இன்று

சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற 956
குலம்பற்றி வாழ்துமென் பார்

குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குற்றம் விசும்பின்
மதிக்கண் மறுப்போல் உயர்ந்து 957

நலத்தின்கண் நாரின்மை தோன்றின் அவனைக்
குலத்தின்கண் ஐயப் படும் 958

நிலத்தில் கிடந்தமை கால்காட்டும் காட்டும் 959
குலத்தில் பிறந்தார்வாய்ச் சொல்

நலம்வேண்டின் நாணுடைமை வேண்டும் குலம்வேண்டின்
வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு 960

951. இற்பிறந்தார் கண்அல்லது இல்லை இயல்பாகச்
செப்பமும் நாணும் ஒருங்கு.
irpirantār kanallatu illai iyalpākac
ceppamum nāṇūm oruṅku.

951. Consistency (of thought, word and deed) and fear (of sin) are conjointly natural only to the high-born.

952. ஒழுக்கமும் வாய்மையும் நாணும்இம் மூன்றும்
இழுக்கார் குடிப்பிறந் தார்.
oḷukkamum vāymaiyum nāṇumim mūṉṟum
iḷukkār kuṭippiṟan tār.

952. The high-born will never deviate from these three; good manners, truthfulness and modesty.

953. நகைஈகை இன்சொல் இகழாமை நான்கும்
வகைஎன்ப வாய்மைக் குடிக்கு.
nakaiīkai iṉcol ikaḷāmai nāṉkum
vakaieṉpa vāymaik kuṭikku.

953. A cheerful countenance, liberality, pleasant words, and an unreviling disposition, these four are said to be the proper qualities of the truly high-born.

954. அடுக்கிய கோடி பெறினும் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்தல் இலர்.
aṭukkiya kōṭi peṟiṉum kuṭippiṟantār
kuṉṟuva ceytal ilar.

954. Though blessed with immense wealth, the noble will never do anything unbecoming.

955. வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பில் தலைப்பிரிதல் இன்று.
vaḷaṅkuva tuḷvīḷntak kaṇṇum paḷaṅkuṭi
paṇpil talaippirital iṉṟu.

955. Though their means fall off, those born in ancient families, will not lose their character (for liberality).

956. சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற
குலம்பற்றி வாழ்தும்என் பார்.
calampaṟṟic cālpila ceyyārmā caṟṟa
kulampaṟṟi vāḷtumeṉ pār.

956. Those who seek to preserve the irreproachable honour of their families will not viciously do what is detrimental thereto.

957. குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்கும் குற்றம் விசும்பின்
மதிக்கண் மறுப்போல் உயர்ந்து.
kuṭippiṟantār kaṇviḷaṅkum kuṟṟam vicumpiṉ
matikkaṇ maṟuppōl uyarntu.

957. The defects of the noble will be observed as clearly as the dark spots in the moon.

958. நலத்தின்கண் நாரின்மை தோன்றின் அவனைக்
குலத்தின்கண் ஐயப் படும்.
nalattiṉkaṇ nāriṉmai tōṉṟiṉ avaṉaik
kulattiṉkaṇ aiyap paṭum.

958. If one of a good family betrays want of affection, his descent from it will be called in question.

959. நிலத்தில் கிடந்தமை கால்காட்டும் காட்டும்
குலத்தில் பிறந்தார்வாய்ச் சொல்.
nilattil kiṭantamai kālkāṭṭum kāṭṭum
kulattil piṟantār vāyc col.

959. As the sprout indicates the nature of the soil, (so) the speech of the noble indicates (that of one's birth).

960. நலம்வேண்டின் நாணுடைமை வேண்டும் குலம்வேண்டின்
வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு.
nalamvēṇṭiṉ nāṇuṭaimai vēṇṭum kulamvēṇṭiṉ
vēṇṭuka yārkkum paṇivu.

960. He who desires a good name must desire modesty; and he who desires (the continuance of) a family greatness must be submissive to all.

13

இன்றி யமையாச் சிறப்பின ஆயினும் 961
குன்ற வருப விடல்

சீரினும் சீரல்ல செய்யாரே சீரொடு 962
பேராண்மை வேண்டு பவர்

பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய 963
சுருக்கத்து வேண்டும் உயர்வு

தலையின் இழிந்த மயிரனையர் மாந்தர் 964
நிலையின் இழிந்தக் கடை

குன்றின் அனையாரும் குன்றுவர் குன்றுவ 965
குன்றி அனைய செயின்

புகழ்இன்றால் புத்தேள்நாட்டு உய்யாதால் என்மற்று 966
இகழ்வார்பின் சென்று நிலை

ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலின் அந்நிலையே 967
கெட்டான் எனப்படுதல் நன்று

மருந்தோமற் றூனோம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பீடழிய வந்த இடத்து 968

மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார் 969
உயிர்நீப்பர் மானம் வரின்

இளிவரின் வாழாத மானம் உடையார் 970
ஒளிதொழுது ஏத்தும் உலகு

961. இன்றி யமையாச் சிறப்பின ஆயினும்
குன்ற வருப விடல்.
inṟi yamaiyāc ciṟappiṉa āyiṉum
kuṉṟa varupa viṭal.

961. Actions that would degrade (one's) family should not be done; though they may be so important that not doing them would end in death.

962. சீரினும் சீரல்ல செய்யாரே சீரொடு
பேராண்மை வேண்டு பவர்.
cīriṉum cīralla ceyyārē cīroṭu
pērāṇmai vēṇṭu pavar.

962. Those who desire (to maintain their) honour, will surely do nothing dishonourable, even for the sake of fame.

963. பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டும் உயர்வு.
perukkattu vēṇṭum paṇital ciṟiya
curukkattu vēṇṭum uyarvu.

963. In great prosperity humility is becoming; dignity, in great adversity.

964. தலையின் இழிந்த மயிரனையர் மாந்தர்
நிலையின் இழிந்தக் கடை.
talaiyiṉ iḻinta mayiraṉaiyar māntar
nilaiyiṉ iḻintak kaṭai.

964. They who have fallen from their (high) position are like the hair which has fallen from the head.

965. குன்றின் அனையாரும் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி அனைய செயின்.
kuṉṟiṉ aṉaiyārum kuṉṟuvar kuṉṟuva
kuṉṟi aṉaiya ceyiṉ.

965. Even those who are exalted like a hill will be thought low, if they commit deeds that are debasing.

966. புகழ்இன்றால் புத்தேள்நாட்டு உய்யாதால் என்மற்று
இகழ்வார்பின் சென்று நிலை.
pukaḻiṉṟāl puttēḻnāṭṭu uyyātāl eṉmaṟṟu
ikaḻvārpiṉ ceṉṟu nilai.

966. Of what good is it (for the high-born) to go and stand in vain before those who revile him? It only brings him loss of honour and exclusion from heaven.

967. ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலின் அந்நிலையே
கெட்டான் எனப்படுதல் நன்று.
oṭṭārpiṉ ceṉṟoruvaṉ vāḻtaliṉ annilaiyē
keṭṭāṉ eṉappaṭutal naṉṟu.

967. It is better for a man to be said of him that he died in his usual state than that he eked out his life by following those who disgraced him.

968. மருந்தோமற்று ஊன்ஓம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பீடழிய வந்த இடத்து.
maruntōmaṟṟu ūṉōmpum vāḻkkai peruntakaimai
pīṭaḻiya vanta iṭattu.

968. For the high-born to keep their body in life when their honour is gone will certainly not prove a remedy against death.

969. மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார்
உயிர்நீப்பர் மானம் வரின்.
mayirnīppiṉ vāḻāk kavarimā aṉṉār
uyirnīppar māṉam variṉ.

969. Those who give up (their) life when (their) honour is at stake are like the yak which dies at the loss of its hairs.

970. இளிவரின் வாழாத மானம் உடையார்
ஒளிதொழுது ஏத்தும் உலகு.
iḷivariṉ vāḻāta māṉam uṭaiyār
oḷitoḻutu ēttum ulaku.

970. The world will (always) praise and adore the fame of the honourable who would rather die than suffer indignity.

ஒளிஒருவற்கு உள்ள வெறுக்கை இளிஒருவற்கு 971
அஃதிறந்து வாழ்தும் எனல்

பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா 972
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்

மேலிருந்தும் மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்தும் 973
கீழல்லார் கீழல் லவர்

ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையும் 974
தன்னைத்தான் கொண்டொழுகின் உண்டு

பெருமை உடையவர் ஆற்றுவார் ஆற்றின் 975
அருமை உடைய செயல்

சிறியார் உணர்ச்சியுள் இல்லை பெரியாரைப் 976
பேணிக்கொள் வேமென்னும் நோக்கு

இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாம் சிறப்புந்தான் 977
சீரல் லவர்கண் படின்

பணியுமாம் என்றும் பெருமை சிறுமை 978
அணியுமாம் தன்னை வியந்து

பெருமை பெருமிதம் இன்மை சிறுமை 979
பெருமிதம் ஊர்ந்து விடல்

அற்றம் மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான் 980
குற்றமே கூறி விடும்

971. ஒளிஒருவற்கு உள்ள வெறுக்கை இளிஒருவற்கு
அஃதிறந்து வாழ்தும் எனல்.
oḷioruvaṟku uḷḷa veṟukkai iḷioruvaṟku
ahtiṟantu vāḻtum eṉal.

971. One's light is the abundance of one's courage; one's darkness is the desire to live destitute of such (a state of mind).

972. பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்.
piṟappokkum ellā uyirkkum ciṟappovvā
ceytoḻil vēṟṟumai yāṉ.

972. All human beings agree as regards their birth but differ as regards their characteristics, because of the different qualities of their actions.

973. மேலிருந்தும் மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்தும்
கீழல்லார் கீழல் லவர்.
mēliruntum mēlallār mēlallar kīḻiruntum
kīḻallār kīḻal lavar.

973. Though (raised) above, the base cannot become great; though (brought) low, the great cannot become base.

974. ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையும்
தன்னைத்தான் கொண்டொழுகின் உண்டு.
orumai makaḷirē pōlap perumaiyum
taṉṉaittāṉ koṇṭoḻukiṉ uṇṭu.

974. Even greatness, like a woman's chastity, belongs only to him who guards himself.

975. பெருமை உடையவர் ஆற்றுவார் ஆற்றின்
அருமை உடைய செயல்.
perumai uṭaiyavar āṟṟuvār āṟṟiṉ
arumai uṭaiya ceyal.

975. (Though reduced) the great will be able to perform, in the proper way, deeds difficult (for others to do).

976. சிறியார் உணர்ச்சியுள் இல்லை பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேம்என்னும் நோக்கு.
ciṟiyār uṇarcciyuḷ illai periyāraip
pēṇikkoḷ vēmeṉṉum nōkku.

976. It is never in the nature of the base to seek the society of the great and partake of their nature.

977. இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாம் சிறப்புந்தான்
சீரல் லவர்கட் படின்.
iṟappē purinta toḻiṟṟām ciṟappuntāṉ
cīral lavarkaṭ paṭiṉ.

977. Even nobility of birth, wealth and learning, if in (the possession of) the base, will (only) produce ever-increasing pride.

978. பணியுமாம் என்றும் பெருமை சிறுமை
அணியுமாம் தன்னை வியந்து.
paṇiyumām eṉṟum perumai ciṟumai
aṇiyumām taṉṉai viyantu.

978. The great will always humble himself; but the mean will exalt himself in self-admiration.

979. பெருமை பெருமிதம் இன்மை சிறுமை
பெருமிதம் ஊர்ந்து விடல்.
perumai perumitam iṉmai ciṟumai
perumitam ūrntu viṭal.

979. Freedom from conceit is (the nature of true) greatness; (while) obstinacy therein is (that of) meanness.

980. அற்றம் மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்
குற்றமே கூறி விடும்.
aṟṟam maṟaikkum perumai ciṟumaitāṉ
kuṟṟamē kūṟi viṭum.

980. The great hide the faults of others; the base only divulge them.

கடன்என்ப நல்லவை எல்லாம் கடன்அறிந்து 981
சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு

குணநலம் சான்றோர் நலனே பிறநலம் 982
எந்நலத்து உள்ளதூஉம் அன்று

அன்புநாண் ஒப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையொடு 983
ஐந்துசால்பு ஊன்றிய தூண்

கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை 984
சொல்லா நலத்தது சால்பு

ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல் அதுசான்றோர் 985
மாற்றாரை மாற்றும் படை

சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனின் தோல்வி 986
துலையல்லார் கண்ணும் கொளல்

இன்னாசெய் தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால் 987
என்ன பயத்ததோ சால்பு

இன்மை ஒருவற்கு இளிவன்று சால்பென்னும் 988
திண்மைஉண் டாகப் பெறின்

ஊழி பெயரினும் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்கு 989
ஆழி எனப்படு வார்

சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றின் இருநிலந்தான் 990
தாங்காது மன்னோ பொறை

சான்றாண்மை

981. கடன்என்ப நல்லவை எல்லாம் கடன்அறிந்து
சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.
kaṭaṉeṉpa nallavai ellām kaṭaṉaṟintu
cāṉṟāṇmai mēṟkoḷ pavarkku.

981. It is said that those who are conscious of their duty and behave with a perfect goodness will regard as natural all that is good.

982. குணநலம் சான்றோர் நலனே பிறநலம்
எந்நலத்து உள்ளதூஉம் அன்று.
kuṇanalam cāṉṟōr nalaṉē piṟanalam
ennalattu uḷḷatūum aṉṟu.

982. The only delight of the perfect is that of their goodness; all other (sensual) delights are not to be included among any (true) delights.

983. அன்புநாண் ஒப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையொடு
ஐந்துசால்பு ஊன்றிய தூண்.
aṉpunāṇ ōppuravu kaṇṇōṭṭam vāymaiyoṭu
aintucālpu ūṉṟiya tūṇ.

983. Affection, fear (of sin), benevolence, favour and truthfulness; these are the five pillars on which perfect goodness rests.

984. கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை
சொல்லா நலத்தது சால்பு.
kollā nalattatu nōṉmai piṟartīmai
collā nalattatu cālpu.

984. Penance consists in the goodness that kills not, and perfection in the goodness that tells not others' faults.

985. ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல் அதுசான்றோர்
மாற்றாரை மாற்றும் படை.
āṟṟuvār āṟṟal paṇital atucāṉṟōr
māṟṟārai māṟṟum paṭai.

985. Stooping (to inferiors) is the strength of those who can accomplish (an undertaking); and that is the weapon with which the great avert their foes.

986. சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனில் தோல்வி
துலையல்லார் கண்ணும் கொளல்.
cālpiṟkuk kaṭṭaḷai yāteṉil tōlvi
tulaiyallār kaṇṇum koḷal.

986. The touch-stone of perfection is to receive a defeat even at the hands of one's inferiors.

987. இன்னாசெய் தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால்
என்ன பயத்ததோ சால்பு.
iṉṉācey tārkkum iṉiyavē ceyyākkāl
eṉṉa payattatō cālpu.

987. Of what avail is perfect goodness if it cannot do pleasing things even to those who have done evil?

988. இன்மை ஒருவற்கு இளிவன்று சால்பென்னும்
திண்மை உண்டாகப் பெறின்.
iṉmai oruvaṟku iḷivaṉṟu cālpeṇṇum
tiṇmai uṇṭākap peṟiṉ.

988. Poverty is no disgrace to one who abounds in good qualities.

989. ஊழி பெயரினும் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்கு
ஆழி எனப்படு வார்.
ūḻi peyariṉum tāmpeyarār cāṉṟāṇmaikku
āḻi eṉappaṭu vār.

989. Those who are said to be the shore of the sea of perfection will never change, though ages may change.

990. சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றின் இருநிலந்தான்
தாங்காது மன்னோ பொறை.
cāṉṟavar cāṉṟāṇmai kuṉṟiṉ irunilantāṉ
tāṅkātu maṉṉō poṟai.

990. If there is a defect in the character of the perfect, (even) the great world cannot bear (its) burden.

எணபதததால எயதல எளிதெனப யாரமாடடும 991
பணபுடைமை எனனும வழககு

அனபுடைமை ஆனற குடிபபிறததல இவவிரணடும 992
பணபுடைமை எனனும வழககு

உறுபபொததல மககளொபபு அனறால வெறுததககக 993
பணபொததல ஒபபதாம ஒபபு

நயனொடு நனறி புரிநத பயனுடையார 994
பணபுபா ராடடும உலகு

நகையுளளும இனனாது இகழசசி பகையுளளும 995
பணபுள பாடறிவார மாடடு

பணபுடையாரப படடுணடு உலகம அதுஇனறேல 996
மணபுககு மாயவது மன

அரமபோலும கூரமைய ரேனும மரமபோலவர 997
மககடபணபு இலலா தவர

நணபாறறார ஆகி நயமில செயவாரககும 998
பணபாறறார ஆதல கடை

நகலவலலர அலலாரககு மாயிரு ஞாலம 999
பகலுமபாற படடனறு இருள

பணபிலான பெறற பெருஞசெலவம நனபால 1000
கலநதீமை யாலதிரிந தறறு

பண்புடைமை

991. எண்பதத்தால் எய்தல் எளிதென்ப யார்மாட்டும்
பண்புடைமை என்னும் வழக்கு.
enpatattāl eytal eliteṉpa yārmāṭṭum
paṇpuṭaimai eṉṉum vaḻakku.

991. If one is easy of access to all, it will be easy for one to obtain the virtue called goodness.

992. அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் இவ்விரண்டும்
பண்புடைமை என்னும் வழக்கு.
aṉpuṭaimai āṉṟa kuṭippiṟattal ivviraṇṭum
paṇpuṭaimai eṉṉum vaḻakku.

992. Benevolence and birth in a good family, these two constitute what is called a proper behaviour to all.

993. உறுப்பொத்தல் மக்களொப்பு அன்றால் வெறுத்தக்க
பண்பொத்தல் ஒப்பதாம் ஒப்பு.
uṟuppottal makkaḷoppu aṉṟāl veṟuttakka
paṇpottal oppatām oppu.

993. Resemblance of bodies is no resemblance of souls; true resemblance is the resemblance of qualities that attract.

994. நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டும் உலகு.
nayaṉoṭu naṉṟi purinta payaṉuṭaiyār
paṇpupā rāṭṭum ulaku.

994. The world applauds the character of those whose usefulness results from their equity and charity.

995. நகையுள்ளும் இன்னாது இகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு.
nakaiyuḷḷum iṉṉātu ikaḻcci pakaiyuḷḷum
paṇpuḷa pāṭaṟivār māṭṭu.

995. Reproach is painful to one even in sport; those (therefore) who know the nature of others exhibit (pleasing) qualities even when they are hated.

996. பண்புடையார்ப் பட்டுண்டு உலகம் அதுஇன்றேல்
மண்புக்கு மாய்வது மன்.
paṇpuṭaiyārp paṭṭuṇṭu ulakam atuiṉṟēl
maṇpukku māyvatu maṉ.

996. The (way of the) world subsists by contact with the good; if not, it would bury itself in the earth and perish.

997. அரம்போலும் கூர்மைய ரேனும் மரம்போல்வர்
மக்கட்பண்பு இல்லா தவர்.
arampōlum kūrmaiya rēṉum marampōlvar
makkaṭpaṇpu illā tavar.

997. He who is destitute of (true) human qualities (only) resembles a tree, though he may possess the sharpness of a file.

998. நண்பாற்றா ராகி நயமில செய்வார்க்கும்
பண்பாற்றா ராதல் கடை.
naṇpāṟṟā rāki nayamila ceyvārkkum
paṇpāṟṟā rātal kaṭai.

998. It is wrong (for the wise) not to exhibit (good) qualities even towards those who bearing no friendship (for them) do only what is hateful.

999. நகல்வல்லர் அல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்
பகலும்பாற் பட்டன்று இருள்.
nakalvallar allārkku māyiru ñālam
pakalumpāṟ paṭṭaṉṟu iruḷ.

999. To those who cannot rejoice, the wide world is buried darkness even in (broad) day light.

1000. பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வம் நன்பால்
கலந்தீமை யால்திரிந் தற்று.
paṇpilāṉ peṟṟa peruñcelvam naṉpāl
kalantīmai yāltirin taṟṟu.

1000. The great wealth obtained by one who has no goodness will perish like pure milk spoilt by the impurity of the vessel.

வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொருள் அஃதுண்ணான்
செத்தான் செயக்கிடந்தது இல் 1001

பொருளானாம் எல்லாமென்று ஈயாது இவறும் 1002
மருளானாம் மாணாப் பிறப்பு

ஈட்டம் இவறி இசைவேண்டா ஆடவர் 1003
தோற்றம் நிலக்குப் பொறை

எச்சமென்று என்எண்ணுங் கொல்லோ ஒருவரால்
நச்சப் படாஅ தவன் 1004

கொடுப்பதூஉம் துய்ப்பதூஉம் இல்லார்க்கு அடுக்கிய
கோடியுண் டாயினும் இல் 1005

ஏதம் பெருஞ்செல்வம் தான்துவ்வான் தக்கார்க்கொன்று
ஈதல் இயல்பிலா தான் 1006

அற்றார்க்கொன்று ஆற்றாதான் செல்வம் மிகநலம் 1007
பெற்றாள் தமியள்மூத் தற்று

நச்சப் படாதவன் செல்வம் நடுவூருள் 1008
நச்சு மரம்பழுத் தற்று

அன்பொரீஇத் தற்செற்று அறநோக்காது ஈட்டிய 1009
ஒண்பொருள் கொள்வார் பிறர்

சீருடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி 1010
வறங்கூர்ந் தனையது உடைத்து

நன்றியில் செல்வம்

1001. வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொருள் அஃதுண்
செத்தான் செயக்கிடந்தது இல். [ணான்
vaittāṉvāy cāṉṟa perumporuḷ ahtuṇṇāṉ
cettāṉ ceyakkiṭantatu il.

1001. He who does not enjoy the immense riches he has heaped up in his house, is (to be reckoned as) dead, (for) there is nothing achieved (by him).

1002. பொருளானாம் எல்லாமென்று ஈயாது இவறும்
மருளானாம் மாணாப் பிறப்பு.
poruḷāṉām ellāmeṉṟu īyātu ivaṟum
maruḷāṉām māṇāp piṟappu.

1002. He who knows that wealth yields every pleasure and yet is so blind as to lead miserly life will be born a demon.

1003. ஈட்டம் இவறி இசைவேண்டா ஆடவர்
தோற்றம் நிலக்குப் பொறை.
īṭṭam ivaṟi icaivēṇṭā āṭavar
tōṟṟam nilakkup poṟai.

1003. A burden to the earth are men bent on the acquisition of riches and not (true) fame.

1004. எச்சமென்று என்எண்ணுங் கொல்லோ ஒருவரால்
நச்சப் படாஅ தவன்.
eccameṉṟu eṉeṇṇuṅ kollō oruvarāl
naccap paṭāa tavaṉ.

1004. What will the miser who is not liked (by any one), regard as his own (in the world to come)?

1005. கொடுப்பதூஉம் துய்ப்பதூஉம் இல்லார்க்கு அடுக்கிய
கோடிஉண் டாயினும் இல்.
koṭuppatūum tuyppatūum illārkku aṭukkiya
kōṭiuṇ ṭāyiṉum il.

1005. Those who neither give (to others) nor enjoy (their property) are (truly) destitute, though possessing immense riches.

1006. ஏதம் பெருஞ்செல்வம் தான்றுவ்வான் தக்கார்க்
ஈதல் இயல்பிலா தான். [கொன்று
ētam peruñcelvam tāṉṟuvvāṉ takkārkkoṉṟu
ītal iyalpilā tāṉ.

1006. He who enjoys not (his riches) nor relieves the wants of the worthy is a disease to his wealth.

1007. அற்றார்க்கொன்று ஆற்றாதான் செல்வம் மிகநலம்
பெற்றாள் தமியள்மூத் தற்று.
aṟṟārkkoṉṟu āṟṟātāṉ celvam mikanalam
peṟṟāḷ tamiyaḷmūt taṟṟu.

1007. The wealth of him who never bestows anything on the destitute is like a woman of beauty growing old without a husband.

1008. நச்சப் படாதவன் செல்வம் நடுவூருள்
நச்சு மரம்பழுத் தற்று.
naccap paṭātavaṉ celvam naṭuvūruḷ
naccu marampaḻut taṟṟu.

1008. The wealth of him who is disliked (by all) is like the fruit-bearing of the *etti* tree in the midst of a town.

1009. அன்பொரீஇத் தற்செற்று அறநோக்காது ஈட்டிய
ஒண்பொருள் கொள்வார் பிறர்.
aṉporīit taṟceṟṟu aṟanōkkātu īṭṭiya
oṉporuḷ koḷvār piṟar.

1009. Strangers will inherit the riches that have been acquired without regard for friendship, comfort and charity.

1010. சீருடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி
வறங்கூர்ந் தனையது உடைத்து.
cīruṭaic celvar ciṟutuṉi māri
vaṟaṅkūrn taṉaiyatu uṭaittu.

1010. The short-lived poverty of those who are noble and rich is like the clouds becoming poor (for a while).

கருமத்தால் நாணுதல் நாணுத் திருநுதல் 1011
நல்லவர் நாணுப் பிற

ஊணுடை எச்சம் உயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல 1012
நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு

ஊனைக்குறித்த உயிரெல்லாம் நாண்என்னும் 1013
நன்மை குறித்தது சால்பு

அணிஅன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க்கு அஃதின்றேல்
பிணிஅன்றோ பீடு நடை 1014

பிறர்பழியும் தம்பழியும் நாணுவார் நாணுக்கு
உறைபதி என்னும் உலகு 1015

நாண்வேலி கொள்ளாது மன்னோ வியன்ஞாலம் 1016
பேணலர் மேலா யவர்

நாணால் உயிரைத் துறப்பர் உயிர்ப்பொருட்டால் 1017
நாண்துறவார் நாணாள் பவர்

பிறர்நாணத் தக்கது தான்நாணான் ஆயின் 1018
அறம்நாணத் தக்கது உடைத்து

குலஞ்சுடும் கொள்கை பிழைப்பின் நலஞ்சுடும்
நாணின்மை நின்றக் கடை 1019

நாண்அகத் தில்லார் இயக்கம் மரப்பாவை 1020
நாணால் உயிர்மருட்டி யற்று

1011. கருமத்தால் நாணுதல் நாணுத் திருநுதல்
நல்லவர் நாணுப் பிற.
karumattāl nāṇutal nāṇut tirunutal
nallavar nāṇup piṟa.

1011. True modesty is the fear of (evil) deeds ; all other modesty is (simply) the bashfulness of virtuous maids.

1012. ஊணுடை எச்சம் உயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல
நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு.
ūṇuṭai eccam uyirkkellām vēṟalla
nāṇuṭaimai māntar ciṟappu.

1012. Food, clothing and the like are common to all men but modesty is peculiar to the good.

1013. ஊனைக் குறித்த உயிரெல்லாம் நாண்என்னும்
நன்மை குறித்தது சால்பு.
ūṇaik kuṟitta uyirellām nāṇeṉṉum
naṉmai kuṟittatu cālpu.

1013. As the body is the abode of the spirit, so the excellence of modesty is the abode of perfection.

1014. அணிஅன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க்கு
பிணிஅன்றோ பீடு நடை. [அஃதின்றேல்
aṇiaṉṟō nāṇuṭaimai cāṉṟōrkku ahtiṉṟēl
piṇiaṉṟō pīṭu naṭai.

1014. Is not the modesty ornament cf the noble? Without it, their haughtiness would be a pain (to others).

1015. பிறர்பழியும் தம்பழியும் நாணுவார் நாணுக்கு
உறைபதி என்னும் உலகு.
piṟarpaḻiyum tampaḻiyum nāṇuvār nāṇukku
uṟaipati eṉṉum ulaku.

1015. The world regards as the abode of modesty him who fear his own and other's guilt.

1016. நாண்வேலி கொள்ளாது மன்னோ வியன்ஞாலம்
பேணலர் மேலா யவர்.
nāṇvēli koḷḷātu maṉṉō viyaññālam
pēṇalar mēlā yavar.

1016. The great make modesty their barrier (of defence) and not the wide world.

1017. நாணால் உயிரைத் துறப்பர் உயிர்ப்பொருட்டால்
நாண்துறவார் நாண்ஆள் பவர்.
nāṇāl uyirait tuṟappar uyirpporuṭṭāl
nāṇtuṟavār nāṇāḷ pavar.

1017. The modest would rather lose their life for the sake of modesty than lose modesty for the sake of life.

1018. பிறர்நாணத் தக்கது தான்நாணா னாயின்
அறம்நாணத் தக்கது உடைத்து.
piṟarnāṇat takkatu tāṉnāṇā ṉāyiṉ
aṟamnāṇat takkatu uṭaittu.

1018. Virtue is likely to forsake him who shamelessly does what others are ashamed of.

1019. குலஞ்சுடும் கொள்கை பிழைப்பின் நலஞ்சுடும்
நாணின்மை நின்றக் கடை.
kulañcuṭum koḷkai piḻaippiṉ nalañcuṭum
nāṇiṉmai niṉṟak kaṭai.

1019. Want of manners injures one's family ; but want of modesty injures one's character.

1020. நாண்அகத் தில்லார் இயக்கம் மரப்பாவை
நாணால் உயிர்மருட்டி யற்று.
nāṇakat tillār iyakkam marappāvai
nāṇāl uyirmaruṭṭi yaṟṟu.

1020. The actions of those who are without modesty at heart are like those of a puppet moved by a string.

கருமம் செயவொருவன் கைதூவேன் என்னும் 1021
பெருமையின் பீடுடையது இல்

ஆள்வினையும் ஆன்ற அறிவும் எனஇரண்டின் 1022
நீள்வினையால் நீளும் குடி

குடிசெய்வல் என்னும் ஒருவற்குத் தெய்வம் 1023
மடிதற்றுத் தான்முந் துறும்

சூழாமல் தானே முடிவெய்தும் தம்குடியைத் 1024
தாழாது உஞற்று பவர்க்கு

குற்றம் இலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச் 1025
சுற்றமாச் சுற்றும் உலகு

நல்லாண்மை என்பது ஒருவற்குத் தான்பிறந்த 1026
இல்லாண்மை ஆக்கிக் கொளல்

அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்தும் 1027
ஆற்றுவார் மேற்றே பொறை

குடிசெய்வார்க் கில்லை பருவம் மடிசெய்து 1028
மானம் கருதக் கெடும்

இடும்பைக்கே கொள்கலம் கொல்லோ குடும்பத்தைக்
குற்றம் மறைப்பான் உடம்பு 1029

இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழும் அடுத்தூன்றும் 1030
நல்லாள் இலாத குடி

குடிசெயல் வகை

1021. கருமம் செயஒருவன் கைதூவேன் என்னும்
பெருமையின் பீடுடையது இல்.
karumam ceyaoruvaṉ kaitūvēṉ eṉṉum
perumaiyiṉ pīṭuṭaiyatu il.

1021. There is no higher greatness than that of one saying, I will not cease in my effort (to raise my family).

1022. ஆள்வினையும் ஆன்ற அறிவும் எனஇரண்டின்
நீள்வினையால் நீளும் குடி.
āḷviṉaiyum āṉṟa aṟivum eṉairaṇṭiṉ
nīḷviṉaiyāl nīḷum kuṭi.

1022. One's family is raised by untiring perseverance in both effort and wise contrivances.

1023. குடிசெய்வல் என்னும் ஒருவற்குத் தெய்வம்
மடிதற்றுத் தான்முந் துறும்.
kuṭiceyval eṉṉum oruvaṟkut teyvam
maṭitaṟṟut tāṉmun tuṟum.

1023. The Deity will clothe itself and appear before him who resolves on raising his family.

1024. சூழாமல் தானே முடிவெய்தும் தம்குடியைத்
தாழாது உஞற்று பவர்க்கு.
cuḻāmal tāṉē muṭiveytum tamkuṭiyait
tāḻātu uñaṟṟu pavarkku.

1024. Those who are prompt in their efforts (to better their family) need no deliberation, such efforts will of themselves succeed.

1025. குற்றம் இலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சுற்றும் உலகு.
kuṟṟam ilaṉāyk kuṭiceytu vāḻvāṉaic
cuṟṟamāc cuṟṟum ulaku.

1025. People will eagerly seek the friendship of the prosperous soul who has raised his family without foul means.

1026. நல்லாண்மை என்பது ஒருவற்குத் தான்பிறந்த
இல்லாண்மை ஆக்கிக் கொளல்.
nallāṇmai eṉpatu oruvaṟkut tāṉpiṟanta
illāṇmai ākkik koḷal.

1026. A man's true manliness consists in making himself the head and benefactor of his family.

1027. அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்தும்
ஆற்றுவார் மேற்றே பொறை.
amarakattu vaṉkaṇṇar pōlat tamarakattum
āṟṟuvār mēṟṟē poṟai.

1027. Like heroes in the battlefield, the burden (of protection etc.) is borne by those who are the most efficient in a family.

1028. குடிசெய்வார்க்கு இல்லை பருவம் மடிசெய்து
மானம் கருதக் கெடும்.
kuṭiceyvārkku illai paruvam maṭiceytu
māṉam karutak keṭum.

1028. As a family suffers by (one's) indolence and false dignity there is to be no season (good or bad) to those who strive to raise their family.

1029. இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைக்
குற்றம் மறைப்பான் உடம்பு.
iṭumpaikkē koḷkalaṅ kollō kuṭumpattaik
kuṟṟam maṟaippāṉ uṭampu.

1029. Is it only to suffering that his body is exposed who undertakes to preserve his family from evil?

1030. இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழும் அடுத்தூன்றும்
நல்லாள் இலாத குடி.
iṭukkaṇkāl koṉṟiṭa vīḻum aṭuttūṉṟum
nallāḷ ilāta kuṭi.

1030. If there are none to prop up and maintain a family (in distress), it will fall at the stroke of the axe of misfortune.

சுழன்றுமேர்ப் பின்னது உலகம் அதனால் 1031
உழந்தும் உழவே தலை

உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணிஅஃது ஆற்றாது 1032
எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து

உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாம் 1033
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்

பலகுடை நீழலும் தங்குடைக்கீழ்க் காண்பர் 1034
அலகுடை நீழ லவர்

இரவார் இரப்பார்க்கொன்று ஈவர் கரவாது 1035
கைசெய்தூண் மாலை யவர்

உழவினார் கைம்மடங்கின் இல்லை விழைவதூஉம்
விட்டேமென் பார்க்கும் நிலை 1036

தொடிப்புழுதி கஃசா உணக்கின் பிடித்தெருவும் 1037
வேண்டாது சாலப் படும்

ஏரினும் நன்றால் எருவிடுதல் கட்டபின் 1038
நீரினும் நன்றதன் காப்பு

செல்லான் கிழவன் இருப்பின் நிலம்புலந்து 1039
இல்லாளின் ஊடி விடும்

இலமென்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின் 1040
நிலமென்னும் நல்லாள் நகும்

1031. சுழன்றும்ஏர்ப் பின்னது உலகம் அதனால்
உழந்தும் உழவே தலை.
culanrumērp pinnatu ulakam atanāl
ulantum ulavē talai.

1031. Agriculture, though laborious, is the most excellent (form of labour) ; for people, though they go about (in search of various employments), have at last to resort to the farmer.

1032. உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணிஅஃ தாற்றாது
எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து.
uluvār ulakattārkku āṇiah tārrātu
eluvārai ellām poruttu.

1032. Agriculturists are (as it were) the linch-pin of the world for they support all other workers who cannot till the soil.

1033. உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்.
ulutuṇṭu vālvārē vālvārmar rellām
tolutuṇṭu pincel pavar.

1033. They alone live who live by agriculture ; all others lead a cringing, dependent life.

1034. பலகுடை நீழலும் தங்குடைக்கீழ்க் காண்பர்
அலகுடை நீழ லவர்.
palakuṭai nīlalum taṅkuṭaikkīlk kāṇpar
alakuṭai nīla lavar.

1034. Patriotic farmers desire to bring all other states under the control of their own king.

1035. இரவார் இரப்பார்க்கொன்று ஈவர் கரவாது
கைசெய்தூண் மாலை யவர்.
iravār irappārkkonru īvar karavātu
kaiceytūṇ mālai yavar.

1035. Those whose nature is to live by manual labour will never beg but give something to those who beg.

1036. உழவினார் கைம்மடங்கின் இல்லை விழைவதூஉம்
விட்டேமென் பார்க்கும் நிலை.
ulavinār kaimmaṭaṅkin illai vilaivatūum
viṭṭēmen pārkkum nilai.

1036. If the farmer's hands are slackened, even the ascetic state will fail.

1037. தொடிப்புழுதி கஃசா உணக்கின் பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப் படும்.
toṭippuḷuti kahcā uṇakkin piṭitteruvum
vēṇṭātu cālap paṭum.

1037. If the land is dried so as to reduce one ounce of earth to a quarter, it will grow plentifully even without a handful of manure.

1038. ஏரினும் நன்றால் எருஇடுதல் கட்டபின்
நீரினும் நன்றதன் காப்பு.
ēriṇum nanrāl eruiṭutal kaṭṭapin
nīriṇum nanratan kāppu.

1038. Manuring is better than ploughing ; after weeding, watching is better than watering (it).

1039. செல்லான் கிழவன் இருப்பின் நிலம்புலந்து
இல்லாளின் ஊடி விடும்.
cellān kilavan iruppin nilampulantu
illāḷin ūṭi viṭum.

1039. If the owner does not (personally) attend to his cultivation, his land will behave like an angry wife and yield him no pleasure.

1040. இலமென்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின்
நிலமென்னும் நல்லாள் நகும்.
ilamenru acaii iruppāraik kāṇin
nilamennum nallāḷ nakum.

1040. The maiden, Earth, will laugh at the sight of those who plead poverty and lead an idle life.

14

இன்மையின் இன்னாதது யாதெனின் இன்மையின் 1041
இன்மையே இன்னா தது

இன்மை எனவொரு பாவி மறுமையும் 1042
இம்மையும் இன்றி வரும்

தொல்வரவும் தோலும் கெடுக்கும் தொகையாக 1043
நல்குரவு என்னும் நசை

இற்பிறந்தார் கண்ணேயும் இன்மை இளிவந்த 1044
சொற்பிறக்கும் சோர்வு தரும்

நல்குரவு என்னும் இடும்பையுள் பல்குரைத் 1045
துன்பங்கள் சென்று படும்

நற்பொருள் நன்குணர்ந்து சொல்லினும் நல்கூர்ந்தார்
சொற்பொருள் சோர்வு படும் 1046

அறஞ்சாரா நல்குரவு ஈன்றதா யானும் 1047
பிறன்போல நோக்கப் படும்

இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலும் 1048
கொன்றது போலும் நிரப்பு

நெருப்பினுள் துஞ்சலும் ஆகும் நிரப்பினுள் 1049
யாதொன்றும் கண்பாடு அரிது

துப்புர வில்லார் துவரத் துறவாமை 1050
உப்பிற்கும் காடிக்கும் கூற்று

1041. இன்மையின் இன்னாதது யாதெனின் இன்மையின்
இன்மையே இன்னா தது.
iṉmaiyiṉ iṉṉātatu yāteṉiṉ iṉmaiyiṉ
iṉmaiyē iṉṉā tatu.

1041. There is nothing that afflicts (one) like poverty.

1042. இன்மை எனஒரு பாவி மறுமையும்
இம்மையும் இன்றி வரும்.
iṉmai eṉaoru pāvi maṟumaiyum
immaiyum iṉṟi varum.

1042. When cruel poverty comes on, it deprives one of both the present and future (bliss).

1043. தொல்வரவும் தோலும் கெடுக்கும் தொகையாக
நல்குரவு என்னும் நசை.
tolvaravum tōlum keṭukkum tokaiyāka
nalkuravu eṉṉum nacai.

1043. Hankering poverty destroys at once the greatness of (one's) ancient descent and (the dignity of one's) speech.

1044. இற்பிறந்தார் கண்ணேயும் இன்மை இளிவந்த
சொற்பிறக்கும் சோர்வு தரும்.
iṟpiṟantār kaṇṇēyum iṉmai iḷivanta
coṟpiṟakkum cōrvu tarum.

1044. Even in those of high birth, poverty will produce the fault of uttering mean words.

1045. நல்குரவு என்னும் இடும்பையுள் பல்குரைத்
துன்பங்கள் சென்று படும்.
nalkuravu eṉṉum iṭumpaiyuḷ palkurait
tuṉpaṅkaḷ ceṉṟu paṭum.

1045. The misery of poverty brings in its train many (more) miseries.

1046. நற்பொருள் நன்குணர்ந்து சொல்லினும் நல்கூர்ந்தார்
சொற்பொருள் சோர்வு படும்.
naṟporuḷ naṉkuṇarntu colliṉum nalkūrntār
coṟporuḷ cōrvu paṭum.

1046. The words of the poor are profitless, though they may be sound in thought and clear in expression.

1047. அறஞ்சாரா நல்குரவு ஈன்றதா யானும்
பிறன்போல நோக்கப் படும்.
aṟañcārā nalkuravu īṉṟatā yāṉum
piṟaṉpōla nōkkap paṭum.

1047. He that is reduced to absolute poverty will be regarded as a stranger even by his own mother.

1048. இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலும்
கொன்றது போலும் நிரப்பு.
iṉṟum varuvatu kollō nerunalum
koṉṟatu pōlum nirappu.

1048. Is the poverty that almost killed me yesterday, to meet me today too ?

1049. நெருப்பினுள் துஞ்சலும் ஆகும் நிரப்பினுள்
யாதொன்றும் கண்பாடு அரிது.
neruppiṉuḷ tuñcalum ākum nirappiṉuḷ
yātoṉṟum kaṇpāṭu aritu.

1049. One may sleep in the midst of fire ; but by no means in the midst of poverty.

1050. துப்புரவு இல்லார் துவரத் துறவாமை
உப்பிற்கும் காடிக்கும் கூற்று.
tuppuravu illār tuvarat tuṟavāmai
uppiṟkum kāṭikkum kūṟṟu.

1050. The destitute poor, who do not renounce their bodies, only consume their neighbour's salt and water.

இரக்க இரத்தக்கார்க் காணின் கரப்பின் 1051
அவர்பழி தம்பழி அன்று

இன்பம் ஒருவற்கு இரத்தல் இரந்தவை 1052
துன்பம் உறாஅ வரின்

கரப்பிலா நெஞ்சின் கடனறிவார் முன்நின்று 1053
இரப்புமோர் ஏஎர் உடைத்து

இரத்தலும் ஈதலே போலும் கரத்தல் 1054
கனவிலும் தேற்றாதார் மாட்டு

கரப்பிலார் வையகத்து உண்மையால் கண்ணின்று
இரப்பவர் மேற்கொள் வது 1055

கரப்பிடும்பை இல்லாரைக் காணின் நிரப்பிடும்பை
எல்லாம் ஒருங்கு கெடும் 1056

இகழ்ந்தெள்ளாது ஈவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ளம்
உள்ளுள் உவப்பது உடைத்து 1057

இரப்பாரை இல்லாயின் ஈர்ங்கண்மா ஞாலம் 1058
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று

ஈவார்கண் என்னுண்டாம் தோற்றம் இரந்துகோள் 1059
மேவார் இலாஅக் கடை

இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டும் நிரப்பிடும்பை
தானேயும் சாலும் கரி 1060

1051. இரக்க இரத்தக்கார்க் காணின் கரப்பின்
அவர்பழி தம்பழி யன்று.
irakka irattakkārk kāṇiṉ karappiṉ
avarpaḻi tampaḻi yaṉṟu.

1051. If you meet with those that may be begged of, you may beg ; (but) if they withhold (their gift) it is their blame and not yours.

1052. இன்பம் ஒருவற்கு இரத்தல் இரந்தவை
துன்பம் உறாஅ வரின்.
iṉpam oruvaṟku irattal irantavai
tuṉpam uṟāa variṉ.

1052. Even begging may be pleasant, if what is begged for is obtained without grief (to him that begs).

1053. கரப்பிலா நெஞ்சின் கடனறிவார் முன்நின்று
இரப்புமோ ரேஎர் உடைத்து.
karappilā neñciṉ kaṭaṉaṟivār muṉniṉṟu
irappumō rēer uṭaittu.

1053. There is even a beauty in standing before and begging of those who are liberal in their gifts and understand their duty (to beggars).

1054. இரத்தலும் ஈதலே போலும் கரத்தல்
கனவிலும் தேற்றாதார் மாட்டு.
irattalum ītalē pōlum karattal
kaṉavilum tēṟṟātār māṭṭu.

1054. To beg of such as never think of withholding (their charity) even in their dreams, is in fact the same as giving (it oneself).

1055. கரப்பிலார் வையகத்து உண்மையால் கண்ணின்று
இரப்பவர் மேற்கொள் வது.
karappilār vaiyakattu uṇmaiyāl kaṇṇiṉṟu
irappavar mēṟkoḷ vatu.

1055. As there are in the world those that give without refusing, there are (also) those that prefer to beg by simply standing before them.

1056. கரப்பிடும்பை இல்லாரைக் காணின் நிரப்பிடும்பை
எல்லாம் ஒருங்கு கெடும்.
karappiṭumpai illāraik kāṇiṉ nirappiṭumpai
ellām oruṅku keṭum.

1056. All the evil of begging will be removed at the sight of those who are far from the evil of refusing.

1057. இகழ்ந்தெள்ளாது ஈவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ளம்
உள்ளுள் உவப்பது உடைத்து.
ikaḻnteḷḷātu īvāraik kāṇiṉ makiḻntuḷḷam
uḷḷuḷ uvappatu uṭaittu.

1057. Beggars rejoice exceedingly when they behold those who bestow (their alms) with kindness and courtesy.

1058. இரப்பாரை இல்லாயின் ஈர்ங்கண்மா ஞாலம்
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று.
irappārai illāyiṉ īrṅkaṇmā ñālam
marappāvai ceṉṟuvan taṟṟu.

1058. If there were no beggars, (the actions done in) the cool wide world would only resemble the movement of a puppet.

1059. ஈவார்கண் என்னுண்டாம் தோற்றம் இரந்துகோள்
மேவார் இலாஅக் கடை.
īvārkaṇ eṉṉuṇṭām tōṟṟam irantukōḷ
mēvār ilāak kaṭai.

1059. What (praise) would there be to givers (of alms) if there were no beggars to ask for and receive (them).

1060. இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டும் நிரப்பிடும்பை
தானேயும் சாலும் கரி.
irappāṉ vekuḷāmai vēṇṭum nirappiṭumpai
tāṉēyum cālum kari.

1060. He who begs ought not to be angry (at a refusal) ; for even the misery of (his own) poverty should be a sufficient reason (for so doing).

கரவாது உவந்தீயும் கண்ணன்னார் கண்ணும் 1061
இரவாமை கோடி உறும்

இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து 1062
கெடுக உலகியற்றி யான்

இன்மை இடும்பை இரந்துதீர் வாமென்னும் 1063
வன்மையின் வன்பாட்டது இல்

இடமெல்லாம் கொள்ளாத் தகைத்தே இடமில்லாக்
காலும் இரவொல்லாச் சால்பு 1064

தெண்ணீர் அடுபுற்கை ஆயினும் தாள்தந்தது 1065
உண்ணலின் ஊங்கினியது இல்

ஆவிற்கு நீரென்று இரப்பினும் நாவிற்கு 1066
இரவின் இளிவந்தது இல்

இரப்பன் இரப்பாரை எல்லாம் இரப்பின் 1067
கரப்பார் இரவன்மின் என்று

இரவென்னும் ஏமாப்பில் தோணி கரவென்னும் 1068
பார்தாக்கப் பக்கு விடும்

இரவுள்ள உள்ளம் உருகும் கரவுள்ள 1069
உள்ளதூஉம் இன்றிக் கெடும்

கரப்பவர்க்கு யாங்கொளிக்குங் கொல்லோ இரப்பவர்
சொல்லாடப் போஒம் உயிர் 1070

இரவச்சம்

1061. கரவாது உவந்தீயும் கண்ணன்னார் கண்ணும்
இரவாமை கோடி யுறும்.
karavātu uvantīyum kaṇṇaṉṉār kaṇṇum
iravāmai kōṭi yuṟum.

1061. Not to beg (at all) even from those excellent persons who cheerfully give without refusing, will do immense good.

1062. இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலகியற்றி யான்.
irantum uyirvāḻtal vēṇṭiṉ parantu
keṭuka ulakiyaṟṟi yāṉ.

1062. If the Creator of the world has decreed even begging as a means of livelihood, may he too go abegging and perish.

1063. இன்மை இடும்பை இரந்துதீர் வாமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட்டது இல்.
iṉmai iṭumpai irantutīr vāmeṉṉum
vaṉmaiyiṉ vaṉpāṭṭatu il.

1063. There is no greater folly than the boldness with which one seeks to remedy the evils of poverty by begging (rather than by working).

1064. இடமெல்லாம் கொள்ளாத் தகைத்தே இடமில்லாக்
காலும் இரவொல்லாச் சால்பு.
iṭamellām koḷḷāt takaittē iṭamillāk
kālum iravollāc cālpu.

1064. Even the whole world cannot sufficiently praise the dignity that would not beg even in the midst of destitution.

1065. தெண்ணீர் அடுபுற்கை யாயினும் தாள்தந்தது
உண்ணலி னூங்கினியது இல்.
teṇṇīr aṭupuṟkai yāyiṉum tāḷtantatu
uṇṇali ṉūṅkiṉiyatu il.

1065. Even thin gruel is ambrosia to him who has obtained it by labour.

1066. ஆவிற்கு நீரென்று இரப்பினும் நாவிற்கு
இரவின் இளிவந்தது இல்.
āviṟku nīreṉṟu irappiṉum nāviṟku
iraviṉ iḷivantatu il.

1066. There is nothing more disgraceful to one's tongue than to use it in begging water even for a cow.

1067. இரப்பன் இரப்பாரை எல்லாம் இரப்பின்
கரப்பார் இரவன்மின் என்று.
irappaṉ irappārai ellām irappiṉ
karappār iravaṉmiṉ eṉṟu.

1067. I beseech all beggars and say, 'If you need to beg, never beg of those who give unwillingly.'

1068. இரவென்னும் ஏமாப்பில் தோணி கரவென்னும்
பார்தாக்கப் பக்கு விடும்.
iraveṉṉum ēmāppil tōṇi karaveṉṉum
pārtākkap pakku viṭum.

1068. The unsafe raft of begging will split when it strikes on the rock of refusal.

1069. இரவுள்ள உள்ளம் உருகும் கரவுள்ள
உள்ளதூஉம் இன்றிக் கெடும்.
iravuḷḷa uḷḷam urukum karavuḷḷa
uḷḷatūum iṉṟik keṭum.

1069. To think of (the evil of) begging is enough to melt one's heart; but to think of refusal is enough to break it.

1070. கரப்பவர்க்கு யாங்கொளிக்குங் கொல்லோ இரப்பவர்
சொல்லாடப் போஒம் உயிர்.
karappavarkku yāṅkoḷikkuṅ kollō irappavar
collāṭap pōom uyir.

1070. Saying 'No' to a beggar takes away his life; (but as that very word will kill the refuser) where then would the latter's life hide itself?

மக்களே போல்வர் கயவர் அவரன்ன 1071
ஒப்பாரி யாங்கண்டது இல்

நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர் 1072
நெஞ்சத்து அவலம் இலர்

தேவர் அனையர் கயவர் அவருந்தாம் 1073
மேவன செய்தொழுக லான்

அகப்பட்டி ஆவாரைக் காணின் அவரின் 1074
மிகப்பட்டுச் செம்மாக்கும் கீழ்

அச்சமே கீழ்களது ஆசாரம் எச்சம் 1075
அவாவுண்டேல் உண்டாம் சிறிது

அறைபறை அன்னர் கயவர்தாம் கேட்ட 1076
மறைபிறர்க்கு உய்த்துரைக்க லான்

ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறுடைக்கும் 1077
கூன்கையர் அல்லா தவர்க்கு

சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோல் 1078
கொல்லப் பயன்படும் கீழ்

உடுப்பதூஉம் உண்பதூஉம் காணின் பிறர்மேல் 1079
வடுக்காண வற்றாகும் கீழ்

எற்றிற்கு உரியர் கயவரொன்று உற்றக்கால் 1080
விற்றற்கு உரியர் விரைந்து

1071. மக்களே போல்வர் கயவர் அவரன்ன
ஒப்பாரி யாங்கண்டது இல்.
makkaḷē pōlvar kayavar avaranna
oppāri yāṅkaṇṭatu il.

1071. The base resemble men perfectly (as regards form); and we have not seen such (exact) resemblance (among any other species).

1072. நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத்து அவலம் இலர்.
naṉṟaṟi vāriṟ kayavar tiruvuṭaiyar
neñcattu avalam ilar.

1072. The low enjoy more felicity than those who know what is good; for the former are not troubled with anxiety (as to the good).

1073. தேவர் அனையர் கயவர் அவருந்தாம்
மேவன செய்தொழுக லான்.
tēvar aṉaiyar kayavar avaruntām
mēvaṉa ceytoḻuka lāṉ.

1073. The base resemble the gods; for the base act as they like.

1074. அகப்பட்டி ஆவாரைக் காணின் அவரின்
மிகப்பட்டுச் செம்மாக்கும் கீழ்.
akappaṭṭi āvāraik kāṇiṉ avariṉ
mikappaṭṭuc cemmākkum kīḻ.

1074. The base feels proud when he sees persons whose acts are meaner than his own.

1075. அச்சமே கீழ்களது ஆசாரம் எச்சம்
அவாஉண்டேல் உண்டாம் சிறிது.
accamē kīḻkaḷatu ācāram eccam
avāuṇṭēl uṇṭām ciṟitu.

1075. (The principle of) behaviour in the mean is chiefly fear; if not, hope of gain, to some extent.

1076. அறைபறை அன்னர் கயவர்தாம் கேட்ட
மறைபிறர்க்கு உய்த்துரைக்க லான்.
aṟaipaṟai aṉṉar kayavartām kēṭṭa
maṟaipiṟarkku uytturaikka lāṉ.

1076. The base are like a drum that is beaten, for they unburden to others the secrets they have heard.

1077. ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறுடைக்கும்
கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு.
īrṅkai vitirār kayavar koṭiṟuṭaikkum
kūṉkaiya rallā tavarkku.

1077. The mean will not (even) shake off (what sticks to) their hands (soon after a meal) to any but those who would break their jaws with their clenched fists.

1078. சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோல்
கொல்லப் பயன்படும் கீழ்.
collap payaṉpaṭuvar cāṉṟōr karumpupōl
kollap payaṉpaṭum kīḻ.

1078. The great bestow (their alms) as soon as they are informed; (but) the mean, like the sugar-cane, only when they are tortured to death.

1079. உடுப்பதூஉம் உண்பதூஉம் காணின் பிறர்மேல்
வடுக்காண வற்றாகும் கீழ்.
uṭuppatūum uṇpatūum kāṇiṉ piṟarmēl
vaṭukkāṇa vaṟṟākum kīḻ.

1079. The base will bring an evil (accusation) againt others, as soon as he sees them (enjoying) good food and clothing.

1080. எற்றிற் குரியர் கயவரொன்று உற்றக்கால்
விற்றற்கு உரியர் விரைந்து.
eṟṟiṟ kuriyar kayavaroṉṟu ūṟṟakkāl
viṟṟaṟku uriyar viraintu.

1080. The base will hasten to sell themselves as soon as a calamity has befallen them. For what else are they fitted?

அணங்குகொல் ஆய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை 1081
மாதர்கொல் மாலுமென் நெஞ்சு

நோக்கினாள் நோக்கெதிர் நோக்குதல் தாக்கணங்கு
தானைக்கொண் டன்ன துடைத்து 1082

பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை இனியறிந்தேன் 1083
பெண்டகையால் பேரமர்க் கட்டு

கண்டார் உயிருண்ணும் தோற்றத்தால் பெண்டகைப் 1084
பேதைக்கு அமர்த்தன கண்

கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவரல் 1085
நோக்கமிம் மூன்றும் உடைத்து

கொடும்புருவம் கோடா மறைப்பின் நடுங்கஞர் 1086
செய்யல மன்இவள் கண்

கடாஅக் களிற்றின்மேல் கட்படாம் மாதர் 1087
படாஅ முலைமேல் துகில்

ஒண்ணுதற் கோஒ உடைந்ததே ஞாட்பினுள் 1088
நண்ணாரும் உட்குமென் பீடு

பிணையேர் மடநோக்கும் நாணும் உடையாட்கு 1089
அணியெவனோ ஏதில தந்து

உண்டார்கண் அல்லது அடுநறாக் காமம்போல் 1090
கண்டார் மகிழ்செய்தல் இன்று

1081. அணங்குகொல் ஆய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
மாதர்கொல் மாலுமென் நெஞ்சு.
aṇaṅkukol āymayil kollō kaṉaṅkuḻai
mātarkol mālumeṉ neñcu.

1081. Is this jewelled female a celestial, a choice peahen, or a human being? My mind is perplexed.

1082. நோக்கினாள் நோக்கெதிர் நோக்குதல் தாக்கணங்கு
தானைக்கொண் டன்னது உடைத்து.
nōkkiṉāḷ nōkketir nōkkutal tākkaṇaṅku
tāṉaikkoṇ ṭaṉṉatu uṭaittu.

1082. This female beauty returning my looks is like a celestial maiden coming with an army to contend against me.

1083. பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை இனியறிந்தேன்
பெண்டகையால் பேரமர்க் கட்டு.
paṇṭaṟiyēṉ kūṟṟeṉ pataṉai iṉiyaṟintēṉ
peṇṭakaiyāl pēramark kaṭṭu.

1083. I never knew before what is called Yama ; I see it now ; it is the eyes that carry on a great fight with (the help of) female qualities.

1084. கண்டார் உயிருண்ணும் தோற்றத்தால் பெண்டகைப்
பேதைக்கு அமர்த்தன கண்.
kaṇṭār uyiruṇṇum tōṟṟattāl peṇṭakaip
pētaikku amarttaṉa kaṇ.

1084. These eyes that seem to kill those who look at them are as it were in hostilities with this feminine simplicity.

1085. கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவரல்
நோக்கம்இம் மூன்றும் உடைத்து.
kūṟṟamō kaṇṇō piṇaiyō maṭavaral
nōkkamim mūṉṟum uṭaittu.

1085. Is it Yama, (a pair of) eyes or a hind ?—Are not all these three in the looks of this maid ?

1086. கொடும்புருவம் கோடா மறைப்பின் நடுங்கஞர்
செய்யல மன்இவள் கண்.
koṭumpuruvam kōṭā maṟaippiṉ naṭuṅkañar
ceyyala maṉivaḷ kaṇ.

1086. Her eyes will cause (me) no trembling sorrow, if they are properly hidden by her cruel arched eye-brows.

1087. கடாஅக் களிற்றின்மேல் கட்படாம் மாதர்
படாஅ முலைமேல் துகில்.
kaṭāak kaḷiṟṟiṉmēl kaṭpaṭām mātar
paṭāa mulaimēl tukil.

1087. The cloth that covers the firm bosom of this maiden is (like) that which covers the eyes of a rutting elephant.

1088. ஒண்ணுதற் கோஒ உடைந்ததே ஞாட்பினுள்
நண்ணாரும் உட்குமென் பீடு.
oṇṇutaṟ kōo uṭaintatē ñāṭpiṉuḷ
naṇṇārum uṭkumeṉ pīṭu.

1088. On her bright brow alone is destroyed even that power of mine that used to terrify the most fearless foes in the battlefield.

1089. பிணையேர் மடநோக்கும் நாணும் உடையாட்கு
அணிஎவனோ ஏதில தந்து.
piṇaiyēr maṭanōkkum nāṇum uṭaiyāṭku
aṇievaṉō ētila tantu.

1089. Of what use are other jewels to her who is adorned with modesty, and the meek looks of a hind ?

1090. உண்டார்கண் அல்லது அடுநறாக் காமம்போல்
கண்டார் மகிழ்செய்தல் இன்று.
uṇṭārkaṉ allatu aṭunaṟāk kāmampōl
kaṇṭār makiḻceytal iṉṟu.

1090. Unlike toddy which yields delight only when it is drunk, love gives pleasure even when looked at.

இருநோக்கு இவளுண்கண் உள்ளது ஒருநோக்கு 1091
நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து

கண்களவு கொள்ளும் சிறுநோக்கம் காமத்தில் 1092
செம்பாகம் அன்று பெரிது

நோக்கினாள் நோக்கி இறைஞ்சினாள் அஃதவள் 1093
யாப்பினுள் அட்டிய நீர்

யான்நோக்குங் காலை நிலன்நோக்கும் நோக்காக்கால்
தான்நோக்கி மெல்ல நகும் 1094

குறிக்கொண்டு நோக்காமை அல்லால் ஒருகண் 1095
சிறக்கணித்தாள் போல நகும்

உறாஅ தவர்போல் சொலினும் செறாஅர்சொல் 1096
ஒல்லை உணரப் படும்

செறாஅச் சிறுசொல்லும் செற்றார்போல் நோக்கும் 1097
உறாஅர்போன்று உற்றார் குறிப்பு

அசையியற்கு உண்டாண்டோர் ஏஎர்யான் நோக்கப் 1098
பசையினள் பைய நகும்

ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல் 1099
காதலார் கண்ணே உள

கண்ணொடு கண்ணிணை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்கள் 1100
என்ன பயனும் இல

குறிப்பறிதல்

1091. இருநோக்கு இவளுண்கண் உள்ளது ஒருநோக்கு
நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து.
irunōkku ivaḷuṇkaṇ uḷḷatu orunōkku
nōynōkkoṉ ṟannōy maruntu.

1091. There are two looks in the dyed eyes of this (fair one); one causes pain, and the other is the cure thereof.

1092. கண்களவு கொள்ளும் சிறுநோக்கம் காமத்தில்
செம்பாகம் அன்று பெரிது.
kaṇkaḷavu koḷḷum ciṟunōkkam kāmattil
cempākam aṉṟu peritu.

1092. A single stolen glance of her eyes is more than half the pleasure (of sexual embrace).

1093. நோக்கினள் நோக்கி இறைஞ்சினள் அஃதவள்
யாப்பினுள் அட்டிய நீர்.
nōkkiṉāḷ nōkki iṟaiñciṉāḷ ahtavaḷ
yāppiṉuḷ aṭṭiya nīr.

1093. She has looked (at men) and stooped (her head); and that (sign) waters as it were (the corn of) our love.

1094. யான்நோக்குங் காலை நிலன்நோக்கும் நோக்காக்கால்
தான்நோக்கி மெல்ல நகும்.
yāṉnōkkuṅ kālai nilaṉnōkkum nōkkākkāl
tāṉnōkki mella nakum.

1094. When I look, she looks down; when I do not, she looks and smiles gently.

1095. குறிக்கொண்டு நோக்காமை அல்லால் ஒருகண்
சிறக்கணித்தாள் போல நகும்.
kuṟikkoṇṭu nōkkāmai allāl orukaṇ
ciṟakkaṇittāḷ pōla nakum.

1095. She not only avoids a direct look at me, but looks as it were with a half-closed eye and smiles.

1096. உறாஅ தவர்போல் சொலினும் செறாஅர்சொல்
ஒல்லை உணரப் படும்.
uṟāa tavarpōl coliṉum ceṟāarcol
ollai uṇarap paṭum.

1096. Though they may speak harshly as if they were strangers, the words of the friendly are soon understood.

1097. செறாஅச் சிறுசொல்லும் செற்றார்போல் நோக்கும்
உறாஅர்போன்று உற்றார் குறிப்பு.
ceṟāac ciṟucollum ceṟṟārpōl nōkkum
uṟāarpōṉṟu uṟṟār kuṟippu.

1097. Little words that are harsh and looks that are hateful are (but) the expressions of lovers who wish to act like strangers.

1098. அசையியற்கு உண்டாண்டோர் ஏஎர்யான் நோக்கப்
பசையினள் பைய நகும்.
acaiyiyaṟku uṇṭāṇṭōr ēeryāṉ nōkkap
pacaiyiṉaḷ paiya nakum.

1098. When I look, the pitying maid looks in return and smiles gently; and that is a comforting sign for me.

1099. ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்
காதலார் கண்ணே யுள.
ētilār pōlap potunōkku nōkkutal
kātalār kaṇṇē yuḷa.

1099. Both the lovers are capable of looking at each other in an ordinary way, as if they were perfect strangers.

1100. கண்ணொடு கண்ணிணை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்கள்
என்ன பயனும் இல.
kaṇṇoṭu kaṇṇiṇai nōkkokkiṉ vāyccoṟkaḷ
eṉṉa payaṉum ila.

1100. The words of the mouths are of no use whatever, when there is perfect agreement between the eyes (of lovers).

கண்டுகேட்டு உண்டுயிர்த்து உற்றறியும் ஐம்புலனும்
ஒண்டொடி கண்ணே உள 1101

பிணிக்கு மருந்து பிறமன் அணியிழை 1102
தன்நோய்க்குத் தானே மருந்து

தாம்வீழ்வார் மென்றோள் துயிலின் இனிதுகொல் 1103
தாமரைக் கண்ணான் உலகு

நீங்கின் தெறூஉம் குறுகுங்கால் தண்ணென்னும் 1104
தீயாண்டுப் பெற்றாள் இவள்

வேட்ட பொழுதின் அவையவை போலுமே 1105
தோட்டார் கதுப்பினாள் தோள்

உறுதோறு உயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலால் பேதைக்கு 1106
அமிழ்தின் இயன்றன தோள்

தம்மில் இருந்து தமதுபாத்து உண்டற்றால் 1107
அம்மா அரிவை முயக்கு

வீழும் இருவர்க்கு இனிதே வளியிடை 1108
போழப் படாஅ முயக்கு

ஊடல் உணர்தல் புணர்தல் இவைகாமம் 1109
கூடியார் பெற்ற பயன்

அறிதோறு அறியாமை கண்டற்றால் காமம் 1110
செறிதோறும் சேயிழை மாட்டு

புணர்ச்சி மகிழ்தல்

1101. கண்டுகேட்டு உண்டுயிர்த்து உற்றறியும் ஐம்புலனும்
ஒண்டொடி கண்ணே உள.
kaṇṭukēṭṭu uṇṭuyirttu uṟṟaṟiyum aimpulaṉum
oṇṭoṭi kaṇṇē uḷa.

1101. The (simultaneous) enjoyment of the five senses of sight, hearing, taste, smell and touch can only be found with bright braceleted (women).

1102. பிணிக்கு மருந்து பிறமன் அணியிழை
தன்நோய்க்குத் தானே மருந்து.
piṇikku maruntu piṟamaṉ aṇiyiḻai
taṉnōykkut tāṉē maruntu.

1102. The remedy for a disease is always something different (from it) ; but for the disease caused by this jewelled maid, she is herself the cure.

1103. தாம்வீழ்வார் மென்றோள் துயிலின் இனிதுகொல்
தாமரைக் கண்ணான் உலகு.
tāmvīḻvār meṉṟōḷ tuyiliṉ iṉitukol
tāmaraik kaṇṇāṉ ulaku.

1103. Can the lotus-eyed one's heaven be indeed as sweet to those who delight to sleep in the delicate arms of their beloved ?

1104. நீங்கின் தெறூஉம் குறுகுங்கால் தண்ணென்னும்
தீயாண்டுப் பெற்றாள் இவள்.
nīṅkiṉ teṟūum kuṟukuṅkāl taṇṇeṉṉum
tīyāṇṭup peṟṟāḷ ivaḷ.

1104. From whence has she got this fire that burns when I withdraw and cools when I approach ?

1105. வேட்ட பொழுதின் அவையவை போலுமே
தோட்டார் கதுப்பினாள் தோள்.
vēṭṭa poḻutiṉ avaiyavai pōlumē
tōṭṭār katuppiṉāḷ tōḷ.

1105. The shoulders of her whose locks are adorned with flowers delight me as if they were the very sweets I have desired (to get).

1106. உறுதோறு உயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலால் பேதைக்கு
அமிழ்தின் இயன்றன தோள்.
uṟutōṟu uyirtaḷirppat tīṇṭalāl pētaikku
amiḻtiṉ iyaṉṟaṉa tōḷ.

1106. The shoulders of this fair one are made of ambrosia, for they revive me with pleasure every time I embrace them.

1107. தம்மில் இருந்து தமதுபாத்து உண்டற்றால்
அம்மா அரிவை முயக்கு.
tammil iruntu tamatupāttu uṇṭaṟṟāl
ammā arivai muyakku.

1107. The embraces of a gold-complexioned beautiful female are as pleasant as to dwell in one's own house and live by one's own (earnings) after distributing (a portion of it in charity).

1108. வீழும் இருவர்க்கு இனிதே வளியிடை
போழப் படாஅ முயக்கு.
vīḻum iruvarkku iṉitē vaḷiyiṭai
pōḻap paṭāa muyakku.

1108. To ardent lovers sweet is the embrace that cannot be penetrated even by a breath of breeze.

1109. ஊடல் உணர்தல் புணர்தல் இவைகாமம்
கூடியார் பெற்ற பயன்.
ūṭal uṇartal puṇartal ivaikāmam
kūṭiyār peṟṟa payaṉ.

1109. Love, quarrel, reconciliation and intercourse—these are the advantages reaped by those who marry for love.

1110. அறிதோறு அறியாமை கண்டற்றால் காமம்
செறிதோறும் சேயிழை மாட்டு.
aṟitōṟu aṟiyāmai kaṇṭaṟṟāl kāmam
ceṟitōṟum cēyiḻai māṭṭu.

1110. As (one's) ignorance is discovered the more one learns, so does repeated intercourse with a well-adorned female (only create a desire for more).

நன்னீரை வாழி அனிச்சமே நின்னினும் 1111
மென்னீரள் யாம்வீழ் பவள்

மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே இவள்கண் 1112
பலர்காணும் பூவொக்கும் என்று

முறிமேனி முத்தம் முறுவல் வெறிநாற்றம் 1113
வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு

காணின் குவளை கவிழ்ந்து நிலன்நோக்கும் 1114
மாணிழை கண்ணொவ்வேம் என்று

அனிச்சப்பூக் கால்களையாள் பெய்தாள் நுசுப்பிற்கு
நல்ல படாஅ பறை 1115

மதியும் மடந்தை முகனும் அறியா 1116
பதியின் கலங்கிய மீன்

அறுவாய் நிறைந்த அவிர்மதிக்குப் போல 1117
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து

மாதர் முகம்போல் ஒளிவிட வல்லையேல் 1118
காதலை வாழி மதி

மலரன்ன கண்ணாள் முகமொத்தி யாயின் 1119
பலர்காணத் தோன்றல் மதி

அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும் மாதர் 1120
அடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்

நலம் புனைந்துரைத்தல்

1111. நன்னீரை வாழி அனிச்சமே நின்னினும்
மென்னீரள் யாம்வீழ் பவள்.

naṉṉīrai vāḻi aṉiccamē niṉṉiṉum
meṉṉīraḷ yāmvīḻ pavaḷ.

1111. May you flourish, O *anicham* ! you have a delicate nature. But my beloved is more delicate than you.

1112. மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே இவள்கண்
பலர்காணும் பூவொக்கும் என்று.

malarkāṇiṉ maiyātti neñcē ivaḷkaṇ
palarkāṇum pūvokkum eṉṟu.

1112. O my soul, fancying that flowers which are seen by many can resemble her eyes, you become confused at the sight of them.

1113. முறிமேனி முத்தம் முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு.

muṟimēṉi muttam muṟuval veṟināṟṟam
vēluṇkaṇ vēyttō ḷavaṭku.

1113. The complexion of this bamboo-armed one is that of a shoot ; her teeth, are pearls ; her breath, fragrance ; and her dyed eyes, lances.

1114. காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலன்நோக்கும்
மாணிழை கண்ணொவ்வேம் என்று.

kāṇiṟ kuvaḷai kaviḻntu nilaṉnōkkum
māṇiḻai kaṇṇovvēm eṉṟu.

1114. If the blue lotus could see, it would stoop and look at the ground saying, 'I can never resemble the eyes of this excellent jewelled one.'

1115. அனிச்சப்பூக் கால்களையாள் பெய்தாள் நுசுப்பிற்கு
நல்ல படாஅ பறை.

aṉiccappūk kālkaḷaiyāḷ peytāḷ nucuppiṟku
nalla paṭāa paṟai.

1115. No merry drums will be beaten for the (tender) waist of her who has adorned herself with the *anicham* without having removed its stem.

1116. மதியும் மடந்தை முகனும் அறியா
பதியிற் கலங்கிய மீன்.

matiyum maṭantai mukaṉum aṟiyā
patiyiṟ kalaṅkiya mīṉ.

1116. The stars have become confused in their places not being able to distinguish between the moon and the maid's countenance.

1117. அறுவாய் நிறைந்த அவிர்மதிக்குப் போல
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து.

aṟuvāy niṟainta avirmatikkup pōla
maṟuvuṇṭō mātar mukattu.

1117. Could there be spots in the face of this maid like those in the bright full moon ?

1118. மாதர் முகம்போல் ஒளிவிட வல்லையேல்
காதலை வாழி மதி.

mātar mukampōl oḷiviṭa vallaiyēl
kātalai vāḻi mati.

1118. If you can indeed shine like the face of women, flourish, O moon, for then would you be worth loving ?

1119. மலரன்ன கண்ணாள் முகமொத்தி யாயின்
பலர்காணத் தோன்றல் மதி.

malaraṉṉa kaṇṇāḷ mukamotti yāyiṉ
palarkāṇat tōṉṟal mati.

1119. O moon, if you wish to resemble the face of her whose eyes are like (these) flowers, do not appear so as to be seen by all.

1120. அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும் மாதர்
அடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்.

aṉiccamum aṉṉattiṉ tūviyum mātar
aṭikku neruñcip paḻam.

1120. The *anicham* and the feathers of the goose are to the feet of females, like the fruit of the (thorny) *nerunji*.

15

பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி 1121
வாலெயி றூறிய நீர்

உடம்பொடு உயிரிடை என்னமற் றன்ன 1122
மடந்தையொ டெம்மிடை நட்பு

கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழும் 1123
திருநுதற் கில்லை இடம்

வாழ்தல் உயிர்க்கன்னள் ஆயிழை சாதல் 1124
அதற்கன்னள் நீங்கு மிடத்து

உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியேன் 1125
ஒள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம்

கண்ணுள்ளிற் போகார் இமைப்பிற் பருவரார் 1126
நுண்ணியரெங் காத லவர்

கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணும் 1127
எழுதேம் கரப்பாக் கறிந்து

நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்டல் 1128
அஞ்சுதும் வேபாக் கறிந்து

இமைப்பின் கரப்பாக் கறிவல் அனைத்திற்கே 1129
ஏதிலர் என்னுமிவ் வூர்

உவந்துறைவர் உள்ளத்துள் என்றும் இகந்துறைவர்
ஏதிலர் என்னுமிவ் வூர் 1130

காதற் சிறப்புரைத்தல்

1121. பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயிறு ஊறிய நீர்.
pāloṭu tēṉkalan taṟṟē paṇimoḻi
vāleyiṟu ūṟiya nīr.

1121. The water which trickles from the white teeth of this soft speeched damsel is like a mixture of milk and honey.

1122. உடம்பொடு உயிரிடை என்னமற் றன்ன
மடந்தையொடு எம்மிடை நட்பு.
uṭampoṭu uyiriṭai eṉṉamaṟ ṟaṉṉa
maṭantaiyoṭu emmiṭai naṭpu.

1122. The love between me and this damsel is like the union of body and soul.

1123. கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழும்
திருநுதற்கு இல்லை இடம்.
karumaṇiyiṟ pāvāynī pōtāyām vīḻum
tirunutaṟku illai iṭam.

1123. O you image in the pupil (of my eye) ! depart ; there is no room for (my) fair-browed beloved.

1124. வாழ்தல் உயிர்க்கன்னள் ஆயிழை சாதல்
அதற்கன்னள் நீங்கு மிடத்து.
vāḻtal uyirkkaṉṉaḷ āyiḻai cātal
ataṟkaṉṉaḷ nīṅku miṭattu.

1124. My fair-jewelled one resembles the living soul (when she is in union with me), the dying soul when she leaves me.

1125. உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியேன்
ஒள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம்.
uḷḷuvaṉ maṉyāṉ maṟappiṉ maṟappaṟiyēṉ
oḷḷamark kaṇṇāḷ kuṇam.

1125. If I had forgotten her who has bright battling eyes, I would have remembered (thee) ; but I never forget her. (Thus says he to her maid.)

1126. கண்ணுள்ளின் போகார் இமைப்பின் பருவரார்
நுண்ணியர்எங் காத லவர்.
kaṇṇuḷḷiṉ pōkār imaippiṉ paruvarār
nuṇṇiyareṅ kāta lavar.

1126. My lover would not depart from mine eyes ; even if I wink, he would not suffer (from pain) ; he is so ethereal.

1127. கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணும்
எழுதேம் கரப்பாக்கு அறிந்து.
kaṇṇuḷḷār kāta lavarākak kaṇṇum
eḻutēm karappākku aṟintu.

1127. As my lover abides in my eyes, I will not even paint them, for he would (then) have to conceal himself.

1128. நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்டல்
அஞ்சுதும் வேபாக்கு அறிந்து.
neñcattār kāta lavarāka veytuṇṭal
añcutum vēpākku aṟintu.

1128. As my lover is in my heart, Iam afraid of eating (anything) hot, for I know it would pain him.

1129. இமைப்பின் கரப்பாக்கு அறிவல் அனைத்திற்கே
ஏதிலர் என்னுமிவ் வூர்.
imaippiṉ karappākku aṟival aṉaittiṟkē
ētilar eṉṉumiv vūr.

1129. I will not wink, knowing that if I did, my lover would hide himself ; and for this reason, this town says, he is unloving.

1130. உவந்துறைவர் உள்ளத்துள் என்றும் இகந்துறைவர்
ஏதிலர் என்னுமிவ் வூர்.
uvantuṟaivar uḷḷattuḷ eṉṟum ikantuṟaivar
ētilar eṉṉumiv vūr.

1130. My lover dwells in my heart with perpetual delight ; but the town says he is unloving and (therefore) dwells afar.

காமம் உழந்து வருந்தினார்க்கு ஏமம் 1131
மடலல்லது இல்லை வலி

நோனா உடம்பும் உயிரும் மடலேறும் 1132
நாணினை நீக்கி நிறுத்து

நாணொடு நல்லாண்மை பண்டுடையேன் இன்றுடையேன் 1133
காமுற்றார் ஏறும் மடல்

காமக் கடும்புனல் உய்க்குமே நாணொடு 1134
நல்லாண்மை என்னும் புணை

தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாள் மடலொடு 1135
மாலை உழக்கும் துயர்

மடலூர்தல் யாமத்தும் உள்ளுவேன் மன்ற 1136
படல்ஒல்லா பேதைக்கென் கண்

கடலன்ன காமம் உழந்தும் மடலேறாப் 1137
பெண்ணின் பெருந்தக்கது இல்

நிறையரியர் மன்அளியர் என்னாது காமம் 1138
மறையிறந்து மன்று படும்

அறிகிலார் எல்லாரும் என்றேஎன் காமம் 1139
மறுகின் மறுகும் மருண்டு

யாம்கண்ணின் காண நகுப அறிவில்லார் 1140
யாம்பட்ட தாம்படா ஆறு

நாணுத் துறவுரைத்தல்

1131. காமம் உழந்து வருந்தினார்க்கு ஏமம்
மடலல்லது இல்லை வலி.
kāmam uḻantu varuntiṉārkku ēmam
maṭalallatu illai vali.

1131. To those who after enjoyment of sexual pleasure suffer (for want of more), there is no help so efficient as the *horse of palm.*

1132. நோனா உடம்பும் உயிரும் மடலேறும்
நாணினை நீக்கி நிறுத்து.
nōṉā uṭampum uyirum maṭalēṟum
nāṇiṉai nīkki niṟuttu.

1132. Having got rid of shame, the suffering body and soul save themselves on the *horse of palm.*

1133. நாணொடு நல்லாண்மை பண்டுடையேன்
காமுற்றார் ஏறும் மடல். [இன்றுடையேன்
nāṇoṭu nallāṇmai paṇṭuṭaiyēṉ iṉṟuṭaiyēṉ
kāmuṟṟār ēṟum maṭal.

1133. Modesty and manliness were once my own ; now, my own is lover's *horse of palm.*

1134. காமக் கடும்புனல் உய்க்குமே நாணொடு
நல்லாண்மை என்னும் புணை.
kāmak kaṭumpuṉal uykkumē nāṇoṭu
nallāṇmai eṉṉum puṇai.

1134. The raft of modesty and manliness, is, alas, carried-off by the strong current of lust.

1135. தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாள் மடலொடு
மாலை உழக்கும் துயர்.
toṭalaik kuṟuntoṭi tantāḷ maṭaloṭu
mālai uḻakkum tuyar.

1135. She with the small garland-like bracelets has given me the palmyra horse and the sorrow that is endured at night.

1136. மடலூர்தல் யாமத்தும் உள்ளுவேன் மன்ற
படலொல்லா பேதைக்கென் கண்.
maṭalūrtal yāmattum uḷḷuvēṉ maṉṟa
paṭalollā pētaikkeṉ kaṇ.

1136. Mine eyes will not close in sleep on your mistress's account ; even at midnight will I think of mounting the palmyra horse.

1137. கடலன்ன காமம் உழந்தும் மடலேறாப்
பெண்ணின் பெருந்தக்கது இல்.
kaṭalaṉṉa kāmam uḻantum maṭalēṟāp
peṇṇiṉ peruntakkatu il.

1137. There is nothing so noble as the womanly nature that would not ride the palmyra horse, though plunged in a sea of passion.

1138. நிறையரியர் மன்அளியர் என்னாது காமம்
மறையிறந்து மன்று படும்.
niṟaiyariyar maṉaḷiyar eṉṉātu kāmam
maṟaiyiṟantu maṉṟu paṭum.

1138. Even love transgresses its secrecy and appears in public, forgetting that they are too chaste and liberal (to be overcome by it).

1139. அறிகிலார் எல்லாரும் என்றேஎன் காமம்
மறுகின் மறுகும் மருண்டு.
aṟikilār ellārum eṉṟēeṉ kāmam
maṟukiṉ maṟukum maruṇṭu.

1139. My love, feeling that it is not known by all, reels confused in the streets (of this town).

1140. யாங்கண்ணின் காண நகுப அறிவில்லார்
யாம்பட்ட தாம்படா வாறு.
yāṅkaṇṇiṉ kāṇa nakupa aṟivillār
yāmpaṭṭa tāmpaṭā vāṟu.

1140. Even strangers laugh (at us) so as to be seen by us, for they have not suffered.

அலரெழ ஆருயிர் நிற்கும் அதனைப் 1141
பலரறியார் பாக்கியத் தால்

மலரன்ன கண்ணாள் அருமை அறியாது 1142
அலரெமக்கு ஈந்ததிவ் வூர்

உறாஅதோ ஊரறிந்த கௌவை அதனைப் 1143
பெறாஅது பெற்றன்ன நீர்த்து

கவ்வையால் கவ்விது காமம் அதுவின்றேல் 1144
தவ்வென்னும் தன்மை இழந்து

களித்தொறும் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றால் காமம் 1145
வெளிப்படுந் தோறும் இனிது

கண்டது மன்னும் ஒருநாள் அலர்மன்னும் 1146
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று

ஊரவர் கௌவை எருவாக அன்னைசொல் 1147
நீராக நீளும்இந் நோய்

நெய்யால் எரிநுதுப்பேம் என்றற்றால் கௌவையால்
காமம் நுதுப்பேம் எனல் 1148

அலர்நாண ஒல்வதோ அஞ்சலோம்பு என்றார் 1149
பலர்நாண நீத்தக் கடை

தாம்வேண்டின் நல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டும் 1150
கௌவை எடுக்கும்இவ் வூர்

அலர் அறிவுறுத்தல்

1141. அலரெழ ஆருயிர் நிற்கும் அதனைப்
பலரறியார் பாக்கியத் தால்.
alarela āruyir nirkum atanaip
palarariyār pākkiyat tāl.

1141. My precious life is saved by the raise of rumour, and this, to my good luck no others are aware of.

1142. மலரன்ன கண்ணாள் அருமை அறியாது
அலரெமக்கு ஈந்ததிவ் வூர்.
malaranna kannāl arumai ariyātu
alaremakku īntativ vūr.

1142. Not knowing the value of her whose eyes are like flowers this town has got up a rumour about me.

1143. உறாஅதோ ஊரறிந்த கௌவை அதனைப்
பெறாஅது பெற்றன்ன நீர்த்து.
urāatō ūrarinta kauvai atanaip
perāatu perranna nīrttu.

1143. Will I not get a rumour that is known to the (whole) town? For what I have not got is as if I had got it (already).

1144. கவ்வையால் கவ்விது காமம் அதுஇன்றேல்
தவ்வென்னும் தன்மை இழந்து.
kavvaiyāl kavvitu kāmam atuinrēl
tavvennum tanmai ilantu.

1144. Rumour increases the violence of my passion; without it it would grow weak and waste away.

1145. களித்தொறும் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றால் காமம்
வெளிப்படுந் தோறும் இனிது.
kalitorum kalluntal vēttarrāl kāmam
velippatun tōrum initu.

1145. As drinking liquor is delightful (to one) whenever one is in mirth, so is my love to me whenever it is the subject of rumour.

1146. கண்டது மன்னும் ஒருநாள் அலர்மன்னும்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று.
kantatu mannum orunāl alarmannum
tiṅkalaip pāmpukon tarru.

1146. It was but a single day that I looked on (my lover); but the rumour thereof has spread like the seizure of the moon by the serpent.

1147. ஊரவர் கௌவை எருவாக அன்னைசொல்
நீராக நீளும்இந் நோய்.
ūravar kauvai eruvāka annaicol
nīrāka nīlumin nōy.

1147. This malady (of passion) is manured by the talk of women and watered by the (harsh) words of my mother.

1148. நெய்யால் எரிநுதுப்பேம் என்றற்றால் கௌவையால்
காமம் நுதுப்பேம் எனல்.
neyyāl erinutuppēm enrarrāl kauvaiyāl
kāmam nutuppēm enal.

1148. To say that one could extinguish passion by rumour is like extinguishing fire with ghee.

1149. அலர்நாண ஒல்வதோ அஞ்சலோம்பு என்றார்
பலர்நாண நீத்தக் கடை.
alarnāna olvatō añcalōmpu enrār
palarnāna nīttak katai.

1149. When the departure of him who said 'fear not' has put me to shame before others, why need I be ashamed of scandal.

1150. தாம்வேண்டின் நல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டும்
கௌவை எடுக்கும்இவ் வூர்.
tāmvēntin nalkuvar kātalar yāmvēntum
kauvai etukkumiv vūr.

1150. The rumour I desire is raised by the town (itself); and my lover would if desired consent (to my following him).

செல்லாமை உண்டேல் எனக்குரை மற்றுநின் 1151
வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை

இன்கண் உடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும் 1152
புன்கண் உடைத்தால் புணர்வு

அரிதரோ தேற்றம் அறிவுடையார் கண்ணும் 1153
பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான்

அளித்தஞ்சல் என்றவர் நீப்பின் தெளித்தசொல் 1154
தேறியார்க் குண்டோ தவறு

ஓம்பின் அமைந்தார் பிரிவோம்பல் மற்றவர் 1155
நீங்கின் அரிதால் புணர்வு

பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ணர் ஆயின் அரிதவர் 1156
நல்குவர் என்னும் நசை

துறைவன் துறந்தமை தூற்றாகொல் முன்கை 1157
இறைஇறவா நின்ற வளை

இன்னாது இனன்இல்ஊர் வாழ்தல் அதனினும் 1158
இன்னாது இனியார்ப் பிரிவு

தொடிற்சுடின் அல்லது காமநோய் போல 1159
விடிற்சுடல் ஆற்றுமோ தீ

அரிதாற்றி அல்லல்நோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப் 1160
பின்இருந்து வாழ்வார் பலர்

1151. செல்லாமை உண்டேல் எனக்குரை மற்றுநின்
வல்வரவு வாழ்வார்க்கு உரை.
cellāmai uṇṭēl eṉakkurai maṟṟuniṉ
valvarvu vāḻvārkku urai.

1151. If it is not departure, tell me; but if it is your speedy return, tell it to those who would be alive then.

1152. இன்கண் உடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும்
புன்கண் உடைத்தால் புணர்வு.
iṉkaṇ uṭaittavar pārval pirivañcum
puṉkaṇ uṭaittāl puṇarvu.

1152. His very look was once pleasing; but (now) even intercourse is painful through fear of separation.

1153. அரிதரோ தேற்றம் அறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான்.
aritarō teṟṟam aṟivuṭaiyār kaṇṇum
pirivō riṭattuṇmai yāṉ.

1153. As even the lover who understands (everything) may at times depart, confidence is hardly possible.

1154. அளித்தஞ்சல் என்றவர் நீப்பின் தெளித்தசொல்
தேறியார்க்கு உண்டோ தவறு.
aḷittañcal eṉṟavar nīppiṉ teḷittacol
tēṟiyārkku uṇṭō tavaṟu.

1154. If he who bestowed his love and said 'fear not' should depart, will it be the fault of those who believed in (his) assuring words?

1155. ஓம்பின் அமைந்தார் பிரிவோம்பல் மற்றவர்
நீங்கின் அரிதால் புணர்வு.
ōmpiṉ amaintār pirivōmpal maṟṟavar
nīṅkiṉ aritāl puṇarvu.

1155. If you would save (my life), delay the departure of my destined (husband); for if he departs, intercourse will become impossible.

1156. பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராயின் அரிதவர்
நல்குவர் என்னும் நசை.
pirivuraikkum vaṉkaṇṇa rāyiṉ aritavar
nalkuvar eṉṉum nacai.

1156. If he is so cruel as to mention his departure (to me), the hope that he would bestow (his love) must be given up.

1157. துறைவன் துறந்தமை தூற்றாகொல் முன்கை
இறைஇறவா நின்ற வளை.
tuṟaivaṉ tuṟantamai tūṟṟākol muṉkai
iṟaiiṟavā niṉṟa vaḷai.

1157. Do not the bangles that begin to slide down my hand forebode the separation of my lord?

1158. இன்னாது இனன்இல்ஊர் வாழ்தல் அதனினும்
இன்னாது இனியார்ப் பிரிவு.
iṉṉātu iṉaṉilūr vāḻtal ataṉiṉum
iṉṉātu iṉiyārp pirivu.

1158. Painful is it to live in a friendless town; but far more painful is it to part from one's lover.

1159. தொடிற்சுடின் அல்லது காமநோய் போல
விடிற்சுடல் ஆற்றுமோ தீ.
toṭiṟcuṭiṉ allatu kāmanōy pōla
viṭiṟcuṭal āṟṟumō tī.

1159. Fire burns when touched; but, like the sickness of love, can it also burn when removed?

1160. அரிதாற்றி அல்லல்நோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பின்இருந்து வாழ்வார் பலர்.
ariltāṟṟi allalnōy nīkkip pirivāṟṟip
piṉiruntu vāḻvār palar.

1160. As if there were many indeed that can consent to the impossible, kill their pain, endure separation and yet continue to live afterwards.

மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயை இறைப்பவர்க்கு 1161
ஊற்றுநீர் போல மிகும்

கரத்தலும் ஆற்றேனிந் நோயைநோய் செய்தார்க்கு 1162
உரைத்தலும் நாணுத் தரும்

காமமும் நாணும் உயிர்காவாத் தூங்கும்என் 1163
நோனா உடம்பின் அகத்து

காமக் கடல்மன்னும் உண்டே அதுநீந்தும் 1164
ஏமப் புணைமன்னும் இல்

துப்பின் எவனாவர் மன்கொல் துயர்வரவு 1165
நட்பினுள் ஆற்று பவர்

இன்பம் கடல்மற்றுக் காமம் அஃதடுங்கால் 1166
துன்பம் அதனிற் பெரிது

காமக் கடும்புனல் நீந்திக் கரைகாணேன் 1167
யாமத்தும் யானே உளேன்

மன்னுயிர் எல்லாம் துயிற்றி அளித்திரா 1168
என்னல்லது இல்லை துணை

கொடியார் கொடுமையின் தாம்கொடிய இந்நாள் 1169
நெடிய கழியும் இரா

உள்ளம்போன்று உள்வழிச் செல்கிற்பின் வெள்ளநீர் 1170
நீந்தல மன்னோஎன் கண்

படர்மெலிந் திரங்கல்

1161. மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயை இறைப்பவர்க்கு
ஊற்றுநீர் போல மிகும்.
maraippēnman yāṉihtō nōyai iraippavarkku
ūrrunīr pōla mikum.

1161. I would hide this pain from others; but it (only) swells like a spring to those who drain it.

1162. கரத்தலும் ஆற்றேன்இந் நோயைநோய் செய்தார்க்கு
உரைத்தலும் நாணுத் தரும்.
karattalum ārrēṉin nōyainōy ceytārkku
uraittalum nāṇut tarum.

1162. I cannot conceal this pain, nor can I relate it without shame to him who has caused it.

1163. காமமும் நாணும் உயிர்காவாத் தூங்கும்என்
நோனா உடம்பி னகத்து.
kāmamum nāṇum uyirkāvāt tūṅkumeṉ
nōṉā uṭampi ṉakattu.

1163. (Both) passion and shame, with my soul for their shoulder pole balance themselves on a body that cannot bear them.

1164. காமக் கடல்மன்னும் உண்டே அதுநீந்தும்
ஏமப் புணைமன்னும் இல்.
kāmak kaṭalmaṉṉum uṇṭē atunīntum
ēmap puṇaimaṉṉum il.

1164. There is indeed a flood of passion; but there is no raft of safety to cross it with.

1165. துப்பின் எவனாவர் மற்கொல் துயர்வரவு
நட்பினுள் ஆற்று பவர்.
tuppiṉ evaṉāvar markol tuyarvaravu
naṭpiṉuḷ ārru pavar.

1165. He who can produce sorrow from friendship, what can he not bring forth out of enmity?

1166. இன்பம் கடல்மற்றுக் காமம் அஃதடுங்கால்
துன்பம் அதனிற் பெரிது.
iṉpam kaṭalmarruk kāmam ahtaṭuṅkāl
tuṉpam ataṉir peritu.

1166. The pleasure of love is (as great as) the sea; but the pain of love is far greater.

1167. காமக் கடும்புனல் நீந்திக் கரைகாணேன்
யாமத்தும் யானே உளேன்.
kāmak kaṭumpuṉal nīntik karaikāṇēṉ
yāmattum yāṉē ulēṉ.

1167. I have swam across the terrible flood of lust, but have not seen its shore; even at midnight I am alone; still I live.

1168. மன்னுயி ரெல்லாம் துயிற்றி அளித்திரா
என்னல்லது இல்லை துணை.
maṉṉuyi rellām tuyirri aḷittirā
eṉṉallatu illai tuṇai.

1168. The night which graciously lulls to sleep all living creatures, has me alone for her companion.

1169. கொடியார் கொடுமையின் தாம்கொடிய இந்நாள்
நெடிய கழியும் இரா.
koṭiyār koṭumaiyiṉ tāmkoṭiya innāḷ
neṭiya kaḻiyum irā.

1169. The long nights of these days are far more cruel than the heartless one who is torturing me.

1170. உள்ளம்போன்று உள்வழிச் செல்கிற்பின் வெள்ளநீர்
நீந்தல மன்னோஎன் கண்.
uḷḷampōṉru uḷvaḻic celkirpiṉ veḷḷanīr
nīntala maṉṉōeṉ kaṇ.

1170. Could mine eyes travel like my thoughts to the abode (of my absent lord), they would not swim in this flood of tears.

கண்தாம் கலுழ்வ தெவன்கொலோ தண்டாநோய் 1171
தாம்காட்ட யாம்கண் டது

தெரிந்துணரா நோக்கிய உண்கண் பரிந்துணராப் 1172
பைதல் உழப்பது எவன்

கதுமெனத் தாம்நோக்கித் தாமே கலுழும் 1173
இதுநகத் தக்கது உடைத்து

பெயலாற்றா நீருலந்த உண்கண் உயலாற்றா 1174
உய்வில்நோய் என்கண் நிறுத்து

படலாற்றா பைதல் உழக்கும் கடலாற்றாக் 1175
காமநோய் செய்தஎன் கண்

ஓஒ இனிதே எமக்கிந்நோய் செய்தகண் 1176
தாஅம் இதற்பட் டது

உழந்துழந்து உள்நீர் அறுக விழைந்திழைந்து
வேண்டி அவர்க்கண்ட கண் 1177

பேணாது பெட்டார் உளர்மன்னோ மற்றவர்க் 1178
காணாது அமைவில கண்

வாராக்கால் துஞ்சா வரின்துஞ்சா ஆயிடை 1179
ஆரஞர் உற்றன கண்

மறைபெறல் ஊரார்க்கு அரிதன்றால் எம்போல் 1180
அறைபறை கண்ணார் அகத்து

கண் விதுப்பழிதல்

1171. கண்தாம் கலுழ்வ தெவன்கொலோ தண்டாநோய்
தாம்காட்ட யாம்கண் டது.
kaṇtām kaluḷva tevaṉkolō taṇṭānōy
tāmkāṭṭa yāmkaṇ ṭatu.

1171. As this incurable malady has been caused by my eyes which showed (him) to me, why should they now weep for (him).

1172. தெரிந்துணரா நோக்கிய உண்கண் பரிந்துணரா
பைதல் உழப்பது எவன்.
terintuṇarā nōkkiya uṇkaṇ parintuṇarā
paital uḻappatu evaṉ.

1172. The dyed eyes that (then) looked without foresight, why should they now endure sorrow, without feeling sharply (their own fault).

1173. கதுமெனத் தாம்நோக்கித் தாமே கலுழும்
இதுநகத் தக்கது உடைத்து.
katumeṉat tāmnōkkit tāmē kaluḻum
itunakat takkatu uṭaittu.

1173. They themselves looked eagerly (on him) and now they weep. Is not this to be laughed at ?

1174. பெயலாற்றா நீருலந்த உண்கண் உயலாற்றா
உய்வில்நோய் என்கண் நிறுத்து.
peyalāṟṟā nīrulanta uṇkaṇ uyalāṟṟā
uyvilnōy eṉkaṇ niṟuttu.

1174. These painted eyes have caused me a lasting mortal disease ; and now they can weep no more, the tears having dried up.

1175. படலாற்றா பைதல் உழக்கும் கடலாற்றாக்
காமநோய் செய்தஎன் கண்.
paṭalāṟṟā paital uḻakkum kaṭalāṟṟāk
kāmanōy ceytaeṉ kaṇ.

1175. Mine eyes have caused me a lust that is greater than the sea and (they themselves) endure the torture of sleeplessness.

1176. ஓஒ இனிதே எமக்கிந்நோய் செய்தகண்
தாஅம் இதற்பட் டது.
ōo iṉitē emakkinnōy ceytakaṇ
tāam itaṟpaṭ ṭatu.

1176. The eyes that have given me this disease have themselves been seized with this (suffering). Oh ! I am much delighted.

1177. உழந்துழந்து உள்நீர் அறுக விழைந்திழைந்து
வேண்டி யவர்க்கண்ட கண்.
uḻantuḻantu uḷnīr aṟuka viḻaintiḻaintu
vēṇṭi yavarkkaṇṭa kaṇ.

1177. The eyes that became tender and gazed intently on him, may they suffer so much as to dry up the fountain of their tears.

1178. பேணாது பெட்டார் உளர்மன்னோ மற்றவர்க்
காணாது அமைவில கண்.
pēṇātu peṭṭār uḷarmaṉṉō maṟṟavark
kāṇātu amaivila kaṇ.

1178. He is indeed here who loved me with his lips but not with his heart but mine eyes suffer from not seeing him.

1179. வாராக்கால் துஞ்சா வரின்துஞ்சா ஆயிடை
ஆரஞர் உற்றன கண்.
vārākkāl tuñcā variṉtuñcā āyiṭai
ārañar uṟṟaṉa kaṇ.

1179. When he is away they do not sleep ; when he is present they do not sleep ; in either case, mine eyes endure unbearable agony.

1180. மறைபெறல் ஊரார்க்கு அரிதன்றால் எம்போல்
அறைபறை கண்ணா ரகத்து.
maṟaipeṟal ūrārkku aritaṉṟāl empōl
aṟaipaṟai kaṇṇā rakattu.

1180. It is not difficult for the people of this place to understand the secret of those whose eyes, like mine, are as it were beaten drums.

நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன் பசந்தென்
பண்பியார்க்கு உரைக்கோ பிற 1181

அவர்தந்தார் என்னும் தகையால் இவர்தந்தென் 1182
மேனிமேல் ஊரும் பசப்பு

சாயலும் நாணும் அவர்கொண்டார் கைம்மாறா 1183
நோயும் பசலையும் தந்து

உள்ளுவன் மன்யான் உரைப்பது அவர்திறமால் 1184
கள்ளம் பிறவோ பசப்பு

உவக்காண்எம் காதலர் செல்வார் இவக்காண்என்
மேனி பசப்பூர் வது 1185

விளக்கற்றம் பார்க்கும் இருளேபோல் கொண்கன்
முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு 1186

புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தேன் அவ்வளவில்
அள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு 1187

பசந்தாள் இவள்என்பது அல்லால் இவளைத் 1188
துறந்தார் அவர்என்பார் இல்

பசக்கமன் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார் 1189
நன்னிலையர் ஆவர் எனின்

பசப்பெனப் பேர்பெறுதல் நன்றே நயப்பித்தார் 1190
நல்காமை தூற்றார் எனின்

பசப்புறு பருவரல்

1181. நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன் பசந்தஎன்
பண்பியார்க்கு உரைக்கோ பிற.

nayantavarkku nalkāmai nērntēṉ pacantaeṉ
paṉpiyārkku uraikkō pir̤a.

1181. I who (then) consented to the absence of my loving lord to whom can I (now) relate the fact of my having turned sallow.

1182. அவர்தந்தார் என்னும் தகையால் இவர்தந்தென்
மேனிமேல் ஊரும் பசப்பு.

avartantār eṉṉum takaiyāl ivartanteṉ
mēṉimēl ūrum pacappu.

1182. Sallowness, as if proud of having been caused by him, would now ride on my person.

1183. சாயலும் நாணும் அவர்கொண்டார் கைம்மாறா
நோயும் பசலையும் தந்து.

cāyalum nāṇum avarkoṇṭār kaimmāṟā
nōyum pacalaiyum tantu.

1183. He has taken (away) my beauty and modesty, and given me instead disease and sallowness.

1184. உள்ளுவன் மன்யான் உரைப்பது அவர்திறமால்
கள்ளம் பிறவோ பசப்பு.

uḷḷuvaṉ maṉyāṉ uraippatu avartiṟamāl
kaḷḷam piṟavō pacappu.

1184. I think (of him); and what I speak about is but his excellence; still is there sallowness; and this is deceitful.

1185. உவக்காண்எம் காதலர் செல்வார் இவக்காண்என்
மேனி பசப்பூர் வது.

uvakkāṇem kātalar celvār ivakkāṇeṉ
mēṉi pacappūr vatu.

1185. Just as my lover departed then, did not sallowness spread here on my person?

1186. விளக்கற்றம் பார்க்கும் இருளேபோல் கொண்கன்
முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு.

viḷakkaṟṟam pārkkum iruḷēpōl koṇkaṉ
muyakkaṟṟam pārkkum pacappu.

1186. Just as darkness waits for the failing light; so does sallowness wait for the laxity of my husband's intercourse.

1187. புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தேன் அவ்வளவில்
அள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு.

pullik kiṭantēṉ puṭaipeyarntēṉ avvaḷavil
aḷḷikkoḷ vaṟṟē pacappu.

1187. I who was in close embrace just turned aside and the moment I did so, sallowness came on me like something to be seized on.

1188. பசந்தாள் இவள்என்பது அல்லால் இவளைத்
துறந்தார் அவர்என்பார் இல்.

pacantāḷ ivaḷeṉpatu allāl ivaḷait
tuṟantār avareṉpār il.

1188. Besides those who say 'she has turned sallow' there are none who say 'he has forsaken her.'

1189. பசக்கமன் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார்
நன்னிலையர் ஆவர் எனின்.

pacakkamaṉ paṭṭāṅkeṉ mēṉi nayappittār
naṉṉilaiyar āvar eṉiṉ.

1189. If he is clear of guilt who has conciliated me (to his departure) let my body suffer its due and turn sallow.

1190. பசப்பெனப் பேர்பெறுதல் நன்றே நயப்பித்தார்
நல்காமை தூற்றார் எனின்.

pacappeṉap pērpeṟutal naṉṟē nayappittār
nalkāmai tūṟṟār eṉiṉ.

1190. It would be good to be said of me that I have turned sallow, if friends do not reproach with unkindness him who pleased me (then).

தாம்வீழ்வார் தம்வீழப் பெற்றவர் பெற்றாரே 1191
காமத்துக் காழில் கனி

வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு 1192
வீழ்வார் அளிக்கும் அளி

வீழுநர் வீழப் படுவார்க்கு அமையுமே 1193
வாழுநம் என்னும் செருக்கு

வீழப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார் 1194
வீழப் படாஅர் எனின்

நாம்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ 1195
தாம்காதல் கொள்ளாக் கடை

ஒருதலையான் இன்னாது காமம்காப் போல 1196
இருதலை யானும் இனிது

பருவரலும் பைதலும் காணான்கொல் காமன் 1197
ஒருவர்கண் நின்றொழுகு வான்

வீழ்வாரின் இன்சொல் பெறாஅது உலகத்து 1198
வாழ்வாரின் வன்கணார் இல்

நசைஇயார் நல்கார் எனினும் அவர்மாட்டு 1199
இசையும் இனிய செவிக்கு

உறாஅர்க்கு உறுநோய் உரைப்பாய் கடலைச் 1200
செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு

1191. தாம்வீழ்வார் தம்வீழப் பெற்றவர் பெற்றரே
காமத்துக் காழில் கனி.
tāmvīḻvār tamvīḻap peṟṟavar peṟṟārē
kāmattuk kāḻil kaṉi.

1191. The women who are beloved by those whom they love, have they not got the stone-less fruit of sexual delight?

1192. வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு
வீழ்வார் அளிக்கும் அளி.
vāḻvārkku vāṉam payantaṟṟāl vīḻvārkku
vīḻvār aḷikkum aḷi.

1192. The bestowal of love by the beloved on those who love them is like the rain raining (at the proper season) on those who live by it.

1193. வீழுநர் வீழப் படுவார்க்கு அமையுமே
வாழுநம் என்னும் செருக்கு.
vīḻunar vīḻap paṭuvārkku amaiyumē
vāḻunam eṉṉum cerukku.

1193. The pride that says 'we shall live' suits only those who are loved by their beloved (husbands).

1194. வீழப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார்
வீழப் படாஅர் எனின்.
vīḻap paṭuvār keḻīiyilar tāmvīḻvār
vīḻap paṭāar eṉiṉ.

1194. Even those who are esteemed (by other women) are devoid of excellence, if they are not loved by their beloved.

1195. நாம்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ
தாம்காதல் கொள்ளாக் கடை.
nāmkātal koṇṭār namakkevaṉ ceypavō
tāmkātal koḷḷāk kaṭai.

1195. He who is beloved by me, what will he do to me, if I am not beloved by him?

1196. ஒருதலையான் இன்னாது காமம்காப் போல
இருதலை யானும் இனிது.
orutalaiyāṉ iṉṉātu kāmamkāp pōla
irutalai yāṉum iṉitu.

1196. Love, like the weight of the *kāvadi*, pains if it lies in one end only but pleases if it is in both.

1197. பருவரலும் பைதலும் காணான்கொல் காமன்
ஒருவர்கண் நின்றொழுகு வான்.
paruvaralum paitalum kāṇāṉkol kāmaṉ
oruvarkaṇ niṉṟoḻuku vāṉ.

1197. Would not Kaman who abides and contends in one party (only) witness the pain and sorrow (in that party)?

1198. வீழ்வாரின் இன்சொல் பெறாஅது உலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கணார் இல்.
vīḻvāriṉ iṉcol peṟāatu ulakattu
vāḻvāriṉ vaṉkaṇār il.

1198. There is no one in the world so hard-hearted as those who can live without receiving (even) a kind word from their beloved.

1199. நசைஇயார் நல்கார் எனினும் அவர்மாட்டு
இசையும் இனிய செவிக்கு.
nacaiiyār nalkār eṉiṉum avarmāṭṭu
icaiyum iṉiya cevikku.

1199. Though my beloved bestows no love on one, still are his words sweet to my ears.

1200. உறாஅர்க்கு உறுநோய் உரைப்பாய் கடலைச்
செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு.
uṟāarkku uṟunōy uraippāy kaṭalaic
ceṟāaay vāḻiya neñcu.

1200. Live, O my soul, would you who relate your great sorrow to strangers, try rather to fill up your own sea (of sorrow).

16

[illegible] 1201
[illegible]

[illegible] 1202
[illegible]

[illegible] 1203
[illegible]

[illegible] 1204
[illegible]

[illegible] 1205
[illegible]

[illegible] 1206
[illegible]

[illegible] 1207
[illegible]

[illegible] 1208
[illegible]

[illegible] 1209
[illegible]

[illegible] 1210
[illegible]

நினைந்தவர் புலம்பல்

1201. உள்ளினும் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலால்
கள்ளினும் காமம் இனிது.
uḷḷiṉum tīrāp perumakiḻ ceytalāl
kaḷḷiṉum kāmam iṉitu.

1201. Sexuality is sweeter than toddy, because when remembered, it creates a most rapturous delight.

1202. எனைத்தொன்று இனிதேகாண் காமம்தாம் வீழ்வார்
நினைப்ப வருவதொன்று இல்.
eṉaittoṉṟu iṉitēkāṇ kāmamtām vīḻvār
niṉaippa varuvatoṉṟu il.

1202. Even to think of one's beloved give one no pain. Sexuality, in any degree, is always delightful.

1203. நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொல் தும்மல்
சினைப்பது போன்று கெடும்.
niṉaippavar pōṉṟu niṉaiyārkol tummal
ciṉaippatu pōṉṟu keṭum.

1203. I feel as if I am going to sneeze but do not, and (therefore) my beloved is about to think (of me) but does not.

1204. யாமும் உளேங்கொல் அவர்நெஞ்சத்து எந்நெஞ்சத்து
ஓஒ உளரே அவர்.
yāmum uḷēṅkol avarneñcattu enneñcattu
ōo uḷarē avar.

1204. He continues to abide in my soul, do I likewise abide in his ?

1205. தந்நெஞ்சத்து எம்மைக் கடிகொண்டார் நாணார்கொல்
எந்நெஞ்சத்து ஓவா வரல்.
tanneñcattu emmaik kaṭikoṇṭār nāṇārkol
enneñcattu ōvā varal.

1205. He who has imprisoned me in his soul, is he ashamed to enter incessantly into mine.

1206. மற்றியான் என்னுளேன் மன்னோ அவரொடுயான்
உற்றநாள் உள்ள உளேன்.
maṟṟiyāṉ eṉṉuḷēṉ maṉṉō avaroṭuyāṉ
uṟṟanāḷ uḷḷa uḷēṉ.

1206. I live by remembering my intercourse with him ; if it were not so, how could I live ?

1207. மறப்பின் எவனாவன் மற்கொல் மறப்பறியேன்
உள்ளினும் உள்ளம் சுடும்.
maṟappiṉ evaṉāvaṉ maṟkol maṟappaṟiyēṉ
uḷḷiṉum uḷḷam cuṭum.

1207. I have never forgotten (the pleasure) ; even to think of it burns my soul ; could I live, if I should ever forget it ?

1208. எனைத்து நினைப்பினும் காயார் அனைத்தன்றோ
காதலர் செய்யும் சிறப்பு.
eṉaittu niṉaippiṉum kāyār aṉaittaṉṟō
kātalar ceyyum ciṟappu.

1208. He will not be angry however much I may think of him ; is it not so much the delight my beloved affords me ?

1209. விளியுமென் இன்னுயிர் வேறல்லம் என்பார்
அளியின்மை ஆற்ற நினைந்து.
viḷiyumeṉ iṉṉuyir vēṟallam eṉpār
aḷiyiṉmai āṟṟa niṉaintu.

1209. My precious life is wasting away by thinking too much on the cruelty of him who said we were not different.

1210. விடாஅது சென்றாரைக் கண்ணினால் காணப்
படாஅதி வாழி மதி.
viṭāatu ceṉṟāraik kaṇṇiṉāl kāṇap
paṭāati vāḻi mati.

1210. May you live, O Moon! Do not set, that I may see him who has departed without quitting my soul.

[illegible] 1211

[illegible] 1212

[illegible] 1213

[illegible] 1214

[illegible] 1215

[illegible] 1216

[illegible] 1217

[illegible] 1218

[illegible] 1219

[illegible] 1220

கனவுநிலை உரைத்தல்

1211. காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்கு
யாதுசெய் வேன்கொல் விருந்து.
kātalar tūtoṭu vanta kaṉaviṉukku
yātucey vēṉkol viruntu.

1211. Where with shall I feast the dream which has brought me my dear one's messenger?

1212. கயலுண்கண் யானிரப்பத் துஞ்சிற் கலந்தார்க்கு
உயலுண்மை சாற்றுவேன் மன்.
kayaluṇkaṇ yāṉirappat tuñciṟ kalantārkku
uyaluṇmai cāṟṟuvēṉ maṉ.

1212. If my fish-like painted eyes should, at my begging, close in sleep, I could fully relate my sufferings to my lord.

1213. நனவினால் நல்கா தவரைக் கனவினால்
காண்டலின் உண்டென் உயிர்.
naṉaviṉāl nalkā tavaraik kaṉaviṉāl
kāṇṭaliṉ uṇṭeṉ uyir.

1213. My life lasts because in my dream I behold him who does not favour me in my waking hours.

1214. கனவினான் உண்டாகும் காமம் நனவினான்
நல்காரை நாடித் தரற்கு.
kaṉaviṉāṉ uṇṭākum kāmam naṉaviṉāṉ
nalkārai naṭit taraṟku.

1214. There is pleasure in my dream, because in it I seek and obtain him who does not visit me in my wakefulness.

1215. நனவினால் கண்டதூஉம் ஆங்கே கனவுந்தான்
கண்ட பொழுதே இனிது.
naṉaviṉāl kaṇṭatūum āṅkē kaṉavuntāṉ
kaṇṭa poḻutē iṉitu.

1215. I saw him in my waking hours, and then it was pleasant; I see him just now in my dream, and it is (equally) pleasant.

1216. நனவென ஒன்றில்லை யாயின் கனவினான்
காதலர் நீங்கலர் மன்.
naṉaveṉa oṉṟillai yāyiṉ kaṉaviṉāṉ
kātalar nīṅkalar maṉ.

1216. Were there no such thing as wakefulness, my beloved (who visited me) in my dream would not depart from me.

1217. நனவினால் நல்காக் கொடியார் கனவினால்
என்எம்மைப் பீழிப் பது.
naṉaviṉāl nalkāk koṭiyār kaṉaviṉāl
eṉemmaip pīḻip patu.

1217. The cruel one who would not favour me in my wakefulness, what right has he to torture me in my dreams?

1218. துஞ்சுங்கால் தோள்மேல ராகி விழிக்குங்கால்
நெஞ்சத்தர் ஆவர் விரைந்து.
tuñcuṅkāl tōḷmēla rāki viḻikkuṅkāl
neñcattar āvar viraintu.

1218. When I am asleep he rests on my shoulders, (but) when I awake he hastens into my soul.

1219. நனவினால் நல்காரை நோவர் கனவினால்
காதலர்க் காணா தவர்.
naṉaviṉāl nalkārai nōvar kaṉaviṉāl
kātalark kaṇā tavar.

1219. They who have no dear ones to behold in their dreams blame him who visits me not in my waking hours.

1220. நனவினால் நம்நீத்தார் என்பர் கனவினால்
காணார்கொல் இவ்வூ ரவர்.
naṉaviṉāl namnīttār eṉpar kaṉaviṉāl
kāṇārkol ivvū ravar.

1220. The women of this place say he has forsaken me in my wakefulness. I think they have not seen him visit me in my dreams.

[illegible]
[illegible] 1221

[illegible] 1222
[illegible]

[illegible] 1223
[illegible]

[illegible] 1224
[illegible]

[illegible] 1225
[illegible]

[illegible] 1226
[illegible]

[illegible] 1227
[illegible]

[illegible] 1228
[illegible]

[illegible] 1229
[illegible]

[illegible] 1230
[illegible]

பொழுதுகண்டு இரங்கல்

1221. மாலையோ அல்லை மணந்தார் உயிருண்ணும்
வேலைநீ வாழி பொழுது.
mālaiyō allai maṇantār uyiruṇṇum
vēlainī vāḻi poḻutu.

1221. Live, O you evening are you (the former) evening? No, you are the season that slays (married) women.

1222. புன்கண்ணை வாழி மருள்மாலை எம்கேள்போல்
வன்கண்ண தோநின் துணை.
puṉkaṇṇai vāḻi maruḷmālai emkēḷpōl
vaṉkaṇṇa tōniṉ tuṇai.

1222. A long life to you, O dark evening! You are sightless. Is your help-mate (also) as hard-hearted as mine.

1223. பனிஅரும்பிப் பைதல்கொள் மாலை துனிஅரும்பித்
துன்பம் வளர வரும்.
paṉiarumpip paitalkoḷ mālai tuṉiarumpit
tuṉpam vaḷara varum.

1223. The evening that (once) came in with trembling and dimness (now) brings me an aversion for life and increasing sorrow.

1224. காதலர் இல்வழி மாலை கொலைக்களத்து
ஏதிலர் போல வரும்.
kātalar ilvaḻi mālai kolaikkaḷattu
ētilar pōla varum.

1224. In the absence of my lover, evening comes in like slayers on the field of slaughter.

1225. காலைக்குச் செய்தநன்று என்கொல் எவன்கொல்யான்
மாலைக்குச் செய்த பகை.
kālaikkuc ceytanaṉṟu eṉkol evaṉkolyāṉ
mālaikkuc ceyta pakai.

1225. What good have I done to morning (and) what evil to evening?

1226. மாலைநோய் செய்தல் மணந்தார் அகலாத
காலை அறிந்தது இலேன்.
mālainōy ceytal maṇantār akalāta
kālai aṟintatu ilēṉ.

1226. Previous to my husband's departure, I knew not the painful nature of evening.

1227. காலை அரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி
மாலை மலரும்இந் நோய்.
kālai arumpip pakalellām pōtāki
mālai malarumin nōy.

1227. This malady buds forth in the morning, expands all day long and blossoms in the evening.

1228. அழல்போலும் மாலைக்குத் தூதாகி ஆயன்
குழல்போலும் கொல்லும் படை.
aḻalpōlum mālaikkut tūtāki āyaṉ
kuḻalpōlum kollum paṭai.

1228. The shepherd's flute now sounds as a fiery forerunner of night, and is become a weapon that slays (me).

1229. பதிமருண்டு பைதல் உழக்கும் மதிமருண்டு
மாலை படர்தரும் போழ்து.
patimaruṇṭu paital uḻakkum matimaruṇṭu
mālai paṭartarum pōḻtu.

1229. When night comes on confusing (everyone's) mind, the (whole) town will lose its sense and be plunged in sorrow.

1230. பொருள்மாலை யாளரை உள்ளி மருள்மாலை
மாயும்என் மாயா உயிர்.
poruḷmālai yāḷarai uḷḷi maruḷmālai
māyumeṉ māyā uyir.

1230. My (hitherto) unextinguished life is now lost in this bewildering night at the thought of him who has the nature of wealth.

[illegible] 1231
[illegible]

[illegible] 1232
[illegible]

[illegible] 1233
[illegible]

[illegible] 1234
[illegible]

[illegible] 1235
[illegible]

[illegible] 1236
[illegible]

[illegible] 1237
[illegible]

[illegible] 1238
[illegible]

[illegible] 1239
[illegible]

[illegible] 1240
[illegible]

உறுப்புநலன் அழிதல்

1231. சிறுமை நமக்கொழியச் சேட்சென்றார் உள்ளி
நறுமலர் நாணின கண்.
cirumai namakkoliyac cēṭceṉṟār uḷḷi
naṟumalar nāṇiṉa kaṇ.

1231. While we endure the unbearable sorrow, your eyes weep for him who is gone afar, and shun (the sight of) fragrant flowers.

1232. நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்
பசந்து பனிவாரும் கண்.
nayantavar nalkāmai colluva pōlum
pacantu paṉivārum kaṇ.

1232. The discoloured eyes that shed tears profusely seem to betray the unkindness of our beloved.

1233. தணந்தமை சால அறிவிப்ப போலும்
மணந்தநாள் வீங்கிய தோள்.
taṉantamai cāla aṟivippa pōlum
maṇantanāḷ vīṅkiya tōḷ.

1233. The arms that swelled on the day of our union (now) seem to announce our separation clearly (to the public).

1234. பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோரும் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய தோள்.
paṇainīṅkip paintoṭi cōrum tuṇainīṅkit
tolkaviṉ vāṭiya tōḷ.

1234. In the absence of your consort, your arms having lost their former beauty and fulness, your armlets of pure gold have become loose.

1235. கொடியார் கொடுமை உரைக்கும் தொடியொடு
தொல்கவின் வாடிய தோள்.
koṭiyār koṭumai uraikkum toṭiyoṭu
tolkaviṉ vāṭiya tōḷ.

1235. The (loosened) bracelets, and the arms from which the old beauty has faded, relate the cruelty of the pitiless one.

1236. தொடியொடு தோள்நெகிழ நோவல் அவரைக்
கொடியர் எனக்கூறல் நொந்து.
toṭiyoṭu tōḷnekiḻa nōval avaraik
koṭiyar eṉakkūṟal nontu.

1236. I am greatly pained to hear you call him a cruel man, just because your arms are reduced and your armlets loosened.

1237. பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென்
வாடுதோள் பூசல் உரைத்து.
pāṭu peṟutiyō neñcē koṭiyārkkeṉ
vāṭutōḷ pūcal uraittu.

1237. Can you O my soul ! gain glory by relating to the (so-called) cruel one the clamour of my faded arms ?

1238. முயங்கிய கைகளை ஊக்கப் பசந்தது
பைந்தொடிப் பேதை நுதல்.
muyaṅkiya kaikaḷai ūkkap pacantatu
paintoṭip pētai nutal.

1238. When I once loosened the arms that were in embrace, the forehead of the gold-braceleted maid turned sallow.

1239. முயக்கிடைத் தண்வளி போழப் பசப்புற்ற
பேதை பெருமழைக் கண்.
muyakkiṭait taṇvaḷi pōḻap pacappuṟṟa
pētai perumaḻaik kaṇ.

1239. When but a breath of breeze penetrated our embrace, her large cool eyes became sallow.

1240. கண்ணின் பசப்போ பருவரல் எய்தின்றே
ஒண்ணுதல் செய்தது கண்டு.
kaṇṇiṉ pacappō paruvaral eytiṉṟē
oṇṇutal ceytatu kaṇṭu.

1240. Was it at the sight of what the bright forehead had done that the sallowness of her eyes became sad ?

1241 [illegible]
[illegible]

1242 [illegible]
[illegible]

1243 [illegible]
[illegible]

1244 [illegible]
[illegible]

1245 [illegible]
[illegible]

1246 [illegible]
[illegible]

1247 [illegible]
[illegible]

1248 [illegible]
[illegible]

1249 [illegible]
[illegible]

1250 [illegible]
[illegible]

நெஞ்சொடு கிளத்தல்

1241. நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே எனைத்
எவ்வநோய் தீர்க்கும் மருந்து. [தொன்றும்
ninaittonṟu collāyō neñcē eṉaittoṉṟum
evvanōy tīrkkum maruntu.

1241. O my soul, will you not think and tell me some medicine be it what it may, that can cure this incurable malady?

1242. காதல் அவரில ராகநீ நோவது
பேதைமை வாழிஎன் நெஞ்சு.
kātal avarila rākanī nōvatu
pētaimai vāḻieṉ neñcu.

1242. May you live, O my soul! While he is without love, for you to suffer is (simple) folly.

1243. இருந்துள்ளி என்பரிதல் நெஞ்சே பரிந்துள்ளல்
பைதல்நோய் செய்தார்கண் இல்.
iruntuḷḷi eṉparital neñcē parintuḷḷal
paitalnōy ceytārkaṉ il.

1243. O my soul! why remain (here) and suffer thinking (of him)? There are no lewd thoughts (of you) in him who has caused you this disease sorrow

1244. கண்ணும் கொளச்சேறி நெஞ்சே இவையென்னைத்
தின்னும் அவர்க்காண லுற்று.
kaṇṇum koḷaccēṟi neñcē ivaiyeṉṉait
tiṉṉum avarkkāṇa luṟṟu.

1244. O my soul! take my eyes also with you, (if not) these would eat me up (in their desire) to see him.

1245. செற்றா ரெனக்கை விடல்உண்டோ நெஞ்சேயாம்
உற்றால் உறாஅ தவர்.
ceṟṟā reṇakkai viṭaluṇṭō neñcēyām
uṟṟāl uṟāa tavar.

1245. O my soul! can he who loves not though he is beloved, be forsaken saying he hates me (now)?

1246. கலந்துணர்த்தும் காதலர்க் கண்டால் புலந்துணராய்
பொய்க்காய்வு காய்திஎன் நெஞ்சு.
kalantuṇarttum kātalark kaṇṭāl pulantuṇarāy
poykkāyvu kāytieṉ neñcu.

1246. O my soul! when you see the dear one who removes dislike by intercourse, you are displeased and continue to be so. Nay, your displeasure is (simply) false.

1247. காமம் விடுஒன்றோ நாண்விடு நன்னெஞ்சே
யானோ பொறேன்இவ் விரண்டு.
kāmam viṭuoṉṟō nāṉviṭu naṉṉeñcē
yāṉō poṟēṉiv viraṇṭu.

1247. O my good soul, give up either passion or honour, as for me I can endure neither.

1248. பரிந்தவர் நல்காரென்று ஏங்கிப் பிரிந்தவர்
பின்செல்வாய் பேதைஎன் நெஞ்சு.
parintavar nalkāreṉṟu ēṅkip pirintavar
piṉcelvāy pētaieṉ neñcu.

1248. You are a fool, O my soul! to go after my departed one, while you mourn that he is not kind enough to favour you.

1249. உள்ளத்தார் காத லவராக உள்ளிநீ
யாருழைச் சேறிஎன் நெஞ்சு.
uḷḷattār kāta lavarāka uḷḷinī
yāruḻaic cērieṉ neñcu.

1249. O my soul! to whom would you repair, while the dear one is within yourself?

1250. துன்னாத் துறந்தாரை நெஞ்சத்து உடையேமா
இன்னும் இழத்தும் கவின்.
tuṉṉāt tuṟantārai neñcattu uṭaiyēmā
iṉṉum iḻattum kaviṉ.

1250. If I retain in my heart him who has left me without befriending me, I shall lose even the (inward) beauty that remains.

[illegible] 1251
[illegible]

[illegible] 1252
[illegible]

[illegible] 1253
[illegible]

[illegible] 1254
[illegible]

[illegible] 1255
[illegible]

[illegible] 1256
[illegible]

[illegible] 1257
[illegible]

[illegible] 1258
[illegible]

[illegible] 1259
[illegible]

[illegible] 1260
[illegible]

நிறையழிதல்

1251. காமக் கணிச்சி உடைக்கும் நிறையென்னும்
நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு.
kāmak kaṇicci uṭaikkum niṟaiyeṉṉum
nāṇuttāḻ vīḻtta katavu.

1251. The axe of passion can break the door of chastity which is bolted with the bolt of modesty.

1252. காம மெனஒன்றோ கண்ணின்றென் நெஞ்சத்தை
யாமத்தும் ஆளும் தொழில்.
kāma meṉaoṉṟō kaṇṇiṉṟeṉ neñcattai
yāmattum āḷum toḻil.

1252. Even at midnight is my mind worried by love, and this one thing, alas ! is without mercy.

1253. மறைப்பேன்மன் காமத்தை யானோ குறிப்பின்றித்
தும்மல்போல் தோன்றி விடும்.
maṟaippēṉmaṉ kāmattai yaṉō kuṟippiṉṟit
tummalpōl tōṉṟi viṭum.

1253. I would conceal my love but alas, it yields not to my will but breaks out like a sneeze.

1254. நிறையுடையேன் என்பேன்மன் யானோஎன் காமம்
மறையிறந்து மன்று படும்.
niṟaiyuṭaiyēṉ eṉpēṉmaṉ yāṉōeṉ kāmam
maṟaiyiṟantu maṉṟu paṭum.

1254. I say I would be firm, but alas, my malady breaks out from its concealment and appears in public.

1255. செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமநோய்
உற்றார் அறிவதொன்று அன்று.
ceṟṟārpiṉ cellāp peruntakaimai kāmanōy
uṟṟāṟ aṟivatoṉṟu aṉṟu.

1255. The dignity that would not go after an absent lover is not known to those who are stricken by love.

1256. செற்றவர் பின்சேறல் வேண்டி அளித்தரோ
எற்றென்னை உற்ற துயர்.
ceṟṟavar piṉcēṟal vēṇṭi aḷittarō
eṟṟeṉṉai uṟṟa tuyar.

1256. The sorrow I have endured by desiring to go after my absent lover, in what way is it excellent ?

1257. நாணென ஒன்றோ அறியலம் காமத்தால்
பேணியார் பெட்ப செயின்.
naṉeṉa oṉṟō aṟiyalam kāmattāl
pēṇiyār peṭpa ceyiṉ.

1257. I know nothing like shame when my beloved does from love (just) what is desired (by me).

1258. பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி அன்றோநம்
பெண்மை உடைக்கும் படை.
paṉmāyak kaḷvaṉ paṇimoḻi aṉṟōnam
peṇmai uṭaikkum paṭai.

1258. Are not the enticing words of my trick-abounding roguish lover the weapon that breaks away my feminine firmness ?

1259. புலப்ப லெனச்சென்றேன் புல்லினேன் நெஞ்சம்
கலத்த லுறுவது கண்டு.
pulappa leṉacceṉṟēṉ pulliṉēṉ neñcam
kalatta luṟuvatu kaṇṭu.

1259. I said I would feign dislike and so went (away) ; (but) I embraced him the moment I say my mind began to unite with him !

1260. நிணந்தீயில் இட்டன்ன நெஞ்சினார்க்கு உண்டோ
புணர்ந்தூடி நிற்பேம் எனல்.
niṇantīyil iṭṭaṉṉa neñciṉārkku uṇṭō
puṇarntūṭi niṟpēm eṉal.

1260. Is it possible for those whose hearts melt like fat in the fire to say they can feign a strong dislike and remain so ?

[illegible] 1261
[illegible]

[illegible] 1262
[illegible]

[illegible] 1263
[illegible]

[illegible] 1264
[illegible]

[illegible] 1265
[illegible]

[illegible] 1266
[illegible]

[illegible] 1267
[illegible]

[illegible] 1268
[illegible]

[illegible] 1269
[illegible]

[illegible] 1270
[illegible]

அவர்வயின் விதும்பல்

1261. வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணும் அவர்சென்ற
நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல்.
vāḷaṟṟup puṟkeṉṟa kaṇṇum avarceṉṟa
nāḷoṟṟit tēynta viral.

1261. My finger has worn away by marking (on the wall) the days he has been absent while my eyes have lost their lustre and begin to fail.

1262. இலங்கிழாய் இன்று மறப்பின்என் தோள்மேல்
கலங்கழியும் காரிகை நீத்து.
ilaṅkiḻāy iṉṟu maṟappiṉeṉ tōḷmēl
kalaṅkaḻiyum kārikai nīttu.

1262. O you bright-jewelled maid, if I forget (him) today, my arms will lose their beauty even in the other life and make my armlets loose.

1263. உரன்நசைஇ உள்ளம் துணையாகச் சென்றார்
வரல்நசைஇ இன்னும் உளேன்.
uraṉnacaii uḷḷam tuṇaiyākac ceṉṟār
varalnacaii iṉṉum uḷēṉ.

1263. I still live by longing for the arrival of him who has gone out of love for victory and with valour as his guide.

1264. கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவுள்ளிக்
கோடுகொ டேறும்என் நெஞ்சு.
kūṭiya kāmam pirintār varavuḷḷik
kōṭuko ṭēṟumeṉ neñcu.

1264. My heart is rid of its sorrow and swells with rapture to think of my absent lover returning with his love.

1265. காண்கமன் கொண்கனைக் கண்ணாரக் கண்டபின்
நீங்கும்என் மென்றோள் பசப்பு.
kāṇkamaṉ koṇkaṉaik kaṇṇārak kaṇṭapiṉ
nīṅkumeṉ meṉṟōḷ pacappu.

1265. May I look on my lover till I am satisfied and thereafter will vanish the sallowness of my slender shoulders.

1266. வருகமன் கொண்கன் ஒருநாள் பருகுவன்
பைதல்நோய் எல்லாம் கெட.
varukamaṉ koṇkaṉ orunāḷ parukuvaṉ
paitalnōy ellām keṭa.

1266. May my husband return some day ; and then will I enjoy (him) so as to destroy all this agonizing sorrow.

1267. புலப்பேன்கொல் புல்லுவேன் கொல்லோ கலப்பேன்
கண்அன்ன கேளிர் வரின். [கொல்
pulappēṉkol pulluvēṉ kollō kalappēṉkol
kaṇaṉṉa kēḷir variṉ.

1267. On the return of him who is as dear as my eyes, am I displeased or am I to embrace (him); or am I to do both ?

1268. வினைகலந்து வென்றீக வேந்தன் மனைகலந்து
மாலை அயர்கம் விருந்து.
viṉaikalantu veṉṟīka vēntaṉ maṉaikalantu
mālai ayarkam viruntu.

1268. Let the king fight and gain (victories) ; (but) let me be united to my wife and feast the evening.

1269. ஒருநாள் எழுநாள்போல் செல்லும்சேட் சென்றார்
வருநாள்வைத்து ஏங்கு பவர்க்கு.
orunāḷ eḻunāḷpōl cellumcēṭ ceṉṟār
varunāḷvaittu ēṅku pavarkku.

1269. To those who suffer waiting for the day of return of their distant lovers one day is as long as seven days.

1270. பெறின்என்னாம் பெற்றக்கால் என்னாம் உறின்என்னாம்
உள்ளம் உடைந்துக்கக் கால்.
peṟiṉeṉṉām peṟṟakkāl eṉṉām uṟiṉeṉṉām
uḷḷam uṭaintukkak kāl.

1270. After (my wife) has died of a broken heart, what good will there be if she is to receive me, has received me, or has even embraced me ?

𑀓𑀭𑀧𑀧𑀺𑀷𑀼𑀗 𑀓𑁃𑀬𑀺𑀓𑀦 𑀢𑁄𑀮𑀮𑀸 𑀦𑀺𑀷 𑀉𑀡𑀓𑀡 1271
𑀉𑀭𑁃𑀓𑀓𑀮 𑀉𑀶𑀼𑀯𑀢𑁄𑀷 𑀶𑀼𑀡𑀝𑀼

𑀓𑀡𑀡𑀺𑀶𑁃𑀦𑀢 𑀓𑀸𑀭𑀺𑀓𑁃𑀓 𑀓𑀸𑀫𑀧𑁂𑀭𑀢𑁄𑀝 𑀧𑁂𑀢𑁃𑀓𑀓𑀼𑀧 1272
𑀧𑁂𑀡𑀡𑀺𑀶𑁃𑀦𑀢 𑀦𑀻𑀭𑀫𑁃 𑀧𑁂𑀭𑀺𑀢𑀼

𑀫𑀡𑀺𑀬𑀺𑀮 𑀢𑀺𑀓𑀵𑀢𑀭𑀼 𑀦𑀽𑀮𑀧𑁄𑀮 𑀫𑀝𑀦𑀢𑁃 1273
𑀅𑀡𑀺𑀬𑀺𑀮 𑀢𑀺𑀓𑀵𑀯𑀢𑁄𑀷 𑀶𑀼𑀡𑀝𑀼

𑀫𑀼𑀓𑁃𑀫𑁄𑀓𑀓𑀼𑀴 𑀉𑀴𑀴𑀢𑀼 𑀦𑀸𑀶𑀶𑀫𑀧𑁄𑀮 𑀧𑁂𑀢𑁃 1274
𑀦𑀓𑁃𑀫𑁄𑀓𑀓𑀼𑀴 𑀉𑀴𑀴𑀢𑁄𑀷 𑀶𑀼𑀡𑀝𑀼

𑀘𑁂𑀶𑀺𑀢𑁄𑀝𑀺 𑀘𑁂𑀬𑀢𑀺𑀶𑀦𑀢 𑀓𑀴𑀴𑀫 𑀉𑀶𑀼𑀢𑀼𑀬𑀭 1275
𑀢𑀻𑀭𑀓𑀓𑀼𑀫 𑀫𑀭𑀼𑀦𑀢𑁄𑀷 𑀶𑀼𑀝𑁃𑀢𑀢𑀼

𑀧𑁂𑀭𑀺𑀢𑀸𑀶𑀶𑀺𑀧 𑀧𑁂𑀝𑀧𑀓 𑀓𑀮𑀢𑀢𑀮 𑀅𑀭𑀺𑀢𑀸𑀶𑀶𑀺 1276
𑀅𑀷𑀧𑀺𑀷𑀫𑁃 𑀘𑀽𑀵𑀯 𑀢𑀼𑀝𑁃𑀢𑀢𑀼

𑀢𑀡𑀡𑀦 𑀢𑀼𑀶𑁃𑀯𑀷 𑀢𑀡𑀦𑀢𑀫𑁃 𑀦𑀫𑀫𑀺𑀷𑀼𑀫 1277
𑀫𑀼𑀷𑀷𑀫 𑀉𑀡𑀭𑀦𑀢 𑀯𑀴𑁃

𑀦𑁂𑀭𑀼𑀦𑀶𑀶𑀼𑀘 𑀘𑁂𑀷𑀶𑀸𑀭𑁂𑀫 𑀓𑀸𑀢𑀮𑀭 𑀬𑀸𑀫𑀼𑀫 1278
𑀏𑀵𑀼𑀦𑀸𑀴𑁂𑀫 𑀫𑁂𑀷𑀺 𑀧𑀘𑀦𑀢𑀼

𑀢𑁄𑀝𑀺𑀦𑁄𑀓𑀓𑀺 𑀫𑁂𑀷𑀶𑁄𑀴𑀼𑀫 𑀦𑁄𑀓𑀓𑀺 𑀅𑀝𑀺𑀦𑁄𑀓𑀓𑀺 1279
𑀅𑀂𑀢𑀸𑀡 𑀝𑀯𑀴𑀘𑁂𑀬 𑀢𑀢𑀼

𑀧𑁂𑀡𑀡𑀺𑀷𑀸𑀮 𑀧𑁂𑀡𑀫𑁃 𑀉𑀝𑁃𑀢𑀢𑁂𑀷𑀧 𑀓𑀡𑀡𑀺𑀷𑀸𑀮 1280
𑀓𑀸𑀫𑀦𑁄𑀬 𑀘𑁄𑀮𑀮𑀺 𑀇𑀭𑀯𑀼

குறிப்பறிவுறுத்தல்

1271. கரப்பினுங் கையிகந் தொல்லாநின் உண்கண்
உரைக்க லுறுவதொன்று உண்டு.
karappinuṅ kaiyikan tollāniṉ uṇkaṇ
uraikka luṟuvatoṉṟu uṇṭu.

1271. Though you would conceal (your feelings), your painted eyes would not, for, transgressing (their bounds), they tell (me) something.

1272. கண்ணிறைந்த காரிகைக் காம்பேர்தோட் பேதைக்குப்
பெண்ணிறைந்த நீர்மை பெரிது.
kaṇṇiṟainta kārikaik kāmpērtōṭ pētaikkup
peṇṇiṟainta nīrmai peritu.

1272. Unusually great is the female simplicity of your maid whose beauty fills my eyes and whose arms resemble the bamboo.

1273. மணியில் திகழ்தரு நூல்போல் மடந்தை
அணியில் திகழ்வதொன்று உண்டு.
maṇiyil tikaḻtaru nūlpōl maṭantai
aṇiyil tikaḻvatoṉṟu uṇṭu.

1273. There is something that is implied in the beauty of this woman, like the thread that is visible in a garland of gems.

1274. முகைமொக்குள் உள்ளது நாற்றம்போல் பேதை
நகைமொக்குள் உள்ளதொன்று உண்டு.
mukaimokkuḷ uḷḷatu nāṟṟampōl pētai
nakaimokkuḷ uḷḷatoṉṟu uṇṭu.

1274. There is something in the unmatured smile of this maid like the fragrance that is contained in an unblossomed bud.

1275. செறிதொடி செய்திறந்த கள்ளம் உறுதுயர்
தீர்க்கு மருந்தொன்று உடைத்து.
ceṟitoṭi ceytiṟanta kaḷḷam uṟutuyar
tīrkku maruntoṉṟu uṭaittu.

1275. The well-meant departure of her whose armlets are tight-fitting contains a remedy that can cure my great sorrow.

1276. பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்தல் அரிதாற்றி
அன்பின்மை சூழ்வது உடைத்து.
peritāṟṟip peṭpak kalattal aritāṟṟi
aṉpiṉmai cūḻvatu uṭaittu.

1276. The embrace that fills me with comfort and gladness is capable of enduring(my former) sorrow and meditating on his want of love.

1277. தண்ணந் துறைவன் தணந்தமை நம்மினும்
முன்னம் உணர்ந்த வளை.
taṇṇan tuṟaivaṉ taṇantamai nammiṉum
muṉṉam uṇarnta vaḷai.

1277. My bracelets have understood before me the (mental) separation of him who rules the cool seashore.

1278. நெருநற்றுச் சென்றாரெம் காதலர் யாமும்
எழுநாளேம் மேனி பசந்து.
nerunaṟṟuc ceṉṟārem kātalar yāmum
eḻunāḷēm mēṉi pacantu.

1278. It was but yesterday my lover departed (from me) ; and it is seven days since my complexion turned sallow.

1279. தொடிநோக்கி மென்றோளும் நோக்கி அடிநோக்கி
அஃதாண்டு அவள்செய் தது.
toṭinōkki meṉṟōḷum nōkki aṭinōkki
ahtāṇṭu avaḷcey tatu.

1279. She looked at her bracelets, her tender arms, and her feet ; this was all that she did .

1280. பெண்ணினால் பெண்மை உடைத்தென்ப கண்ணினால்
காமநோய் சொல்லி இரவு.
peṇṇiṉāl peṇmai uṭaitteṉpa kaṇṇiṉāl
kāmanōy colli iravu.

1280. To express their love-sickness by their eyes and resort to begging bespeaks more than ordinary female excellence.

17

[illegible] 1281
[illegible]

[illegible] 1282
[illegible]

[illegible] 1283
[illegible]

[illegible] 1284
[illegible]

[illegible] 1285
[illegible]

[illegible] 1286
[illegible]

[illegible] 1287
[illegible]

[illegible] 1288
[illegible]

[illegible] 1289
[illegible]

[illegible] 1290
[illegible]

புணர்ச்சி விதும்பல்

1281. உள்ளக் களித்தலும் காண மகிழ்தலும்
கள்ளுக்கில் காமத்திற்கு உண்டு.
uḷḷak kaḷittalum kāṇa makiḻtalum
kaḷḷukkil kāmattiṟku uṇṭu.

1281. To please by thought and cheer by sight is peculiar, not to liquor but to loye.

1282. தினைத்துணையும் ஊடாமை வேண்டும் பனைத்துணையும்
காமம் நிறைய வரின்.
tiṇaittuṇaiyum ūṭāmai vēṇṭum paṇaittuṇaiyum
kāmam niṟaiya variṇ.

1282. If women have a lust that exceeds even the measure of the palmyra fruit, they will not desire (to feign) dislike even as much as the millet.

1283. பேணாது பெட்பவே செய்யினும் கொண்கனைக்
காணாது அமையல கண்.
pēṇātu peṭpavē ceyyiṇum koṇkaṇaik
kāṇātu amaiyala kaṇ.

1283. Though my eyes disregard me and do what is pleasing to my husband, still will they not be satisfied unless they see him.

1284. ஊடற்கண் சென்றேன்மன் தோழி அதுமறந்து
கூடற்கண் சென்றதுஎன் நெஞ்சு.
ūṭaṟkaṇ ceṉṟēṉmaṉ tōḻi atumaṟantu
kūṭaṟkaṇ ceṉṟatueṉ neñcu.

1284. O my friend ! I was prepared to feign displeasure but my mind forgetting it was ready to embrace him.

1285. எழுதுங்கால் கோல்காணாக் கண்ணேபோல் கொண்கன்
பழிகாணேன் கண்ட விடத்து.
eḻutuṅkāl kōlkāṇāk kaṇṇēpōl koṇkaṉ
paḻikāṇēṉ kaṇṭa viṭattu.

1285. Like the eyes which see not the pencil that paints it, I cannot see my husband's fault (just) when I meet him.

1286. காணுங்கால் காணேன் தவறாய காணாக்கால்
காணேன் தவறல் லவை.
kāṇuṅkāl kāṇēṉ tavaṟāya kāṇākkāl
kāṇēṉ tavaṟal lavai.

1286. When I see my husband, I do not see any faults ; but when I do not see him, I do not see anything but faults.

1287. உய்த்தல் அறிந்து புனல்பாய் பவரேபோல்
பொய்த்தல் அறிந்தென் புலந்து.
uyttal aṟintu puṉalpāy pavarēpōl
poyttal aṟinteṉ pulantu.

1287. Like those who leap into a stream which they know will carry them off, why should a wife feign dislike which she knows cannot hold out long ?

1288. இளித்தக்க இன்னா செயினும் களித்தார்க்குக்
கள்ளற்றே கள்வநின் மார்பு.
iḷittakka iṉṉā ceyiṉum kaḷittārkkuk
kaḷḷaṟṟē kaḷvaniṉ mārpu.

1288. O you rogue ! your breast is to me what liquor is to those who rejoice in it, though it only gives them an unpleasant disgrace.

1289. மலரினும் மெல்லிது காமம் சிலர்அதன்
செவ்வி தலைப்படு வார்.
malariṉum mellitu kāmam cilarataṉ
cevvi talaippaṭu vār.

1289. Love is more delicate than a flower, and few are those who understand its real nature.

1290. கண்ணின் துனித்தே கலங்கினாள் புல்லுதல்
என்னினும் தான்விதுப் புற்று.
kaṇṇiṉ tuṉittē kalaṅkiṉāḷ pullutal
eṉṉiṉum tāṉvitup puṟṟu.

1290. She once feigned dislike in her eyes, but the warmth of her embrace exceeded my own.

[illegible] 1291
[illegible]

[illegible] 1292
[illegible]

[illegible] 1293
[illegible]

[illegible] 1294
[illegible]

[illegible] 1295
[illegible]

[illegible] 1296
[illegible]

[illegible] 1297
[illegible]

[illegible] 1298
[illegible]

[illegible] 1299
[illegible]

[illegible] 1300
[illegible]

நெஞ்சொடு புலத்தல்

1291. அவர்நெஞ்சு அவர்க்காதல் கண்டும் எவன்நெஞ்சே
நீஎமக்கு ஆகா தது.
avarneñcu avarkkātal kaṇṭum evaṉneñcē
nīemakku ākā tatu.

1291. O my soul ! although you have seen how his soul stands by him, how is it you do not stand by me ?

1292. உறாஅ தவர்க்கண்ட கண்ணும் அவரைச்
செறாஅரெனச் சேறிஎன் நெஞ்சு.
uṟāa tavarkkaṇṭa kaṇṇum avaraic
ceṟāareṉac cēṟieṉ neñcu.

1292. O my soul! although you have known him who does not love me, still do you go to him, saying 'he will not be displeased.'

1293. கெட்டார்க்கு நட்டார்இல் என்பதோ நெஞ்சேநீ
பெட்டாங்கு அவர்பின் செலல்.
keṭṭārkku naṭṭāril eṉpatō neñcēnī
peṭṭāṅku avarpiṉ celal.

1293. O my soul ! do you follow him at pleasure under the belief that the ruined have no friends ?

1294. இனிஅன்ன நின்னொடு சூழ்வார்யார் நெஞ்சே
துனிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று.
iṉiaṉṉa niṉṉoṭu cūḻvāryār neñcē
tuṉiceytu tuvvāykāṇ maṟṟu.

1294. O my soul ! you would not first seem sulky and then enjoy (him) ; who then would in future consult you about such things ?

1295. பெறாஅமை அஞ்சும் பெறின்பிரிவு அஞ்சும்
அறாஅ இடும்பைத்தென் நெஞ்சு.
peṟāamai añcum peṟiṉpirivu añcum
aṟāa iṭumpaitteṉ neñcu.

1295. My soul fears when it is without him ; it also fears when it is with him ; it is subject to incessant sorrow.

1296. தனியே இருந்து நினைத்தக்கால் என்னைத்
தினிய இருந்ததுஎன் நெஞ்சு.
taṉiyē iruntu niṉaittakkāl eṉṉait
tiṉiya iruntatueṉ neñcu.

1296. My mind has been (here) in order to eat me up (as it were) whenever I think of him in my solitude.

1297. நாணும் மறந்தேன் அவர்மறக் கல்லாஎன்
மாணா மடநெஞ்சிற் பட்டு.
nāṇum maṟantēṉ avarmaṟak kallāeṉ
māṇā maṭaneñciṟ paṭṭu.

1297. I have even forgotten my modesty, having been caught in my foolish mind which is not dignified enough to forget him.

1298. எள்ளின் இளிவாம்என்று எண்ணி அவர்திறம்
உள்ளும் உயிர்க்காதல் நெஞ்சு.
eḷḷiṉ iḷivāmeṉṟu eṇṇi avartiṟam
uḷḷum uyirkkātal neñcu.

1298. My soul which clings to life thinks only of his (own) gain in the belief that it would be disgraceful for it to despise him.

1299. துன்பத்திற்கு யாரே துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சம் துணையல் வழி.
tuṉpattiṟku yārē tuṇaiyāvār tāmuṭaiya
neñcam tuṇaiyal vaḻi.

1299. Who would help me out of one's distress, when one's own soul refuses help to one ?

1300. தஞ்சம் தமரல்லர் ஏதிலார் தாமுடைய
நெஞ்சம் தமரல் வழி.
tañcam tamarallar ētilār tāmuṭaiya
neñcam tamaral vaḻi.

1300. It is hardly possible for strangers to behave like relations, when one's own soul acts like a stranger.

𑀧𑀼𑀮𑀮𑀸𑀢𑀼 𑀇𑀭𑀸𑀅𑀧 𑀧𑀼𑀮𑀢𑀢𑁃 𑀅𑀯𑀭𑀉𑀶𑀼𑀫 1301
𑀅𑀮𑀮𑀮𑀦𑁄𑀬 𑀓𑀸𑀡𑀓𑀫 𑀘𑀺𑀶𑀺𑀢𑀼

𑀉𑀧𑀧𑀫𑁃𑀦 𑀢𑀶𑀶𑀸𑀮 𑀧𑀼𑀮𑀯𑀺 𑀅𑀢𑀼𑀘𑀺𑀶𑀺𑀢𑀼 1302
𑀫𑀺𑀓𑀓𑀶𑀶𑀸𑀮 𑀦𑀻𑀴 𑀯𑀺𑀝𑀮

𑀅𑀮𑀦𑀢𑀸𑀭𑁃 𑀅𑀮𑀮𑀮𑀦𑁄𑀬 𑀘𑁂𑀬𑀢𑀶𑀶𑀸𑀮 𑀢𑀫𑀫𑁃𑀧 1303
𑀧𑀼𑀮𑀦𑀢𑀸𑀭𑁃𑀧 𑀧𑀼𑀮𑀮𑀸 𑀯𑀺𑀝𑀮

𑀊𑀝𑀺 𑀬𑀯𑀭𑁃 𑀉𑀡𑀭𑀸𑀫𑁃 𑀯𑀸𑀝𑀺𑀬 1304
𑀯𑀴𑀴𑀺 𑀫𑀼𑀢𑀮𑀭𑀺𑀦 𑀢𑀶𑀶𑀼

𑀦𑀮𑀢𑀢𑀓𑁃 𑀦𑀮𑀮𑀯𑀭𑀓𑀓𑀼 𑀏𑀏𑀭 𑀧𑀼𑀮𑀢𑀢𑀓𑁃 1305
𑀧𑀽 𑀅𑀷𑀷 𑀓𑀡𑀡𑀸𑀭 𑀅𑀓𑀢𑀢𑀼

𑀢𑀼𑀷𑀺𑀬𑀼𑀫 𑀧𑀼𑀮𑀯𑀺𑀬𑀼𑀫 𑀇𑀮𑀮𑀸𑀬𑀺𑀷 𑀓𑀸𑀫𑀫 1306
𑀓𑀷𑀺𑀬𑀼𑀫 𑀓𑀭𑀼𑀓𑀓𑀸𑀬𑀼𑀫 𑀅𑀶𑀶𑀼

𑀊𑀝𑀮𑀺𑀷 𑀉𑀡𑀝𑀸𑀗𑀓𑁄𑀭 𑀢𑀼𑀷𑀧𑀫 𑀧𑀼𑀡𑀭𑀯𑀢𑀼 1307
𑀦𑀻𑀝𑀼𑀯 𑀢𑀷𑀶𑀼𑀓𑁄𑀮 𑀏𑀷𑀶𑀼

𑀦𑁄𑀢𑀮 𑀏𑀯𑀷𑀫𑀶𑀶𑀼 𑀦𑁄𑀦𑀢𑀸𑀭𑁂𑀷 𑀶𑀂𑀢𑀶𑀺𑀬𑀼𑀫 1308
𑀓𑀸𑀢𑀮𑀭 𑀇𑀮𑀮𑀸 𑀯𑀵𑀺

𑀦𑀻𑀭𑀼𑀫 𑀦𑀺𑀵𑀮𑀢𑀼 𑀇𑀷𑀺𑀢𑁂 𑀧𑀼𑀮𑀯𑀺𑀬𑀼𑀫 1309
𑀯𑀻𑀵𑀼𑀦𑀭 𑀓𑀡𑀡𑁂 𑀇𑀷𑀺𑀢𑀼

𑀊𑀝𑀮 𑀉𑀡𑀗𑀓 𑀯𑀺𑀝𑀼𑀯𑀸𑀭𑁄𑀝𑁂 𑀏𑀷 𑀦𑁂𑀜𑀘𑀫 1310
𑀓𑀽𑀝𑀼𑀯𑁂𑀫 𑀏𑀷𑀧𑀢 𑀢𑀯𑀸

புலவி

1301. புல்லா திராஅப் புலத்தை அவர்உறும்
அல்லல்நோய் காண்கம் சிறிது.

pullā tirāap pulattai avarurum
allalnōy kāṇkam ciritu.

1301. Let us witness awhile his keen suffering ; just feign dislike and embrace him not.

1302. உப்பமைந் தற்றால் புலவி அதுசிறிது
மிக்கற்றால் நீள விடல்.

uppamain tarrāl pulavi atuciritu
mikkarrāl nīḷa viṭal.

1302. A little dislike is like salt in proportion ; to prolong it a little is like salt a little too much.

1303. அலந்தாரை அல்லல்நோய் செய்தற்றால் தம்மைப்
புலந்தாரைப் புல்லா விடல்.

alantārai allalnōy ceytarrāl tammaip
pulantāraip pullā viṭal.

1303. For men not to embrace those who have feigned dislike is like torturing those already in agony.

1304. ஊடி யவரை உணராமை வாடிய
வள்ளி முதலரிந் தற்று.

ūṭi yavarai uṇarāmai vāṭiya
vaḷḷi mutalarin tarru.

1304. Not to reconcile with those who have feigned dislike is like cutting a faded creeper at its root.

1305. நலத்தகை நல்லவர்க்கு ஏஎர் புலத்தகை
பூஅன்ன கண்ணா ரகத்து.

nalattakai nallavarkku ēer pulattakai
pūaṇṇa kaṇṇā rakattu.

1305. An increased shyness in those whose eyes are like flowers is beautiful even to good and virtuous husbands.

1306. துனியும் புலவியும் இல்லாயின் காமம்
கனியும் கருக்காயும் அற்று.

tuṇiyum pulaviyum illāyiṉ kāmam
kaṇiyum karukkāyum arru.

1306. Love, without prolonged and short-lived dislike, is like too ripe, and unripe fruit.

1307. ஊடலின் உண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வது
நீடுவ தன்றுகொல் என்று.

ūṭaliṉ uṇṭāṅkōr tuṉpam puṇarvatu
nīṭuva taṉrukol eṉru.

1307. The doubt as to whether intercourse would take place soon or not, creates a sorrow (even) in feigned dislike.

1308. நோதல் எவன்மற்று நொந்தாரென்று அஃதறியும்
காதலர் இல்லா வழி.

nōtal evaṉmarru nontāreṉru ahtariyum
kātalar illā vaḻi.

1308. What avails sorrow when I am without a wife who can understand the cause of my sorrow ?

1309. நீரும் நிழலது இனிதே புலவியும்
வீழுநர் கண்ணே இனிது.

nīrum niḻalatu iṉitē pulaviyum
vīḻunar kaṇṇē iṉitu.

1309. Like water in the shade, dislike is delicious only in those who love.

1310. ஊடல் உணங்க விடுவாரோடு என்நெஞ்சம்
கூடுவேம் என்பது அவா.

ūṭal uṇaṅka viṭuvārōṭu eṉneñcam
kūṭuvēm eṉpatu avā.

1310. It is nothing but strong desire that makes her mind unite with me who can leave her to her own dislike.

[illegible] 1311
[illegible]

[illegible] 1312
[illegible]

[illegible] 1313
[illegible]

[illegible] 1314
[illegible]

[illegible] 1315
[illegible]

[illegible] 1316
[illegible]

[illegible] 1317
[illegible]

[illegible] 1318
[illegible]

[illegible] 1319
[illegible]

[illegible] 1320
[illegible]

புலவி நுணுக்கம்

1311. பெண்ணியலார் எல்லாரும் கண்ணின் பொதுஉண்பர்
நண்ணேன் பரத்தநின் மார்பு.
peṇṇiyalār ellārum kaṇṇiṉ potuuṇpar
naṇṇēṉ parattaniṉ mārpu.

1311. You are given to prostitution ; all those who are born as womankind enjoy you with their eyes in an ordinary way. I will not embrace you.

1312. ஊடி யிருந்தேமாத் தும்மினார் யாம்தம்மை
நீடுவாழ் கென்பாக்கு அறிந்து.
ūṭi yiruntēmāt tummiṉār yāmtammai
nīṭuvāḻ keṉpākku aṟintu.

1312. When I continued to be sulky he sneezed and thought I would (then) wish him a long life.

1313. கோட்டுப்பூச் சூடினும் காயும் ஒருத்தியைக்
காட்டிய சூடினீர் என்று.
kōṭṭuppūc cūṭiṉum kāyum oruttiyaik
kāṭṭiya cūṭiṉīr eṉṟu.

1313. Even if I were adorned with a garland of branch-flowers she would say I did so to show it to another woman.

1314. யாரினும் காதலம் என்றேனா ஊடினாள்
யாரினும் யாரினும் என்று.
yāriṉum kātalam eṉṟēṉā ūṭiṉāḷ
yāriṉum yāriṉum eṉṟu.

1314. When I said I loved her more than any other woman, she said ‘ more than others, yes, more than others,’ and remained sulky.

1315. இம்மைப் பிறப்பில் பிரியலம் என்றேனாக்
கண்ணிறை நீர்கொண் டனள்.
immaip piṟappii piriyalam eṉṟēṉāk
kaṇṇiṟai nīrkoṇ ṭaṉaḷ.

1315. When I said I would never part from her in this life her eyes were filled with tears.

1316. உள்ளினேன் என்றேன்மற்று என்மறந்தீர் [என்றென்னைப்
புல்லாள் புலத்தக் கனள்.
uḷḷiṉēṉ eṉṟēṉmaṟṟu eṉmaṟantīr eṉṟeṉṉaip
pullāḷ pulattak kaṉaḷ.

1316. When I said I had remembered her, she said I had forgotten her and relaxing her embrace, began to feign dislike.

1317. வழுத்தினாள் தும்மினே னாக அழித்தழுதாள்
யாருள்ளித் தும்மினீர் என்று.
vaḻuttiṉāḷ tummiṉē ṉāka aḻittaḻutāḷ
yāruḷḷit tummiṉīr eṉṟu.

1317. When I sneezed she blessed me, but at once changed (her mind) and wept, asking, ‘ At the thought of whom did you sneeze ? ’

1318. தும்முச் செறுப்ப அழுதாள் நுமர்உள்ளல்
எம்மை மறைத்திரோ என்று.
tummuc ceṟuppa aḻutāḷ numaruḷḷal
emmai maṟaittirō eṉṟu.

1318. When I suppressed my sneezing, she wept saying, ‘ I suppose you (did so) to hide from me your own people's remembrance of you. ’

1319. தன்னை உணர்த்தினும் காயும் பிறர்க்குநீர்
இந்நீரர் ஆகுதிர் என்று.
taṉṉai uṇarttiṉum kāyum piṟarkkunīr
innīrar ākutir eṉṟu.

1319. Even when I try to remove her dislike, she is displeased and says, ‘ This is the way you behave towards (other women).’

1320. நினைத்திருந்து நோக்கினும் காயும் அனைத்துநீர்
யாருள்ளி நோக்கினீர் என்று.
niṉaittiruntu nōkkiṉum kāyum aṉaittunīr
yāruḷḷi nōkkiṉīr eṉṟu.

1320. Even when I look on her contemplating (her beauty), she is displeased and says, ‘ With whose thought have you (thus) looked on my person ? ’

1321
[illegible]
[illegible]

1322
[illegible]
[illegible]

1323
[illegible]
[illegible]

1324
[illegible]
[illegible]

1325
[illegible]
[illegible]

1326
[illegible]
[illegible]

1327
[illegible]
[illegible]

1328
[illegible]
[illegible]

1329
[illegible]
[illegible]

1330
[illegible]
[illegible]

ஊடலுவகை

1321. இல்லை தவறவர்க்கு ஆயினும் ஊடுதல்
வல்லது அவர்அளிக்கு மாறு.
illai tavaṟavarkku āyiṉum ūṭutal
vallatu avaraḷikku māṟu.

1321. Although my husband is free from defects, the way in which he embraces me is such as to make me feign dislike.

1322. ஊடலில் தோன்றும் சிறுதுனி நல்லளி
வாடினும் பாடு பெறும்.
ūṭalil tōṉṟum ciṟutuṉi nallaḷi
vāṭiṉum pāṭu peṟum.

1322. His love will increase though it may (at first seem to) fade through the short-lived distress caused by (my) dislike.

1323. புலத்தலின் புத்தேள்நாடு உண்டோ நிலத்தொடு
நீரியைந் தன்னா ரகத்து.
pulattaliṉ puttēḷnāṭu uṇṭō nilattoṭu
nīriyain taṉṉā rakattu.

1323. Is there a celestial land that can please like the feigned dislike of those whose union resembles that of earth and water?

1324. புல்லி விடாஅப் புலவியுள் தோன்றுமென்
உள்ளம் உடைக்கும் படை.
pulli viṭāap pulaviyuḷ tōṉṟumeṉ
uḷḷam uṭaikkum paṭai.

1324. In prolonged dislike after an embrace there is a weapon that can break my heart.

1325. தவறில ராயினும் தாம்வீழ்வார் மென்றோள்
அகறலி னாங்கொன்று உடைத்து.
tavaṟila rāyiṉum tāmvīḻvār meṉṟōḷ
akaṟali ṇāṅkoṉṟu uṭaittu.

1325. Though free from defects, men feel pleased when they cannot embrace the delicate shoulders of those whom they love.

1326. உணலினும் உண்டது அறல்இனிது காமம்
புணர்தலின் ஊடல் இனிது.
uṇaliṉum uṇṭatu aṟaliṉitu kāmam
puṇartaliṉ ūṭal iṉitu.

1326. To digest what has been eaten is more delightful than to eat more; likewise love is more delightful in dislike than intercourse.

1327. ஊடலில் தோற்றவர் வென்றார் அதுமன்னும்
கூடலில் காணப் படும்.
ūṭalil tōṟṟavar veṉṟār atumaṉṉum
kūṭalil kāṇap paṭum.

1327. Those are conquerors whose dislike has been defeated and that is proved by the love (which follows).

1328. ஊடிப் பெறுகுவங் கொல்லோ நுதல்வெயர்ப்பக்
கூடலில் தோன்றிய உப்பு.
ūṭip peṟukuvaṅ kollō nutalveyarppak
kūṭalil tōṉṟiya uppu.

1328. Will I enjoy once more through her dislike, the pleasure of that love that makes her forehead perspire?

1329. ஊடுக மன்னோ ஒளியிழை யாம்இரப்ப
நீடுக மன்னோ இரா.
ūṭuka maṉṉō oḷiyiḻai yāmirappa
nīṭuka maṉṉō irā.

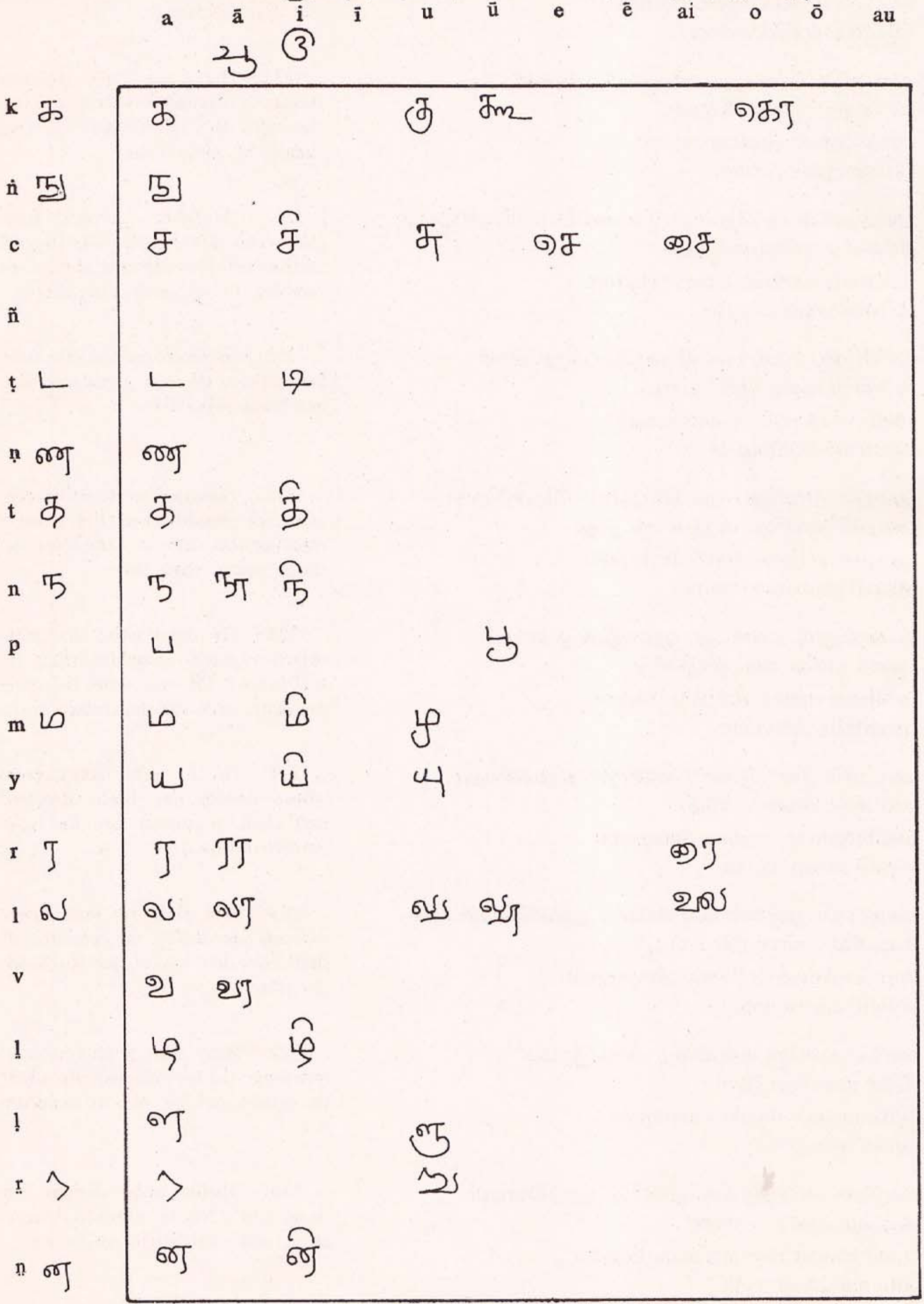
1329. May the bright-jewelled one feign dislike, and may the night be prolonged for me to implore her!

1330. ஊடுதல் காமத்திற்கு இன்பம் அதற்கின்பம்
கூடி முயங்கப் பெறின்.
ūṭutal kāmattiṟku iṉpam ataṟkiṉpam
kūṭi muyaṅkap peṟiṉ.

1330. Dislike adds delight to love; and a hearty embrace (thereafter) will add delight to dislike.

VIJAYANAGAR PERIOD (15th Century)

ஸாளுவ நரசிங்க ராயர் காலம் (15ம் நூற்றாண்டு)

Based on an inscription of the time of Saluva Narasingarayar found at Vandalur village near Tambaram.

VIJAYANAGAR PERIOD (15th Century)

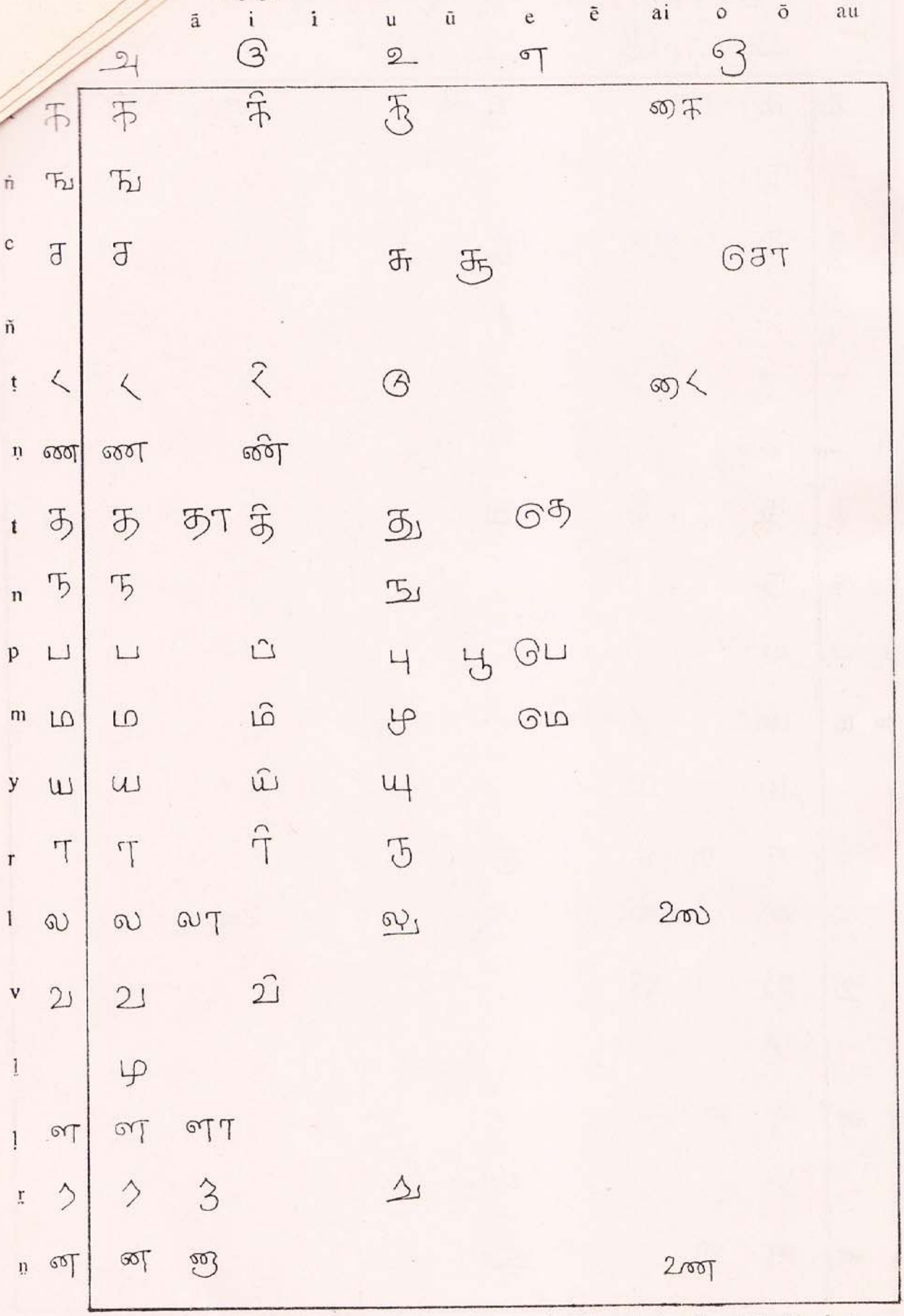
மல்லிகார்ஜுன ராயர் காலம் (15ம் நூற்ருண்டு)

		a	ā	i	ī	u	ū	e	ē	ai	o	ō	au
		அ		இ									
k	க	க	கா			கு				கை	கொ		
ṅ		ங											
c	ச	ச				சு							
ñ													
ṭ	ட	ட											
ṇ													
t	த	த		தி		து							
n	ந	ந											
p	ப	ப											
m	ம	ம											
y		ய		யி									
r		ர	ரா			ரு							
l	ல	ல		லி						லை			
v	வ	வ		வி									
ḻ		ழ											
ḷ	ள	ள	ளா										
ṟ		ற				று							
ṉ	ன	ன	னா			னு							

Based on an inscription of Mallikaarjuna found at Somangalam village near Tambaram.

CHOLA PERIOD (13th Century)

சுந்தர பாண்டியன் காலம் (13ம் நூற்றாண்டு)

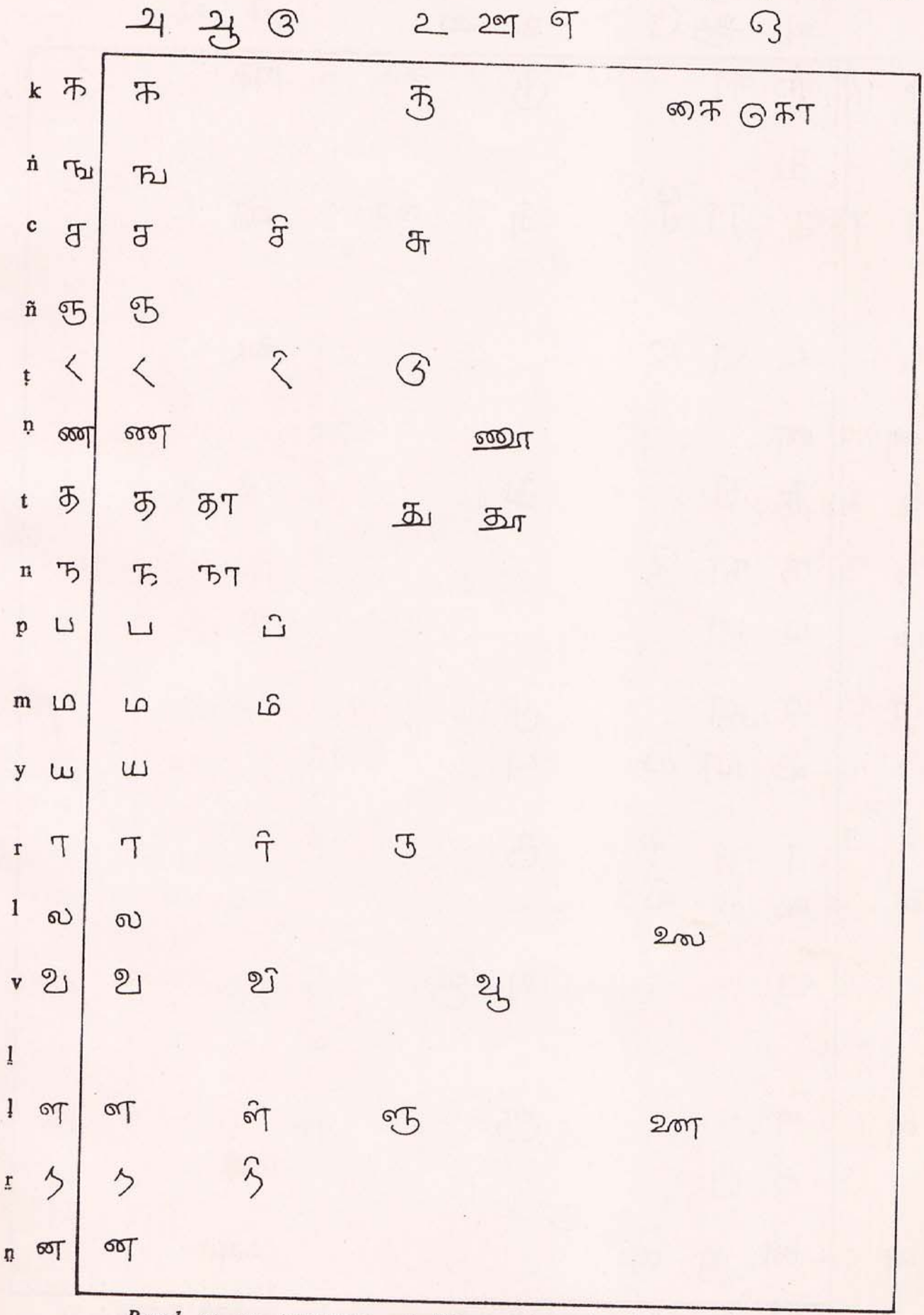

Based on an inscription of Sundara Pandya (14th year) found at Tirukkachur near Tambaram.

CHOLA PERIOD (13th Century)

விஜயகண்ட கோபாலன் காலம் (13ம் நூற்றுண்டு)

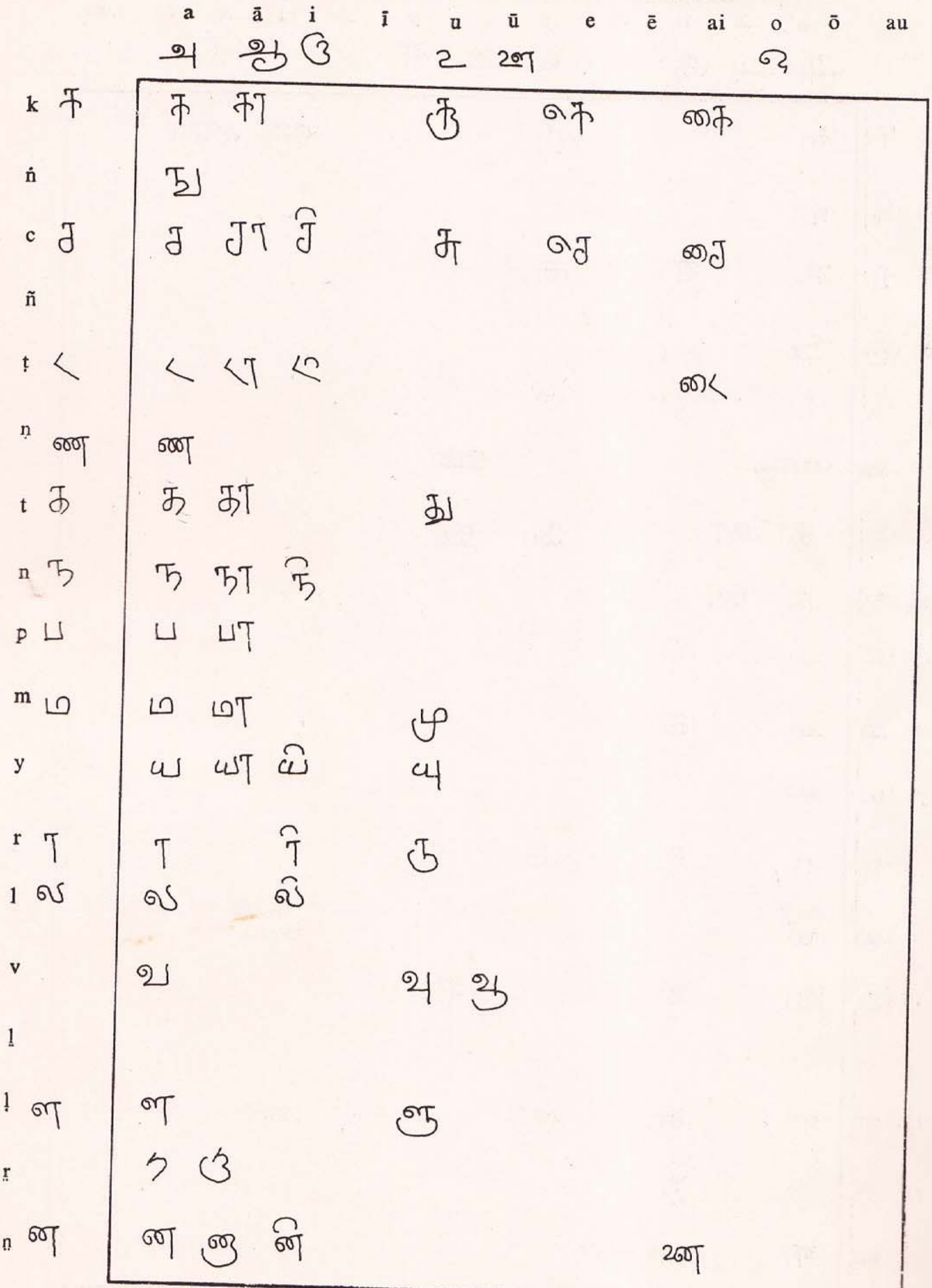
a ā i ī u ū e ē ai o ō au

Based on an inscription of Vijayagandagopala (28th year) found at Tirukkachur near Tambaram.

CHOLA PERIOD (13th Century)

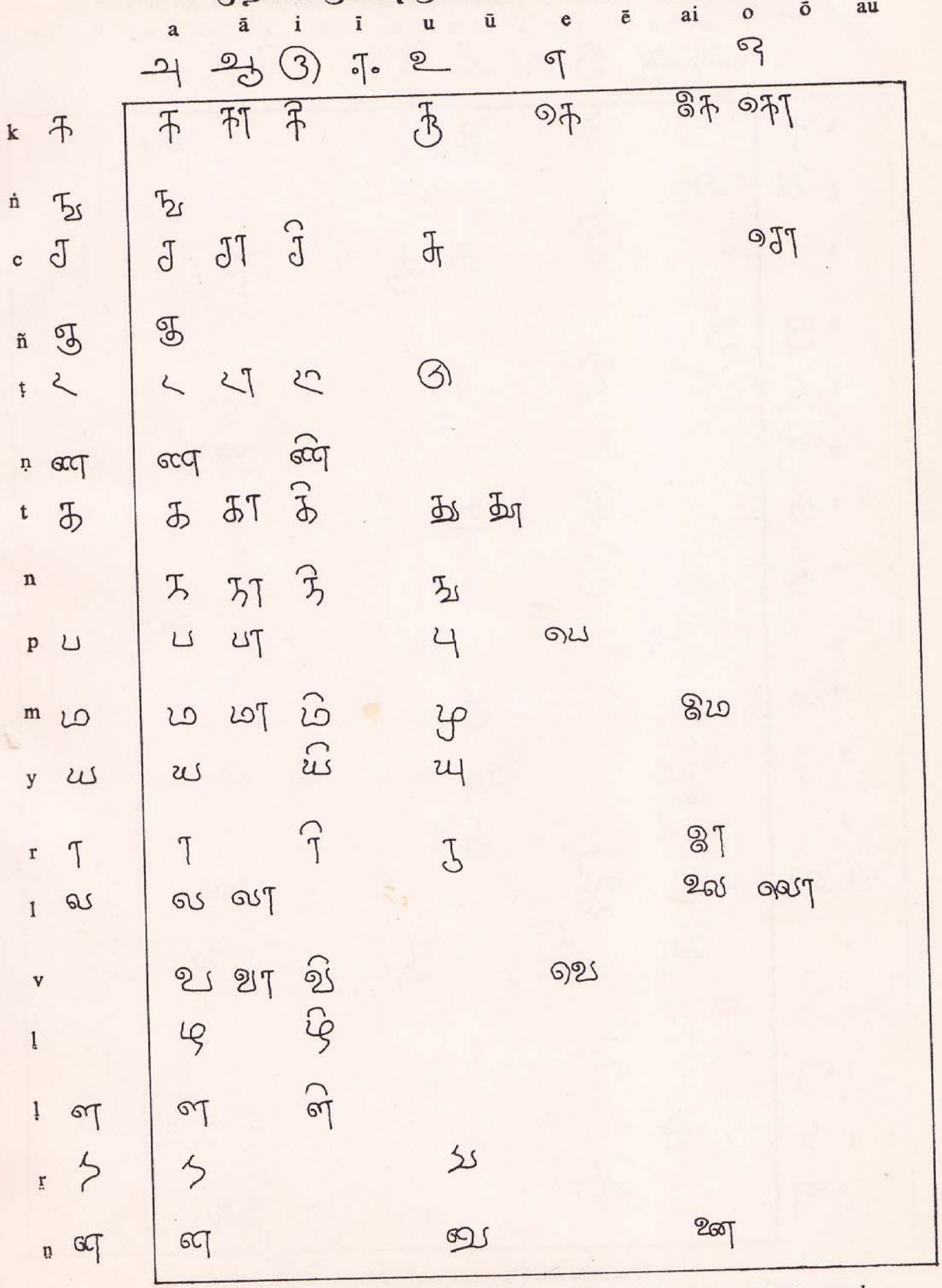
வீரராஜேந்திரன் என்னும் 3ம் இராஜேந்திரன் காலம்

Based on an inscription of Vira Rajendra who was probably Rajendra III (36th year) found at Madambakkam village near Tambaram.

CHOLA PERIOD (11th Century)

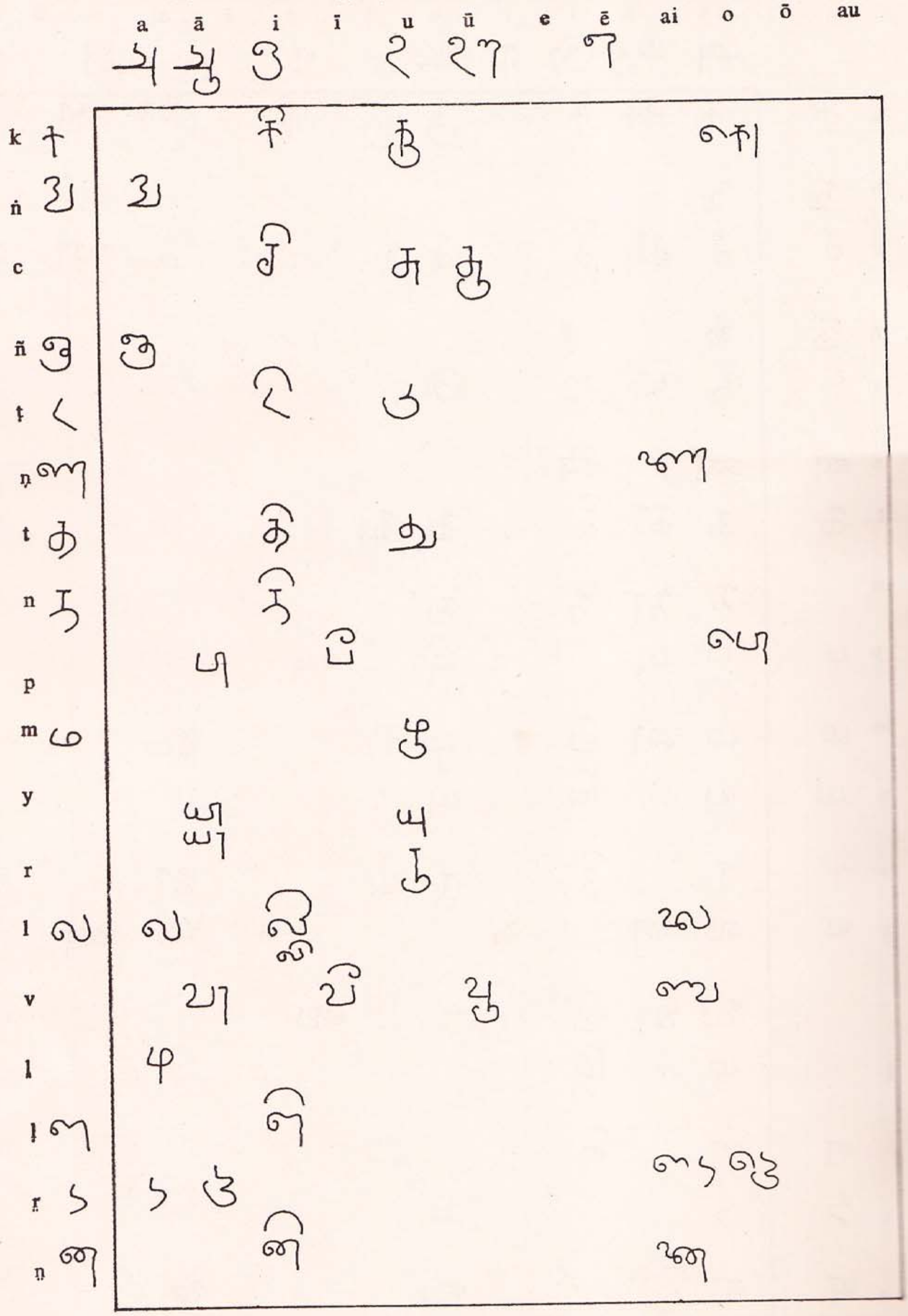
முதலாம் குலோத்துங்கன் காலம் (11ம் நூற்றுண்டு)

Based on an inscription of Kulothunga I (12th year) found at Manimangalam.

CHOLA PERIOD (11th Century)

முதலாம் இராஜேந்திர சோழன் காலம் (11ம் நூற்றாண்டு)

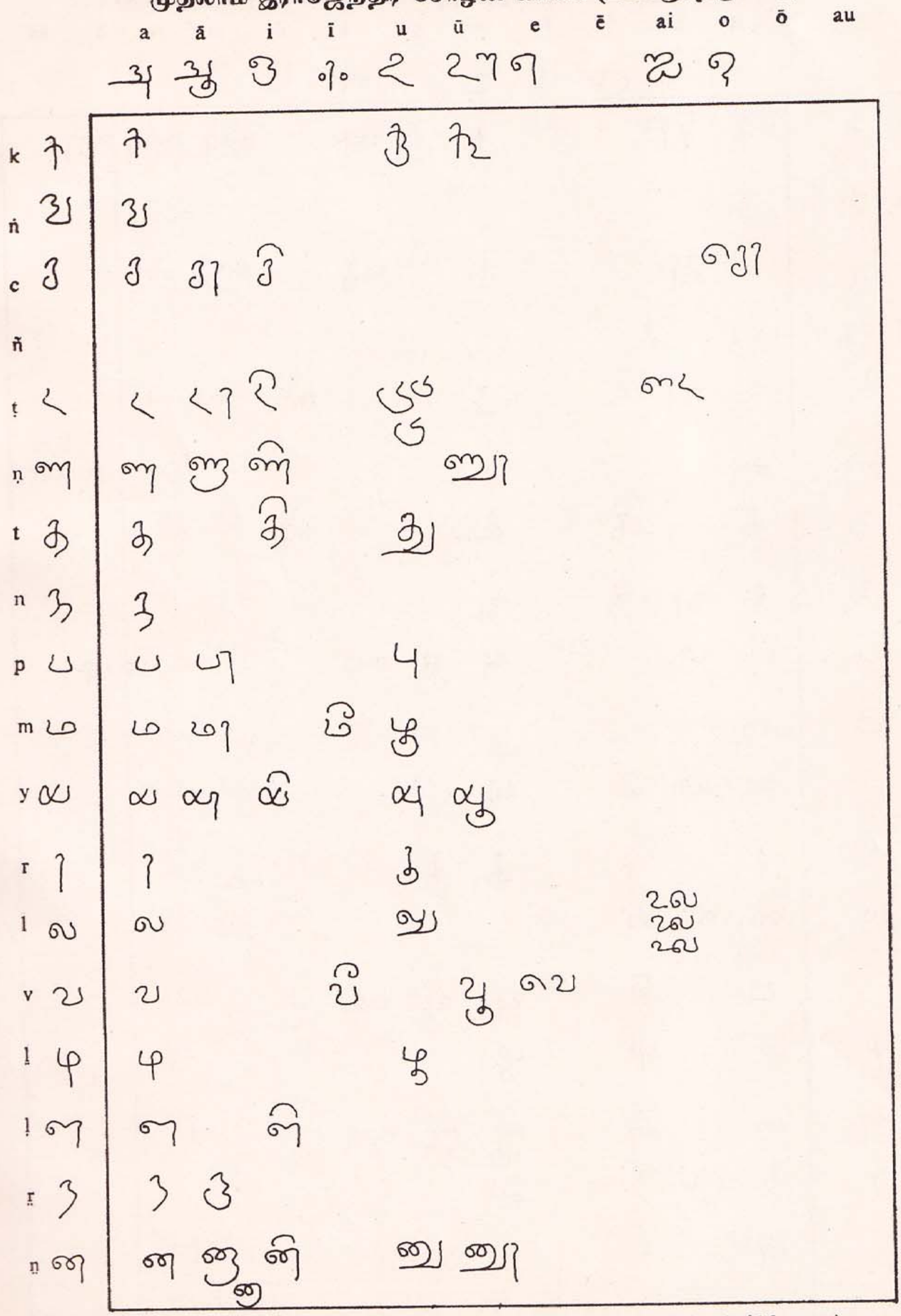

Tirumalai rock inscription of Rajendra Chola I (12*th year*)

Epigraphica India, Vol. IX, pp. 229–233.

CHOLA PERIOD (11th Century)

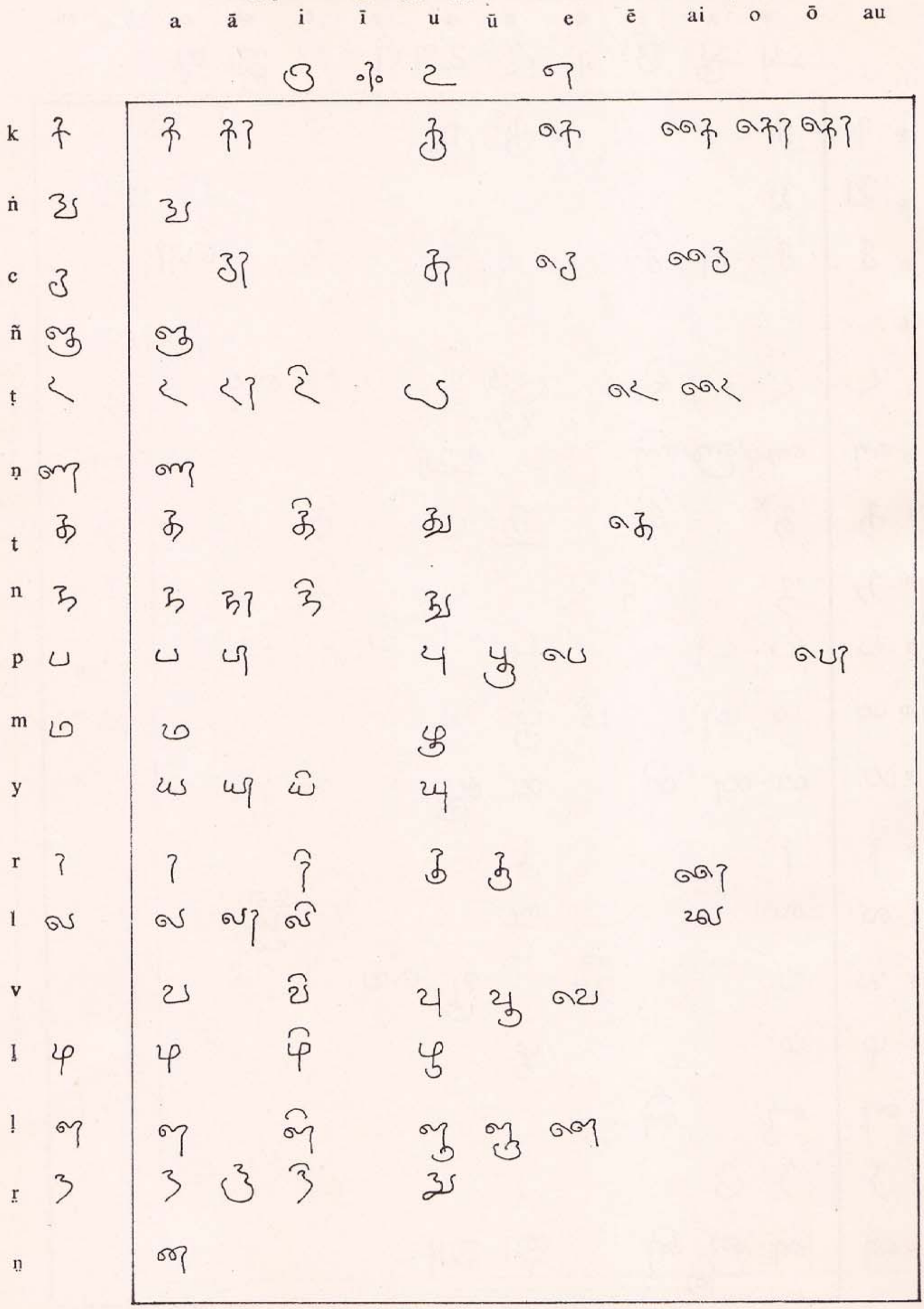
முதலாம் இராஜேந்திர சோழன் காலம் (11ம் நூற்றாண்டு)

Based on the Tiruvalangadu plates of Rajendra Chola I (6th year), South Indian Inscriptions, Vol. III, Part III, pp. 383–439.

CHOLA PERIOD (11th Century)

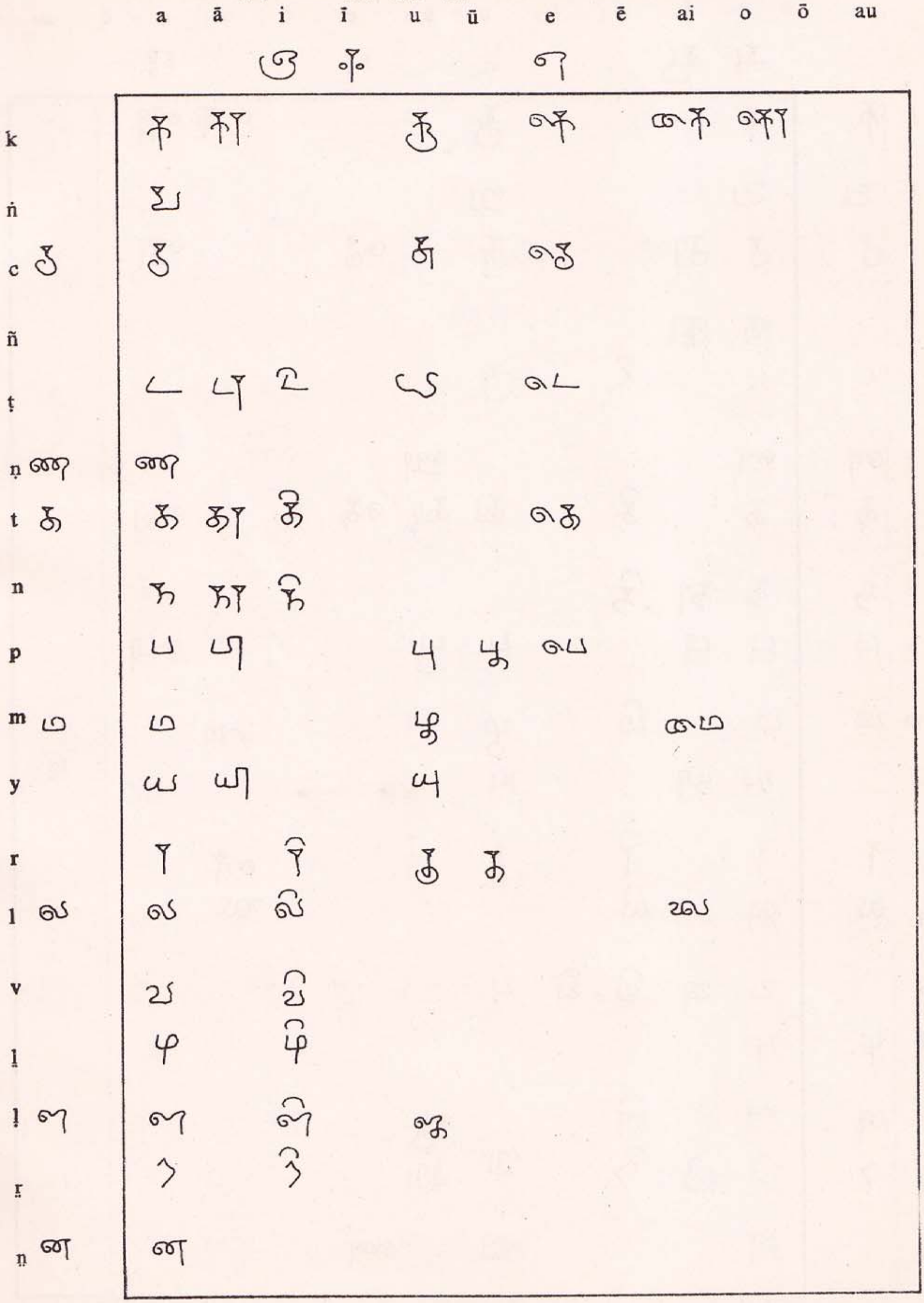
முதலாம் இராஜராஜன் காலம் (11ம் நூற்றாண்டு)

Based on an inscription of Rajaraja I (26th year) found at the Big Temple, Tanjore.

CHOLA PERIOD (11th Century)

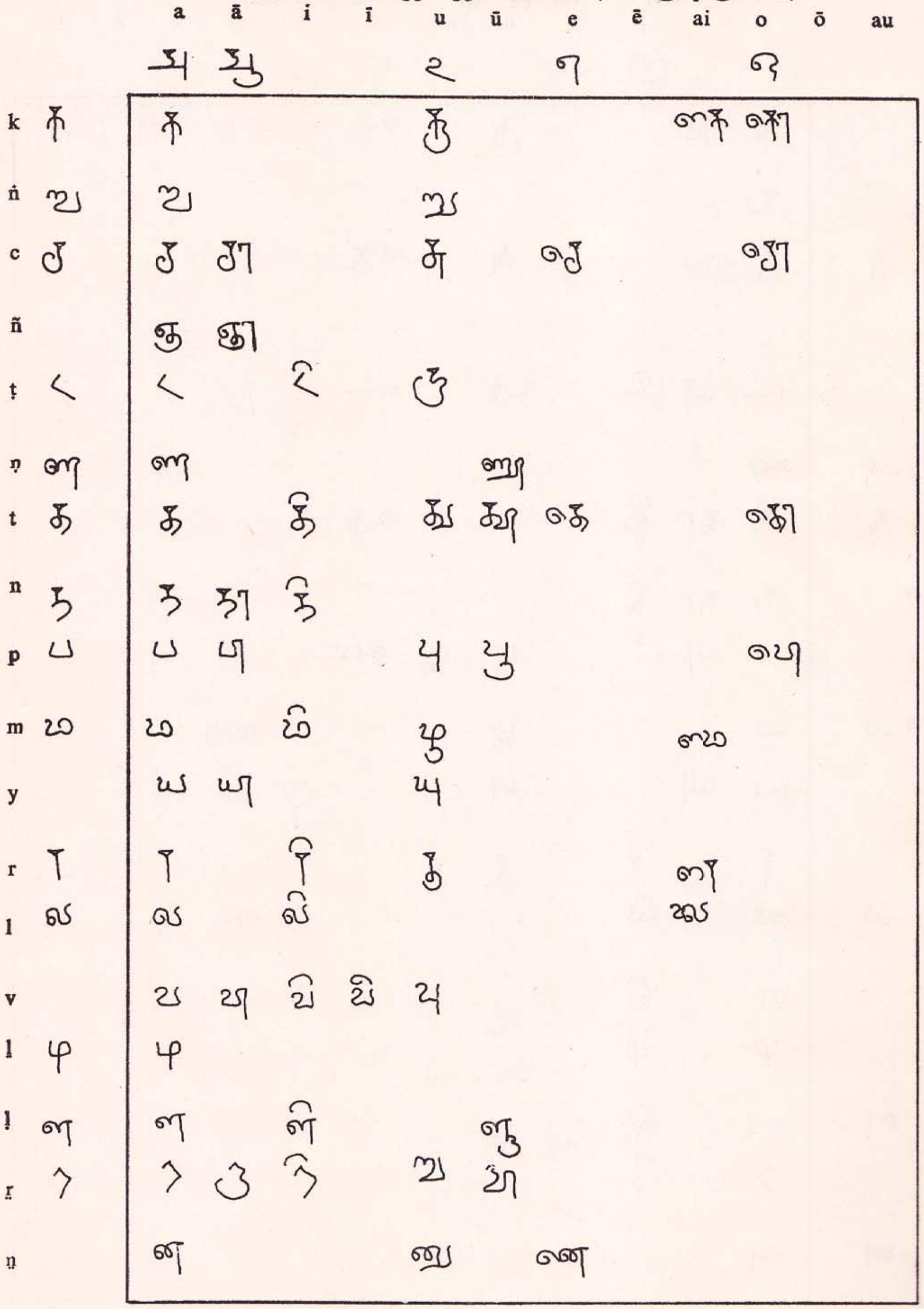
முதலாம் இராஜராஜன் காலம் (11ம் நூற்ருண்டு)

Based on an inscription of Rajaraja I (26th year) found at the Shore Temple, Mahabalipuram.

CHOLA PERIOD (11th Century)

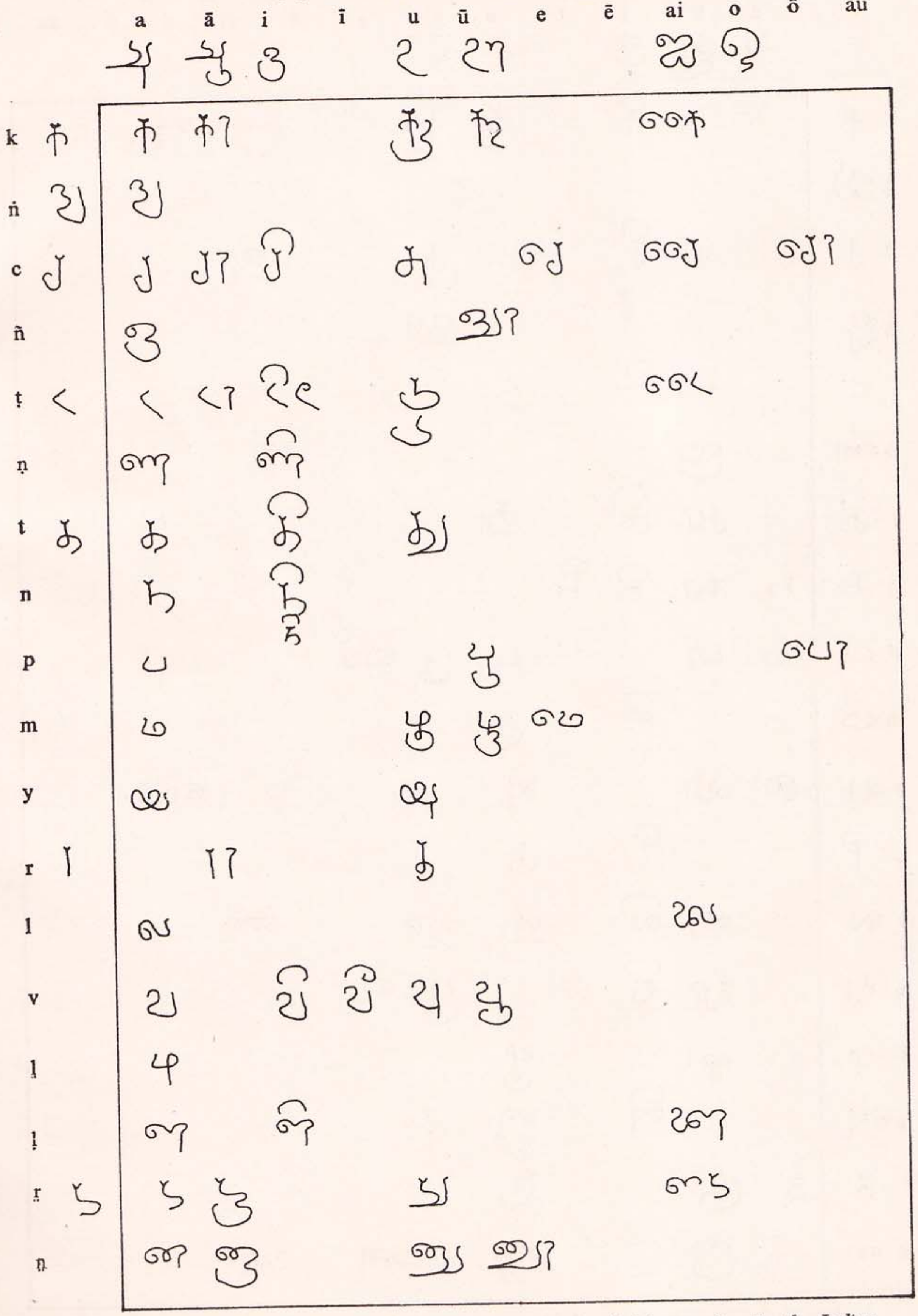
முதலாம் இராஜராஜன் காலம் (11ம் நூற்றாண்டு)

Based on the Melpadi inscription of Rajaraja I (29th year), South Indian Inscriptions, Vol. III, Part I, pp. 26–27.

CHOLA PERIOD (10th Century)

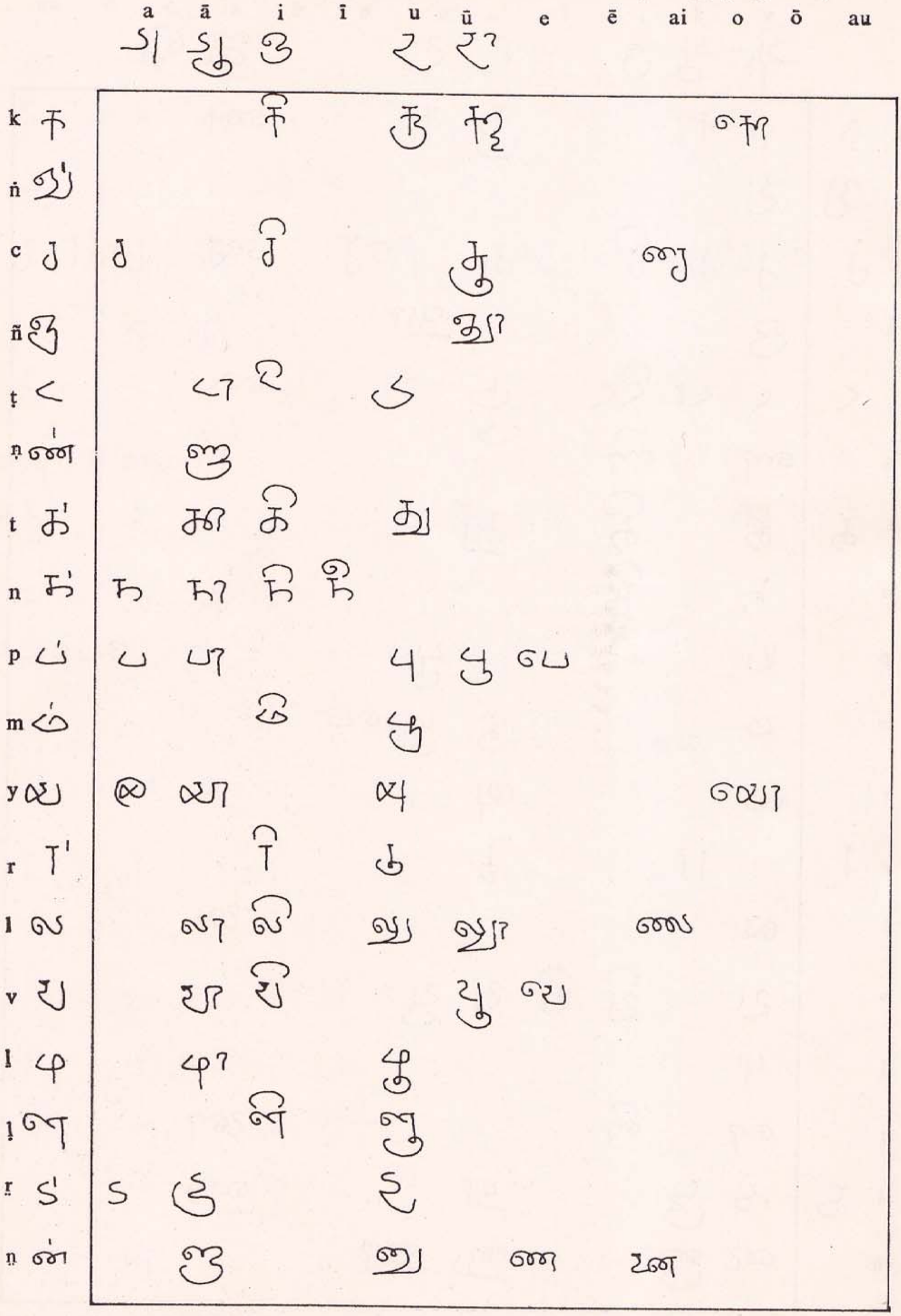
உத்தம சோழன் காலம் (10ம் நூற்றாண்டு)

Madras Museum Plates of Uttama Chola (16*th year*), *South Indian Inscriptions, Vol. III, Part III, pp.* 265–275.

PALLAVA PERIOD (8th Century)

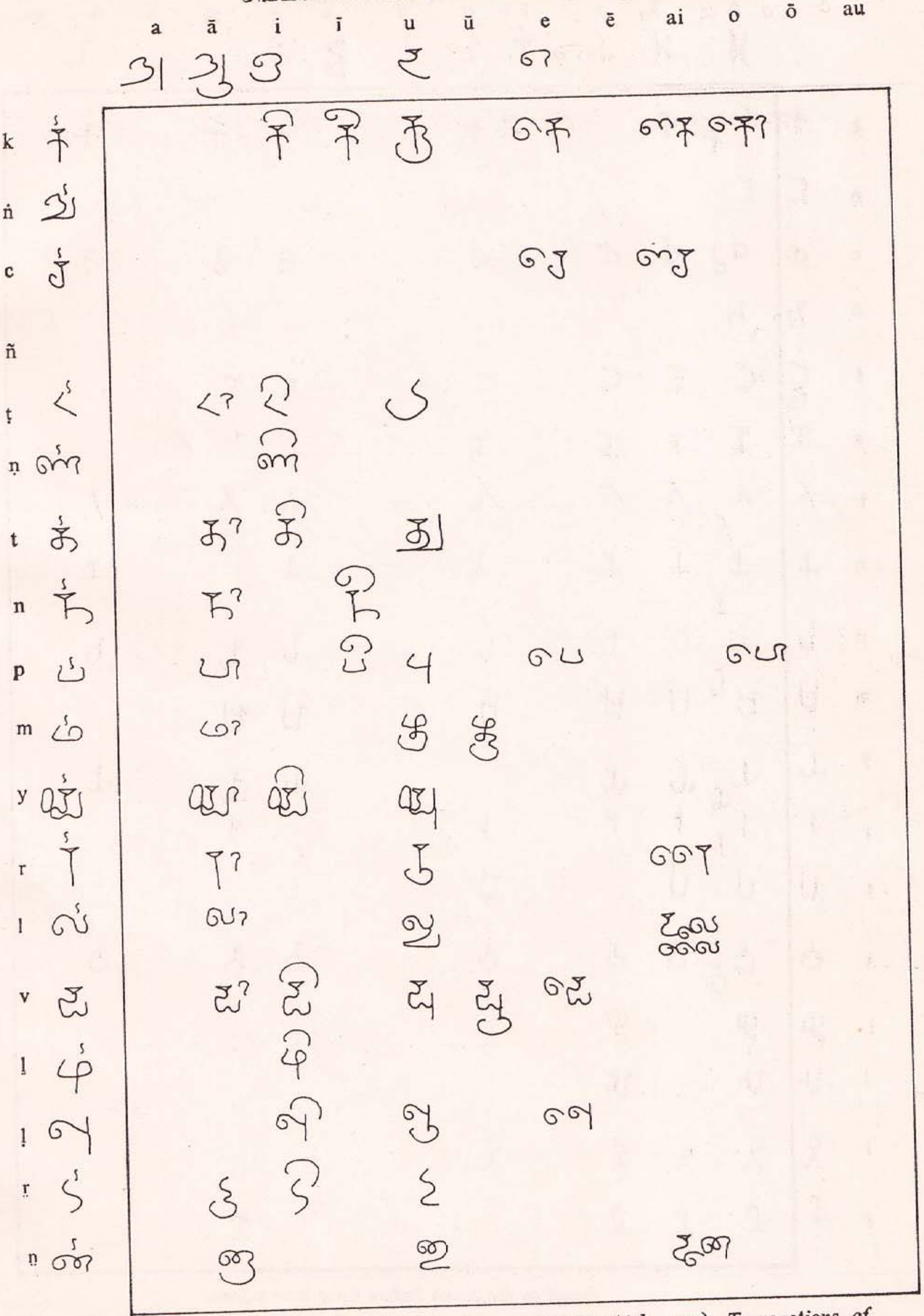
இரண்டாம் நந்திவர்ம பல்லவன் காலம் (8ம் நூற்றாண்டு)

Pattathaalmangalam Grant of Nandivarma Pallava II (61*st year*)
Epigraphica Indica, Vol. XVIII, pp. 115–124.

PALLAVA PERIOD (6th Century)

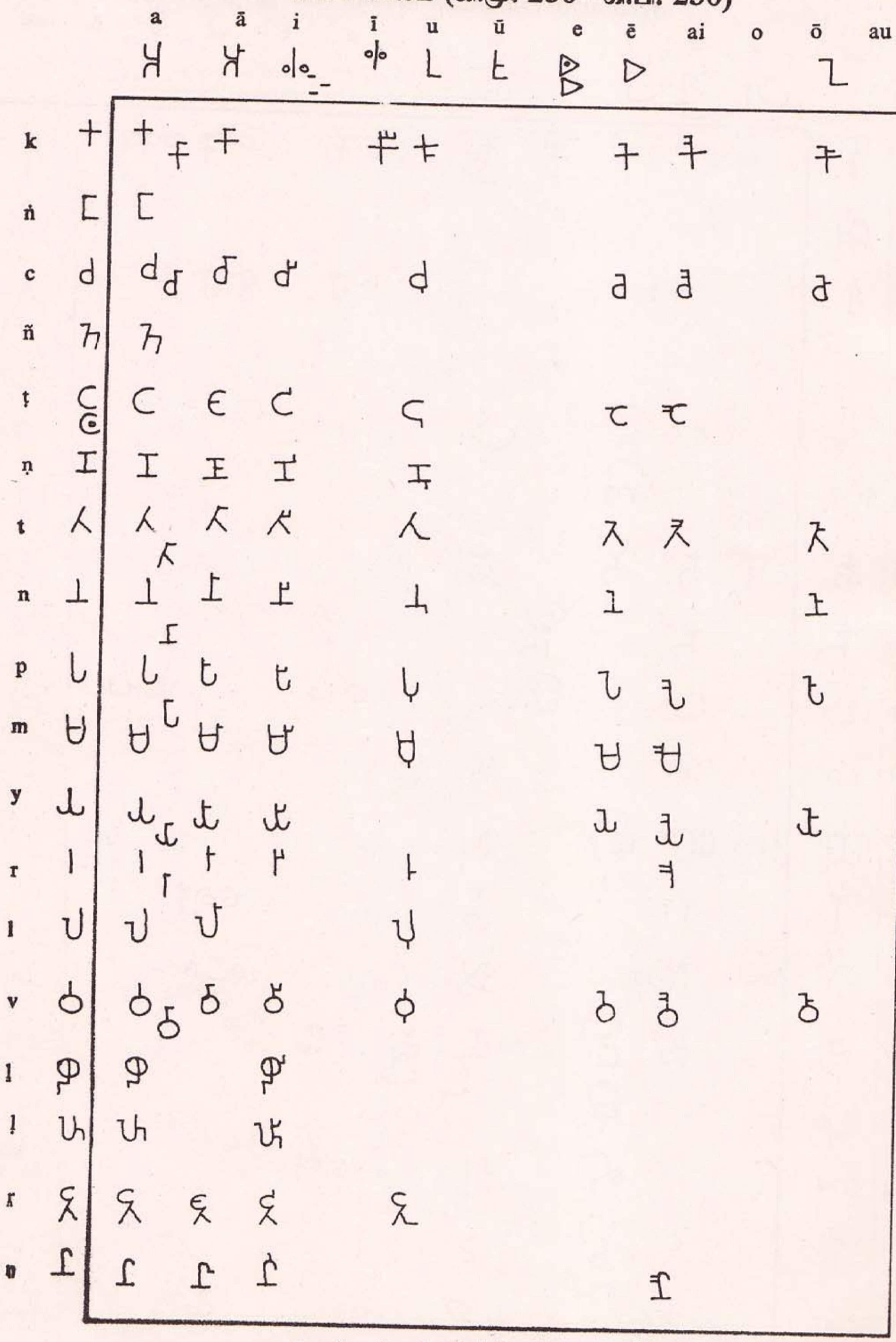
சிம்மவர்ம பல்லவன் காலம் (6ம் நூற்றாண்டு)

Pallankoil Copper-Plates of Simhavarma Pallava (6th year), Transactions of the Archaeological Society of South India, 1958–59, pp. 41–83.

THE SANGHAM PERIOD (250 B.C. to 250 A.D.)

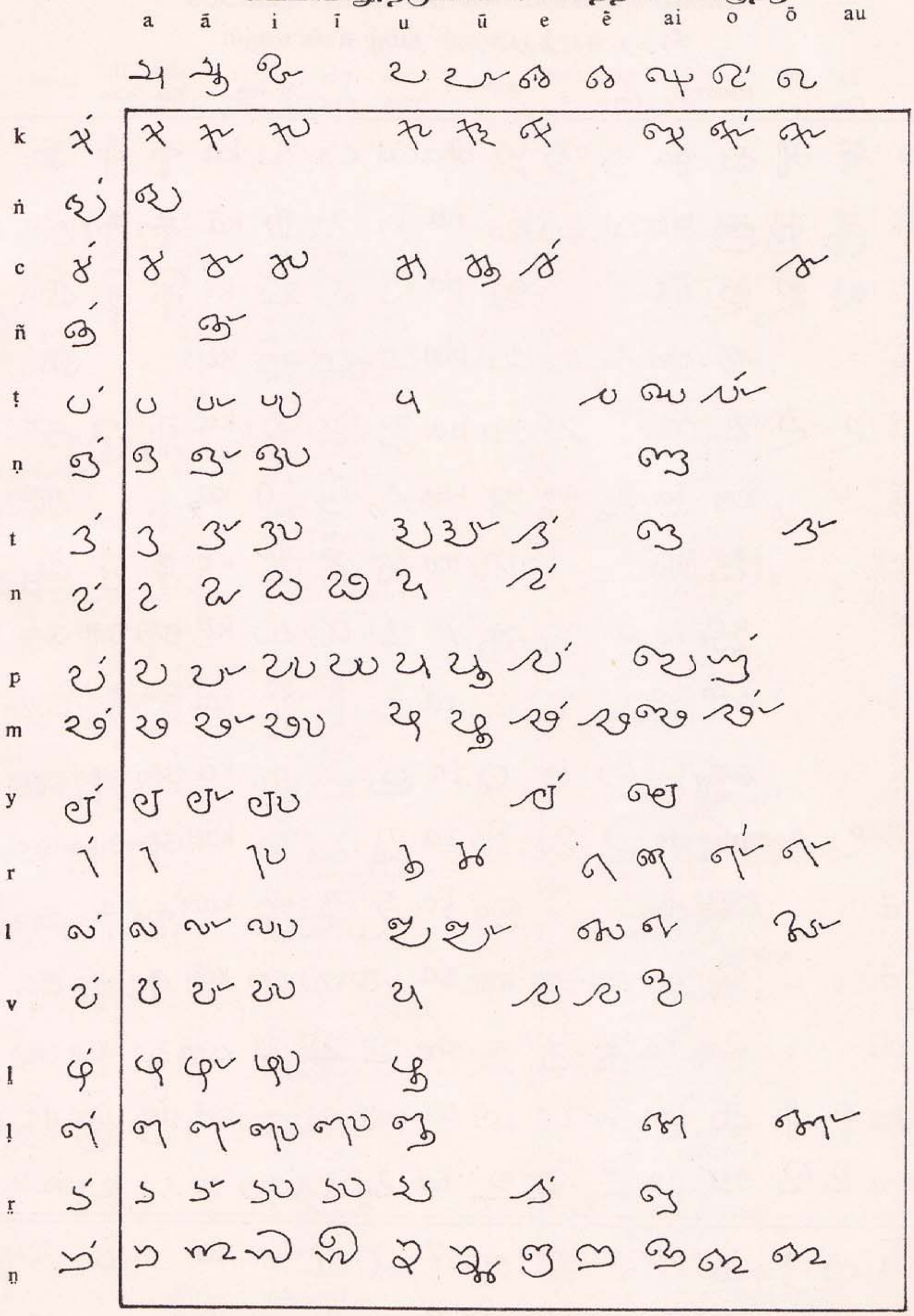
சங்க காலம் (கி.மு. 250 – கி.பி. 250)

Based on the South Indian Cave inscriptions.
Iravatham Mahadevan : Corpus of the Tamil-Brahmi inscriptions,
Seminar on Inscriptions (Ed. R. Nagaswamy) Madras, 1966.

VATTELUTHU SCRIPT OF EIGHTH CENTURY

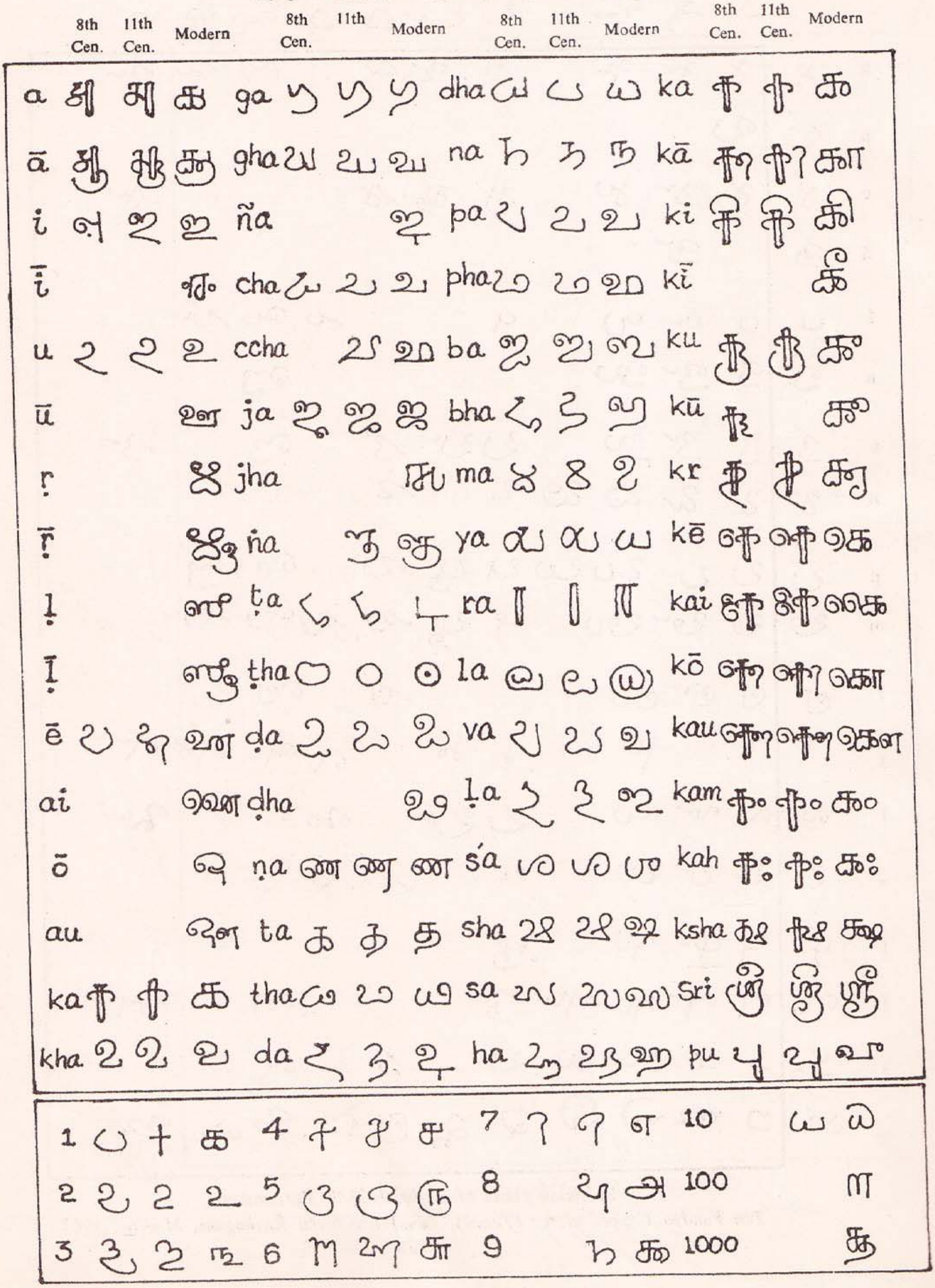
எட்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த வட்டெழுத்து

Velvikudi plates of Neduncheliyan Parantakan,
Ten Pandya Copper plates (Tamil), Tamil Varalarru Kazhagam, Madras, 1967.

GRANTHA CHARACTERS AND TAMIL NUMERALS OF DIFFERENT PERIODS

கிரந்த எழுத்துகளும் தமிழ் எண்களும்

செய்யுள் முதற் குறிப்பு அகர வரிசை